

شفاخانه معنوی (شفا از قرآن و احادیث)

نام نویسنده : سعید موحدیان عطار

این کتاب توسط مؤسسه فرهنگی - اسلامی شبکه الامامین الحسنین علیهم السلام بصورت الکترونیکی برای مخاطبین گرامی منتشر شده است.

لازم به ذکر است تصحیح اشتباهات تائیدی احتمالی، روی این کتاب انجام نگردیده است.

مقدمه

الحمد لله رب العالمين، و الصلاة على محمد و آله اجمعين، و لعنة الله على
اعدائهم الى يوم الدين

خداوندا، آینه دل را به نور اخلاص روشنی بخش؛ و زنگار شرک و دو بینی
را از لوح دل پاک گردان؛ و شاهراه سعادت و نجات را به این بیچارگان بیابان
حیرت و ضلالت بنما؛ و ما را به اخلاق کریمانه متفلق فرما؛ و از نفحات و جلوه
های خاص خود که مختص اولیاء درگاه است ما را نصیبی ده؛ و لشکر شیطان و
جهل را از مملکت قلوب ما خارج فرما؛ و جنود علم و حکمت و رحمان را به
جای آن ها جایگزین کن؛ و ما را با حب خود و خاصان درگاهت از این سرای
درگذران؛ و در وقت مرگ و بعد از آن با ما با رحمت خود رفتار فرما؛ و
عاقبت کار ما را با سعادت قرین کن؛ بحق محمد و آل الطاهیرین، صلوات الله
علیهم اجمعین.

بدان که دعا مغز عبادت است ⁽¹⁾ و از این جهت در فضیلت آن و امر به آن
آیات و اخبار بی شمار وارد شده دعا حقیقتی است که در تمام موجودات عالم،
اعم از غیبی و شهودی سریان ذاتی دارد، و اگر این حقیقت همراه موجودات
آفرینش نبود، از عنایت و رحمت حضرت حق بی بهره بودند.

اگر دعا نبود، و اگر طلب و درخواست نبود، ادامه حیات برای هیچ موجودی
امکان پذیر نبود! درست است که خداوند عزیز به تمام خواسته های بندگان
آگاه و عالم و آشناست، اما همین خدای مهربان از آنان خواسته، خواسته های
خود را با سوز دل و با حرکت زبان و اعلام نیازمندیهای دنیا و آخرت، همراه
با اشک چشم و گذاشتن پیشانی به خاک درگاه من ابراز کنید که من عاشق این
حال و علاقه مند به این زاری و درخواست و اشک چشم شمایم.

مسئله اهمیت و ارزش دعا و آثار آن بقدری روشن و آشکار است که حتی دانشمندان بیگانه از اسلام هم بر اساس هدایت فطری، به این مسئله اشاره کرده و با یک دنیا و انصاف و وجدان دعا را عامل حرکت و از ضروری ترین نیازهای بشر و داروی درمان حتی برای دردهای جسمی شمرده و در زمان ما در حال پایه گذاری مطب هائی هستند که طبیبان تربیت شده در این فن حتی سخت ترین بیماریهای جسمی را از این طریق معالجه کنند.

گلن کلارک از دانشمندان غرب و باصطلاح موسس گروه نیایش گر، و پیشوای اردوگاه «بسیج دعا» است چنین میگوید:

امروز در آمریکا بزرگترین احتیاج ما به دعا است، ارتش عظیم، مردمان گوشه نشین، پیرمدانی که فکر می کنند زندگیشان به سر رسیده، بیماران بستری که در پی فرصتی هستند که زندگیشان ارزش و مفهومی پیدا کند.

در هر صورت دعا امری است، ضروری و فطری و مسئله ای است که خداوند به آن دستور داده، و جزء حتمی اخلاق انبیاء گرام الهی قلمداد شده و با این که خدای بزرگ به تمام خواسته های محتاجان آگاه است ولی انسان با دعا شایستگی گرفتن عطای حق را پیدا می کند.⁽²⁾

در پایان کلیه حقوق معنوی این اثر را به پدرم جانباز جبهه های حق علیه باطل جناب آقای حاج عباس موحدیان و مادر گرامیم تقدیم می دارم. در ضمن از زحمات آقای مهدی موحدیان درخصوص همراهی این جانب در نگارش و تدوین این اثر قدردانی می شود.

والسلام

سعید موحدیان عطار

قرآن و مسئله دعا

قرآن مجید، دعا را در جهات مختلف طرح می کند که دانستن آن لازم است:

1 - دعا علت رسیدن به فیوضات الهیه و خیر دنیا و آخرت است.

و قال ربکم ادعونی استجب لکم ان الذین یستکبرون عن عبادتی سیدخلون
جهنم داخرین. (3)

و خدا می فرماید:

مرا با خلوص دل بخوانید که من دعای شما را مستجاب می کنم، و آنان که
از دعا و عبادت سرکشی کنند با ذلت و زور و خواری داخل جهنم شوند.

2 - دعا را علت گشایش کار، و نجات از هر هم و غم و رنجی می داند.

قل من ینجیکم من ظلمات البر و البحر تدعونه تضرعا و خفیة لئن انجینا من
هذه لنکونن من الشاکرین.

قل الله ینجیکم منها و من کل کرب ثم انتم تشرکون. (4)

بگو آن کیست که شما را از تاریکی ها و سختی های بیابان و دریا نجات
دهد، که او را به زاری و از باطن قلب می خوانید، که اگر ما را از این مهلکه
نجات دهد، پیوسته شکر گذاریم.

بگو خداست که شما را از آن سختی ها و از هر اندوه نجات می دهد، ولی
شما باز هم به او شرک می آورید!!

3 - اگر دعا نبود، روی توجهی از جانب خداوند به بندگان نمی شد.

(قل ما یعبوا بکم ربی لولا دعائکم...) (5)

به امت بگو اگر دعا و ناله وزاری و انابه و توبه شما نبود خداوند به شما
توجه و اعتنائی نداشت.

روایات و مسئله دعا

فضیلت دعا

عن حنان ابن سدير، عن ابيه قال : قلت لابي جعفر عليه السلام : اي العبادة افضل؟ فقال : ما من شئىء افضل عند الله عز و جل من ان يسال و يطلب مما عنده، و ما احد ابغض الى الله عز و جل ممن يستكبر عن عبادته و لا يسال ما عنده. (6)

سدید گوید: به امام باقر عليه السلام عرض کردم: کدام عبادت بهتر است؟ فرمود: چیزی نزد خدای عز و جل بهتر از این نیست که از او درخواست شود و از آن چه نزد اوست خواسته شود، و کسی نزد خدای عز و جل مغبوض تر نیست از آن کس که از عبادت او تکبر ورزد و سرپیچی کند و آن چه نزد او است درخواست نکند.

عن میسر بن عبدالعزیز، عن ابی عبدالله عليه السلام قال : قال لی : یا میسر ادع و لاتقل : ان الامر قد فرغ منه، ان عندالله عز و جل منزلة لاتنال الا بمسالة، و لو ان عبدا سد فاه و لم يسال لم يعط شيئا فسل تعط، یا میسر انه ليس من باب يقرع الا يوشك ان يفتح لصاحبه. (7)

میسر بن عبدالعزیز گوید: حضرت صادق عليه السلام به من فرمود: ای میسر دعا کن و مگو که کار گذشته است و آن چه مقدر شده همان شود (و دعا اثری ندارد)، همانا نزد خدای عز و جل منزلت و مقامی است که بدان نتوان رسید جز به درخواست و مسئلت، و اگر بنده ای دهان خود را ببندد و درخواست نکند چیزی به او داده نشود، پس درخواست کن تا به تو داده شود، ای میسر هیچ دردی نیست که کوبیده شود جز این که امید آن رود که بروی کوبنده باز شود.

عن ابی عبدالله عليه السلام قال : من لم يسال الله عز و جل من فضله (فقد) افتقر. (8)

و نیز حضرت صادق علیه السلام فرمود: هر که از فضل خدای عز و جل درخواست نکند نیازمند و فقیر گردد.

دعا سلاح مومن است

عن ابی عبدالله علیه السلام قال : قال رسول الله صلی الله علیه و آله : الدعاء سلاح المومن و عمود الدین و نور السماوات و الارض. (9)

امام صادق علیه السلام فرمود: رسول خدا صلی الله علیه و آله فرموده : دعاء سلاح مومن و ستون دین و نور آسمانها و زمین است.

عن ابی عبدالله علیه السلام قال : الدعاء انفذ من السنان الحديد. (10)
حضرت صادق علیه السلام فرمود: دعا از نیزه تیز نافذتر است.

دعا بلا و قضا را دفع می کند

عن ابی عبدالله علیه السلام قال : ان الدعاء یرد القضاء و قد نزل من السماء و قد ابرم ابراما. (11)

حضرت صادق علیه السلام فرمود: دعا برگرداند قضائی که از آسمان نازل گردیده و به سختی ابرام شده (و محکم گردیده) است.

بعضی از آداب و شرایط دعا

اول آن که : اوقات شریفه را از برای دعا کردن اختیار کند؛ مثل روز عرفه و ماه مبارک رمضان و روز جمعه و وقت سحر و شبهای جمعه و شبهای قدر و امثال اینها.

دوم آن که : حالتی را ملاحظه کند که در آن حالت، استجاب دعا وارد شده؛ مثل در حال آمدن باران و عقب نمازهای واجب، میان اذان و اقامه، هنگام روزه بودن و وقت وزیدن باد، در نماز وتر و بعد از سپیده دم و بعد از ظهر و بعد از مغرب.

سوم آن که : با طهارت باشد، یعنی وضو یا غسل داشته باشد.

چهارم آن که : رو به قبله باشد.

پنجم آن که : کف دستهای خود را بلند کند.

ششم آن که : تضرع و زاری کند و با خضوع و خوف و خشیت و هیبت باشد.

هفتم : جزم داشته باشد به این که دعای او اجابت می شود و یقین داشته باشد که رد نخواهد شد.

هشتم : اصرار به دعا کند و لا اقل سه مرتبه آن را تکرار کند.

نهم آن که : قبل از دعا، ذکر خدا کند و تمجید و تعظیم او کند و صلوات بر محمد ﷺ و آل او فرستد.

دهم آن که : توبه کند و از گناهان خود پشیمان شود و اگر مظلوم بر گردن او باشد ادا کند؛ یا عزم به ادا کردن آن نماید.

یازدهم آن که : به تمام همت خود رو به خدا آورد و از هر چه غیر اوست قطع امید نماید.

دوازدهم آن که : لباس و مکان و غذای او از حلال باشد.

سیزدهم آن که : حاجات خود را یکی یکی نام ببرد.

چهاردهم آن که : فقط برای خود دعا نکند بلکه دیگران را در دعای خود شریک سازد.

پانزدهم آن که : گریه کند و یا حالت گریه به خود بگیرد.

شانزدهم آن که : دعا را تا وقت حاجت تاخیر نیندازد، بلکه پیش از احتیاج دعا کند.

فصل اول : شفا و درمان با ذکر

شفا و درمان با ذکر

جناب علامه مجلسی رحمه الله علیه در بحار از رسول خدا ﷺ روایت کرده فرمود: چون مرا به آسمان دنیا بردند، قصری از یک پارچه گوهر سرخ دیدم و آن قصر چهل درب داشت بالای هر دری جای بلندی بود که چهل فرش سندش و استبرق آنجا افکنده بودند و بالای هر فرشی حورالعینی نشسته بود. از جبرئیل پرسیدم این قصر از کیست؟ گفت: از کسی که بعد از نماز صبح چهل بار بگوید: یا باسط الیدین بالرحمة. و چون به آسمان دوم رسیدیم بر قصری گذشتم که هفتاد درب داشت. نزد هر دری هفتاد درخت از زیتون و از انجیر، در زیر هر درختی سریری نهاده و بالای هر سریری فرشی افتاده و بر هر فرشی حوریه ای نشسته. به جبرئیل گفتم: این قصر از کیست؟ گفت: از کسی که بعد از نماز ظهر هفتاد بار بگوید: یا واسع المغفرة اغفرلی. و چون به آسمان سوم رسیدم قصری از یاقوت دیدم که هفتصد درب داشت و بر هر دری حوری مثل آفتاب درخشان نشسته. از جبرئیل پرسیدم این قصر از کیست؟ گفت از کسی که بعد از نماز عصر هفده بار بگوید: لا اله الا الله قبل كل احد لا اله الا الله بعد كل احد لا اله الا الله یقی ربنا و یفنی كل احد.

و چون به آسمان چهارم رسیدم گذشتم به قصری که دیوارهای آن از زمرد و زبرجد بود و هزار و چهارصد درب داشت. بر هر دری هزار علم نصب بود و در زیر هر علمی هزار حوریه مثل ماه تابان نشسته بود. از جبرئیل پرسیدم این قصر از کیست؟ گفت از کسی که بعد از نماز مغرب چهل بار بگوید: یا کریم العفو انشر علی رحمتک یا ارحم الرحمین.

و چون به آسمان پنجم رسیدم به قصری رسیدم که در آن از نعمتها و ولدان ناشمار بود گفتم این قصر از کیست؟ گفت: از کسی که بعد از نماز عشا هفتاد بار بگوید: یا عالم خفیتی اغفرلی خطیئتی.

و چون به آسمان ششم رسیدم قبه سفیدی دیدم که بادهای بهشت بر آن میوزید، و هفتاد هزار درب از طلا در آن بود و نزد هر دری چندین هزار حوریه زیر درختان تکیه کرده بودند پرسیدم. از کیست؟ گفت: از کسی که چون از خواب بیدار گردد سه بار بگوید:

یا حی یا قیوم یا حیا لا یموت ارحم عبدک الخاطی ء المعترف بذنبه یا ارحم الراحمین.

و چون مرا به آسمان هفتم بالا بردند، به قصری از لولو سفید برخوردیم که از وصف بیرون است، گفتم: حبیبم جبرئیل، این از کیست؟ گفت: برای کسی که هر روز پانزده مرتبه بخواند:

سبحان الله بعدد ما خلق سبحان الله بعدد ما هو خالق الی یوم القیمة. (12)

ذکر برخواستن از مجلس

امام پنجم علیه السلام فرمود هر کس خواهد بکیل تمام مزد برد، باید هرگاه می خواهد از مجلس برخیزد بگوید:

سبحان ربک رب العزة عما یصفون و سلام علی المرسلین و الحمد لله رب العالمین. (13)

امام صادق علیه السلام فرمود: البته صاعقه (بلای ناگهانی) بمومن و کافر می رسد ولی به ذاکر نمی رسد. (14)

با این ذکر از هفتاد نوع بلا ایمن شوید

حضرت صادق علیه السلام فرمود: چون نماز مغرب و صبح را خواندی پس هفت بار بگو: بسم الله الرحمن الرحيم لا حول و لا قوة الا بالله العظیم خداوند متعال از او هفتاد نوع بلا را دفع می کند که کمترین آن ها جذام و برص (پیسی) و دیوانگی است. (15)

با این ذکر از نود و نه بلا ایمن شوید

از حضرت امام جعفر بن محمد صادق علیه السلام روایت نموده اند که فرمودند هر کس که هر روز سی مرتبه بگوید: بسم الله الرحمن الرحيم، الحمد لله رب العالمين، تبارک الله احسن الخالقين، لا حول و لا قوة الا بالله العظیم، خداوند نود و نه بلا را از او دور فرماید که کمترین آن ها جنون باشد. (16)

کلمات ختم مجلس برای کفاره گناهان

از حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و آله روایت است که فرمودند: کسی که مجلسی را به این کلمات ختم نماید، اگر در آن مجلس گناهکار بوده باشد، این کلمات کفاره گناهان او خواهد بود و اگر نیکوکار باشد ثواب او بیشتر می شود و آن کلمات این است: سبحانک اللهم و بحمدک اشهد ان لا اله الا انت استغفرک و اتوب الیک، و در روایت دیگر است که کفاره مجلس این کلمات است: سبحانک اللهم و بحمدک لا اله الا انت رب تب علی و اغفر لی. (17)

دفع ضرر فال بد

در تحفة الرضویه از بعضی علما منقول است که جهت دفع ضرر فال بد، این کلمات را بخواند: اعتصمت بک یا رب من شر ما اجد فی نفسی فاعصمنی من ذالک. (18)

بهترین ذکر در سجده

حضرت علی علیه السلام فرمود: بهترین سخنان نزد حق تعالی آن است که در سجده سه بار گوید: «انی ظلمت نفسی فاغفر لی». (19)

ذکر وقت مصیبت و کربت

طاوس یمانی گوید، دیدم امام سجاد علیه السلام جنب کعبه سر به سجده نهاده میگویند: الهی عبیدک بفنائک فقیرک بفنائک سائلک بفنائک مسکینک بفنائک طاوس گوید، قسم به خدای تعالی این دعا را در وقت مصیبت و کربت نخواندم مگر این که فوراً نجات یافتم. (20)

درمان به سجده جهت کفایت مهم

حضرت علی علیه السلام فرمود: هر که نیاز مهمی دارد در خلوت به سجده گوید: الهی انت الذی قلت قل ادعو الذین زعمتم من دونه فلا تملکون کشف الضر عنکم و لا تحویلا فیا من یملک کشف الضر عنا و تحویله اکشف ما بی مهم شرا خدا کفایت کند. (21)

در خواص بسم الله الرحمن الرحیم

امام هفتم موسی بن جعفر علیه السلام فرموده: هر کس را گرفتاری رسد که او را غمگین کند یا گرفتاری به او رسد، سرش را به آسمان بلند کند و سه بار بگوید: «بسم الله الرحمن الرحیم» جز این که خداوند گرفتاری او را بردارد و غم او را انشاء الله ببرد. (22)

ثواب بسم الله گفتن هنگام ورود به مستراح

امیرالمومنین علیه السلام فرمود: زمانی که کشف عورت برای بول یا غیر از آن می کنی «بسم الله» بگو شیطان چشم بر هم می گذارد تا کارت آن تمام شود. (23)

ثواب بودن نام خدا به هنگام وضو

امام صادق علیه السلام فرمودند: کسی که هنگام وضو نام خدا را ببرد و «بسم الله الرحمن الرحيم» بگوید، تمام بدنش پاک می شود و این کفاره گناهان بین دو وضو خواهد بود و کسی که نام خدا را نبرد، فقط آن مقدار از بدنش که آب به آن می رسد پاک می شود. ⁽²⁴⁾

گفتن این تهلیل پیش از طلوع و پیش از غروب واجب است

حضرت صادق علیه السلام فرمودند: همانا پیش از آفتاب زدن و پیش از غروب آن، سنت و روشی است واجب و ثابت، هنگام سپیده دم و هنگام مغرب ده بار می گوئی: لا اله الا الله وحده لا شریک له له الملك و له الحمد یحیی و یمیت و یمیت و یحیی و هو حی لا یموت بیده الخیر و هو علی کل شیء قدير و می گوئی ده بار: اعوذ بالله السميع العليم من همزات الشیاطین و اعوذ بک رب ان یحضرین ان الله هو السميع العليم پیش از آفتاب زدن و پیش از غروب، و اگر فراموش کردی آن را قضا می کنی، چنان چه نماز را قضا می کنی هر گاه فراموش کنی. ⁽²⁵⁾

ثواب گفتن بعضی از اذکار

ثواب کسی که لا اله الا الله بگوید

ابوحمزه گوید: شنیدم حضرت باقر علیه السلام می فرمود: هیچ چیز ثوابش بزرگتر از این نیست که انسان گواهی دهد به یگانگی خداوند (لا اله الا الله بگوید) همانا با خداوند عز و جل هیچ چیز برابری نکند، و احدی با او در کارها شرکت نجوید. ⁽²⁶⁾

ثواب گفتن لا اله الا الله وحده وحده وحده

امام باقر علیه السلام فرمودند: جبرئیل نزد رسول خدا آمد و گفت: اگر شخصی از امت تو «لا اله الا الله وحده وحده وحده» بگوید، خوشبخت خواهد شد. ⁽²⁷⁾

ثواب صد بار گفتن «لا اله الا الله الملك الحي المبين»

امام صادق علیه السلام فرمودند: کسی که صد بار «لا اله الا الله الملك الحق المبين» بگوید، خدای عزیز، غالب او را از فقر پناه داده و وحشت قبرش را از بین ببرد و بی نیازی را به دست آورده و در بهشت را کوییده است. ⁽²⁸⁾

ثواب کسی که بگوید: «اشهد ان لا اله الا الله وحده لا شریک...»

حضرت امام باقر علیه السلام فرمودند: هر که بگوید: اشهد ان لا اله الا الله وحده لا شریک له و اشهد ان محمدا عبده و رسوله خداوند برای او هزار هزار حسنه بنویسد. ⁽²⁹⁾

ثواب کسی که بگوید «اشهد ان لا اله الا الله وحده لا شریک له الها واحدا...»

حضرت صادق علیه السلام فرمودند: هر که هر روز ده بار بگوید:

اشهد ان لا اله الا الله وحده لا شریک له الها واحدا احد صمدا، لم يتخذ صاحبة و لا ولدا خداوند برای او چهل و پنج هزار حسنه بنویسد، و چهل و پنج هزار سیئه از او محو کند و چهل و پنج هزار درجه برای او بالا برد و این ذکر که ده بار گفته شود در آن روز برای او پناه گاهی محکم در برابر سلطان و شیطان باشد، و هیچ گناه کبیره ای پیرامون او را فرا نگیرد. ⁽³⁰⁾

و ایضا در روایت دیگر وارد شده است که: هر که هر روز این دعا را بخواند، چنان باشد که در آن روز دوازده مرتبه ختم قرآن کرده باشد، و حق تعالی در بهشت خانه ای برای او بنا فرماید. ⁽³¹⁾

ثواب کسی که یا الله یا الله بگوید

حضرت صادق علیه السلام فرمودند: هر که ده بار بگوید یا الله یا الله یا ده بار بگوید یا رب یا رب باو گفته می شود: بله حاجت چیست؟⁽³²⁾

ثواب زیاد گفتن تسبیحات اربعه

امام صادق علیه السلام فرمودند: رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمودند: زیاد بگوئید: سبحان الله والحمد لله و لا اله الا الله و الله اکبر زیرا این ذکرها باقیات و صالحات می باشند.⁽³³⁾

ثواب صد بار تکبیر، تسبیح، تحمید و تهلیل

امام صادق علیه السلام از پدرانش روایت نموده است که حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و آله فرمودند: هر کس صد بار تکبیر (الله اکبر) بگوید، از آزاد کردن صد بنده بالاتر است، و کسی که صد بار تسبیح (سبحان الله) بگوید، بالاتر از بردن صد شتر به حج است، و کسی که صد بار تحمید (الحمد لله) بگوید، بالاتر از بردن صد اسب با زین، دهنه و رکاب آن در راه خداست، و کسی که صد بار لا اله الا الله بگوید، عمل او بدتر از عمل سایر مردم است مگر کسی که بیش از این بگوید.⁽³⁴⁾

ثواب کسی که بگوید: «ما شاء الله لا حول و لا قوة الا بالله»

حضرت صادق علیه السلام فرمودند: هرگاه مردی دعا کند و پس از دعا بگوید: «ما شاء الله لا حول و لا قوة الا بالله» خدای عز و جل فرماید:

بنده مومن دل به من نهاد و تسلیم امر من گردید و حاجتش را برآورد.⁽³⁵⁾

ثواب گفتن «الحمد لله علی ...»

امام صادق علیه السلام فرمودند: هر کس روز هفت بار بگوید: «الحمد لله علی کل نعمة کانت او هی کائنة» شکر گذشته ها و آینده ها را بجا آورده است.⁽³⁶⁾

ثواب گفتن «سبحان الله و...»

امام صادق عليه السلام فرمودند: کسی که بگوید: «سبحان الله و بحمده سبحان الله العظيم و بحمده» خداوند سه هزار حسنه برای او نوشته و سه هزار درجه او را بالا می برد، و از این ذکر پرنده ای می آفریند که خدا او را تسبیح می کند و پاداش این تسبیح برای او خواهد بود. (37)

ثواب چهار بار «الحمد لله رب العالمين» در صبح و شب

امام صادق عليه السلام فرمودند: کسی که در صبح چهار بار بگوید: «الحمد لله رب العالمين» بی تردید شکر آن روز را به جا آورده است و کسیکه در شب آن را بگوید شکر آن شب را به جا آورده است. (38)

درخواست حوریه بهشت از خداوند با پانصد کلمه

به سند معتبر از حضرت امام رضا عليه السلام منقول است که: حق تعالی بر خود واجب کرده است که هر مومنی که صد مرتبه (الله اکبر) و صد مرتبه (الحمد لله) و صد مرتبه (سبحان الله) و صد مرتبه (لا اله الا الله) بگوید و صد مرتبه صلوات بر محمد و آل محمد بفرستد، پس بگوید، «اللهم زوجنی من الحور العين»، البته حق تعالی حوریه ای در بهشت به او کرامت فرماید، و این پانصد کلمه مهر آن حوریه باشد، پس از این جهت حق تعالی به حضرت رسول صلی الله علیه و آله وحی فرمود که: مهر زنان مومنه را پانصد درهم سنت گرداند. (39)

اهمیت این ذکر بعد از هر نماز واجب

حضرت باقر عليه السلام فرمودند: هر که دنبال نماز واجب پیش از آن که پاهای خود را از حالت تشهد تغییر دهد سه بار بگوید: استغفر الله الذی لا اله الا هو الحی القيوم ذوالجلال و الاکرام و اتوب الیه خدای عز و جل گناهایش را بیامزد گرچه (در زیادی) مانند کف دریا باشند. (40)

هفت ساعت مهلت برای استغفار

به سند معتبر از حضرت صادق عليه السلام منقول است: هر که گناهی می کند هفت ساعت او را مهلت می دهند، پس اگر این استغفار را سه مرتبه خواند بر او نمی نویسند: استغفر الله الذي لا اله الا هو الحي القيوم و اتوب اليه.

و ایضا به سند معتبر از حضرت صادق عليه السلام منقول است: هر که روزی صد مرتبه بگوید: «استغفر الله»، حق تعالی هفتصد گناه او را بیامرزد، و خیری نیست در بنده ای که در هر روز هفتصد گناه بکند. ⁽⁴¹⁾

و ایضا به سند صحیح از حضرت امام جعفر صادق عليه السلام منقول است: هر مومنی که در شبانه روزی چهل گناه کبیره بکند، و با ندامت و پشیمانی بگوید: استغفر الله الذي لا اله الا هو الحي القيوم بدیع السماوات و الارض ذوالجلال و الاکرام و اسئله ان یصلی علی محمد و آل محمد و ان یتوب علی. البته حق تعالی گناهانش را بیامرزد، و خیری نیست در بنده ای که در شبانه روزی چهل گناه کبیره بکند. ⁽⁴²⁾

به سند صحیح از حضرت جعفر بن محمد الصادق عليه السلام منقول است که: برای جلب روزی و فراهم شدن امور و اراده مال و متاع دنیا به این ذکر پناه ببرید: «ما شاء الله لا حول و لا قوة الا بالله»، و برای خوف از دشمن و دفع آن و رفع شدائد به این ذکر پناه ببرید: «حسبنا الله و نعم الوکیل». و برای دفع غمهای دنیا و آخرت به این ذکر پناه ببرید: «لا اله الا انت سبحانک انی کنت من الظالمین»، و برای دفع حلیه و مکر دشمنان به این ذکر پناه ببرید:

افوض امری الی الله ان الله بصیر بالعباد. ⁽⁴³⁾

به سند معتبر از حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و آله منقول است که: گفتن: لا حول و لا قوة الا بالله موجب شفا از نود و نه درد است که سهل تر آن غم و اندوه است. ⁽⁴⁴⁾

درمان دیوانگی

هر کس بعد از نماز صبح ده بار بگوید: سبحان الله العظيم و بحمده و لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظيم حقتعالی او را از کوری و دیوانگی و جزام و فقر و زیر دیوار آمدن یا خرافات درهنگام پیری عافیت دهد. (45)

در خواص «بسم الله الرحمن الرحيم»

طبرسی در کتاب مکارم الاخلاق گوید: امام موسی بن جعفر علیه السلام فرمود: هیچ گرفتاری نیست که امر ناگواری او را غمگین و یا اندوهی او را غصه دار کرده باشد، پس سرش را به سوی آسمان بلند کرده و سه مرتبه بگوید: «بسم الله الرحمن الرحيم» مگر این که خداوند غم و اندوه او را بر طرف کرده و غصه اش را از بین ببرد، انشاء الله. (46)

ثواب سه بار گفتن «فسبحان الله حين تمسون و حين تصبحون» در آغاز

شب و صبح

امیرالمومنین علیه السلام فرمودند: کسی که در اول شب سه بار بگوید: فسبحان الله حين تمسون و حين تصبحون، و له الحمد فی السموات و الارض و عشیا و حین تظهرون، (47) هیچ کدام از خیرهایی که در آن شب وجود دارد، از دست نداده و تمامی شرهای آن شب از او دور می شوند. و کسی که همین آیات را در صبح بخواند، هیچ کدام از خیرهایی را که در آن روز وجود دارد، از دست نداده و همه شرهای آن روز از او دور می شوند. (48)

حداقل اذکاری که انسان باید در ساعات شبانه روز بر آن ها مداومت بکند

- 1 - هر روز 100 بار، صلوات بر محمد و آل محمد صلی الله علیه و آله
- 2 - هر روز 360 مرتبه (به تعداد رگهای بدن). «الحمد لله رب العالمین کثیرا علی کل حال». (49)

- 3 - هر روز 70 مرتبه : «استغفر الله ربي و اتوب اليه». (50)
- 4 - هر روز 100 بار: «سبحان الله». (51)
- 5 - هر روز 100 بار: «الحمد لله». (52)
- 6 - هر روز 100 بار: «لا اله الا الله». (53)
- 7 - هر روز 100 بار: «الله اكبر». (54)
- 8 - هر روز 100 بار: «لا اله الا الله الملك الحق المبين» و اگر صد مرتبه نتوانستی سی بار بگو. (55)
- 9- هر روز 100 بار: «لا حول و لا قوة الا بالله». (56)
- 10 - هر روز 10 مرتبه : اشهد ان لا اله الا الله وحده لا شريك له، الها واحدا احدا صمدا لم يتخذ صاحبة و لا ولدا. (57)
- 11 - هر روز 360 مرتبه : سبحان الله والحمد لله و لا اله الا الله و الله اكبر (58)
- 12 - هر روز 400 مرتبه : استغفر الله الذى لا اله الا هو الحى القيوم، الرحمن الرحيم، بديع السماوات و الارض، من جميع ظلمى و جرمى و اسرافى على نفسى و اتوب اليه. (59)
- 13 - هر روز 25 مرتبه : اللهم اغفر للمومنين و المومنات، و المسلمين و المسلمات. (60)
- 14 - هر روز 15 مرتبه : لا اله الا الله حقا حقا، لا اله الا الله ايمانا و تصديقا، لا اله الا الله عبودية ورقا. (61)
- 15 - هر روز 7 مرتبه : اسئل الله الجنة و اعوذ بالله من النار. (62)
- 16 - هر روز 7 مرتبه : الحمد لله على كل نعمة كانت او هي كائنة. (63)
- 17 - هر روز بگويد: بسم الله، حسبى الله، توكلت على الله، اللهم انى اسئلك خير امورى كلها، و اعوذ بك من خزي الدنيا و عذاب الاخرة. (64)

18 - هر روز بگويد: جزى الله محمداً ﷺ عنا ما هو اهله. (65)

19 - هر روز بگويد: اللهم انى استلک بنور وجهک المشرق الحى الباقي
الکريم و استلک بنور وجهک القدس الذى اشرقت به السماوات، و انکشفتم به
الظلمات، و صلح عليه امر الاولين و الاخرين، ان تصلى على محمد و آله، و ان
تصلح شانى كله. (66)

20 - هر روز بگويد: سبحان الدائم القائم، سبحان القائم الدائم، سبحان الواحد
الاحد، سبحان الفرد الصمد، سبحان الحى القيوم، سبحان الله و بحمده، سبحان
الحى الذى لا يموت، سبحان الملك القدوس، سبحان رب الملائكة و الروح،
سبحان العلى الاعلى، سبحانه و تعالى. (67)

فصل دوم : شفا و درمان به دعا

شفا و درمان به دعا، دعای حضرت ابراهیم علیه السلام، دعای خیلی موثر جهت

نجات

مروی است در محلی که نمرود ابراهیم خلیل علیه السلام را در آتش افکند، حضرت ابراهیم این دعا را خواند و آتش فرو نشسته و نجات یافت.

بسم الله الرحمن الرحيم اللهم انى استلک يا الله يا الله يا الله يا الله انت المرهوب يرهب منک جميع خلقک يا الله يا الله يا الله يا الله يا الله انت الرفيع فى عرشک من فوق سبع سمواتک و انت المظل على کلشى ء لا يظل شى ء عليك يا الله يا الله يا الله يا الله يا الله يا الله انت اعظم من کلشى ء فلا يصل احد عظمتک يا الله يا الله يا الله يا الله يا الله يا الله يا نور النور قد استضاء بنورک اهل سمواتک و ارضک يا الله يا الله يا الله يا الله يا الله لا اله الا انت تعاليت ان يكون لک شریک و تکبرت ان يكون لک ضد يا نور النور يا نور کل نور حامد لنورک يا ملیک کل ملیک، تبقى و یفنى غیرک يا نور النور يا من ملا اركان السموات و الارض بعظمته يا الله يا الله يا الله يا الله يا الله يا هو يا هو يا من ليس لهو يا من لا هو الا هو اغثنى الساعة الساعة يا من امره کلمح البصر او هو اقرب باهيا شراها اذونى اصباوث آل شدای يا الله يا الله يا الله يا الله يا الله يا رباه يا رباه يا رباه يا رباه يا رباه يا رباه يا غايه منتهاه و رغبتاه. (68)

دعای حضرت یعقوب علیه السلام، دعای رفع غم

این دعا برای رفع غم و تعجیل فرج و آمدن غایب اثر عظیم دارد. حضرت یعقوب بعد از خواندن این دعا بوی پیراهن یوسف را شنید. امام پنجم علیه السلام فرمود: هنوز سفیدی صبح زده بود که پیراهن را آوردند و بر او افکندند، و خداوند بر او چشم و فرزندش را رد کرد.

یا حسن الصحبة یا کریم المعرفة یا خبر اله ائتنی بروح منک و فرج من عندک یا من لا یعلم کیف هو الا هو یا من سد الهواء بالسما و کبس الارض علی الماء و اختار لنفسه احسن الاسماء ائتنی بروح منک و فرج من عندک. (69)

دعای حضرت خضر علیه السلام برای آمرزش گناهان

محمد حنیفه علیه الرحمه گوید، در بین این که امیرالمومنین علیه السلام طواف می کرد دید مردی به پرده کعبه چنگ زده و می گوید:

یا من لا یشغله سمع عن سمع یا من لا یغلظه السائلون یا من لا بیرمه الحاح الملحین اذقنی برد عفوک و مغفرتک و حلاوة رحمتک.

حضرت فرمود: این دعای تو است آن مرد گفت واقعا آن را شنیدی، گفت: آری، گفت آن را در پی هر نمازت بخوان، والله کسی از مومنین در پی نمازش نمی خواند، مگر این که خداوند گناهانش را می آمرزد و اگرچه بعدد ستارگان آسمان و قطره های آن و ریگهای زمین و ذره های آن باشد.

امیرالمومنین علیه السلام فرمود: همانا علم آن نزد من است، و خداوند فراخی دهنده کریمست. آن مرد خضر بود گفت:

صدقته والله یا امیرالمومنین و فوق کل ذی علم علیم.

دعا برای محتاج نشدن به منت گذار

دعای امیرالمومنین علیه السلام برای بی نیازی از بدن

اللهم لا تجعل بی حاجة الی احد من شرار خلقک و ما جعلت بی من حاجة فاجعلها الی احسنهم وجها و اسخاهم بها نفسا و اطلقهم بها لسانا و اقلهم علی بها منا. (70)

دعای سریع الاجابة از حضرت علی علیه السلام

معاویة بن عمار گوید: حضرت صادق علیه السلام فرمود: ای معاویة آیا نمی دانسی که مردی خدمت امیرالمومنین علیه السلام آمد و از این که اجابت دعایش دیر شده بود به آن حضرت شکایت کرد، آن حضرت به او فرمود: چرا دعای سریع الاجابة را (یعنی دعائی که زود به اجابت رسد) نخواندی؟ آن مرد عرض کرد: آن دعا کدام است؟ فرمود:

اللهم انی اسالک باسمک العظیم الاعظم الاجل الاکرم المحزون المکنون النور الحق البرهان المبین الذی هو نور مع نور و نور من نور و نور فی نور و نور علی نور و نور فوق کل نور و نور یضی ء به کل ظلمة و یکسر به کل شدة و کل شیطان مرید و کل جبار عنید لا تقر به ارض و لا تقوم به سماء و یامن به کل خائف و یبطل به سحر کل ساحر و بغی ء کل باغ و حسد کل حاسد و یتصدع لعظمته البر و البحر و یتقل به الفلک حین یتکلم به الملک فلا یتکلم به علیه سبیل و هو اسمک الاعظم الاعظم الاجل الاکبر الذی سمیت به نفسک و استویت به علی عرشک و اتوجه الیک بمحمد و اهل بیته اسئلک بک و بهم ان تصلی علی محمد و آل محمد و ان تفعل بی کذا و کذا ⁽⁷¹⁾ حاجت را یاد کن.

ادعیه امام حسین علیه السلام

دعای امام حسین علیه السلام در برطرف شدن غمها و اندوهها

اللهم انی اسالک بکلماتک و معاهد عرشک و سکان سماواتک و ارضک و انبیائک و رسلک، ان تستجیب لی فقد رهقنی من امری عسرا، فاسالک ان تصلی علی محمد و آل محمد و ان تجعل لی من عسری یسرا. ⁽⁷²⁾

دعای امام حسین علیه السلام برای کفایت از خطر جن و انس

از حضرت امام حسین علیه السلام روایت شده که فرموده اند: این کلمات را هرگاه بگویم از جن و انس و همه ای ندارم :

بسم الله و بالله و الی الله، و فی سبیل الله و علی ملة رسول الله، اللهم اكفنی بقوتك و حولك و قدرتك، من شر كل مغتال و كيد الفجار، فانی احب الابرار و اوالی الاخیار، و صلی الله علی محمد النبی و اله و سلم. ⁽⁷³⁾

دعا برای درد پا

از امام سجاد علیه السلام روایت است که فرمود: شخصی از درد پا نزد امام حسین علیه السلام شکایت کرد. حضرت فرمود: هرگاه دردش را احساس کردی دستت را بر آن قرار ده و بخوان: ⁽⁷⁴⁾

ما قدروا الله حق قدره و الارض جميعا قبضته یوم القيامة و السموات مطویات بیمینه سبحانه و تعالی عما یشركون. ⁽⁷⁵⁾

درخواست ادب نکردن با بلاء

یکی از دعاهای امام حسین علیه السلام این بوده که: «بارالها! با احسان خود مرا با غفلت از عواقب سوء گناهان آرام آرام به شقاوت میفکن و با (حوادث ناگوار و گرفتاریها مراتادیب مفرم».

اللهم لا تستدرجنی بالاحسان، و لا تودبنی بالبلاء. ⁽⁷⁶⁾

دعای آن حضرت در طلب باران

اللهم اسقنا سقیا واسعة وادعة، عامة، نافعة، غیر ضارة، تعم بها حاضرنا و بادینا، و تزيد بها فی رزقنا و شکرنا، اللهم اجعله رزق ایمان، و عطاء ایمان، ان عطاءک لم یکن محظورا، اللهم انزل علینا فی ارضنا سکنها، و انبت فیها زیتها و مرعاها. ⁽⁷⁷⁾

نیایش امام حسین علیه السلام در صبح و شام

بسم الله الرحمن الرحيم بسم الله و بالله، و من الله و الى الله، و فى سبيل الله و على ملة رسول الله، و توكلت على الله، و لا حول و لا قوة الا بالله العلي العظيم. اللهم انى اسلمت نفسى اليك، و وجهت وجهى اليك، و فوضت امرى اليك، اياك اسال العافية من كل سوء فى الدنيا و الآخرة. اللهم انك تكفينى من كل احد و لا يكفينى احد منك، فاكفنى من كل احد ما اخاف و احذر و اجعل لى من امرى فرجا و مخرجا، انك تعلم و لا اعلم، و تقدر و لا اقدر، و انت على كل شىء قدير، برحمتك يا ارحم الراحمين. (78)

نیایشی از امام حسین علیه السلام در طلب توفیق

اللهم انى اسالك توفيق اهل الهدى، و اعمال اهل التقوى، و مناصحة اهل التوبة، و عزم اهل الصبر، و حذر اهل الخشية، و طلب اهل العلم، و زينة اهل الورع، و خوف اهل الجزع، حتى اخافك. اللهم، مخافة يحجزنى عن معاصيك، و حتى اعلم بطاعتك عملا استحق به كرامتك، و حتى انا صحك فى التوبة خوفا لك و حتى اخلص لك فى النصيحة حبالك، و حتى اتوكل عليك فى الامور حسن ظن بك، سبحان خالق النور، سبحان الله العظيم و بحمده. (79)

دعای آن حضرت در زیارت اهل قبور با ثواب بسیار

از امام حسین علیه السلام نقل شده که فرمود: هر کس بر گورها آید و بگوید:
اللهم رب هذه الارواح الفانية، و الاجساد البالية، و العظام النخرة التى خرجت من الدنيا و هى بك مومنة ادخل عليهم روحا منك و سلاما منى.
خدا به شمار همه خلائق از آدم تا قیام قیامت حسنات برای او مى نویسد:

(80)

تسبیح امام علیؑ در روز پنجم هر ماه

سبحان الرفیع الاعلی، سبحان العظیم الاعظم، سبحان من هو هكذا و لا یكون هكذا غیره، و لا یقدر احد قدرته، سبحان من اوله علم لا یوصف، و اخره علم لا یبید، سبحان من علا فوق البریات بالالهیة، فلا عین تدركه، و لا عقل یمثله، و لا وهم یمسره، و لا لسان یصفه بغایة ماله الوصف، سبحان من علا فی الهواء، سبحان من قضی الموت علی العباد سبحان الملک المقدر، سبحان الملک القدوس، سبحان الباکی الدائم. (81)

نیایش امام علیؑ برای حیات ابدی

اللهم ارزقنی الرغبة فی الآخرة، حتی اعرف صدق ذالک فی قلبی بالزهدة منی فی دنیاى، اللهم ارزقنی بصرا فی امر الآخرة، حتی اطلب الحسنات شوقا، و افر من السيئات خوفا یا رب. (82)

دعای پنهان ماندن از دیدن دشمن

یا من شأنه الكفاية و سراقه الرعاية یا من هو الغاية و النهاية، یا صارف السوء و السوء و السواية و الضر، اصرف عنی اذیة العالمین من الجن و الانس اجمعین، بالاشباح النورانية، و بالاسماء السریانية، و بالاقلام الیونانية، و بالكلمات العبرانية، و بما نزل فی الالواح من یقین الايضاح اجعلنی اللهم فی حرزک، و فی حرزک، و فی عیاذک و فی سترک، و فی کنفک من کل شیطان مارد، و عدو راهد، و لئیم معاند، و ضد کنود، و من کل حاسد، بسم الله استشفیت و بسم الله استکفیت، و علی الله توکلت، و به استعنت، و الیه استعدیت علی کل ظالم ظلم، و غاشم غشم، و طارق طرق و زاجر زجر، فالله خیر حافظا و هو ارحم الراحمین. (83)

ادعیه حضرت فاطمه علیها السلام

یا حی یا قیوم، برحمتک استغیث، اصلح لی شانی کله و لا تلکنی الی نفسی.

(84)

دعای آن حضرت برای برآورده شدن حاجات

یا اعز مذکور، و اقدمه قدما فی العز و الجبروت، یا رحیم کل مسترحم، و مفرع کل ملهوف الیه، یا راحم کل حزین یشکو بته و حزنه الیه، یا خیر من سئل المعروف منه و اسرعه اعطاء، یا من یخاف الملائکة المتوقدة بالنور منه. اسالک بالاسماء الی یدعوک بها حملة عرشک، و من حول عرشک بنورک یشبحون شفقة من خوف عقابک، و بالاسماء الی یدعوک بها جبرئیل و میکائیل و اسرافیل الا اجبتنی، و کشفتم الی الیه کربتی، و سترت ذنوبی، یا من امر بالصیحة فی خلقه، فاذا هم بالساهرة محشورون، و بذالک الاسم الذی احيیت به العظام و هی رمیم، احي قلبی، و اشرح صدری، و اصلح شانی. یا من خض نفسه بالبقاء، و خلق لبريته الموت و الحیاة و الفناء، یا من فعله قول، و قوله امر، و امره ماض علی ما یشاء. اسالک بالاسم الذی دعاک به خلیلک حین القی فی النار، فدعاک به، فاستجبت له و قلت :

(یا نارکونی بردا و سلاما علی ابراهیم)،⁽⁸⁵⁾ و بالاسم الذی دعاک به موسی من جانب الطور الایمن، فاستجبت له، و بالاسم الذی خلقت به عیسی من روح القدس. و بالاسم الذی وهبت به لזکریا یحیی، و بالاسم الذی کشفتم به عن ایوب الضر و بالاسم الذی ثبت به علی داود، و سخرت به لسلیمان الریح تجری بامرہ، و الشیاطین و علمته منطق الطیر، و بالاسم الذی خلقت به العرش، و بالاسم الذی خلقت به الكرسي، و بالاسم الذی خلقت به الروحانیین و بالاسم الذی خلقت به الجن و الانس، و بالاسم الذی خلقت به جمیع الخلق. و بالاسم الذی خلقت به جمیع ما اردت من شیء، و بالاسم الذی قدرت به علی کل

شیء، اسالک بحق هذه الاسماء، الا ما اعطيتنى سولى و قضيت حوائجى يا
کریم. (86)

دعاى آن حضرت براى قضاء حوائج

يا رب الاولين و الاخرين، و يا خير الاولين و الاخرين، يا ذاالقوة المتين، و يا
راحم المساكين، و يا ارحم الراحمين، اغننا واقض حاجتنا. (87)

دعاى آن حضرت براى قضاء دين و آسان شدن كارها

اللهم ربنا و ربنا و رب كل شىء، منزل التوراة، والانجيل و الفرقان، فالق
الجب و النوى، اعوذ بك من شر كل دابة، انت اخذ بنا صيتها، انت الاول فليس
قبلك شىء، و انت الاخر فليس بعدك شىء، و انت الظاهر فليس فوقك شىء، و
انت الباطن فليس دونك شىء صل على محمد و على اهل بيته عليه و عليه السلام، و
اقض عنى الدين، و اغنى من الفقر، و يسرلى كل الامر، يا ارحم الراحمين. (88)

دعاى آن حضرت براى كارهاى مهم

بحق يس و القران الحكيم، و بحق طه و القران العظيم، يا من يقدر على حوائج
السائلين، يا من يعلم ما فى الضمير، يا منفسا عن المكروبين، يا مفرجا عن
المغمومين، يا ارحم الشيخ الكبير، يا رازق الطفل الصغير، يا من لا يحتاج الى
التفسير، صل على محمد و ال محمد و افعل بى. (89)

دعاى آن حضرت براى دفع شداى

روايت شده كه پیامبر صلی الله علیه و آله اين دعا را به حضرت على و حضرت فاطمه
عليها السلام ياد داد و فرمود: هرگاه مصیبتى بر شما وارد شد، يا از ستم پادشاهى
ترسيديد، يا چيزى گم شد، نيكو وضو گرفته و دو ركعت نماز بخوانيد و دستها
را بلند کرده و بگوئيد:

یا عالم الغیب و السرائر، یا مطاع یا علیم، یا الله یا الله یا الله، یا هازم الاحزاب
 لمحمد ﷺ، یا کائد فرعون لموسی، یا منجی عیسی من الظلمة، یا مخلص قوم
 نوح من الغرق یا راحم عبده یعقوب، یا کاشف ضر ایوب، یا منجی ذی النون من
 الظلمات، یا فاعل کل خیر، یا خالق الخیر، یا اهل الخیرات، انت الله رغبت الیک
 فیما قد علمت و انت علام الغیوب اسالک ان تصلی علی محمد و آل محمد. (90)
 آن گاه حاجتت را می طلبی، که به یاری خدا اجابت می شود.

دعا و نماز آن حضرت برای قضاء حوائج

روایت شده که پیامبر اکرم ﷺ به حضرت علی و حضرت فاطمه علیهما السلام این
 نماز را آموخت و فرمود: دو رکعت نماز خوانده، در هر رکعت یکبار سوره حمد
 و آیه الکرسی سه بار و سوره توحید سه بار، و آخر سوره حشر از (لو انزلنا هذا
 القرآن علی جبل) تا آخر سوره را می خوانی، آن گاه نشسته و تشهد خوانده و
 بر خداوند ثنا می گوید و بر پیامبر درود می فرستد و زنان و مردان با ایمان را
 دعا می کند، آن گاه می گوید:

اللهم انی اسالک بحق کل اسم هو لک، یحق علیک فیہ اجابة الدعاء اذا
 دعیت به، و اسالک بحق کل ذی حق علیک و اسالک بحقک علی جمیع ما هو
 دونک ان تفعل بی کذا و کذا. (91)

دعای آن حضرت برای رهایی مهالک و زندان

روایت شده که مردی در شهر شام مدتی طولانی زندانی بود، در خواب
 حضرت زهرا علیها السلام را دید که نزد او آمده و فرمود: این دعا را بخوان، آن مرد
 دعا را آموخته و خواند و رها شد و به منزلش برگشت، آن دعا این است:
 اللهم بحق العرش و من علاه، و بحق الوحی و من اوحاه، و بحق النبی و من
 نباه و بحق البیت و من بناه. یا سامع کل صوت، یا جامع کل فوت، یا باری ء

النفوس بعد الموت، صل على محمد و اهل بيته، واتنا و جميع المومنين و المومنات، فى مشارق الارض و مغاربها، فرجا من عندك عاجلا. بشهادة ان لا اله الا الله و ان محمدا عبدك و رسولك، صلى الله عليه و على ذريته الطيبين الطاهرين و سلم تسليما. (92)

دعاى آن حضرت براى بيمارى تب

و له ما سكن فى الليل و النهار و هو السميع العليم، يا ام ملدم ان كنت امنت بالله العظيم و رسوله الكريم، فلا تهشمى العظم، و لا تاكلى اللحم، و لا تشربى الدم. اخرجى من حامل كتابى هذا الى من لا يؤمن بالله العظيم و رسوله الكريم و اله، محمد و على و فاطمة و الحسن و الحسين عليهم السلام. (93)

دعاى آن حضرت هنگام خواب

الحمد لله الكافى، سبحان الله الاعلى، حسبى الله و كفى، ما شاء الله قضى، سمع الله لمن دعا، ليس من الله ملجا و لا وراء الله ملتجا. توكلت على الله ربي و ربكم. ما من دابة الا هو اخذ بناصيتها، ان ربي على صراط مستقيم. الحمد لله الذى لم يتخذ، و لم يكن له شريك فى الملك، و لم يكن له ولى من الذل و كبره تكبيرا. (94)

اعمال و دعاى ديگر آن حضرت قبل خواب

از آن حضرت روايت شده : پيامبر بر من وارد شد در حالى كه بستر خواب را آماده کرده بودم، و فرمود: اى فاطمه نخواب جز آن كه چهار كار را انجام دهى، قرآن را ختم کرده و پيامبران را شفيع خود قرار داده، و مومنين را از خود راضى نموده، و حج و عمده را انجام دهى، تا آن جا كه فرمود: پيامبر فرمود: هرگاه سوره توحيد را سه بار بخوانى، گويا قرآن را ختم كردى، و هرگاه بر من و پيامبران قبل از من درود فرستى ما شفيعان تو درروز قيامت مى شويم اللهم

صل علی محمد و آل محمد و صل علی جمیع الانبیاء و المرسلین و اولیاء الصالحین و هرگاه برای مومنان استغفار کنی، آنان از تو راضی می گردند، اللهم اغفر للمومنین و المومنات و المسلمین و المسلمات. و هرگاه بگوئی : سبحان الله و الحمد لله و لا اله الا الله و الله اکبر حج و عمره را انجام داده ای. (95) از اعمال دیگر آنحضرت قبل از خواب : (96)

الله اکبر 34 مرتبه

الحمد لله 33 مرتبه

سبحان الله 33 مرتبه

دعای آن حضرت برای دفع رویای زشت

از امام صادق علیه السلام روایت است که فرمود: حضرت فاطمه علیها السلام از خوابهای پریشان به پیامبرشکایت کرد، آن حضرت فرمود: هرگاه چنین خوابی دیدی، بگو:

اعوذ بما عازت به ملائکد الله المقربون، و انبیاء الله المرسلون و عباد الله الصالحون، من شر رویای التي رايت، ان تضرنی فی دینی و دنیای. و سه بار به سمت چپ خود آب دهان بینداز. (97)

دعای آن حضرت برای دفع بیخوابی

یا مشیع البطون الجائعة، و یا کاسی الجسوم العاریة، و یا ساکن العروق الضاربة، و یا منوم العیون الساهرة، سکن عروقی الضاربة و اذن لعینی نوما عاجلا. (98)

ادعیه باب الحوائج موسی بن جعفر امام کاظم علیه السلام

در آداب و مقدمات دعا کردن آن حضرت

علی بن جعفر از برادرش امام موسی کاظم علیه السلام روایت کند که فرمود: بتبل، بریدگی و انقطاع به درگاه خداوند، این است که هنگام دعا کردن، دو کف دستهایت را به آسمان بلند کنی، و ابتهاج و زاری کردن این است که دو دست را بلند کنی و پیش بیاوری، و رغبت و شوق این است که کف دو دستت را به آسمان بلند کنی و رو به روی صورتت قرار دهی، و رهبت و ترس این است که دستهایت را با هم تا صورت بلند کنی، و تضرع و فروتنی کردن این است که دو انگشتت را حرکت دهی، و با آن دو اشاره کنی. ⁽⁹⁹⁾

دعائی برای عاقبت بخیری و با حال توبه از دنیا رفتن

امام موسی کاظم علیه السلام روایت کند که امام صادق علیه السلام می فرماید: هر کس به هنگام شنیدن اذان صبح و اذان مغرب، این دعا را بخواند و سپس در آن روز یا شب بمیرد، در حالت توبه از دنیا رفته است :

اللهم انی اسئلك باقبال لیلک و ادبار نهارک و حضور صلواتک و اصوات دعواتک و تسبیح ملائکتک ان تصلی علی محمد و آل محمد و ان تتوب علی انک انت التواب الرحیم. ⁽¹⁰⁰⁾

دعا برای نجات از ستم ستمگران

جعفر بن سلیمان گوید: کسی به امام ابی الحسن موسی کاظم علیه السلام گفت، بعضی از پسرعموها و بستگانم بر من ستم می کنند، امام فرمود: این ذکر را صد مرتبه بعد از طلوع آفتاب بگو:

ما شاء الله لا حول و لا قوة الا بالله اشهد و اعلم ان الله علی کل شیء قدير
پس این کار را کرد و از ستم آن ها نجات یافت. ⁽¹⁰¹⁾

دعا برای امان از شر هر درنده و گزنده و شر شیطان لعین و دزد

عبدالله بن ابراهیم جعفر می گوید: از امام کاظم علیه السلام شنیدم که می فرماید: چون شام کنی و ببینی که خورشید در حال پنهان شدن است، این دعا را بخوان، این دعا امان از شر هر درنده و از شر شیطان لعین و فرزندان او و از هر حیوانی که دندان گیرد و یا بگزد؛ و گوینده این کلمات آن گاه که آن را خواند از دزد و دیو نترسد.

بسم الله الرحمن الرحيم الحمد لله الذي لم يتخذ ولدا و لم يكن له شريك في الملك و لم يكن له ولي من الذل و كبره تكبيرا الحمد لله الذي يصف و لا يوصف و يعلم و لا يعلم، يعلم خائنة الاعين و ما تخفى الصدور، اعوذ بوجه الله الكريم و باسم الله العظيم من شر ما ذرا و ما برا و من شر ما تحت الثرى و من شر ما ظهر و ما بطن و من شر ما كان في الليل و النهار و من شرابي مرة و ما ولد و من شر الرسيس و من شر ما وصفت و ما لم اصف، فالحمد لله رب العالمين. ⁽¹⁰²⁾

ثواب گفتن «رضيت بالله و...»

امام موسای کاظم علیه السلام روایت کند که رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمود: کسی که این دعا را بخواند بعهده خداوند است که روز قیامت او را راضی کند: رضیت بالله ربا و بالاسلام دینا و بمحمد صلی الله علیه و آله رسولا و باهل بینه اولیاء. ⁽¹⁰³⁾

دعای وقت خوابیدن

امام موسی بن جعفر علیه السلام فرمود: کسی که دوست دارد شب بیدار شود، پس در هنگام خوابیدن بگوید:

اللهم لا تنسني ذكرک و لا تومني مکرک و لا تجعلني من الغافلین و انبهني لا حب الساعات اليک ادعوک فيها فتستجيب لي و اسالک فتعطيني و استفرک فتغفر لي انه لا يغفر الذنوب الا انت يا ارحم الراحمين. ⁽¹⁰⁴⁾

دعای برای رزق و روزی

از حضرت موسی بن جعفر علیه السلام دعائی برای روزی روایت کرده اند، و آن این است؛

یا الله یا الله یا الله اسالک بحق من حقه علیک عظیم ان تصلی علی محمد و ان ترزقنی العمل بما علمتنی من معرفة حقک و ان تبسط علی ما حضرت من رزقک. ⁽¹⁰⁵⁾

دعا به هنگام دیدن هلال ماه مبارک رمضان

از ابوالحسن اول امام کاظم علیه السلام روایت شده که فرمود: آن گاه که هلال ماه رمضان را دیدی بگو:

اللهم قد حضر شهر رمضان، و قد افترضت علينا صيامه و انزلت فيه القرآن هدی للناس و بینات من الهدی و الفرقان. اللهم اعنا علی صيامه و تقبله منا، و سلمنا فيه و سلمنا منه و سلمه لنا فی یسر منك و عافیة، انک علی کل شیء قدير، یا رحمن یا رحیم. ⁽¹⁰⁶⁾

دعای رفع گرفتاری و بلا و حفظ از شر ظالم

رضی الدین علی بن موسی بن طاوس از کتاب کنوز النجاح طبرسی، دعائی از مولا موسی بن جعفر علیه السلام روایت کرده و آن دعای رفع بلا است، و خود آن حضرت برای آن که از شر هارون در امان ماند آن دعا را خواندند و دعا این است :

اللهم بک اساور و بک اجادل و بک اصول و بک اموت و بک احیی اسلمت نفسی الیک و فوضت امری الیک و لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظیم، اللهم انک خلقتنی و رزقتنی و سررتنی من بین العباد بلطفک و خولتني اذا هربت

رددتتی و اذا عثرت اقلتنی و اذا مرضت شفیتنی و اذا دعوتک اجبتنی سیدی
ارض عنی فقد ارضیتنی. (107)

دعای رهایی از زندان

از حضرت امام موسی بن جعفر علیه السلام در ایام اسارتشان در زندان هارون،
روایت شده که فرمود: چون نماز واجب را به جا آوردم و سر به سجده نهادم و
روی بر خاک مالیدم، در سجده خوابم برد. حضرت مصطفی صلی الله علیه و آله را در خواب
دیدم که به من گفت: ای موسی می خواهی از این بلا خلاصی یابی؟ گفتم: بلی
یا رسول الله! پیغمبر فرمود: این دعا را بخوان:

یا سابع النعم، یا دافع النقم، یا باری ء النسم، یا مجلی الهم، یا مغشی الظلم، یا
کاشف الضر و الالم یا ذالجود و الکرّم، و یا سامع کل صوت و یا مدرک کل
فوت، و یا محیی العظام و هی رمیم، و منشئها بعد الموت صل علی محمد و آل
محمد و اجعل لی من امری فرجا و مخرجا یا ذالجلال و الاکرام. (108)

دعای امام کاظم علیه السلام در زندان هارون

و ایضا دعای دیگر امام کاظم علیه السلام برای رهایی از زندان:
یا سامع کل صوت یا محیی النفوس من بعد الموت، مالی اله غیرک فادعوه و
لا شریک لک فارجوه، صل علی محمد و آله، و خلصنی یا رب مما انا فیه و
مما اخاف و احذر بمشیتک و ارادتک، بحق محمد و آل محمد کما تخلص الثمرة
من بین ماء و طین بقدرتک و حلالک. و صل علی محمد و آل محمد و خلصنی
یا رب مما انا فیه و مما اخاف و احذر بحولک و قوتک و بحق محمد و آله کما
تخلص البیضة من جوف الطائر بعفوک، و صل علی محمد و آل محمد و خلصنی
مما انا فیه، و مما اخاف و احذر بقوتک و بحق محمد و آل محمد کما تخلص
الطائر من جوف البیضة بعزتک انک علی کل شیء قدير. (109)

دعا برای رفع گرفتاری و قرض

حسین بن خالد گوید: در بغداد سیصد هزار درهم بدهکار و چهارصد هزار درهم طلب کار بودم. طلبکاران مرا فرصت نمی دادند که طلبم را باز ستانم و به ایشان دهم وقت حج رسید، پنهانی از بغداد خارج شدم تا به خدمت موسی بن جعفر علیه السلام برسم ولی نتوانستم. شرح حال خود را برای آن حضرت در نامه ای نوشتم، امام علیه السلام در پشت نامه ام در جواب نوشتند: پس از هر نماز سه بار بگو: اللهم انی اسالک یا لا اله الا انت بحق لا اله الا انت ان ترحمنی بلا اله الا انت، اللهم انی اسالک یا لا اله الا انت بحق لا اله الا انت ان ترضی عنی بلا اله الا انت، اللهم انی اسالک یا لا اله الا انت بحق لا اله الا انت ان تغفرلی بلا اله الا انت.

حسین بن خالد گوید: بر این دعا مداومت کردم و چهار ماه نشد، که طلبم را وصول و بدهکاری هایم را ادا کردم و صد هزار درهم نیز یاد آوردم. ⁽¹¹⁰⁾

دعای چشم زخم و دفع بلا و آفت برای حیوانات (تعویذ حیوانات از چشم و امثال آن)

سلیان بن جعفر از امام موسی بن جعفر علیه السلام از آباء گرامیش دعایی در عوزه حیوانات روایت کرده است و گوید این عوزه نزد آنان نگهداری می شد:

بسم الله الرحمن الرحيم بسم الله و بالله، خرج عين السوء من بين لحمه و جلده و عظمه و عصبه و عروقه، فلقیها جبرئیل و میکائیل صلوات الله علیهما، فقالا: این تذهبین ایتها اللعینة. قالت: اذهب الی الجمل فاطرحه من قطاره، و الدابة من مقودها، و الحمار من آکامه، و الصبی من حجر امه و القی الرجل الشاب الممتلیء من قدمیه. فقالا لها: اذهبی ایتها اللعینة الی البریة، فثم حیة لها عینان، عین من ماء، و عین من نار و كذلك یطبع الله علی عین السوء، و عبس

عابس، و حجز یابس، و نفس نافس و نار قابس، رددت بعون الله عين السوء الى اهله و في جنبه و كشحيه و في احب خلانه اليه، بعزيمة الله و قوله : (اولم ير الذين كفروا ان السموات و الارض كانتا رتقا ففتقنا و جعلنا من الماء كل شىء حى افلا يؤمنون⁽¹¹¹⁾) (و ثم ارجع البصر كرتين ينقلب اليك البصر خاسئا و هو حسير)⁽¹¹²⁾ و صلى الله على سيدنا محمد النبي و آله الطاهرين.⁽¹¹³⁾

دعا برای رفع اذیت ککها تعویذ از ککها

علی بن ابن حمزه روایت کند، از امام ابی الحسن موسی علیه السلام که فرمود: اصحاب رسول خدا صلی الله علیه و آله در یکی از جنگها به آن حضرت از آزار و اذیت ککها شکایت کردند، فرمود: به هنگام خواب، در رختخواب بگوئید: ایها الاسود الوثاب الذی لا یبالی غلقا و لا بابا عزمت علیک بام الكتاب الا توذینی و اصحابی الی ان یدهب اللیل و یحییء الصبح بما جاء، و لذی نعرفه الی ان یووب الصبح متی ما آب.⁽¹¹⁴⁾

دعا برای درد سر

داود رقی گوید به امام موسی بن جعفر علیه السلام عرض کردم : یابن رسول الله! دردسری دارم که پیوسته مرا اذیت می کند و ای بسا که شبها بر اثر درد آن خوابم نمی برد، و مرا از انجام نماز شب باز می دارد، آن حضرت فرمود: ای داود! هرگاه احساس درد کردی، دست خود را به موضع درد بکش و این دعا را بخوان به درستی که بعد از آن، احساس درد نخواهی کرد:

اعوذ بالله و اعیز نفسی من جمیع ما اعترانی باسم الله العظیم و کلماته التامات الی لا یجاوز هن بر و لا فاجر، اعیز نفسی بالله عز و جل و برسول الله صلی الله علیه و آله الطاهرين الاخيار، اللهم بحقهم علیک الا اجرتنی من شکاتی هذه.⁽¹¹⁵⁾

دعای برای بوی بد دهان

علی بن عیسی از عمویش نقل می کند که گفت : از بوی بد دهانم، پیش حضرت موسی بن جعفر علیه السلام شکایت کردم، آن حضرت به من فرمود: این دعا را وقتی در سجده ای بخوان :

یا الله یا الله یا الله، یا رحمن یا رب الارباب، یا سید السادات یا اله الالهة، یا مالک الملک، یا ملک الملوک، اشفنی، بشفائک من هذا الداء، و اصرفه عنی عبدک و ابن عبدک، و اتقلب فی قبضتک. ⁽¹¹⁶⁾

دعای حجاب موسی بن جعفر علیه السلام

از امام موسی بن جعفر علیه السلام منقول است که : این دعای حجاب مانع از دستیابی جمیع دشمنان است :

بسم الله الرحمن الرحيم و اذا قرأت القرآن جعلنا بینک و بین الذین لا یؤمنون بالآخره حجابا مستورا و جعلنا علی قلوبهم اکلنة ان یفقهوه و فی آذانهم و قرا، و اذا ذکرت ربک فی القرآن وحده و لو علی ادبارهم نفورا. اللهم انی اسالک بالاسم الذی به تحیی و تمیت، و ترزق، و تعطی، و تمنع، یا ذالجلال و الاکرام، اللهم من ارادنا بسوء من جمیع خلقک فاعم عنا عینه، و اصمم عنا سمعه، و اشغل عنا قلبه، و اغلل عنا یده، و اصرف عنا کیده و خذه من بین یدیه و من خلفه و عن یمینه و عن شماله و من تحته و من فوقه، یا ذالجلال و الاکرام. ⁽¹¹⁷⁾

دعای درد پیچش معده

از امام کاظم علیه السلام روایت شده که فرمود: ظرفی آب بردار و این آیه را سه مرتبه بر آن بخوان :

(یرید الله بكم اليسر و لا یرید بكم العسر) (اولم یر الذین کفروا ان السموات و الارض کانتا رتقا ففتقناهما و جعلنا من الماء کل شیء حی افلا یؤمنون) و بعد آن را بنوش و دست روی شکمت بکش انشاء الله بهبودی می یابی. (118)

دعا برای تب گاه بگاه

ابوزکریا حضر می گوید: فرزندم تب ربع داشت حضرت کاظم علیه السلام این دعا را برایم نوشت و فرمود: آن را عمل کن، در آن نوشته بود بر بازوی راست بنویس: (باسم الله جبرئیل) و بر بازوی چپ (باسم الله میکائیل) و بر پای راست (باسم الله اسرافیل) و بر پای چپ باسم الله عزائیل، باسم الله لا یرون فیها شمسا و لا زمهریرا و بین دو کتف بنویس (باسم الله العزیز الجبار). (119)

دعا برای اسهال خونی

عثمان بن عیسی گوید: مردی به امام کاظم علیه السلام شکایت کرد، گرفتار اسهال خونی شده ام که شفا نمی پذیرد، حضرت فرمود: بعد از نماز شب بگو:
اللهم ما کان من خیر فمنک لا خیر لی فیه، و ما عملت من سوء فقد حذرتیه و لا عذر لی فیه، اللهم انی اعوذ بک ان اتکل علی ما لا خیر لی فیه اواقع فیما لا عذر لی فیه. (120)

دعای استخاره برای کارها

امام رضا علیه السلام فرمود: از پدرم موسی بن جعفر علیه السلام شنیدم که فرمود: از پدرم جعفر بن محمد علیه السلام شنیدم که می فرماید: کسی که با این دعا خدا را بخواند، در پایان کارش نمی بیند مگر آن چه را دوست دارد و دعا نیست:

اللهم ان خیر تک تنیل الرغائب و تجزل المواهب و تطیب المكاسب و تغنم المطالب و تهدی الی احمد العواقب و تقی من محذور النوائب. اللهم انی استخیرک فیما عقد علیه رایب و قادی الیه هوای فاسالک یا رب ان تسهل لی

من ذالك ما تعسرو ان تعجل من ذالك ما تيسر و ان تعطيني يا رب الظفر فيما
 استخيرك فيه و عوننا بالانعام فيما دعوتك و ان تجعل يا رب بعده قربا و خوفه
 امنا و محذوره سلما فانك تعلم و لا اعلم و تقدر و لا اقدر و انت علام الغيوب.
 اللهم ان يكون هذا الامر خيرا لى فى عاجل الدنيا و آجل الاخرة فسهلة لى و
 يسره على و ان لم يكن فاصرفه عنى و اقدر لى فيه الخير انك على كل شىء
 قدير يا ارحم الراحمين. (121)

دعائى بسيار مفيد هنگام غروب آفتاب

عبدالله بن ابراهيم جعفرى مى گويد: از امام كاظم عليه السلام شنيدم كه مى فرمايد:
 چون شام كنى و ببينى كه خورشيد در حال پنهان شدن و غروب كردن است،
 اين دعا را بخوان :

بسم الله الرحمن الرحيم الحمد لله الذى لم يتخذ ولدا و لم يكن له شريك فى
 الملك و لم يكن له ولى من الذل و كبره تكبيرا الحمد لله الذى يصف و لا يوصف
 و يعلم و لا يعلم، يعلم خائنة الاعين و ما تخفى الصدور.

اعوذ بوجه الله الكريم و باسم الله العظيم من شر ما ذرا و ما برا و من شر ما
 تحت الثرى و من شر ما ظهر و باطن و من شر ما كان فى الليل و النهار و من
 شر ابى مرة و ما ولد و من شر الرسيس و من شر ما وصفت و ما لم اصف،
 فالحمد لله رب العالمين. (122)

دعا به هنگام مسافرت

حسن بن جهم گويد: امام كاظم عليه السلام فرمود: هرگاه از منزلت براى سفر يا غير
 سفر خارج شدى بگو:

بسم الله آمنت بالله، توكلت على الله، ما شاء الله لا حول و لا قوة الا بالله. پس
 شياطين با او رو به رو مى شوند اما بر مى گردند و ملائكه بر چهره آن ها مى

زند و می گویند: ای شیاطین، شما راهی برای تسلط بر او ندارید، چون او بنام خدا شروع کرد و به خدا ایمان آورد و بر او توکل نمود و گفت: ما شاء الله لا حول و لا قوة الا بالله. (123)

دعای هنگام سفر

صبح حذاء از حضرت موسی بن جعفر علیه السلام حدیث کند گوید، که فرمود: ای صبح اگر هرگاه مردی از شما آهنگ سفری می کرد، بر در خانه اش روی خود را به جانب آن جائی که می خواهد برود متوجه می کرد، و سوره حمد را از پیش رو و از سمت راست و چپش می خواند، و نیز معوذتین یعنی دو سوره ناس و فلق را از پیش رو و طرف راست و چپش می خواند، و همچنین سوره قل هو الله احد را از پیش رو و سمت راست و چپش می خواند، و نیز آیه الکرسی را از پیش رو و جانب راست و چپش می خواند، و سپس بگوید:

اللهم احفظنی و احفظ ما معی و سلمنی و سلم ما معی و بلغنی و بلغ ما معی
ببلاغک الحسن الجمیل. (124)

دعا به هنگام تنهایی در سفر

جعفری از امام کاظم علیه السلام روایت کند که فرمود: هر که تنها برای مسافرت خارج می شود بگوید:

ما شاء الله لا حول و لا قوة الا بالله اللهم انس وحشتی و اعنی علی وحدتی
و ادغیبتی. (125)

نشانه های شوم بودن برای مسافرت

در حدیث صحیح از حضرت امام موسی علیه السلام منقول است که هفت چیز است که اگر در برابر مسافر ظاهر شود برای او شوم است: 1 - کلاغی که فریاد کند از جانب راست او 2 - سگی که دم بجنباند. 3 - گرگی که بر دم خود نشسته

باشد و بر روی او فریاد کند، پس سه مرتبه بلند شود و پست شود. 4 - آهوئی که از جانب راست او بیاید و به جانب چپ او برود. 5 - جعدی که فریاد کند. 6 - زن پیر سفید موئی که رو به روی او بیاید. 7 - ماده الاغی که گوشش بریده باشد. پس کسی که از دیدن آن ها ترسی به خاطرش بیاید بگوید:

اعتصمت بک یا رب من شر ما اجد فی نفسی فاعصمنی من ذالک. چون این را بگوید ضرری به او نرسد، انشاء الله (126)

امام رضا علیه السلام فرماید: پدرم (موسی بن جعفر علیه السلام) وقتی از منزلش خارج می شد این دعا را می خواند:

بسم الله الرحمن الرحيم خرجت بحول الله و قوته لا بحول منی و لا قوتی بل بحولک و قوتک یا رب متعرضا لرزقک فاتی به فی عافیة. (127)

دعای هنگام سوار شدن بر وسیله

ابراهیم بن عبدالحمید گوید: امام کاظم علیه السلام فرمود: رسول خدا صلی الله علیه و آله فرموده است: هر کس به هنگام سوار شدن بر وسیله خود این دعا را بخواند جان خود و مرکبش در امان باشد تا وقتی پیاده شود:

بسم الله و لا حول و لا قوة الا بالله الحمد لله الذی هدانا لهذا و سبحان الذی سخرلنا هذا و ما کنا له مقرنین. (128)

دعا برای روزی بعد از نماز صبح

ابوجعفر شامی گوید: مردی در شام که نامش هلقام بود، برای من نقل کرد که خدمت موسی بن جعفر علیه السلام رفتم و عرض کردم: فدایت شوم، یک دعای جامعی برای دنیا و آخرت به من بیاموز که کوتاه باشد، فرمود: پس از نماز صبح تا هنگام طلوع آفتاب بگو:

سبحان الله العظیم و بحمده استغفر الله و اساله من فضله.

هلقام گوید: من از همه فامیل وضعم بدتر بود، از مردی که نمی شناختم به من ارثی رسید و اکنون من از تمام فامیلم زندگانیم بهتر است و این نیست جز به واسطه آن دعایی که آقایم موسی بن جعفر علیه السلام به من آموخت. (129)

دعا برای درماندگی در شغل و حرفه

ابراهیم بن صالح از مردی از جعفریها نقل می کند که گفت: در مدینه کسی بود که کنیه اش ابوالقمفام بود و پیشه ور بود. خدمت امام کاظم علیه السلام آمد و از حرفه اش شکایت و به آن حضرت خبر داد که به هر کار و حاجتی روی می آورد برآورده نمی شود. امام ابی الحسن علیه السلام به او فرمود: بعد از نماز صبح و در آخر دعایت ده مرتبه بگو:

سبحان الله العظيم و بحمده استغفر الله و اتوب اليه و اساله من فضله. (130)

دعا هنگام سختی و ناگواری

موسی بن جعفر از آباء گرامی اش علیهم السلام روایت کند که رسول خدا صلی الله علیه و آله به علی علیه السلام فرمود: یا علی! هرگاه سختی و ناگواری به تو روی آورد، بگو:

اللهم انی اسالک بحق محمد و آل محمد ان تصلى علی محمد و آل محمد و ان تنجینی من هذا الغم. (131)

دعا برای زدودن ترس و رفع غم و اندوه

حسین گوید: از حضرت ابی الحسن موسی بن جعفر علیه السلام دعائی خواستم، در نامه ای به من نوشت و دستور داد که بگویم:

اللهم ادفع عنی بحولک و قوتک، اللهم انی اسالک فی یومی هذا و شهری هذا و عامی هذا برکاتک فیها و ما ينزل فیها من عقوبة او مکروه او بلاء فاصرفه عنی و عن ولدی بحولک و قوتک، انک علی کل شیء قدیر. اللهم انی اعوذبک من

زوال نعمتک و تحویل عافیتک و من فجاة نعمتک و من شر کتاب قد سبق اللهم
انی اعوذبک من شر نفسی و من شر کل دابة انت اخذ بنا صیبتها انک علی کل
شیء قدير و ان الله قد احاط بكل شیء علما و احصى کل شیء عددا. (132)

دعایی مفید برای ادای قرض

موسی بن بکر از حضرت کاظم علیه السلام حدیث کند که: (برای پرداخت
بدهکاری که داشتیم این دعا را) برای من در کاغذ نوشت:

اللهم اردد الی جميع خلقک مظالمهم التي قبلی، صغیرها و کبیرها فی یسر
منک و عافیة و ما لم تبلغه قوتی و لم تسعه ذات یدی و لم یقو علیه بدنی و
یقینی فاده عنی من جزیل ما عندک من فضلک ثم لا تخلف علی منه شیئا
تقضیه من حسناتی، یا ارحم الراحمین اشهد ان لا اله الا الله وحده لا شریک له و
اشهد ان محمدا عبده و رسوله و ان الدین کما شرع و ان الاسلام کما وصف و ان
الکتاب کما انزل و ان القول کما حدث و ان الله هو الحق المبین ذکر الله محمدا و
اهل بیته بخیر و حیا محمدا و اهل بیته بالسلام. (133)

دعای سریع الاجابة از امام کاظم علیه السلام

در روایتی منقول است که اسحاق بن جعفر برادر امام کاظم علیه السلام به امام
عرض کرد: قربانت گردم آن دعایی را که خواندید، به من نیز یاد دهید. فرمود:
باشد، ولی آن را به کسی که شایستگی ندارد، یاد مده و تنها به کسانی که از
شیعیان ما هستند، تعلیم کن، آن گاه فرمود بنویس و من دعا را نوشتم:

یا سابق کل فوت یا سامعا لكل صوت قوی او خفی، یا محیی النفوس بعد
الموت، لا تغشاک الظلمات الهندسیة و لا تشابه علیک اللغات المختلفة و لا
یشغلک شیء عن شیء، یا من لا یشغله دعوة داع دعاه من السماء یا من له
عند کل شیء من خلقه سمع سامع، و بصر نافذ. یا من لا تغلظه كثرة المسائل، و

لا يبرمه الحاح الملحِين، يا حي حين لا حي في ديمومة ملكه و بقائه، يا من سكن العلى و احتجب عن خلقه بنوره، يا من اشرفت لنوره دجى الظلم، اسالك باسمك الواحد الاحد الفرد الصمد الذى هو من جميع اركانك صل على محمد و اهل بيته! (سپس حاجت خود را بخواه) (134)

دعا به هنگام تراشیدن موى سر

زيد نرسى گوید: ابى الحسن موسى بن جعفر عليه السلام فرمود: هرگاه خواستى موى سرت را بگيرى (كوتاه كنى) از پيشانى و شقيه ها و از پشت سر شروع كن كه سنت چنين است و بگو:

بسم الله و على ملة ابراهيم و سنة محمد و آل محمد حنيفا مسلما و ما انا من المشركين اللهم اعطنى بكل شعرة و ظفرة فى الدنيا نورا يوم القيامة. اللهم ابدلنى مكانه شعرا لا يعصيك تجعله زينة فى الدنيا و نورا ساطعا يوم القيامة. (135)

دعا به هنگام غذا خوردن

موسى بن جعفر عليه السلام فرمود: امام صادق عليه السلام وقتى غذائى را برايش مى آوردند مى گفت :

بسم الله و بالله و هذا من فضل الله و بركة رسول الله صلى الله عليه و آله و آل رسول الله عليه السلام اللهم كما اشبعتنا فاشبع كل مومن و مومنة و بارك لنا فى طعامنا و شرابنا و اجسادنا و اموالنا. (136)

دعا به هنگام پوشیدن لباس نو

امام كاظم عليه السلام فرمود: براى هر يك از شما سزاوار است كه چون لباس نو بپوشد، دست خود را بر آن كشد و بگويد:

الحمد لله الذى كسانى ما اوارى به عورتى و اتجمل به بين الناس. (137)

دعای جامعی برای دنیا و آخرت

فضل بن یونس از حضرت ابی الحسن (موسی بن جعفر علیه السلام) حدیث کند که آن حضرت به من فرمود این دعا را بسیار بخوان :

اللهم لا تجعلنی من المعارین و لا تخرجنی من التقصیر.

(یعنی بار خدایا مرا از عاریت داده شدگان (ایمان) قرار مده و از تقصیر بیرون مبر) گوید: من عرض کردم: اما عاریت داده شدگان، معنایش را دانستم، ولی معنای مرا از تقصیر بیرون مبر چیست؟ فرمود: هر کاری را که به خاطر خدای عز و جل انجام دهی پس خود را در آن کار پیش خود مقصر بدان، زیرا که همه مردم در کارهایشان میان خود و خدای عز و جل تقصیر کار و مقصرند». (138)

ادعیه حضرت امام رضا علیه السلام

دعای آن حضرت در تسبیح و تنزیه خداوند در روز دهم و یازدهم ماه سبحان خالق النور، سبحان خالق الظلمة، سبحان خالق المیاه سبحان خالق السماوات، سبحان خالق الارضین، سبحان خالق الریاح و النبات، سبحان خالق الحیة و الموت، سبحان خالق الثری و الفلوات، سبحان الله و بحمده. (139)

دعای آن حضرت در قنوت نماز وتر

هفتاد مرتبه : «استغفرالله و اساله التوبة». (140)

ایضا دعای آن حضرت در قنوت

رب اغفر و ارحم، و تجاوز عما تعلم، انک انت الاعز الاجل الاکرم. (141)

دعای آن حضرت در تعقیب نماز صبح و اسم اعظم الهی

از حضرت امام رضا علیه السلام روایت شده که فرمود: هر که بعد از صبح صد بار

بگوید:

بسم الله الرحمن الرحيم، لا حول و لا قوة الا بالله العلي العظيم.

این سخن از سیاهی چشم به سپیدی آن نزدیکتر به اسم الهی است. (142)

دعای آن حضرت در نماز استسقاء

روایت شده پس از آن که مامون آن حضرت را به ولایتعهدی منصوب کرد مدتی باران نبارید، بعضی از اطرافیان مامون و دشمنان آن حضرت می گفتند: بنگرید آن گاه که علی بن موسی نزد ما آمد و ولایتعهد شد باران قطع گردید: تا آن جا که گوید: در روز دوشنبه برای طلب باران آن حضرت به صحرا آمد و مردم می نگرستند، ایشان بالای منبر رفت، پس از حمد و ثنای الهی فرمود:

اللهم یا رب انت عظمت حقنا اهل البیت، فتوسلوا بنا کما امرت، و اسلوا فضلک و رحمتک و توقعوا احسانک و نعمتک فاسقهم سقیا نافعا عاما غیر رائث و لا ضائر، و لیکن ابتداء مطرهم بعد انصرافهم من مشهدهم هذا الی منازلهم و مقارهم. (143)

دعای آن حضرت در رفع غم و اندوه

اللهم انت ثقتی فی کل کرب، و انت رجائی فی کل شدة، و انت لی فی کل امر نزل بی ثقة و عدة، کم من کرب یضعف عنه الفواد، و تقل فیة الحیلة، و تعیی فیة الامور، و یخذل فیة البعید و القریب و الصدیق، و یشمت فیة العدو انزلته بک و شکوته الیک، راغباً الیک فیة عمن سواک، ففرجته و کشفته و کفیتیه، فانت ولی کل نعمة، و صاحب کل حاجة، و منتهی کل رغبة، فلک الحمد کثیرا، و لک المن فاضلا، بنعمتک تتم الصالحات، یا معروفاً بالمعروف معروف، و یا من هو بالمعروف موصوف، انلنی من معروفک معروفاً تغنینی به عن معروف من سواک، برحمتک یا ارحم الراحمین. (144)

دعای آن حضرت برای دفع بلا

لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظیم. (145)

دعای آن حضرت برای قضاء حوائج

از مقاتل بن مقاتل روایت شده: به آن حضرت عرضه داشت: فدایت شوم دعائی برای قضاء حوائج به من تعلیم فرما، فرمود: هرگاه حاجت مهمی بسوی خداوند داشتی غسل کرده و بهترین لباس را پیوش و مقداری بوی خوش استعمال کرده و زیر آسمان برو، و دو رکعت نماز گذار، نماز را آغاز کرده و سوره حمد را می خوانی و سپس پانزده مرتبه سوره توحید را قرائت می کنی، آن گاه به رکوع رفته و پانزده مرتبه این سوره را می خوانی، و مانند نماز جعفر طیار ادامه می دهی، غیر از آن که در این نماز قرائت پانزده مرتبه می باشد، بعد از نماز به سجده رفته و می گوئی:

اللهم ان کل معبود من لدن عرشک الی قرار ارضک فهو باطل سواک، فانک انت الله الحق المبین، افض لی حاجة کذا و کذا (حاجت را یاد کنید) الساعة الساعة و در این مورد اصرار می کنی. (146)

دعای آن حضرت برای قضاء حوائج با توسل به قرآن

از حضرت امام رضا علیه السلام روایت شده: هرگاه امر شدیدی بر تو عارض شد دو رکعت نماز بگذار، در یکی از آن ها سوره حمد و آیه الکرسی، و در رکعت دوم سوره حمد و قدر را بخوان، پس، پس قرآن را بالای سر خود قرار داده و بگو: اللهم بحق من ارسلته الی خلقک، و بحق کل ایه فیہ، و بحق کل من مدحته فیہ علیک، و بحق علیه، و لا نعرف احدا اعرف بحقک منک، یا سیدی یا الله (ده بار) بحق محمد (ده بار) بحق علی (ده بار) بحق فاطمة (ده بار). و نام هر یک از امامان بعد از او را برده و به حق آنان خداوند را ده بار سوگند بده، تا

این که به امام زمان خودت بررسی، از جایگاهت بر نمی خیزی مگر این که حاجت برآورده شده باشد. (147)

ایضا از برای قضاء حوائج از آن حضرت روایت شده: دو رکعت نماز خوانده، در هر رکعت یک بار سوره حمد و سیزده بار سوره قدر خوانده شود، پس از فراغ به سجده رفته و گوید:

اللهم یا فارج الهم، و کاشف الغم، و مجیب دعوة المضطربین یا رحمان الدنیا و رحیم الاخرة، صل علی محمد و آل محمد، و ارحمنی رحمة تطفیء بها عنی غضبک و سخطک و تغیننی بها عن رحمة من سواک
سپس گونه راستش را بر زمین قرار داده و گوید:
یا مذل کل جبار عنید، و یا معز کل ذلیل، و حقک قد بلغ المجهود منی فی امر کذا، ففرج عنی.

سپس گونه چپش را روی زمین نهاده و همین سخن را می گوید آن گاه به سجده رفته و این ذکر را تکرار می نماید، خداوند غم او را برطرف و حاجتش را برمی آورد. (148)

دعای آن حضرت برای اداء دین

از امام جواد علیه السلام روایت شده: شخصی نزد امام رضا علیه السلام آمده و گفت: ای فرزند رسول خدا، فرزندان بسیار داشته و دینی بر گردن دارم و دچار مشکل شده ام، دعائی به من بیاموز که هرگاه خدا را بدان دعا بخوانم خداوند روزی به من عنایت فرماید، فرمود: ای بنده خدا وضو بگیر و آن را زیبا به عمل آور، سپس دو رکعت نماز به جا آور، که رکوع و سجده آن را کامل انجام دهی، سپس بگو:

یا ماجد یا کریم، یا واحد یا کریم، اتوجه الیک بمحمد نبیک نبی الرحمة : یا محمد یا رسول الله، انی اتوجه بک الی الله ربک و رب کل شیء ان تصلى على محمد و على اهل بيته. و اسالک نفة من نفحاتک، و فتحا یسیرا، و رزقا واسعا، الم به شعنی و اقضى به دینی، و استعین به علی عیالی. (149)

دعای آن حضرت در پوشیده ماندن از دشمنان

استسلمت مولای لک، و اسلمت نفسی الیک، و توکلت فی کل اموری علیک و انا عبدک و ابن عبدیک، اخبانی اللهم فی سترک عن شرار خلقک و اعصمنی من کل اذی و سوء بمنک، و اکفنی شر کل ذی شر بقدرتک. اللهم من کادنی او ارادنی فانی ادرابک فی نحره، و استعین بک منه، و استعین منه بحولک و قوتک، و شد عنی ایدی الظالمین اذ کنت ناصرى لا اله الا انت، یا ارحم الراحمین، و اله العالمین. اسالک کفاية الاذی، و العافیة و الشفاء، و النصر علی الاعداء، و التوفیق لما تحب ربنا و ترضی، یا اله العالمین، یا جبار السماوات و الارضین، یا رب محمد و اله الطیبین الطاهرین صلواتک علیهم اجمعین. (150)

دعای آن حضرت در رفع شر دشمنان

روایت شده : هنگامی که امام رضا علیه السلام بشهادت رسیدند در لباس آن حضرت این تعویذ پیدا شد، در آخر آن چنین نوشته شده بود که از پدرانش روایت شده که جدشان علی علیه السلام این تعویذ را برای دفع شر دشمنان به کار برده و در غلاف شمشیرش قرار داشت، و در آخر آن نامهای الهی است، و آن حضرت بر فرزندان و خاندانش شرط کرده که آن را بر علیه کسی نخوانند، چرا که هر که این دعا را بخواند دعایش محجوب نمی ماند:

اللهم بك استفتح، و بك استنجح، و بمحمد ﷺ اتوجه، اللهم سهل لى
حزونته و كل حزونة، و ذلل لى صعوبته و كل صعوبة، و اكفنى موونته و كل
موونة.

و ارزقنى معروفه و وده، و اصرف عنى ضره و معرفه، انك تمحو ما تشاء و
تثبت و عندك ام الكتاب، الا ان اولياء الله لا خوف عليهم و لا هم يحزنون.
انا رسل ربك لن يصلوا اليك طه حم لا يبصرون، و جعلنا فى اعناقهم اغلاقا
فهى الى الاذقان فهم مقمحون، و جعلنا من بين ايديهم سدا، و من خلفهم سدا
فاغشيناهم فهم لا يبصرون.

اولئك الذين طبع الله على قلوبهم و سمعهم و ابصارهم و اولئك هم الغافلون
لا جرم ان الله يعلم ما يسرون و ما يعلنون فسيكفيكهم الله و هو السميع العليم، و
تريهم ينظرون اليك و هم لا يبصرون. صم بكم عمى فهم لا يرجعون، طسم تلك
آيات الكتاب المبين، لعلك باخع نفسك الا يكونوا مومنين، ان نشا ننزل عليهم
من السماء اية، فظلت اعناقهم لها خاضعين.

نامها: اللهم انى اسالك بالعين التى لا تنام، و بالعز الذى لا يرام، و بالملك
الذى لا يضام، و بالنور الذى لا يطفى، و بالوجه الذى لا يبلى، و بالحياة الذى لا
تموت، و بالصمدية التى لا تفهر، و بالديمومية التى لا تقنى، و بالاسم الذى لا
يرد، و بالربوبية التى لا تستذل، ان تصلى على محمد و آل محمد، و ان تفعل بى
كذا و كذا.

و حاجتت را ذكر مى كنى انشاء الله انجام مى شود (151)

تعويذى (152) دفع دشمن و بلا و حفظ از شيطان

از ياسر خادم روايت شده : هنگامى كه امام رضا عليه السلام به قصر حميد بن
قحطبه رفت لباس خود را در آورد، و به حميد داد، تا آن جا كه گويد، گفتم :

فدایت شوم کنیز کاغذی را در لباس شما یافته آن چیست؟ فرمود: ای حمید این تعویذی است که از آن جدا نمی شویم، گفتم: اگر مرا بدان مفتخر گردانی، فرمود: این تعویذی است که هر که آن را در لباسش نگاه دارد، بلا از آن دور بوده، و در مقابل شیطان رانده شده او را نگاه می دارد:

بسم الله الرحمن الرحيم، بسم الله انى اعوذ بالرحمان منك ان كنت تقيا او غير تقى، اخذت بالله السميع البصير على سمعك و بصرک، لا سلطان لك على، و لا على سمعى، و لا على بصرى، و لا على شعرى، و لا على بشرى، و لا على لحمى، و لا على دمی، و لا على مخى، و لا على عصبى، و لا على عظامى، و لا على مالى، و لا على ما رزقنى ربى.

سترت بينى و بينك بستر النبوة الذى استتر انبياء الله به، من سطوات الجبابرة و الفراغنة، جبرئيل عن يمينى، و ميكائيل عن يسارى، و اسرافيل عن ورائى، و محمد ﷺ امامى، و الله مطلع على، يمنعك منى و يمنع الشيطان منى، اللهم لا يغلب جهله اناك ان يستفزنى و يستخفنى، اللهم اليك التجات، اللهم اليك التجات، اللهم اليك التجات. (153)

دعای آن حضرت در رفع دشمن

از امام رضا عليه السلام روایت شده: هرگاه یکی از شما خواست بر علیه دشمنش دعا کند، بگوید:

اللهم اطرقه بليلة لا اخت لها، و ابح حریمه. (154)

دعای آن حضرت در تعویذ هر درد

خالد عبسی گوید: آن حضرت این تعویذ را به من آموخت و فرمود: این را به برادران مومنت آموزش بده که برای هر دردی است:

اعیذ نفسی برب الارض و رب السماء، اعیذ نفسی بالذی اسمہ برکة و شفاء. (155)

دعای آن حضرت برای تمامی بیماریها

زکریا بن آدم مقری که خادم آن حضرت می باشد گوید: روزی امام علیه السلام مرا صدا زد و فرمود: بر تمامی بیماریها بگو:

یا منزل الشفاء، و مذهب الداء، انزل علی وجعی الشفاء. (156)

دعای آن حضرت برای درد تب

کفعمی گوید: به خط آن حضرت یافت شد که برای تب روی سه ورق کاغذ نوشته می شود:

در برگه اول نوشته می شود: بنام خداوند بخشنده مهربان، نترس تو برتر میباشی. و در برگه دوم بعد از: بنام خداوند بخشنده مهربان: نترس، از گروه ستمکاران نجات یافتی. و در برگه سوم بعد از: بنام خداوند بخشنده مهربان: آگاه باش عالم امر و خلق از آن اوست، مبارک است خداوند که پروردگار جهانیان است.

آن گاه بر هر قطعه سه بار سوره توحید خوانده و شخص تب دار هر برگه را در یک روز می بلعد، تا درسه روز انجام شود، که بیاری خدا شفا می یابد. (157)

دعای آن حضرت برای بیماری ثالول (158)

علی بن نعمان گوید: به امام علیه السلام عرض کردم: فدایت شوم لکه های قرمز (زگیل) بسیاری در بدنم قرار دارد و مرا ناراحت نموده است، از تو می خواهم که مرا چیزی بیاموزی که بهره ام دهد، امام فرمود:

برای هر ثولول هفت جو بگیر و برر هفت جو هفت بار (اذا وقعت الواقعة) تا
(فکانت هباء منبثا) ⁽¹⁵⁹⁾ بخوان، سپس این آیه را بخوان. و یستلونک عن الجبال
فقل ینسفها ربی نسفا، فیذرها قاعا صفصفا، لا تری فیها عوجا و لا امنا. ⁽¹⁶⁰⁾
سپس جوها را یکی یکی بگیر و هر ثولولی را با آن مسح کن، پس آن را در
پارچه جدیدی نهاده و سنگی در آن قرار ده و در چاه فاضلابی بینداز. ⁽¹⁶¹⁾

ایضا دعای دیگر آن حضرت برای بیماری ثالول

از آن حضرت نقل است: به اولین ستاره ای که در شب ظاهر می شود نظر
افکن ولی نظرت تیز نباشد، مقداری خاک بردار و به خود بمال در حالی که می
گویی: بسم الله و بالله، رایتنی و لم ارك سوء عود بصرک الله یخفی اثرک، ارفع
ثالیلی معک. ⁽¹⁶²⁾

دعای آن حضرت برای بیماری خنازیر ⁽¹⁶³⁾

یا رووف یا رحیم، یا رب یا سیدی ⁽¹⁶⁴⁾

حضرت رضا علیه السلام فرمود: دخترکی از ما (با کنیزکی) در گردنش خنازیری
بیرون آمد، پس کسی نزد من آمد و گفت: ای علی (بن موسی الرضا) باو بگو:
این دعا را بخواند: یا رووف یا رحیم یا رب یا سیدی و آن را تکرار کند، فرمود:
پس این کلمات را گفت و خدای عز و جل آن خنازیر را از او برطرف کرد
(راوی) گوید: فرمود: و این دعا همان است که جعفر بن سلیمان با آن دعا کرد.

دعای آن حضرت برای بیماری سل

از آن حضرت روایت شده: این عوده برای شیعیان ماست از سل، سه بار
بگوید:

يا الله، يا رب الارباب، و يا سيد السادات، و يا اله الالهة، و يا ملك الملوك،
و يا جبار السماوات و الارض، اشفنى و عافنى من دائى هذا، فانى عبدك، و ابن
عبدك اتقلب فى قبضتك، و ناصيتى بيدك. (165)

دعاى آن حضرت در تعويد براى زنان حامله درمقابل انسانها و جنبنندگان

از آن حضرت روايت شده : اين تعويد در كاغذ يا پوستى نوشته مى شود
براى زنان حامله، در مقابل انسانها و جنبنندگان :

بسم الله الرحمن الرحيم، بسم الله، بسم الله، ان مع العسر يسرا، ان مع العسر
يسرا، يريد الله بكم اليسر، و لا يريد بكم العسر، و لتكملوا العدة، و لتكبروا الله
على ما هداكم و لعلكم تشكرون.

و اذا سالك عبادى عنى فانى قريب اجيب دعوة الداع اذا دعان، فليستجيبوا
لى وليؤمنوا بى، لعلهم يرشدون، و يهيبى ء لكم من امرم مرفقا، و يهيبى ء لكم من
امرکم رشدا، و على الله قصد السبيل يسره، اولم ير الذين كفروا ان السماوات و
الارض كانتا رتقا ففتقنا هما، و جعلنا من الماء كل شى ء حى افلا يؤمنون،
فانتبذت به مكانا قصيا، فاجاءها المخاض الى جذع النخلة، قالت ياليتنى مت قبل
هذا و كنت نسيا منسيا.

فناديها من تحتها الا تحزنى قد جعل ربك تحتك سريا، و هزى اليك بجذع
النخلة تساقط عليك رطبا جنيا، و اشربى و قرى عينا، فاما نزين من البشر احدا
فقولى انى نذرت للرحمن صوما فلن اكلم اليوم انسيا. فانت به قومها تحمله قالوا
يا مريم لقد جئت شيئا فريا، يا اخت هارون ما كان ابوك امرء سوء و ما كانت
امك بغيا، فاشارت اليه قالوا كيف نكلم من كان فى المهد حيا. قال انى عبدالله
اتانى الكتاب و جعلنى نبيا، و جعلنى مباركا اينما كنت، و اوصانى بالصلوة و

الزکوة ما دمت حیا، و برا بوالدتی و لم یجعلنی جبارا شقیاء، و السلام علی یوم ولدت و یوم اموت و یوم ابعث حیا، ذلک عیسی بن مریم.

و الله اخرجکم من بطون امهاتکم لا تعلمون شیئا، و جعل لکم السمع و الابصار و الافئدة لعلکم تشکرون، اولم یروا الی الطیر مسخرات فی جو السماء، ما یمسکهن الا الله ان فی ذالک لآیات لقوم یؤمنون، کذلک ایها المولود اخرج سویا باذن الله عز و جل.

سپس این را برزن حامل آویزان کرده و پس از زایمان آن را در می آورند، و مواظب باش که آیه را تا آخر نوشته و از ناتمام گذاردن آن بپرهیزی و مراد این آیه است :

و الله اخرجکم من بطون امهاتکم لا تعلمون شیئا «و خداوند شما را از شکمهای مادرانتان درمی آورد در حالی که هیچ نمی دانید»، اگر در این جا توقف کنی مولود لال به دنیا می آید، و اگر این قسمت را نخوانی : و جعل لکم السمع و الابصار و الافئدة لعلکم تشکرون «و برای شما گوش و دیدگان و قلب قرار داد شاید سپاسگذار شوید»، کودک سالم به دنیا نمی آید». (166)

دعای آن حضرت برای دفع سحر

از محمد بن عیسی روایت شده که گفت : از آن حضرت در مورد سحر و جادو پرسیدم، فرمود: آن حق است و به اذن الهی ضرر می رسانند، هرگاه سحری به تو اصابت کرد دستهایت را تا مقابل چهره ات بلند کرده و بر آن بخوان :

بسم الله العظیم، رب العرش العظیم، الا ذهب و انقرضت. (167)

دعای آن حضرت برای دفع عقرب و مار

روایت شده که آن حضرت هرگاه به ستاره ای که در بنات نعش⁽¹⁶⁸⁾ قرار داشته و نامش سهی است می نگریست و می فرمود:
اللهم رب هود بن اسية، آمنی شر کل عقرب و حية.
و می فرمود: هر که سه بار این دعا را بخواند در زمانی که به آن ستاره می نگرد، عقرب و مار به او ضرر نمی زنند. «⁽¹⁶⁹⁾

دعای آن حضرت برای رد گمشده

روایت شده که فرمود: هرگاه حیوانی یا متاعی از تو گم شد آیه «و عنده مفاتيح الغيب» را تا آخر بخوان⁽¹⁷⁰⁾ سپس بگو:
اللهم انك تهدي من الضالة، و تنجي، من العمى و ترد الضالة، صل على محمد و اله و اغفر لي و رد ضالتي.⁽¹⁷¹⁾

دعای آن حضرت هنگام خروج از منزل

بسم الله خرجت، و بسم الله و لجت، و على الله توكلت، لا حول و لا قوة الا بالله العظيم.⁽¹⁷²⁾

دعای آن حضرت هنگام سفر در خشکی و سوار شدن مرکب

از علی بن اسباط روایت شده: متاعی را به مکه حمل می کردم، دچار مشکل شدم، با متاع داخل مدینه شده و نزد آن حضرت آمده و گفتم: متاعی را حمل کردم و دچار مشکل شده ام و می خواهم به مصر بروم، از راه دریا بروم یا خشکی؟ تا آن جا که فرمود: نزد قبر پیامبر رفته و دو رکعت نماز بگذار، و صد بار طلب خیر از خدا کرده هر تصمیمی که بدهنت آمده انجام ده، اگر از راه خشکی رفتی بگو:

الحمد لله الذي سخر لنا هذا و ما كنا له مقرنين و انا الى ربنا لمنقلبون.⁽¹⁷³⁾

دعای آن حضرت هنگام بیرون رفتن از منزل

حضرت رضا علیه السلام فرمود: هرگاه پدرم از منزل بیرون می رفت می گفت :
بسم الله الرحمن الرحيم، خرجت بحول الله و قوته لا بحول منى و لا قوتى بل
بحولك و قوتك يا رب متعرضا لرزقك فاتنى به فى عافية. ⁽¹⁷⁴⁾

ايضا حضرت رضا علیه السلام فرمود: هر کس هنگامی که از خانه اش بیرون می
رود ده بار سوره قل هو الله احد بخواند پیوسته در حفظ خداوند و نگهداری او
است تا به خانه اش برگردد. ⁽¹⁷⁵⁾

ايضا حسن بن جهم از حضرت رضا علیه السلام حدیث کند که فرمود: چون
(خواستی) از منزلت بیرون روی در سفر باشد یا در حضر بگو:

بسم الله آمنت بالله توكلت على الله ما شاء الله لا حول و لا قوة الا بالله.
پس شیاطین باو برخوردند و باز گردند و فرشتگان بروی آنها بزنند و بگویند:
چه راهی شما بدو دارید در صورتی که او نام خدا را برده و به او ایمان آورده و
بر او توکل کرده و گفته است : ما شاء الله لا حول و لا قوة الا بالله. ⁽¹⁷⁶⁾

دعای آن حضرت هنگام سوار شدن بر کشتی

در روایت علی بن اسباط آمده که آن حضرت فرمود: اگر در دریا سفر کردی
آن گاه که بر کشتی قرار گرفتی بگو:

بسم الله مجریها و مرسیها، ان ربى لغفور رحيم.
و آن گاه که امواج در دریا به حرکت درآمد، به جانب چپ خود تکیه کن و
با دست راست به امواج اشاره کرده و بگو:

قرى بقرار الله، و اسكنى بسكينة الله، و لا حول و لا قوة الا بالله العلى العظيم.

⁽¹⁷⁷⁾

دعای آن حضرت در شکر نعمتهای الهی

از آن حضرت نقل است: هنگامی که خداوند نعمتی به بنده اش ارزانی داشت شکر آن این است که بگوید:

سبحان الذی سخرلنا هذا و ما کنا له مقرنین، و انا الی ربنا لمنقلبون، و الحمد لله رب العالمین. (178)

دعای آن حضرت برای روزی

معمر بن خلاد گوید: از حضرت رضا علیه السلام شنیدم که می فرمود: حضرت باقر علیه السلام مردی را دید که می گوید:

«اللهم انی اسالک من رزقک الحلال» حضرت باقر باو فرمود: توقوت (و روزی) پیغمبران را خواستار شدی. بگو: اللهم انی اسالک رزقا (حلالا) واسعا طیبیا من رزقک. (179)

دعای آن حضرت برای روزی حلال

احمد بن محمد بن ابی نصر گوید: به حضرت رضا علیه السلام عرض کردم: فدایت شوم حلال خدای عز و جل را بخوان (و دعا کن) که روزی حلال به من روزی کند، فرمود: آیا میدانی حلال چیست؟ عرض کردم: آن چه نزد ما است از در آمد پاک است، فرمود: علی بن الحسین علیه السلام می فرمود: حلال قوت (و روزی) برگزیدگانست. سپس فرمود:

«اسالک من رزقک الواسع». (180)

دعای آن حضرت برای طلب امنیت و ایمان

از یونس روایت شده است که گفت: به حضرت رضا عرض کردم: دعائی کوتاه به من بیاموز فرمود: بگو:

یا من دلنی علی نفسه، و ذللی قلبی بتصدیقہ، اسالک الامن و الایمان فی الدنیا
و الاخرۃ. (181)

دعای آن حضرت برای طلب هدایت و بقاء بر آن

اللهم اعطنی الهدی، و ثبتنی علیہ امنا، امن من لا خوف علیہ و لا حزن و لا
جزع، انک اهل التقوی و اهل المغفرۃ. (182)

دعای آن حضرت هنگام چرخانیدن تسبیحی که از تربت امام حسین

علیه السلام است

از آن حضرت نقل است: هر که تسبیحی که از تربت امام حسین علیه السلام
درست شده را بچرخاند و بگوید:

سبحان الله و الحمد لله و لا اله الا الله و الله اکبر.

با هر قطعه ای از تسبیح خداوند شش هزار نیکی برای او نوشته و شش هزار
گناه را محو می کند، و شش هزار درجه مقامش بالاتر رفته، و همین مقدار
شفاعت را نصیب او می نماید. (183)

آن چه خدای تبارک و تعالی خود را بدان تمجید کرده است

حضرت صادق علیه السلام فرمود: همانا برای خدای عز و جل در شب سه ساعت
است و در روز سه ساعت که خود را در آن ساعات تمجید کند، پس نخستین
ساعتها از روز آن ساعت است که خورشید در جانب مشرق باشد و به اندازه ای
که در عصر بغروب مانده است (به وقت نماز ظهر مانده باشد) و تا هنگام نماز
اولی (یعنی نماز ظهر) ادامه یابد، و نخستین ساعتها شب ثلث آخر شب است
تا زدن سپیده (که در این ساعات خداوند خود را تمجید کند و) فرماید:

انی انا الله رب العالمین، انی انا الله العلی العظیم، انی انا الله العزیز الحکیم، انی
انا الله الغفور الرحیم، انی انا الله الرحمن الرحیم، انی انا الله مالک یوم الدین، انی

انا الله لم ازل و لا ازال، انى انا الله خالق الخير و الشر، انى انا الله خالق الجنة و النار انى انا الله بديء كل شىء و الى يعود، انى انا الله الواحد الصمد، انى انا الله عالم الغيب و الشهادة، انى انا الله الملك القدوس السلام المومن المهيمن العزيز الجبار المتكبر، انى انا الله الخالق البارىء المصور، لى الاسماء الحسنى، انى انا الله الكبير المتعال.

سپس حضرت صادق عليه السلام فرمود: هیچ بنده مومنى نیست که این اسامى را بخواند و دلش متوجه خدای عز و جل باشد جز این که حاجتش برآورده شود، و اگر شقى (و با شقاوت) باشد امید دارم که سعيد گردد. (184)

کسب سعادت با این اسماء

حضرت صادق عليه السلام فرمود: خدای تبارک و تعالی در هر روز و شبى خود را تمجید کند پس هر که خدا را تمجید کند به همان نحو که او خودش را تمجید کرده و در حال شقاوت باشد خدای عز و جل او را به حال سعادت درآورده بگوید:

انت الله لا اله الا انت رب العالمين، انت الله لا اله الا انت الرحمن الرحيم، انت الله لا اله الا انت العزيز (العلى) الكبير، انت الله لا اله الا انت مالک يوم الدين، انت الله لا اله الا انت الغفور الرحيم، انت الله لا اله الا انت العزيز الحكيم، انت الله لا اله الا انت منک بدء الخلق و اليک يعود، انت الله (الذى) لا اله الا انت لم تنزل و لا تزال، انت الله الذى لا اله الا انت خالق الخير و الشر انت الله لا اله الا انت خالق الجنة و النار، انت الله لا اله الا انت احد صمد لم يلد و لم يولد و لم يكن له كفوا احد؛ انت الله لا اله الا انت الملك القدوس السلام المومن و المهيمن العزيز الجبار المتكبر سبحانه الله عما يشركون، هو الله الخالق البارىء المصور له

الاسماء الحسنی یسبح له ما فی السماوات و الارض و هو العزیز الحکیم - تا
آخر سوره حشر - انت الله لا اله الا انت الکبیر، و الکبریاء رداوک. (185)

دعاهای هنگام بامداد و شامگاه

عبدالله بن ابراهیم جعفر می گوید: از حضرت ابوالحسن علیه السلام شنیدم که
فرمود: امیرالمومنین علی علیه السلام چون صبح می کرد سه بار می فرمود:
سبحان الله الملك القدوس - سپس می فرمود - اللهم انی اعوذ بک من زوال
نعمتک و من تحویل عافیتک و من فجاة نعمتک و من درک الشقاء و من شر ما
سبق فی الكتاب اللهم انی اسالک بعزة مللک و شدة قوتک و بعظیم سلطانک و
بقدرتک علی خلقک. (186)

دعای ارثیه پیغمبران

حضرت صادق علیه السلام فرمود: سه چیز را پیامبران از همدیگر ارث بردند (یا از
همدیگرنسخه گرفتند) از آدم علیه السلام (گرفته) تا رسیدند به رسول خدا
صلی الله علیه و آله که همیشه بامداد که می کرد می گفت :

اللهم انی اسالک ایمانا تباشر به قلبی و یقینا حتی اعلم انه لا یصیبنی الا ما
کتبت لی و رضنی بما قسمت لی.
و این روایت را برخی از اصحاب ما روایت کرده و این جملات را هم به آن
افزوده است :

حتى لا احب تعجیل ما اخرت و لا تاخیر ما عجلت یا حی یا قیوم برحمتک
استغیث، اصلح لی شانی کله و لا تکلنی الی نفسی طرفة عین ابدا و صلی الله
علی محمد و آله. (187)

این ذکر تا عرش بالا می رود

حضرت باقر علیه السلام فرمود: هیچ بنده ای نیست که چون بامداد کند، پیش از آفتاب زدن بگوید:

الله اکبر الله اکبر کبیرا و سبحان الله بکرة و اصیلا و الحمد لله رب العالمین کثیرا، لا شریک له و صلی الله علی محمد و آله.

جز این که فرشته ای آن ها را دریابد و در درون بال خود نهد و به آسمان دنیا بالا برد، پس فرشتگان به او گویند: چه چیز همراه تو است؟ گوید: با من کلماتی است که یکی از مومنین گفته و آن ها چنین و چنانند، پس فرشتگان گویند، خدا رحمت کند آن کس که این کلمات را گفته و او را بیامرزد، و به هر آسمانی که بالا رود به اهل آن آسمان مانند همان حرف را بزند، و آن ها نیز گویند: خدا رحمت کند کسی که این کلمات را گفته و او را بیامرزد تا به حاملین عرش رسد، پس به آن ها گوید: با من کلماتی است که یکی از مومنین به آن تکلم کرده و آن ها چنین و چنانند، پس آن ها گویند: خدا رحمت کند این بنده را و او را بیامرزد، آن ها را ببر نزد نگهبانان گنجهای گفتار مومنان، زیرا اینها گنجینه های کلماتند تا آن ها را در دفتر گنجها بنویسند. (188)

با این کلمات از هر زیان حفظ بمانید

امام باقر علیه السلام فرمود: هر که صبح کند بگوید:

اللهم انی اصبحت فی ذمتک و جوارک، اللهم انی استودعک دینی و نفسی و دنیای و آخرتی و اهلی و مالی و اعوذ بک یا عظیم من شر خلقک جمیعا و اعوذ بک من شر ما یبلس به ابلیس و جنوده.

فرمود: چون این کلام را بگوید چیزی در آن روز به وی زیان نرساند، و چون شب کند و آن را بگوید در آن شب چیزی به او زیان نرساند ان شاء الله.

(189)

حفظ از آفات در شب و روز با این ذکر

امام صادق علیه السلام فرمود: هر که این ذکر را هنگامی که شب می کند (و داخل در شب می گردد) سه بار بگوید، یبالی از بالهای جبرئیل علیه السلام پوشیده شود تا بامداد (و از همه آفات تا صبح نگهداری شود و آن ذکر این است):

استودع الله العلی الاعلی الجلیل العظیم نفسی و من یعیننی امره، استودع الله نفسی المرهوب المخوف المتضعع لعظمته کل شیء. ⁽¹⁹⁰⁾

دعایی مفید در صبح و شب

صفوان از شخصی نقل می کند که او گوید به امام صادق علیه السلام عرض کردم، به من دعائی بیاموز که هرگاه صبح کردم و هرگاه شام نمودم آن را بگویم، گوید، بگو:

الحمد لله الذی یفعل ما یشاء و لا یفعل ما یشاء غیره الحمد لله کما یحب الله ان یحمد، الحمد لله کما هو اهله، اللهم ادخلنی فی کل خیر ادخلت فیہ محمدا و آل محمد و اخرجنی من کل سوء اخرجت منه محمدا و آل محمد و صلی الله علی محمد و آل محمد. ⁽¹⁹¹⁾

چکنیم که در زمره غافلین نباشیم

ابوعبیده خدای گوید: حضرت باقر علیه السلام فرمود: هر که هنگام زدن سپیده ده بار بگوید:

لا اله الا الله وحده لا شریک له، له الملك و له الحمد یحیی و یمیت (و یمیت و یحیی) و هو حی لا یموت بیده الخیر و هو علی کل شیء قذیر و ده بار بگوید: «وصلی الله علی محمد و آل محمد» و سی و پنج بار «سبحان الله» بگوید، و سی و پنج بار «لا اله الا الله» بگوید، و سی و پنج بار «الحمد لله»

بگوید در آن بامداد در زمره غافلین (و بیخبران) نوشته نشود، و چون در شب آن را گوید در آن شب از جمله غافلین نوشته نشود. (192)

این دعای گنجینه را ترک نکنید

داود رقی از حضرت صادق علیه السلام حدیث کند که فرمود: از این دعا دست بردار که سه مرتبه چون بامداد کنی، و سه مرتبه چون شام کنی بخوانی: اللهم اجعلنی فی درعک الحصینة الّتی تجعل فیها من ترید زیرا پدرم علی علیه السلام می فرمود: این از دعاهای گنجینه شده است (که در گنجینه دعاهای مومنین باشد). (193)

دعای هنگام بیرون رفتن از منزل

ابوبصیر از حضرت باقر علیه السلام حدیث کند که فرمود: هر کس هنگامی که از در خانه اش بیرون میرود بگوید:
اعوذ بما عادت به ملائکة الله من شر هذا الیوم الجدید الذی اذا غابت شمسہ لم تعد من شر نفسی و من شر غیری و من الشیاطین و من شر من نصب لاولیاء الله و من شر الجن و الانس و من شر السباع و الهوام و من شر رکوب المحارم کلها، اجیر نفسی بالله من کل شر.
خداوند او را بیمارزد و توبه اش بپذیرد و مهمش را کفایت کند، و از بدی او را جلوگیری کند و از شر او را نگهدارد. (194)

دعا برای رفع بیماری و نداری

اسماعیل بن عبدالخالق گوید: مردی از اصحاب پیغمبر صلی الله علیه و آله (چندی) به خدمت آن حضرت صلی الله علیه و آله نیامد، (و پس از مدتی) خدمتش رسید، رسول خدا صلی الله علیه و آله به او فرمود: چه چیز تو را از مادور کرده بود؟ عرض کرد: بیماری و

نداری، باو فرمود: آیا به تو نیامورم دعائی که خداوند از تو بیماری و نداری را دور سازد؟ عرض کرد: چرا یا رسول الله، فرمود: بگو:

لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظيم توكلت على الحی الذی لا یموت و الحمد لله الذی لم یتخذ صاحبة و لا ولدا و لم یکن له شریک فی الملک و لم یکن له ولی من الذل و کبره تکبیرا.

گوید: پس درنگی نکرد و طولی نکشید که خدمت پیغمبر ﷺ بازگشت و عرض کرد: ای رسول خدا خداوند بیماری و نداری را از من برد. (195)

ذکر سجده برای خواستن روزی

زید شحام از حضرت باقر علیه السلام حدیث کند که فرمود: برای خواستن روزی (از خداوند) در نماز واجب در سجده بگو:

یا خیر المسوولین و یا خیر المعطین ارزقنی و ارزق عیالی من فضلک الواسع فانک ذوالفضل العظیم. (196)

دعا برای رفع نیازمندی و تنگدستی

ابوبصیر گوید: به حضرت صادق علیه السلام از نیازمندی و تنگدستی شکایت کردم و از او خواستم که دعائی برای طلب روزی به من بیاموزد، پس آن حضرت دعائی به من آموخت که از آن زمان که به وسیله آن دعا کردم نیازمند نگشتم، فرمود: پس از نماز شب در سجده بگو:

یا خیر مدعو و یا خیر مسوول و یا اوسع من اعطی و یا خیر مرتجی ارزقنی و اوسع علی من رزقک و سبب لی رزقا من قبلک؛ انک علی کل شیء قدير. (197)

دعا برای زیاد شدن روزی

حضرت صادق علیه السلام فرمود: رسول خدا صلی الله علیه و آله این دعا را برای زیاد شدن روزی آموخت :

یا رازق المقلین، یا راحم المساکین، یا ولی المومنین، یا ذالقوة المتین صل علی محمد و اهل بیه و ارزقنی و عافنی و اکفنی ما اهمنی. (198)

دعا برای ادای قرض و دفع وسوسه از دل

حضرت صادق علیه السلام فرمود: مردی خدمت رسول خدا صلی الله علیه و آله آمده عرض کرد: ای پیغمبر خدا قرض و وسوسه در دل بر من غالب گشته (دستوری برای رفع هر دو به من بدهید)، پس پیغمبر صلی الله علیه و آله به او فرمود: بگو:

توکلت علی الحی الذی لا یموت و الحمد لله الذی لم یتخذ صاحبة و لا ولدا و لم یکن له شریک فی الملک و لم یکن له ولی من الذل و کبره تکبیرا.

حضرت صادق علیه السلام فرمود: مدتی بر این جریان گذشت، پس روزی آن مرد بر پیغمبر صلی الله علیه و آله گذر کرد آن حضرت او را صدا زد و فرمود! چه کردی؟ عرض کرد: ای رسول خدا آن چه به من فرمودی بدان ادامه دادم و خدا دین مرا ادا کرد و وسوسه خاطر من را نیز از میان برد. (199)

راهی برای برطرف کردن ترس از پیش آمدها و قضاء حاجت

ابوحمزه گوید: حضرت باقر علیه السلام به من فرمود: ای اباحمزه چرا هر گاه برای تو پیش آمدی می کند که تو را بترس و خوف اندازد، به یکی از گوشه های خانه ات یعنی به سوی قبله رو نمی کنی، پس دو رکعت نماز بخوانی سپس هفتاد بار بگوئی :

یا ابصر الناظرین و یا اسمع لسامعین و یا اسرع الحاسبین و یا ارحم الراحمین.

و هر بار که این کلمات را می گوئی حاجت خود را بخواهی. (200)

دعای استعاذه از امام صادق علیه السلام

استعید بالله من الشیطان الرجیم و اعوذ بالله ان یحضرین ان الله هو السميع العلیم. (201)

دعای هنگام غم و گرفتاری

اسماء گوید: رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمود: هر کس به او اندوهی یا غمی یا سختی یا بلائی یا دشواری برسد پس بگوید:

الله ربی و لا اشرک به شیئا: توکلت علی الحی الذی لا یموت. (202)

دعای حضرت یوسف علیه السلام که با آن از چاه بیرون آمد

اللهم انی اسالک بان لک الحمد، لا اله الا انت المنان بدیع السماوات و الارض ذوالجلال و الاکرام ان تصلى علی محمد و آل محمد و ان تجعل لی مما انا فیه فرجا و مخرجا. (203)

دعا به هنگام وارد شدن بر سلطان و ترس از او

حضرت صادق علیه السلام فرمود: هر که بر سلطانی وارد شود که از او ترس دارد پس بگوید:

بالله استفتح و بالله استنجح و بمحمد صلی الله علیه و آله اتوجه، اللهم ذلل لی صعوبته و سهل لی حزونه فانک تمحو ما تشاء و تثبت و عندک ام الكتاب حسبی الله لا اله الا هو علیه توکلت و هو رب العرش العظیم و امتنع بحول الله و قوته من حولهم و قوتهم و امتنع برب الفلق من شر ما خلق و لا حول و لا قوة الا بالله. (204)

دعای ایمن بودن از ضرر جن و انس

حضرت صادق علیه السلام فرمود: که علی بن الحسین علیه السلام می فرمود: من باکی ندارم چون این کلمات را بگویم، اگر جن و انس بر علیه من گرد آیند (و به ضرر من اجتماع کنند، و آن کلمات این است):

بسم الله و بالله و من الله و الی الله و فی سبیل الله و علی ملة رسول الله صلی الله علیه و آله اللهم الیک اسلمت نفسی و الیک وجهت وجهی و الیک الجات ظهری و الیک فوضت امری اللهم احفظنی بحفظ الایمان من بین یدی و من خلفی و عن یمینی و عن شمالی و من فوقی و من تحتی و من قبلی و ادفع عنی بحولک و قوتک، فانه لا حول و لا قوة الا بک. (205)

دعای رفع گرفتاری و گشایش کار

علی بن مهزیار گوید: محمد بن حمزه غنوی بمن نوشت و از من خواست که به حضرت جواد علیه السلام بنویسم که دعائی به او بیاموزد که با آن وسیله گشایشی برایش حاصل گردد (و از زندانی که در آن گرفتار شده بود خلاص گردد) پس آن حضرت به من نوشت: اما آن چه محمد بن حمزه درخواست کرده که دعائی بیاموزد که با آن فرج و گشایش یابد، پس به او بگو که ملازم این دعا باشد (و همیشه بگوید)

یا من یکفی من کل شیء و لا یکفی منه شیء اکفنی ما اهمنی مما انا فیه.

(206)

بهترین عمل برای اهل خانواده هنگام سفر

در حدیث معتبر از حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و آله منقول است که هیچ خلیفه آدمی در اهلش نمی گذارد بهتر از آن که، در وقت بیرون رفتن دو رکعت نماز بگذارد، پس بگوید:

اللهم انى استودعك نفسى و اهلى و مالى و ذريتى و دنياى و آخرتى و امانتى
و خاتمة عملى. ابن طاوس قدس سره گفته است که در رکعت اول قل هو الله
احد و در رکعت دوم انا انزلناه بخوان. (207)

دعاى هنگام سفر

در روايت ديگر وارد شده است که : چون حضرت صادق عليه السلام به سفرى مى
رفتند اين دعا را مى خواندند:

اللهم احفظنى و احفظ ما معى و بلغنى و بلغ ما معى ببلاغك الحسن بالله
استفتح و بالله استنجح و بمحمد صلى الله عليه و آله اتوجه اللهم سهل لى كل حزنه و ذلل لى
كل صعوبه و اعطنى من الخير كله اكثر مما ارجو و اصرف عنى من الشر اكثر مما
احذر فى عافية يا ارحم الراحمين اسئل الله الذى بيده ما دق و جل بيده اتوات
الملائكة ان يهب لنا فى سفرنا امانا و ايماننا و سلامة و اسلاما و فقها و توفيقا و
بركة و هدى و شكرا و عافية و مغفرة و عزا لا تغادر ذنبا. (208)

از آداب سفر کردن پیامبر اسلام و تعویذات مناسب سفر

در روايت ديگر منقول است که : چون حضرت رسول خدا صلى الله عليه و آله به سفر مى
رفتند شيشه روغن و سرمه دان و مقراض و آينه و مسواک و شانه و سوزن و
ريسمان و چيزى که به آن کفش را پينه کنند و تسمه‌هاى نعل را بر مى داشتند و
از جمله تعویذاتى که در سفر مناسب است، تعویذى است که مروى است که در
دسته شمشير حضرت رسالت پناه تعبيه شده بود و آن اين تعویذ است :

بسم الله الرحمن الرحيم يا الله يا الله يا الله اسالك يا ملك الملوك الاول
التقديم الابدى الذى لا يزول و لا يحول انت الله العظيم الكافى لكل شىء المحيط
بكل شىء اللهم اكفنى باسمك الاعظم الاجل الواحد الاحد الصمد الذى لم يلد
و لم يولد و لم يكن له كفوا احد و احجب عنى شر من ارادنى كلهم و سيوفهم و

باسمهم و الله من و راثهم محیط اللهم احجب عنی شر من ارادنی بحجابک الذی احتجبت به فلم ينظر اليه احد من شر فسقة الجن و الانس و من شر سلاحهم و من الحديد و من کل ما يتخوف و يحذرو من شر كل شدة و بلیة و من شر ما انت به اعلم و علیه اقدر انک علی کل شیء ء قدير و صلی الله علی نبیه محمد و آله و سلم تسلیما و عوده که در میان عمامه گذارند اقبل و لا تخف انک من الامنین و لا تخف نجوت من القوم الضالین لا تخف انک انت الاعلی الا تخافا اننی معکما اسمع و اری و لا تخاف درکا و لا تخشی الذی اطعمم من جوع و امنهم من خوف فسیکفیکهم الله و هو السميع العليم فالله خیر حافظا و هو ارحم الراحمین ادخلوا علیهم الباب فاذا دخلتموه فانکم غالبون و علی الله فتوکلوا ان کنتم مومنین عوده ای را که بر چهارپای سواری بندند اللهم احفظ علی ما لو حفظه غیرک اضاع و استر علی ما لو ستره غیرک لكاع و اجعل علی ظلا ظلیلا اتوقی به کل من رامنی بسوء او نصب لی مکرا او هیأ لی مکروها حتی يعود و هو غیر ظافر بی و لا قادر علی اللهم احفظنی کما حفظت به کتابک المنزل علی قلب نبیک المرسل اللهم انک قلت و قولک الحق انا نحن نزلنا الذکر و انا له لحافظون. (209)

در بیان دعاهائی که در راه و منازل باید خواند

در حدیث صحیح از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام منقول است که : چون حضرت رسول صلی الله علیه و آله در سفرها سرایشیب می رفتند «سبحان الله» می گفتند و چون سر بالا می رفتند «الله اکبر» می گفتند. (210)

در حدیث صحیح دیگر فرمود که چون در سفر باشی بگو: اللهم اجعل مسیری عبرا و صمتی تفکرا و کلامی ذکرا. (211)

در حدیث معتبر از حضرت رسول ﷺ منقول است که هر که به رودخانه پائین برود پس بگوید: «لا اله الا الله و الله اکبر» حق تعالی پر کند آن رودخانه را از برای او پر از حسنات. (212)

دعای ترس از وسوسه و حدیث نفس

سید بن یسار گوید: حضرت صادق علیه السلام فرمود: هرگاه از وسوسه یا حدیث نفس (خاطره های شیطانی) بترسی بگو:

اللهم انی عبدک و ابن عبدک و ابن امتک، ناصیتی بیدک عدل فی حکمک ماض فی قضاوک اللهم انی اسالک بكل اسم هو لک انزلته فی کتابک او علمته احدا من خلقک او استاثرت به فی علم الغیب عندک ان تصلی علی محمد و آل محمد و ان تجعل القرآن نور بصری و ربیع قلبی و جلاء حزنی و ذهاب همی؛
الله الله ربی لا اشرك به شیئا. (213)

دعای هنگام درد و بیماری

برخی از اصحاب ما حدیث کرده اند که حضرت صادق علیه السلام هنگام درد و بیماری (این دعا را می خواند) می گفت :

اللهم انک عیرت اقواما فقلت : قل ادعوا الذین زعمتم من دونه فلا یملکون کشف الضر عنکم و لا تحویلا، فیا من لا یملک کشف ضری و لا تحویله عنی احد غیره صل علی محمد و آل محمد و اکشف ضری و حوله الی من یدعومعک
الها آخر لا اله غیرک. (214)

دعای هنگام دیدن صاحبان بلا

حضرت باقر علیه السلام فرمود: چون مردی را دیدی که گرفتار بلا شده (به شکرانه این که تو بدان بلا گرفتار نشده ای) بگو:

الحمد لله الذي عافاني مما ابتلاك به وفضلني عليك و على كثير ممن خلق و
نگذار او بشنود. (215)

دعای برای دفع بواسیر (216)

از حضرت امیرالمومنین عليه السلام منقول است که خواندن این دعا برای رفع
بواسیر نافع است :

یا جواد یا ماجد یا رحیم یا قریب یا مجیب یا باری ء یا راحم صل علی
محمد و آله و اردد علی نعمتک و اکفنی امر و جعی.

حدیث دیگر منقول است که شخصی به حضرت امام رضا عليه السلام شکایت کرد
از بواسیر فرمود که : سوره یس را با غسل بنویس و بشوی و بخور. (217)

دعا برای نجات از بیماری عرق النساء (سیاتیک) (218)

در حدیث دیگر مروی است که شخصی به حضرت صادق عليه السلام شکایت کرد
از عرق النساء، فرمود: هرگاه اثرش ظاهر شود دست بر آن موضع بگذار و بگو:
بسم الله الرحمن الرحيم بسم الله و بالله اعوذ بسم الله الكبير و اعوذ بسم الله
العظيم من شر كل عرق نعار و من شر حر النار آن شخص سه مرتبه این دعا را
خوانده، از آن مرض، نجات یافت. (219)

نجات از هر ورطه و امر سخت و دشوار

در روایتی منقول است که : پیغمبر اکرم صلى الله عليه وآله به حضرت علی عليه السلام فرمود
هرگاه در ورطه ای افتادی بگو:

بسم الله الرحمن الرحيم لا حول و لا قوة الا بالله العلي العظيم اللهم اياك نعبد
و اياك نستعين به درستی که خدای تعالی به آن، بلا را از تو دفع می کند. (220)

با این اذکار خداوند هفتاد نوع بلا را دفع می کند

در روایت است که از سلمان نقل شده : که هر که صبح کند و سه بار بگوید:

الحمد لله رب العالمين الحمد لله حمدا كثيرا طيبا مباركا فيه حق تعالی هفتاد نوع
بلا را از او دفع کند. (221)

با این تعویذ زنان و بچه هایتان را از چشم زخم پناه دهید

از حضرت علی عليه السلام منقول است که هنگامی رسول اکرم صلى الله عليه وآله را غمی
گرفت، جبرئیل آمد عرض کرد: یا محمد این چه غم است که در روی شما می
بینم فرمودند: حسن و حسین را چشم زخم بر خورده، عرض کرد چشم زخم
حق است تصدیق کن، فرمود آری. چرا با این کلمات آن دو را تعویذ نکردی،
فرمود کدام کلمات ای جبرئیل، عرض کرد بگو:

اللهم يا ذاالسلطان العظيم و المن القديم و الوجه الكريم يا ذالكلمات التامات و
الدعوات المستجابات عاف الحسن و الحسين. (به جای این کلمات نام مریض را
ببر) من انفس الجن و اعين الانس.

حضرت چون این دعا را خواند آن دو برخواستند و به راه افتادند حضرت به
اصحاب خود فرمود: زنان و بچه هایتان را با این تعویذ پناه دهید که به مانند آن
هیچ کس پناه نگرفته. (222)

دعای حضرت امام سجاد عليه السلام در طلب عاقبت به خیری

يا من ذكره شرف للذاكرين، و يا من شكره فوز للشاكرين، و يا من طاعته
نجاه للمطيعين، صل على محمد و اله، و اشغل قلوبنا بذكرك عن كل ذكر، و
السنننا بشكرك عن كل شكر، و جوارحنا بطاعتك عن كل طاعة، فان قدرت لنا
فراغا من شغل فاجعله فراغ سلامة لا تدرکنا فيه تبعه، و لا تلحقنا فيه سئمة،
حتى ينصرف عنا كتاب السيئات بصحيفة خالية من ذكر سيئاتنا، و يتولى كتاب
الحسنات عنا مسرورين بما كتبوا من حسناتنا، و اذا انقضت ايام حياتنا، و تصرمت
مدد اعمارنا، و استحضرتنا دعوتك التي لا بد منها و من اجابتها، فصل على

محمد و اله، و اجعل ختام ما تحصي علينا كتبه اعمالنا توبة مقبولة لا توقفنا بعدها على ذنب اجترحناه، و لا معصية افترفناها و لا تكشف عنا ستره سترته على رووس الاشهاد، يوم تبلواخبار عبادك، انك رحيم بمن دعاك و مستجيب لمن ناداك. (223)

دعاى حضرت امام سجاد عليه السلام لا به وقت تنگى رزق

اللهم انك ابتليتنا فى ارزاقنا بسوء الظن، و فى اجالنا بطول الامل، حتى التمسنا ارزاقك من عند المرزوقين، و طمعنا بامالنا فى اعمار المعمرين، فصل على محمد و اله، و هب لنا يقينا صادقا تكفيننا به من موونة الطلب، و الهنا ثقة خالصة تعفيننا بها من شدة النصب، و اجعل ما صرحت به من عدتك فى وحيك و اتبعته من قسمك فى كتابك، قاطعا لاهتمامنا بالرزق الذى تكفلت به، و حسما للاشتغال بما ضمنت للكفاية له، فقلت و قولك الحق الاصدق، و اقسمت و قسمك الابر الاوفى : (و فى السماء رزقكم و ما توعدون) ثم قلت : (فو رب السماء و الارض انه لحق مثل ما انكم تنطقون). (224)

دعاى حضرت امام سجاد عليه السلام در يارى خواستن از خدا براى پرداخت وام

اللهم صل على محمد و اله، و هب لى العافية من دين تخلق به وجهى، و يحار فيه ذهنى، و يتشعب له فكرى، و يطول بممارسته شغلى. و اعوذ بك يا رب من هم الذين و فكره، و شغل الدين و سهره، فصل على محمد و اله، و اعذنى منه، و اسجير استجير بك يا رب من ذلته فى الحيوية، و من تبعته بعد الوفاة، فصل على محمد و اله، و اجرنى منه بوسع فاضل، او كفاف واصل. اللهم صل على محمد و اله، و احجبنى عن السرف و الازدياد، و قومنى بالبذل و الاقتصاد، و علمنى حسن التقدير، و اقبضنى بلطفك عن التبذير، و اجر من اسباب الحلال ارزاقى، و وجه فى ابواب البر انفاقى، و ازوعنى من المال ما يحدث لى مخيلة، اوتاديا الى

بغی، او ما اتعقب منه طغیاناً. اللهم حبب الى صحبة الفقراء، و اعنى على صحبتهم بحسن الصبر، و ما زويت عنى من متاع الدنيا الفانية فاذخره لى فى خزائنك الباقية، و اجعل ما خولتنى من حطامها، و عجلت لى من متاعها بلغة الى جوارك، و وصلة الى قربك، و ذریعة الى جنتك، و انك ذوالفضل العظیم، و انت الجواد الکریم. (225)

دعاى فرج و رفع گرفتارى از امام جواد عليه السلام

مرحوم شیخ عباس قمى قدس سره گوید که از برای فرج و رفع گرفتارى و غم نیز نافع است مواظبت بر این ذکر که حضرت جواد عليه السلام تعلیم فرموده: یا من یکفى من کل شیء و لا یکفى منه شیء اکفى ما اهمنى یعنی: ایکه از هر چه کفایت کنی و کفایت نکند از تو چیزی، کفایت نما آن چه برایم مهم است. (226)

دعا برای کامل شدن ایمان و زایل نشدن آن

شیخ طوسی از محمد بن سلیمان دیلمی روایت کرده است که، به خدمت حضرت صادق عليه السلام عرض کردم که: شیعیان شما می گویند که ایمان بر دو قسم است، یکی مستقر و ثابت، و دیگر آن که به امانت سپرده شده است و زایل می گردد. پس به من بیاموز دعائی را که هرگاه آن را بخوانم، ایمان من کامل گردد و زایل نشود، فرمود که: بعد از هر نماز واجب بگو:

رضیت بالله رباً و بمحمد صلی الله علیه و آله نبیا و بالاسلام دیناً و بالقران کتاباً و بالكعبة قبلتاً و بعلى و لیا و اماماً و بالحسن و الحسين و على بن الحسين و محمد بن على و جعفر بن محمد فارفنى و موسى بن جعفر و على بن موسى و محمد بن على و على بن محمد و الحسن بن على و الحجة بن الحسن صلوات الله عليهم ائمة اللهم انى رضیت بهم ائمة فارضنى لهم انک على کل شیء قدير. (227)

دعا برای دفع وسوسه و حدیث نفس و ادای قرض

از حضرت امام محمد باقر علیه السلام روایت است، که مردی خدمت حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و آله آمد و شکایت کرد به آن حضرت از وسوسه و حدیث نفس و دینی که او را سنگین کرده بود. حضرت رسول صلی الله علیه و آله به او فرمود این دعا را مکرر بگوید:

توکلت علی الحی الذی لا یموت و الحمد لله الذی لم یتخذ ولدا و لم یکن له شریک فی الملک و لم یکن له ولی من الذل و کبره تکبیرا. (228)

و نیز روایت شده که از برای دفع وسوسه شیطان، هنگامی که در سینه ات شکی پیدا شد، بگو:

هو الاول و الاخر و الظاهر و الباطن و هو بکل شیء علیم. (229)

«دعاهای عصر غیبت»

دعای فرج حضرت امام زمان علیه السلام

اللهم کن لولیک الحجة بن الحسن صلواتک علیه و علی ابائه فی هذه الساعة و فی کل ساعة ولیا و حافظا و قاعدا و ناصرا و دلیلا و عینا حتی تسکنه ارضک طوعا و تمتعه فیها طویلا. (230)

دعا برای ثبات ایمان در غیبت کبری

شیخ نعمانی در غیبت و کلینی در کافی به اسناد متعدده روایت کردند، از زراره که گفت: شنیدم که ابو عبدالله علیه السلام می فرماید که: به درستی که از برای قائم علیه السلام غیبتی است پیش از آن که خروج کند. آن گاه فرمود: ای زراره! و اوست منتظر و اوست کسی که شک می شود در ولادتش. پس بعضی از مردم می گویند که پدرش مرد و جانشینی نگذاشت و بعضی از ایشان می گویند که حمل بود و بعضی از ایشان می گویند که او غائب است، و بعضی می گویند که

متولد شد پیش از وفات پدرش به دو سال، و اوست منتظر، غیر این که خداوند خواسته که امتحان کند قلوب شیعه را. پس در این زمان به شک می افتند مبطلون.

زراره گفت: پس گفتم: فدای تو شوم! اگر درک کردم آن زمان را، کدام عمل را بکنم؟

فرمود: ای زراره! اگر درک کردی آن زمان را، پس بخوان این دعا را:
اللهم عرفنی نفسک، فانک ان لم تعرفنی نفسک لم اعرف نبیک، اللهم عرفنی رسولک، فانک ان لم تعرفنی رسولک لم اعرف حجتک، اللهم عرفنی حجتک، فانک ان لم تعرفنی حجتک ضللت عن دینی. (231)

دعای غریق

شیخ صدوق در کتاب کمال الدین روایت کرده از عبدالله بن سنان که گفت: فرمود حضرت ابو عبدالله علیه السلام که: زود است به شما شبهه. پس می مانید بدون نشانه و راهنما و پیشوای هدایت کننده، و نجات نمی یابد در آن شبهه، مگر کسی که بخواند دعای غریق را. گفتم: چگونه است دعای غریق؟
فرمود می گویی: یا الله! یا رحمن! یا رحیم! یا مقلب القلوب! ثبت قلبی علی دینک. (232)

ترجمه فقراتی از دعای ندبه

کاش می دانستم که تو در کجا اقامت نمودی؟ و کدام زمین و خاک تو را برگرفته؟ آیا به رضوی جای داری یا ذی طوی؟
گران است بر من که خلق را بینم و تو دیده نشوی و نشنوم از تو، نه آوازی و نه رازی.

گران است بر من که احاطه کند به تو، و نرسد به تو بلا از من، نه ناله ای و نه شکایتی.

جانم فدای تو که غایبی و از ما کناره نداری!
جانم فدای تو دور شده ای که از ما دوری نگرفتی!
جانم فدای تو که آرزوی هر مشتاق آرزومندی، از مرد و زن که تو را یاد آورند و ناله کنند!

گران است بر من که من بر تو بگریم، و خلق از تو دست کشیده باشند.
گران است بر من که بگذرد بر تو، نه بر دیگران آن چه می گذرد.
آیا کسی هست که مرا یاری کند تا به همراهی او ناله و گریه را طولانی کنم.
آیا جزع کننده ای هست که من او را بر جزعش یاری کنم. هر آن گاه که خلوتی شده؟ آیا به چشمی (کنایه از بسیاری گریه) خاشاکی رفته؟ که چشم من او را بر آن حالت مساعدت کند؟

آیا به سوی تو راهی هست ای پسر احمد! که به حضور جنابت مشرف شوند؟

آیا روز جدائی ما به فردای وصال می رسد که به دیدار جمالت بهر مند شویم؟

کی وارد می شویم بر چشمه سارهای سیراب کننده که سیراب شویم؟
کی صبح و شام به خدمتت خواهیم رسید؟
کی تو ما را می بینی و ما تو را، و حال آن که لوای ظفر و نصرت برافراشته شده.

سزاوار است آن حضرت عَلَيْهِ السَّلَام را به امثال این کلمات درد دلی کرده، و بر آتش هجرانش کفی از آب شور پاشیده. ⁽²³³⁾

دعایی که به واسطه خواندن آن، می توان حضرت حجت علیه السلام را در خواب

یا بیداری دید

سید جلیل بن باقی در اختیار مصباح، روایت کرده از حضرت صادق علیه السلام که فرمود: هر کس این دعا را بعد از هر نماز فریضه بخواند، پس به درستی که او خواهد دید امام، م ح م د بن للحسن - علیه و علی آباءه السلام - را در بیداری یا در خواب :

بسم الله الرحمن الرحيم

اللهم بلغ مولانا صاحب الزمان اينما كان و حيثما كان، من مشارق الارض و مغاربها، سهلها و جبلها، عنى و عن والدى و عن ولدى و اخوانى و التحية و السلام عدد خلق الله، و زنة عرش الله، و ما احصاه كتابه و احاط علمه.

اللهم انى اجدد له فى صبيحة هذا اليوم و ما عشت فيه من ايام حياتى، عهدا و بيعة له فى عنقى لا احوال عنها و لا ازول ابدا.

اللهم اجعلنى من انصاره و تصاره الذابين عنه، و الممثلين لاوامره و نواهيه فى ايامه، و المستشهدين بين يديه.

اللهم فان حال بينى و بينه الموت الذى جعلته على عبادك حتما مقضيا، فاخرجنى من قبرى موتزرا كفى، شاهرا سيفى، مجردا قناتى، مليبا دعوة الداعى فى الحاضر و البادى.

اللهم ارنى الطلعة الرشيدة و الغرة الحميدة، و اكل بصرى بنظرة منى اليه و عجل فرجه و سهل مخرجه.

اللهم اشدد ازره، و قو ظهره و طول عمره.

اللهم اعمر به بلادك، و احى به عبادك، فانك قلت و قولك الحق : «ظهر

الفساد فى البر و البحر بما كسبت ايدى الناس» فاظهر اللهم لنا وليك، و ابن بنت

نبیک المسمی باسم رسولک، صلواتک علیه و آله. حتی لا یظهر بشی ء من
الباطل الا مزقه، و یحق الله الحق بکلماته و یحقفه.

اللهم اکشف هذه الغمة عن هذه الامة بظهوره، انهم یرونه بعید و نراه قریبا، و
صلی الله علی محمد و آله. (234)

با خواندن دعای عهد (235) از یاران حضرت ولی عصر علیه السلام باشید

از حضرت صادق علیه السلام منقول است که: هر که چهل صباح این عهد را
بخواند، از یاوران قائم ما باشد، و اگر پیش از ظهور آن حضرت بمیرد، خدا او
را از قبر بیرون آورد، که در خدمت آن حضرت باشد، و حق تعالی به هر کلمه،
هزار حسنه او را کرامت فرماید، و هزار گناه از او محو کند. (236)

رباعی در مدح امام عصر علیه السلام

تنگ است بسی به سینه ام راه نفس از بس که به راه حق نمی بینم کس
پر گشته جهان سراسر از ظلم و نفاق ای پادشه عصر به فریاد برس

فصل سوم : شفا و درمان به قرآن

شفا و درمان به قرآن

کلمات قصار حضرت رسول اکرم ﷺ در فضائل قرآن

«القرآن هو الدواء» قرآن دواست. (237)

«القرآن غنی لا فقر بعده و لا غنی دونه». قرآن غنائی است که پس از آن

فقری نیست و غنائی جز آن نیست. (238)

لا فاقه لعبد یقرء القرآن و لا غنی له بعده بنده ای که قرآن خواند فقیر نشود و

او را بالاتر از قرآن بی نیازی ای نیست. (239)

ان هذه القلوب تصدء كما یصدء الحديد قیل فما جلاءها قال ذکر الموت و

تلاوة القرآن دلها مانند آهنگ زنگ می زند، گفتند صیقل آن چیست؟ گفت یاد

مرگ و خواندن قرآن. (240)

اقرأ و القرآن و عملوا به و لا تجفوا عنه و تغلوا فیه و لا تاكلوا به لا تستكثروا

به. قرآن بخوانید و بدان عمل کنید و از آن دور نشوید و در آن غلو نکنید، به

وسیله قرآن نان نخورید و به کمک آن فزونی مجوئید. (241)

حضرت صادق علیه السلام از پدرانش علیهم السلام حدیث کند که مردی از درد سینه به

پیغمبر صلی الله علیه و آله شکایت کرد، حضرت فرمودند: به وسیله قرآن شفا بجوی زیرا

خدای عز و جل فرماید: (و شفاء لما فی الصدور) (242) (و این قرآن شفا است

برای آن چه در سینه ها است.) (243)

بی نیازی با خواندن قرآن

معاویة بن عمار گوید: امام صادق علیه السلام فرمود: هر که قرآن بخواند او بی نیاز

شود و نیازی پس از آن نیست، و گرنه (اگر قرآن بی نیازش نکند) هیچ چیز او

را بی نیاز نکند. (244)

سفارش روزی پنجاه آیه قرآن خواندن

حضرت صادق علیه السلام فرمود: قرآن عهد خداوند و فرمان اوست است به خلقش پس سزاوار است برای شخص مسلمان که در این عهد و فرمان خدا نظر افکند و روزی پنجاه آیه از آن بخواند. ⁽²⁴⁵⁾

فضیلت خانه هایی که در آن ها قرآن خوانده شود

پیغمبر اسلام صلی الله علیه و آله فرمود: خانه های خود را با تلاوت قرآن روشن کنید و آن ها را گورستان نکنید چنانچه یهود و نصاری کردند، در کلیساها و عبادتگاههای خود نماز کنید، ولی خانه های خویش را معطل گذارند (و در آن عبادتی انجام ندهند) زیرا که هرگاه در خانه بسیار تلاوت قرآن شود خیر و برکتش زیاد شود، و اهل آن به وسعت رسند، و آن خانه برای اهل آسمان درخشندگی دارد چنان چه ستارگان آسمان برای اهل زمین می درخشند. ⁽²⁴⁶⁾

ثواب خواندن ده تا هزار آیه در شب

حضرت باقر علیه السلام فرمود: که رسول خدا صلی الله علیه و آله فرموده: هر کس در یک شب ده آیه از قرآن بخواند از غافلین نوشته نشود، و هر کس پنجاه آیه بخواند در زمره ذاکرین نوشته شود و هر کس صد آیه بخواند در زمره قانتین نوشته شود، و هر که دویست آیه بخواند از خاشعین نوشته شود، و هر که سیصد آیه بخواند از فائزین نوشته شود، و هر که پانصد آیه بخواند از جمله مجتهدین نوشته شود، و هر که هزار آیه بخواند برای او (ثواب انفاق) یک قنطار از طلا نوشته شود، و هر قنطار پانزده هزار مثقال طلا است، که هر مثقالی بیست و چهار قیراط است، که کوچکترین آن ها به اندازه کوه احد و بزرگترین آن ها به اندازه آن چه میان زمین و آسمان است. ⁽²⁴⁷⁾

ثواب خواندن صد آیه از قرآن

و به سند معتبر از حضرت امیرالمومنین علیه السلام منقول است: هر که صد آیه بخواند از هر جای قرآن که باشد، و بعد از آن هفت مرتبه «یا الله» بگوید، اگر بر سنگی دعا کند خدا آن را بشکافد. ⁽²⁴⁸⁾

و به سند معتبر از حضرت امام موسی کاظم علیه السلام منقول است: هر که از بلیه ای ترسد، و صد آیه بخواند از هر جای قرآن که خواهد، بعد از آن سه مرتبه بگوید: «اللهم اکشف عنی البلاء» خدا آن بلا را دفع نماید. ⁽²⁴⁹⁾

فضائل و فوائد بعضی از آیات و صد و چهارده سوره قرآن کریم

1 - سورة الفاتحة

به سند معتبر منقول است که حضرت امام رضا علیه السلام فرمود: «بسم الله الرحمن الرحیم» نزدیکتر است به اسم اعظم الهی از سیاهی چشم به سفیدی چشم. ⁽²⁵⁰⁾
امام صادق علیه السلام فرمودند: اسم اعظم خداوند در سوره حمد است. ⁽²⁵¹⁾

به سند معتبر از حضرت امام صادق علیه السلام منقول است که به بعضی از اصحاب خود فرمود: می خواهی به تو تعلیم کنم اسم اعظم الهی را، بخوان سوره حمد، و سوره قل هو الله احد و آیه الكرسي، و سوره انا انزلناه فی لیلة القدر را، پس رو به قبله کن و هر حاجتی را داری از خدا بطلب. ⁽²⁵²⁾

در روایتی منقول است که ابوذر انه پرسید یا رسول الله انبیاء چند نفرند فرمود: 124 هزار، گفتم مرسل از آن ها چنداند فرمود 313 نفر، گفتم خدا چند کتاب نازل نمود، فرمود 104 کتاب، بر آدم ده صحف و بر شیث پنجاه صحیفه و او اول کسی بود که به قلم نوشت و بر ابراهیم ده صحف و تورات و انجیل و زبور و فرقان. در خبر آمده هر کس فاتحه الکتاب را بخواند گویا تمام کتبی که از آسمان آمده خوانده و هر کس معنای آن را بداند گویا معنای تمام آن ها را

دانسته است. علی علیه السلام فرمود: اگر معانی فاتحة الكتاب را می نوشتم 70 بار شتر می شد. (253)

به سند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقول است: هر که را علتی عارض شود در همان وقت هفت مرتبه سوره حمد را بخواند، اگر علتش برطرف شد اکتفا نماید، و اگر نه هفتاد مرتبه بخواند، و من ضامنم از برای او عافیت را. (254)

و ایضا به سند دیگر منقول است که: سوره حمد را بر دردی هفتاد مرتبه نمی خوانند مگر آن که آن درد ساکن می شود. (255)

و ایضا به سند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقول است که: اگر سوره حمد را بر میتی هفتاد مرتبه بخوانند و روح به او برگردد عجب نخواهد بود. (256)

و به سند معتبر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقول است که: هر که را سوره حمد عافیت ندهد، او را هیچ چیز عافیت نمی دهد. (257)

و ایضا منقول است که حضرت صادق علیه السلام به بعضی از اصحاب خود که شکایت کرد از تب فرمود: بندهای پیراهنت را بگشا و سر در گریبان کن و اذان و اقامه بگو، و هفت مرتبه سوره حمد را بخوان آن شخص چنان کرد و شفا یافت. (258)

از لب اللباب قطب راوندی از حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله روایت نموده که ملکی بر آن حضرت نازل شد و گفت به درستی که خداوند تو را به دو سوره بشارت می دهد که قبل از توبه پیامبری اعطا نفرموده: فاتحة الكتاب و خاتمه های سوره بقره، و از آن حضرت روایت است که فرمودند: فضل سوره حمد مانند فضل حاملین عرش می باشد کسی که سوره حمد را بخواند ثواب حاملین عرش الهی به او عطا می شود. و نیز روایت است که فرمودند: اگر فاتحة الكتاب در

یک کفه میزان قرار گیرد و بقیه قرآن در کفه دیگر، به درستی که فاتحة الكتاب هفت برابر بر کفه دیگر رجحان دارد. (259)

ختم سوره حمد جهت فتح امور

از روز جمعه هر روزی 41 بار تا چهل و یکروز بخواند بی فاصله، و اگر فاصله شود باید از سر گیرد و هر روز بعد از ختم این دعا را سیزده بار بخواند: یا مفتح فتح یا مفرج فرج یا مسبب سبب یا میسر یسر یا مسهل سهل یا متمم تمم و حسبنا الله و نعم الوکیل.

هر کس این را با خلوص و تقوی و حضور قلب بجا آرد، از توانگری بجائی رسد که ضبط نتواند کرد. (260)

علامه مجلسی قدس سره گوید: بعد از نماز صبح جمعه با غسل بعد از تسبیح فاطمه زهرا علیها السلام صد بار بگوید: «الحمد لله رب العالمین علی کل حال» و صد صلوات فرستد و با کسی سخن نگوید. (261) (مجرب است)

2 - سورة البقرة

از حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله روایت است که فرمودند: سوره بقره را یاد بگیرید، پس به درستی که خواندن سوره بقره برکت است و ترک خواندن آن حسرت می باشد و ساحران راهی بر سوره بقره ندارند. (262)

2 و 3 - سورة البقرة و آل عمران

به سند معتبر از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام منقول است: هر که سوره بقره و آل عمران را بخواند، این دو سوره در قیامت بر سر او سایه افکنند مانند دو ابر یا دو عبا. (263)

ثواب خواندن چهار آیه اول سوره بقره، آیه الکرسی و دو آیه پس از آن و سه آیه آخر این سوره

امام زین العابدین علیه السلام نقل می نمایند که رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمودند: کسی که چهار آیه اول سوره بقره، آیه الکرسی و دو آیه بعد از آن و سه آیه آخر این سوره را قرائت نماید، خودش و مالش دچار هیچ گونه آفتی نخواهند شد؛ شیطان به او نزدیک نشده و قرآن را فراموش نخواهد کرد. ⁽²⁶⁴⁾

از حضرت امام رضا علیه السلام منقول است: هر که آیه الکرسی را در وقت خواب بخواند از فالج شدن ایمن گردد، و هر که بعد از نماز بخواند هیچ صاحب نیشی به او ضرر نرساند. ⁽²⁶⁵⁾

و به سند معتبر از حضرت محمد باقر علیه السلام منقول است: هر که یک مرتبه آیه الکرسی بخواند، حق تعالی از او برگرداند هزار بلا از بلاهای دنیا، و هزار بلا از بلاهای آخرت را که از سهل ترین بلاهای دنیا فقر و احتیاج باشد، و کمترین بلاهای آخرت عذاب قبر باشد. ⁽²⁶⁶⁾

و به سند دیگر منقول است که: شخصی به حضرت صادق علیه السلام از تب شکایت کرد، حضرت فرمود: آیه الکرسی را در ظرفی بنویس، و به آب حل کن و بخور. ⁽²⁶⁷⁾

و از حضرت امام موسی علیه السلام منقول است که: یکی از پدرانم شنید کسی سوره فاتحه می خواند، فرمود: شکر خدا کرد و مزد یافت، بعد از آن شنید که قل هو الله احد می خواند، فرمود: ایمان آورد و ایمن شد، بعد از آن شنید سوره انا انزلناه می خواند، فرمود: تصدیق پیغمبر کرد آمرزیده شد، بعد از آن شنید آیه الکرسی می خواند، فرمود: به به نازل شد برات بیزاری این مرد از جهنم. ⁽²⁶⁸⁾

و به سند معتبر از حضرت امیرالمومنین علیه السلام منقول است: کسی که چشمش آزاری داشته باشد آیه الکرسی بخواند و در خاطر خود قرار دهد برطرف می شود، به توفیق الهی عافیت می یابد انشاء الله؛ و هر که پیش از طلوع آفتاب یازده مرتبه سوره قل هو الله احد و یازده مرتبه سوره انا انزلناه و یازده مرتبه آیه الکرسی بخواند، خدا مالش را از تلف حفظ نماید؛ و چون کسی خواهد از خانه بیرون رود، چند آیه آل عمران را یعنی (ان فی خلق السموات و الارض) تا آخر سوره با آیه الکرسی و سوره انا انزلناه و سوره حمد بخواند که موجب قضای حاجتهای دنیا و آخرت می گردد. (269)

و ایضا به سند معتبر از حضرت رضا علیه السلام منقول است که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود: هر که صد مرتبه آیه الکرسی بخواند، چنان باشد که مدت حیات خود عبادت کرده باشد. (270)

و از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقول است که: حق تعالی فرمود: به تو و امت تو گنجی از گنجهای عرش خود را کرامت کرده ام، فاتحه الكتاب و خاتمه سوره بقره یعنی آمن الرسول تا آخر سوره. (271)

و به سند معتبر از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقول است: هر که بعد از نماز واجب آیه الکرسی بخواند تا وقت نماز دیگر در امان خدا باشد. (272)

و ایضا حدیث دیگر منقول است: یا علی بر تو باشد به تلاوت آیه الکرسی بعد از نماز فریضه، به درستی که محافظت و مداومت نمی نماید بر خواندن آن مگر پیغمبری یا صدیقی یا شهیدی. (273)

و به سند معتبر از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام منقول است: چون حقتعالی امر فرمود که سوره فاتحه و آیه شهد الله (274) و آیه الکرسی و قل اللهم مالک الملك (275) را به زمین آوردند، ایشان در عرش الهی در آویختند و گفتند:

پروردگارا ما را به کجا می فرستی، به نزد اهل خطاها و گناهان می فرستی، حق تعالی وحی فرمود به ایشان که : بروید به زمین، به عزت و جلال خود قسم می خورم هر که از آل محمد ﷺ و شیعیان ایشان شماها را تلاوت نمایند بعد از نمازهای واجب، البته به سوی او نظر نمایم به نظر مخفی خود، یعنی الطاف خاصه خود را شامل حال او گردانم، هر روز هفتاد نظر و در هر نظر کردنی هفتاد حاجت او را برآورم، و توبه او را قبول کنم هر چند معصیت بسیار کرده باشند. (276)

و به سند معتبر از حضرت امام علی نقی علیه السلام منقول است که : اشجع سلمی به حضرت صادق علیه السلام گفت : بسیار سفر می کنم، و در بیابانهای مخوف واقع می شوم، می خواهم چیزی تعلیم من فرمائی که موجب ایمنی من گردد، حضرت فرمود: هرگاه خوف بر تو غالب گردد دست راست خود را بالای سر خود بگذار و به آواز بلند این آیه را بخوان :

(افغیر دین الله یبعون و له اسلم من فی السموات و الارض طوعا و کرها و الیه یرجعون). (277)

اشجع گفت : چون به سفر رفتم به وادی رسیدم که می گفتند: جن در آن جا بسیار است، ناگاه شنیدم شخصی می گوید: بگیری دش من آیه را خواندم، دیگری گفت، چگونه بگیریمش و حال آن که پناه به آیه طیبه برد. (278)

در حدیثی به سند معتبر منقول است : مردی عرض کرد یا امیرالمومنین حیوانی که زیر پای من هست چموشی می کند و من از آن ترسانم، فرمود: در گوش راستش این آیه را بخوان :

و له اسلم من فی السموات و الارض طوعا و کرها و الیه یرجعون. (279)

و آن مرد این آیه را خواند و آن حیوان برای او رام گردید. (280)

و ایضا در حدیثی به سند معتبر منقول است: مردی عرض کرد: ای امیرمومنان در شکم من آب زردی است (که موجب بیماری من شده است) آیا شفائی دارد؟ فرمود: آری (بی پول) و بدون صرف کردن درهمی و نه دیناری، بنویس آیه الکرسی را بر شکمت و آن را بشوی و بیاشام و آن را در شکمت ذخیره کن (محتمل است مقصود این باشد که تا مقداری از زمان روی آن چیزی مخور که در شکمت بماند) بخواست خدای عز و جل بهبودی یابی، و آن مرد انجام داد و بخواست خداوند بهبودی یافت. (281)

4 - سورة النساء

از امیرالمومنین علیه السلام منقول است: هر که سوره نساء را در هر جمعه بخواند، از ضغظه یعنی فشار قبر ایمن گردد. (282)

5 - سورة المائدة

به سند معتبر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقول است: هر که سوره مائده را در هر روز پنج شنبه بخواند، ایمانش به ظلم و گناه آلوده نشود، و هرگز به خدا مشرک نشود. (283)

سورة انعام

به سند معتبر از امام صادق علیه السلام منقول است: سوره انعام یک دفعه نازل شد، و هفتاد هزار ملک آن را مشایعت کردند تا نزد حضرت رسول صلی الله علیه و آله آوردند، پس این سوره را تعلیم نمائید و بزرگ دارید، که اسم اعظم الهی در هفتاد موضع این سوره هست، و اگر مردم بدانند در قرائتش چه فضیلت و ثواب هست هرگز ترک ننمایند قرائتش را. (284)

و از عبدالله بن عباس منقول است: کسی که سوره انعام را هر شب بخواند، در روز قیامت از جمله ایمان باشد، و به دیده خود هرگز جهنم را نبیند. (285)

و به سند معتبر از امام رضا علیه السلام منقول است که : سوره انعام را یک دفعه نازل ساختند و هفتاد هزار ملک مشایعت آن کردند، و آواز بلند کرده بودند به تسبیح و تکبیر و تهلیل تا نزد حضرت رسول صلی الله علیه و آله آوردند. پس هر که این سوره را بخواند، آن هفتاد هزار ملک تسبیح بگویند از برای او تا روز قیامت. ⁽²⁸⁶⁾

و از امام محمد باقر علیه السلام منقول است : اگر علتی داشته باشی که خوف هلاک از آن داشته باشی، سوره انعام را بخوان که مکروهی به تو نمی رسد از آن علت. ⁽²⁸⁷⁾

7 - سورة الاعراف

به سند معتبر از امام صادق علیه السلام منقول است : هر که سوره اعراف را در هر ماه بخواند، در روز قیامت از جمله جماعتی باشد از دوستان خدا که حق تعالی در شان ایشان فرموده است که : خوفی بر ایشان نیست و اندوهناک نمی شوند. و اگر در هر جمعه بخواند او را در قیامت حساب نکنند، و به درستی که آیات محکمات در آن بسیار است، پس قرائت این سوره را ترک نمائید که گواهی می دهد در قیامت برای کسی که آن را خوانده باشد. ⁽²⁸⁸⁾

در حدیثی به سند معتبر منقول است : مردی در حضور امیرالمومنین علیه السلام برخاست و عرض کرد: یا امیرالمومنین مرا آگاه کن از آن چه برای محافظت از سوختن و غرق شدن است؟ فرمود: این آیات را بخوان :

ان ولیی الله الذی نزل الكتاب و هو یتولی الصالحین ⁽²⁸⁹⁾.

و آیه و ما قدروا الله حق قدره و الارض جمیعا قبضته یوم القیمة و السموات مطویات بیمیانه سبحانه و تعالی عما یشرکون. ⁽²⁹⁰⁾

پس هر که این آیات را بخواند از سوختن و غرق شدن ایمن است. گوید پس مردی آن را خواند و آتش در خانه های همسایگانش در گرفت و خانه او

هم وسط آن خانه ها بود و (از برکت آن آیات که خوانده بود) آسیبی به او نرسید. (291)

و ایضا به سند معتبر از امیرالمومنین علیه السلام منقول است: هرکس در بیابانی خالی از سکنه شبی را به سر برد و این آیه را بخواند:

ان ربکم الله الذی خلق السموات و الارض فی ستة ایام ثم استوی علی العرش یغشی الیل النهار یطلبه حیثا و الشمس و القمر و النجوم مسخرات بامرہ الا له الخلق و الامر تبارک الله رب العالمین. (292)

فرستگان او را محافظت کنند و شیاطین از او دور شوند. (293)

8 و 9 - سورة الانفال و سورة البرائة

از حضرت صادق علیه السلام منقول است: هر که سوره انفال و سوره توبه را در هر ماه بخواند هرگز نفاق بر او راه نیابد، و از شیعه حضرت امیرالمومنین علیه السلام باشد. (294)

در حدیثی به سند معتبر منقول است مردی در حضور امیرالمومنین علیه السلام درخواست و عرض کرد: ای امیرمومنان سرزمین ما جای درندگان است و درندگان به خانه من در آیند و تا شکار خود را نگیرند از آن جا نگذرند، فرمود این دو آیه را بخوان:

لقد جاءکم رسول من انفسکم عزیز علیہ ما عنتم حریص علیکم بالمومنین روف رحیم. فان تولوا فقل حسبی الله لا اله الا هو علیہ توکلت و هو رب العرش العظیم. (295)

پس آن مرد این دو آیه را خواند و درندگان از او دور شدند. (296)

10 - سورة يونس

از حضرت صادق عليه السلام منقول است: هر که سوره یونس را هر دو ماه یا سه ماه یک بار بخواند، بیم آن نیست که از جمله جاهلان گردد، و در قیامت از جمله مقربان باشد. (297)

11 - سورة هود

از امام محمد باقر عليه السلام منقول است: هر که سوره هود را هر جمعه بخواند، حق تعالی او را در قیامت در زمره پیغمبران مبعوث گرداند، و در قیامت گناهی از او ظاهر نشود. (298)

و به سند معتبر از حضرت امیرالمومنین عليه السلام منقول است: هر که از غرق شدن ترسد این آیات را بخواند:

بسم الله مجريها و مرسها ان ربي لغفور رحيم (299).

و ما قدروالله حق قدره و الارض جميعا قبضته يوم القيمة و السموات مطويات بيمينه سبحانه و تعالی عما يشركون (300) / (301).

12 - سورة يوسف

از امام صادق عليه السلام منقول است: هر که سوره یوسف را بخواند در هر روز یا در هر شب چون در قیامت مبعوث شود، جمال او مانند حضرت یوسف باشد، و در آن روز به او فزعی و خوفی نرسد و از همسایگان بندگان صالح خدا باشد. (302)

13 - سورة الرعد

از حضرت صادق عليه السلام منقول است: هر که بسیار سوره رعد را بخواند، هرگز صاعقه ای به او نرسد اگرچه ناصبی باشد؛ و اگر مومن باشد خدا او را

داخل بهشت گرداند بی حساب، و شفاعت او را قبول فرماید در اهل بیت و برادران مومنش. (303)

از شیخ بهاء الدین نقل شده جهت حمل زنان این آیه را:
و لو ان قرانا سیرت به الجبال او قطعت به الارض او کلم به الموتی بل لله الامر
جميعا افلم یأیئس الذین امنوا ان لو یشاء الله لهدی الناس جمیعا. (304)
به حروف مقطعه (ول و ان ق ران ا تا آخر) بنویسید و بر پهلوی زن بندند
حامله شود انشاء الله، فرمودند به نهصد زن دادم حامله شدند. (305)

14 و 15 - سورة ابراهیم و سورة حجر

از امام صادق علیه السلام منقول اسن: هر که سوره ابراهیم و سوره حجر را در دو رکعت نماز در هر جمعه بخواند، هرگز به او فقر و دیوانگی و بلیه عظیمی نرسد. (306)

16 - سورة نحل

از حضرت صادق علیه السلام منقول است: هر که سوره نحل را در هر ماه بخواند، در دنیا به قرض مبتلا نشود، و هفتاد نوع از بلا از او دور گردد که سهل تر آن ها دیوانگی و خوره و پیسی باشد، و مسکن او در جنت عدن باشد که در میان بهشت ها واقع است. (307)

17 - سورة بنی اسرائیل (اسری)

از حضرت صادق علیه السلام منقول است: هر که سوره بنی اسرائیل را در هر شب جمعه بخواند نمیرد، تا قائم آل محمد صلی الله علیه و آله رادریابد و از اصحاب او باشد. (308)
جابر گوید: شنیدم حضرت باقر علیه السلام می فرمود: هر کس همه مسبحات (یعنی سوره هائی که اول آن سبح یا یسبح است) (309) پیش از آن که بخوابد آن ها را

بخواند، آن کس نمیرد تا حضرت قائم عجل الله فرجه را درک کند و اگر بمیرد در جوار نبی اکرم حضرت محمد صلی الله علیه و آله خواهد بود. ⁽³¹⁰⁾

و منقول است که عمر بن حنظله به حضرت صادق عجل الله فرجه شکایت نمود از صداع ⁽³¹¹⁾ حضرت فرمود: دست بر بالای سرت بگذار، و این دو آیه را بخوان:

قل لو كان معه الهة كما يقولون اذا لا بتغوا الى ذى العرش سبيلا. ⁽³¹²⁾ و اذا قيل لهم تعالوا الى ما انزل الله و الى الرسول رايت المنافقون يصدون عنك صدودا.

(313) / (314)

در حدیثی به سند معتبر مردی در حضور امیرالمومنین عجل الله فرجه درخواست و عرض کرد: یا امیرالمومنین برای ایمنی از دزدی چیزی بفرما زیرا که پیوسته پشت سر هم شبها از من دزدی شود، فرمود: چون به بستر خواب رفتی این آیه را بخوان:

قل ادعوا الله اودعوا الرحمن ايا ما تدعوا فله الاسماء الحسنی و لا تجهر بصلاتك و لا تخافت بها و ابتغ بين ذالك سبيلا، و قل الحمد لله الذى لم يتخذ ولدا و لم يكن له شريك فى الملك و لم يكن له ولى من الذل و كبره تكبيرا. ⁽³¹⁵⁾

/ (316)

و ایضا اگر بر مکانی یا متاعی که از دزد یا آتش گرفتن بترسید این دو آیه را (آیه 110 و 111 سوره اسرا) با آیه الكرسی بر حلقه های در و بر قفل آن بخوانید انشاء الله از دزد و آتش گرفتن حفظ بماند. ⁽³¹⁷⁾

18 - سورة الكهف

از حضرت صادق عجل الله فرجه منقول است که: هر که سوره کهف را در هر شب جمعه بخواند، نمیرد مگر شهید، و خدا او را در زمره شهدا محشور گرداند و در قیامت با شهیدان بایستد. ⁽³¹⁸⁾

و به سند معتبر از آن حضرت منقول است: هر که سوره کهف را در شب جمعه بخواند، کفاره گناہانی باشد که جمعه تا جمعه کرده است. (319) و در روایت دیگر وارد شده است که: کسی که در روز جمعه بعد از نماز ظهر و عصر بخواند همین ثواب را داشته باشد. (320)

امیرالمومنین علیه السلام فرمودند: هیچ بنده ای آیه

قل انما انا بشر مثلکم یوحی الی انما الہکم الہ واحد فمن کان یرجوا لقاء ربہ فلیعمل عملاً صالحاً و لا یشرک بعبادۃ ربہ احدا (321)

را نمی خواند، مگر این که نوری خواهد داشت از خوابگاه خود تا کعبه و اگر از اهل مکه باشد نور او تا بیت المقدس خواهد بود. (322)

و از حضرت رسول اکرم صلی اللہ علیہ و آلہ و سلم منقول است که: هر که آیه «قل انما انا بشر مثلکم» را تا آخر سوره بخواند در وقت خواب، از خوابگاه او تا کعبه نوری ساطع گردد که میان او پر باشد از ملائکہ، و استغفار از برای او کنند تا صبح. (323)

و در حدیث دیگر از حضرت صادق علیه السلام وارد شده است: که فرمود: هیچ کس نیست که آیه آخر سوره کهف یعنی آیه «قل انما انا بشر مثلکم» را هنگام خوابیدنش بخواند جز این که در هر ساعتی که بخواهد از خواب بیدار شود. (324)

19 - سوره مریم

از حضرت صادق علیه السلام منقول است: هر که مداومت نماید بر سوره مریم، نمیرد تا آن چه خواهد در خود و مال و فرزند ببیند، و در آخرت به او بدهند مثل ملکی که حضرت سلیمان علیه السلام در دنیا داشته است، و در آخرت از یاران آن حضرت عیسی علیه السلام خواهد بود. (325)

20 - سورة طه

از حضرت صادق عليه السلام منقول است: ترک مکنید سوره طه را که خدا این سوره را دوست می دارد، و هر که این سوره را می خواند دوست می دارد، و کسی که بر قرائتش مداومت نماید حق تعالی در قیامت نامه اش را به دست راستش دهد.

و از او به آن چه که در اسلام (موقع مسلمان بودن) عمل نموده محاسبه نمی فرماید و در آخرت آن قدر مزد به او عطا فرماید که او راضی شود. ⁽³²⁶⁾

21 - سورة الانبياء

از حضرت صادق عليه السلام منقول است که: هر که سوره انبیا را بخواند از روی محبت و خواهش، در باغستانهای بهشت با همه پیغمبران رفاقت کند، و در دنیا در نظر مردم با هیبت باشد. ⁽³²⁷⁾

22 - سورة الحج

از حضرت صادق عليه السلام مروی است: هر که سوره حج را در هر سه روز یک مرتبه بخواند، در آن سال توفیق حج بیابد، و اگر در آن سفر بمیرد داخل بهشت شود، راوی پرسید که: اگر مخالف (ولایت) باشد چطور؟ فرمود که عذابش تخفیف می یابد. ⁽³²⁸⁾

23 - سورة المومنون

از امام صادق عليه السلام منقول است: کسی که سوره مومنین را قرائت نماید، خداوند او تا آخر عمر سعادت مند می نماید. و اگر بر قرائت آن در هر جمعه مداومت نماید، منزل او در فردوس اعلا همراه با پیامبران و رسولان خواهد بود. ⁽³²⁹⁾

24 - سورة النور

از حضرت صادق عليه السلام منقول است فرمود: حفظ کنید اموال و فروج خود را از حرام به تلاوت سوره نور، و به این سوره زنان خود را نیز از حرام حفظ نمائید، به درستی که هر که این سوره را در هر شب یا در هر روز مداومت نماید، هیچ یک از اهل خانه او زنا نکند تا او بمیرد، و چون بمیرد، هفتاد هزار ملک تا قبر او را مشایعت نمایند، و از برای او دعا کنند و استغفار نمایند تا به قبرش گذارند. ⁽³³⁰⁾

و به سند معتبر منقول است که: شخصی از وجع و ضعف چشم به حضرت امام موسی عليه السلام شکایت نمود، حضرت فرمود: آیه نور را سه مرتبه در جامی بنویس، پس آن را بشور، در شیشه ای ضبط کن و مکرر به دیده بکش، راوی گوید که صد میل کمتر کشیدم دیدم ام صحیح تر از اول شد. ⁽³³¹⁾

در حدیثی به سند معتبر منقول است: مردی در حضور امیرالمومنین عليه السلام برخاست و عرض کرد: ای امیرمومنان برای بنده گریخته دستوری فرما فرمود: بخوان این آیه را:

او كظلمات فی بحر لجی یغشه موج من فوقه موج من فوقه سحاب ظلمات بعضها فوق بعض اذا اخرج یده، لم یكد یرها و من لم یجعل الله له نورا فماله من نور. ⁽³³²⁾

و آن مرد آن را گفت و بنده فراریش به سوی او بازگشت. ⁽³³³⁾

25 - سورة الفرقان

از امام موسی عليه السلام منقول است که: ترک مکن تلاوت سوره فرقان را، به درستی که هر که در هر شب این سوره را بخواند حق تعالی او را حساب و عذاب نکند و منزلش در فردوس اعلی باشد. ⁽³³⁴⁾

26 و 27 و 28 - سورة الطواسين

امام صادق عليه السلام فرمودند: کسی که سوره های طواسین (سه سوره نمل، شعرا و قصص) را در شب جمعه بخواند، از دوستان خدا و در پناه او خواهد بود، هیچ گاه دچار فلاکت نخواهد شد؛ در آخرت به اندازه رضایت و حتی بالاتر از رضایت او از بهشت به او خواهند داد؛ و خداوند صد همسر از حورالعین به او عطا می نماید. ⁽³³⁵⁾

29 و 30 - سورة العنكبوت و الروم

به سند معتبر از حضرت صادق عليه السلام منقول است: هر که سوره عنكبوت و روم را در شب بیست و سوم ماه مبارک رمضان بخواند، و الله که اهل بهشت است، و در این حکم استثنا نمی کنم و نمی ترسم که خدا در این قسم بر من گناهی بنویسد، و این دو سوره را نزد حق تعالی منزلت عظیم هست. ⁽³³⁶⁾

31 - سورة لقمان

از حضرت امام محمد باقر عليه السلام منقول است: هر که سوره لقمان را در شب بخواند، حق تعالی در آن شب ملکی چند موکل گرداند بر او که او را از شیطان و لشکرهاش حفظ کند تا صبح، و اگر در روز بخواند او را از شیطان و لشکرهاش حفظ نمایند تا شب. ⁽³³⁷⁾

32 - سورة السجده

از حضرت صادق عليه السلام منقول است: هر که سوره سجده را در هر جمعه بخواند، حق تعالی نامه اش را به دست راست او دهد و او را حساب نفرماید هر چند گناه کار شد و در بهشت از رفقای محمد صلى الله عليه وآله و اهل بیت او عليهم السلام بوده باشد. ⁽³³⁸⁾

33 - سورة الاحزاب

عبدالله بن سنان می گوید: امام صادق علیه السلام فرمودند: کسی که سوره احزاب را زیاد بخواند، در روز قیامت در پناه حضرت محمد صلی الله علیه و آله و ازواج او می باشد، سپس آن حضرت علیه السلام فرمود: رسوایی های مردان و زنان قریش و غیر آن ها در سوره احزاب است. ای ابن سنان! همانا سوره احزاب زندهای قریش را رسوا نمود. و این سوره طولانی تر از سوره بقره بود ولی آن را ناقص و تحریف نمودند. (339)

34 و 35 - سورة سبا و فاطر

از حضرت صادق علیه السلام منقول است: هر که سوره سبا و سوره فاطر را در شب بخواند، در آن شب در حفظ الهی باشد، اگر در روز بخواند در آن روز مکروهی به او نرسد، و حق تعالی از خیر دنیا و آخرت به او کرامت فرماید که در خاطرش خطور نکرده باشد و آرزویش به آن نرسیده باشد. (340)

و به سند معتبر از حضرت امام موسی علیه السلام منقول است: هر که در وقت خواب این آیه را بخواند:

ان الله يمسك السموات و الارض ان تزولا و لئن زالتا ان امسكهما من احد
من بعده انه كان حلِيمًا غفورًا. (341)

خانه بر سرش خراب نشود. (342)

و به سند دیگر منقول است که: شخصی از اهل مرو به حضرت صادق علیه السلام شکایت نمود از درد سر، حضرت فرمود: نزدیک بیا، پس دست بر سر او گذاشتند، و این آیه را خواندند:

ان الله يمسك السموات و الارض ان تزولا و لئن زالتا ان امسكهما من احد
من بعده انه كان حلِيمًا غفورًا. (343) / (344)

از حضرت صادق علیه السلام منقول است که : هر چیز را قلبی است، و قلب قرآن سوره یاسین است، هر که این سوره را در روز پیش از شام بخواند در آن روز از بلاها محفوظ باشد، و خدا او را روزی فراوان عطا فرماید تا شام، و کسی که در شب پیش از خواب بخواند، حق تعالی هزار ملک را به او موکل گرداند که او را از شر هر شیطان مردودی و هر آفتی حفظ نمایند، و اگر در آن روز بمیرد حق تعالی او را داخل بهشت گرداند، و در غسل او سی هزار ملک حاضر شوند که استغفار از برای او کنند، و مشایعت او نمایند تا قبرش با استغفار، و چون در لحدش گذارند آن ملائکه را در میان قبرش ساکن گرداند، و عبادت الهی کنند، و ثواب عبادت ایشان از او باشد، و قبرش را فراخ کنند تا چشم کار کند، و او را ایمن گرداند از فشارقبر، و پیوسته از قبر او نور ساطع باشد تا اطراف آسمان، تا وقتی که قبر بیرون آید. پس چون حق تعالی او را از قبر بیرون آورد، آن سی هزار ملک با او باشند، و مشایعت او نمایند، و با او سخن گویند، و بر رویش خنده کنند، و به هر چیزی او را بشارت دهند تا او را از صراط و میزان بگذرانند، و او را در مقام قرب به محلی بدارند که هیچ خلقی قبرش از او بیشتر نباشد، مگر ملائکه مقرب و پیغمبران مرسل، و او با پیغمبران بایستد نزد حق تعالی. و هنگامی که مردم اندوه داشته باشند او اندوه نداشته باشد، و در حالتی که مردم جزع نمایند او جزع نکند، پس پروردگار عالم به او خطاب فرماید: ای بنده من هر که را خواهی شفاعت کن که شفاعت تو را قبول می نمایم، و هر سوالی که خواهی از من بکن که سوال را رد نمی کنم، پس او شفاعت کند و خدا قبول نماید، و او سوال کند کند و خداعطا فرماید، و دیگران را احساب کند و او را احساب نکنند، و با دیگران در مقام حسابش باز ندارند، و مذلت و

خواری در آن صحرا به او نرسد، و به هیچ گناهی از گناهان او را نگیرند، پس نامه خود را بگیرد و به جانب بهشت روان شود، پس مردم تعجب کنند که سبحان الله این بنده را هیچ گناهی نبوده، و از رفیقان پیغمبر آخرالزمان ﷺ باشد. (345)

و به سند معتبر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقول است: هر که در عمر خود یک مرتبه سوره یس بخواند، حق تعالی به عدد هر خلقی که در دنیا است، و هر خلقی که در آخرت است، و هر خلقی که در آسمان است به عدد هر یک از ایشان دو هزار حسنه از برای او بنویسد، و دو هزار گناه از او محو فرماید: و به فقر و قرض و خانه فرود آمدن و به تعب و مشقت و دیوانگی و خوره و وسواس و دردهای ضرر رساننده مبتلا نشود و حق تعالی سكرات و احوال مرگ را از او تخفیف دهد، و خود قبض روح او نماید، و ضامن شود از برای او فراخی روزی را، و در قیامت او را شاد گرداند، و چندان ثواب به او کرامت فرماید که او راضی شود، و حق تعالی فرماید به ملائکه آسمان ها و زمین که: من از فلان بنده راضی شدم، برای او استغفار نمائید. (346)

و به سند دیگر منقول است که: شخصی به خدمت حضرت امام رضا علیه السلام از بواسیر شکایت نمود، حضرت فرمود: یس را با عسل بنویس و حل کن و بخور. (347)

و در حدیث دیگر از حضرت صادق علیه السلام منقول است که: از برای رفع ککهای سفید و برص که در بدن به هم رسد سوره یس را به عسل بنویسند و بیاشامند. (348)

در حدیثی به سند معتبر منقول است: مردی در حضور امیرالمومنین علیه السلام درخواست و عرض کرد: یا امیرالمومنین از (آن چه برای پیدا کردن حیوان)

گمشده (فایده دارد) مرا آگاه فرما، فرمود: سوره یس را در دو رکعت نماز بخوان و بگو: «یا هادی الضالة رد علی ضالتي» (یعنی ای راهنمای گمشده، گمشده مرا به من بازگردان) پس آن را انجام داد و خدای عز و جل حیوان گمشده اش را به او برگردانید. (349)

37 - سورة الصافات

از امام صادق علیه السلام منقول است: هر که سوره صافات را در هر روز جمعه بخواند، پیوسته از جمیع آفتها و بلاها محفوظ باشد، و در دنیا روزیش فراخ باشد و به بدن و مال و فرزندانش مکره‌هی نرسد، نه از شیطان مردودی و نه از جبار معاندی، و اگر در آن روز و در آن شب بمیرد، حق تعالی او را شهید بمیراند و شهید مبعوث کند و با شهیدان او را داخل بهشت گرداند و در درجه شهیدان او را جا دهد. (350)

و به سند معتبر از سلیمان جعفری منقول است که: حضرت موسی علیه السلام به فرزند خود قاسم فرمود. برخیز ای فرزند و بر بالای سر برادرت سوره «والصافات صفا» را بخوان تا تمام کنی، او شروع به خواندن کرد، چون به آیه «اهم اشد خلقا ام من خلقنا» رسید، قبض روحش شد، چون جامه بر روی میت کشیدند و بیرون آمدند، یعقوب بن جعفر به حضرت عرض کرد: ما چنین می دانستیم که برای آسانی جان کندن سوره یس می باید خواند، شما فرمودید و الصافات بخوان، حضرت فرمود: و الصافات را بر سر هر کس که به شدت جان کندن گرفتار باشد بخواند حق تعالی راحتش را نزدیک می گرداند. (351)

و به سند معتبر از حضرت امیرالمومنین علیه السلام منقول است: هر که از گزیدن عقرب ترسد این آیه را بخواند:

سلام علی نوح فی العالمین. انا كذلك نجزي المحسنين. انه من عبادنا
المومنین (352) / (353).

و به سند معتبر از حضرت امیرالمومنین علیه السلام منقول است: کسی که خواهد او
را در قیامت اجر وافی و ثوابی کامل بدهند، بعد از هر نماز این آیه را بخواند:
سبحان ربك رب العزة عما يصفون. و سلام علی المرسلین، و الحمد لله رب
العالمین (354) / (355).

و در حدیث دیگر وارد شده است: از هر مجلسی که برخیزند این آیه را
(180 تا 182 سوره الصافات) بخوانند، کفاره گناهان اهل آن مجلس می گردد.
(356)

38 - سورة ص

از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقول است: هر که سوره ص را در شب
جمعه بخواند، حق تعالی از خیر دنیا و آخرت آن قدر به او عطا فرماید که به
احدی از خلق عطا نفرموده باشد، مگر به پیغمبر مرسلی یا ملک مقربی، و او را
داخل بهشت گرداند، و هر که را او خواهد از اهل خانه اش حتی خادم که او را
خدمت می کرده است. (357)

39 - سورة الزمر

از امام صادق علیه السلام منقول است: هر که سوره زمر را بخواند، حق تعالی
شرف دنیا و آخرت به او کرامت فرماید، و او را عزیز گرداند بی مال و
خویشان، به حدی که هر که او را ببیند از او مهابتی در دلش به هم رسد، و
بدنش را بر آتش جهنم حرام گرداند، و در بهشت از برای او هزار شهر بنا کند
که در هر شهری هزار قصر باشد، و در قصری صد حوریه، و از چشمه ها و
حوران و درختان و میوه ها آن چه در قرآن وصف فرموده به او کرامت فرماید.
(358)

40 - سورة المومن

از امام محمد باقر عليه السلام منقول است: هر که سوره حم مومن را در هر شب بخواند، خدا گناهان گذشته و آینه او را بپامزد، و ایمان را از او سلب ننماید، و آخرت او را بهتر از دنیا گرداند برای او. ⁽³⁵⁹⁾

41 - سورة السجده

از امام صادق عليه السلام منقول است: هر که سوره حم سجده را بخواند، حق تعالی در قیامت او را نوری عطا فرماید آن قدر که چشم کار کند، و او را سرور و شادی در آن روز کرامت فرماید، و در دنیا به حالی باشد که دیگران آرزوی حال او کنند. ⁽³⁶⁰⁾

42 - سورة الشوری

از امام صادق عليه السلام منقول است: هر که مداومت نماید بر تلاوت سوره حم عسق، چون روز قیامت مبعوث شود روی او مانند برف سفید باشد، و مانند آفتاب نورانی باشد، و چون به نزد عرش آید، حق تعالی فرماید: ای بنده مومن مداومت نمودی بر قرائت حم عسق و نمی دانستی چه ثواب دارد، اگر منزلت آن سوره و ثوابش را می دانستی، هرگز از خواندن آن ملول نمی شدی، و اکنون جزای خود را خواهی دانست، ای ملائکه او را داخل بهشت گردانید، و از برای او قصری مقرر ساخته ام از یاقوت سرخ، و درها و کنگره ها و درجه هایش از یاقوت سرخ است، و از لطافت، از اندرون بیرون را می توان دید، و از بیرون اندرون را می توان دید. و در آن قصر دختران باکره جوان از حورالعین و هزار کنیز و هزار غلام از پسران گوشواره درگوش پیوسته در حسن پاینده به او عطا کرده ام. ⁽³⁶¹⁾

43 - سورة الزخرف

از حضرت امام محمد باقر عليه السلام منقول است: هر که مداومت نماید بر قرائت سوره حم زخرف، خدا او را در قبر از جانوران زمین و از فشار قبر ایمن گرداند و چون او را به مقام حساب بیاورند آن سوره بیاید و به امر الهی او را داخل بهشت گرداند. ⁽³⁶²⁾

44 - سورة الدخان

از حضرت امام محمد باقر عليه السلام منقول است: هر که سوره دخان را در نمازهای واجب و سنت بخواند، حق تعالی او را در زمره ایمان مبعوث گرداند، و او را در سایه عرش خود جا دهد، و حساب او را آسان کند، و نامه او را به دست راست او دهد. ⁽³⁶³⁾

و به سند معتبر منقول است: شخصی به حضرت امام محمد باقر عليه السلام عرض نمود چگونه شب قدر را بشناسم؟ فرمود: چون ماه رمضان بیاید، هر شب صد مرتبه سوره دخان را بخوان، و چون شب بیست و سوم شود، تصدیقی خواهی کرد به آن چه سوال نمودی. ⁽³⁶⁴⁾

45 - سورة الجاثية

از امام صادق عليه السلام منقول است: هر که سوره جاثیه را بخواند، ثوابش آن است که جهنم را نبیند، و آواز و خروشش را نشنود، و با رسول خدا صلی الله علیه و آله بوده باشد. ⁽³⁶⁵⁾

46 - سورة احقاف

از حضرت صادق عليه السلام منقول است: هر که در هر شب یا هر جمعه سوره احقاف را بخواند، در دنیا خوفی به او نرسد، و از فرع روز قیامت ایمن گردد. ⁽³⁶⁶⁾

و از حضرت صادق عليه السلام منقول است که : سوره های حم ریاحین بهشتند، پس چون توفیق خواندن آن ها را بیابید خدا را حمد و شکر و سپاس بسیار کنید که توفیق تلاوت آن ها به شما کرامت فرموده است، به درستی که بنده ای که از خواب برخیزد و در نماز حم بخواند، از دهانش نسیمی خوشبوتر از مشک خوش بو و عنبر بیرون آید، و حق تعالی رحم می کند تلاوت کننده و خواننده این سوره ها را و رحم می کند همسایگان و آشنایان و صاحبان و خویشان او را در قیامت و عرش و کرسی، و ملائکه مقرب از برای او استغفار می نمایند. (367)

47 - سورة محمد صلی الله علیه و آله

از حضرت صادق عليه السلام منقول است : هر که سوره الذین کفروا را بخواند گناه نکند، و در دین خود هرگز شک بهم نرساند، و به فقر هرگز مبتلا نشود، و هرگز از پادشاهی خوفی به او نرسد، و همیشه از شک و کفر محفوظ باشد تا بمیرد، و چون بمیرد حق تعالی هزار ملک به قبر او فرستد که نماز کنند، و ثواب نماز ایشان از او باشد، و چون از قبر بیرون آید، آن هزار ملک او را مشایعت نمایند تا او را به محل ایمنان از خوفهای قیامت بدارند و در امان خدا و رسول صلی الله علیه و آله باشد. (368)

48 - سورة الفتح

از حضرت صادق عليه السلام منقول است که : حفظ نمائید اموال و زنان و بنده های خود را به خواندن سوره انا فتحنا، البته کسی که بر خواندن این سوره مداومت نماید در روز قیامت منادی از جانب رب العزه او را ندائی کند که همه خلائق بشنوند که : تو از بندگان مخلص مائی، ای ملائکه او را ملحق گردانید

به بندگان شایسته من، و او را داخل بهشت کنید، و از شراب سر به مهر بهشت که به کافور ممزوج است به او بخورانید. (369)

49 - سورة الحجرات

از امام صادق عليه السلام منقول است: هر که سوره حجرات را بخواند در هر شبی یا در هر روزی، در بهشت از جماعتی باشد که به زیارت حضرت رسول صلی الله علیه و آله مشرف می شوند. (370)

50 - سورة ق

از حضرت امام محمدباقر عليه السلام منقول است: هر که مداومت نماید سوره ق را در نمازهای واجب و مستحب، خدا روزی او را فراخ گرداند، و نامه اش را به دست راست او دهد، و او را حساب آسان بکند. (371)

51 - سورة الذاریات

از امام صادق عليه السلام منقول است: هر که سوره ذاریات را در روز یا در شب بخواند، خدا امر معیشت او را به اصلاح آورد، و وسعت دهد روزی او را، و منور گرداند قبر او را به چراغی که نور بخشد تا روز قیامت. (372)

52 - سورة الطور

از امام محمد باقر عليه السلام و امام جعفر صادق عليه السلام منقول است: هر که سوره طور را بخواند، حق تعالی خیر دنیا و آخرت را برای او جمع نماید. (373)

53 - سورة النجم

از حضرت صادق عليه السلام منقول است: هر که سوره نجم را در هر شب یا در هر روز بخواند، در میان مردم به خیر و نام نیک تعیش و زندگی نماید، و گناهانش آمرزیده شود، و محبوب دل‌های مردم گردد. (374)

54 - سورة اقتربت (375)

از حضرت صادق عليه السلام منقول است: هر که سوره اقتربت الساعة را بخواند، چون از قبر بیرون آید بر ناچه ای (376) از ناچه های بهشت سوار شود. (377)

55 - سورة الرحمن

از حضرت صادق عليه السلام منقول است که: ترک مکنید قرائت سوره رحمان را و خواندن آن را در نماز، به درستی که این سوره در دل منافقان قرار نمی گیرد، و حق تعالی این سوره را در روز قیامت به بهترین صورتهای در نهایت خوشبوئی به صحرای محشر حاضر می گرداند، و می آید در محل قرب و کرامت می ایستد، حق تعالی به او خطاب می فرماید که: چه کسی در زندگانی دنیا تو را در نماز می خواند، و مداومت می نمود خواندن تو را؟ می گویند: خداوند فلان و فلان، پس حق تعالی روهای ایشان را سفید می گرداند، و می فرماید: هر که را خواهید شفاعت نمایند، ایشان آن قدر که خواهند شفاعت می نمایند، پس به ایشان می گویند داخل بهشت شوید و در هر جا که خواهید ساکن شوید. (378)

و ایضاً سند معتبر از آن حضرت منقول است که: مستحب است بعد از نماز صبح در روز جمعه سوره الرحمن را بخوانی، و در هر مرتبه که بگویی «فبای الاء ربکما تکذبان»، بگویی «لا بشیء من آلائک رب اکذب» (یعنی چیزی را نعمتهایت ای پروردگار تکذیب نمی نمایم). (379)

و ایضاً در حدیث معتبر دیگر فرمود: هر که سوره الرحمن را بخواند، در هر مرتبه که بگوید «فبای الاء ربکما تکذبان»، بگوید «لا بشیء من آلائک رب اکذب»، اگر در شب بخواند و در آن شب بمیرد شهید مرده باشد، و اگر در روز بخواند و در آن روز بمیرد شهید مرده باشد. (380)

56 - سورة الواقعة

از حضرت صادق عليه السلام منقول است که : هر که در هر شب جمعه سوره واقعه را بخواند خدا او را دوست دارد، و مردم را دوست او گرداند، و در دنیا بدحالی و فقر و احتیاج نبیند، و به هیچ آفتی و بلائی مبتلا نشود، و از رفقای حضرت امیرالمومنین عليه السلام باشد، و این سوره مخصوص آن حضرت است و در آن کسی شریک نمی باشد. (381)

و به سند معتبر دیگر از آن حضرت منقول است : هر که مشتاق بهشت و وصف آن باشد سوره اذا وقعت را بخواند، و هر که خواهد وصف جهنم را ملاحظه نماید سوره الم سجده را بخواند. (382)

و به سند معتبر از اسماعیل بن عبدالخالق منقول است که حضرت صادق عليه السلام فرمود: پدرم بعد از نماز خفتن دو رکعت نشسته می کردند، و در آن صد آیه می خواندند، و می فرمودند، هر که این دو رکعت را بکند، و صد آیه در این دو رکعت بخواند، او را در آن شب از غافلان نویسند، اسماعیل گفت، حضرت امام محمد باقر عليه السلام در این دو رکعت و تیره، سوره اذا وقعت و قل هو الله احد می خواندند. (383)

و به سند صحیح از امام محمد باقر عليه السلام منقول است : هر که سوره واقعه را هر شب پیش از آن که بخوابد بخواند، در قیامت روی او مانند ماه شب چهارده نورانی باشد. (384)

ختم سورة الواقعة

جهت وسعت رزق و توسعه در امر معیشت تاثیر غریب دارد و از مجربات است که تخلف ندارد ابتدا از شب هر شب سه بار این سوره را بخواند و شب

جمعه هشت مرتبه بخواند و این عمل را پنج هفته به جا آورد و قبل از هر سوره این دعا را بخواند:

اللهم ارزقنا رزقا حلالا طيبا من غير كد استجب دعوتنا من غير رد و اعوذ من الفضيحتين الفقر و الدين و ادفع عني هذين بحق الامامين الحسن و الحسين عيهما السلام برحمتك يا ارحم الراحمين. (385)

از اميرالمومنين عليه السلام روايت شده : اگر هر كه روزی يك بار سوره اذا وقع و يكبار يا ايها المزمّل و يك بار و الليل و يك بار الم نشرح بخواند دين او ادا و حاجت او روا گردد، بعد از همه اين دعا را بخواند:

يا رازق السائلين يا راحم المساكين يا ولي المومنين يا غياث المستغيثين يا ارحم الراحمين صل على محمد و آل محمد و اكفنى بحلالك عن حرامك و بطاعتك عن معصيتك و بفضلك عن سواك يا اله العالمين و صلى الله على محمد و آله اجمعين. (386)

ختم ديگر سوره الواقعة

جهت وسعت رزق و توانگری از شب جمعه شروع کند هر شبی پنج بار تا شب جمعه ديگر، شب آخر شش بار جمعا چهل و يك بار می شود و در هر مرتبه كه سوره تمام شد این دعا را بخواند مجربست :

بسم الله الرحمن الرحيم يا رازق المقولين يا راحم المساكين و يا ذا القوة المتين يا غياث المستغيثين و يا خير الناصرين اياك نعبد و اياك نستعين اللهم ان كان رزقى فى السماء فانزله و ان كان فى الارض فاخرجه و ان كان بعيدا فقربه و ان كان قريبا فيسره و ان كان يسيرا فكثره و ان كان حراما فحلله و ان كان حلالا فبارك لنا فيه برحمتك يا ارحم الراحمين. (387)

58 - 57 - سورة الحديد و المجادلة

از امام صادق عليه السلام منقول است: هر که سوره حديد و مجادله را در نماز فريضة بخواند و مدومت نمايد خدا او را عذاب نکند، و در خودش و اهلهش بدحالی و احتياج نبيند. ⁽³⁸⁸⁾

59 - سورة الحشر

از حضرت رسول صلى الله عليه وآله منقول است: هر که سوره حشر را بخواند، جميع خلق خدا از بهشت و دوزخ و عرش و کرسی و حجب و آسمانهای هفت گانه و زمين های هفت گانه و هوا و باد و مرغان و درختان و کوهها و آفتاب و ماه و ملائکه همه بر او صلوات فرستند، و از برای او استغفار کنند، و اگر در آن روز يا در آن شب بميرد با شهادت مرده باشد. ⁽³⁸⁹⁾

60 - سورة الممتحنة

از حضرت علي بن الحسين عليهما السلام منقول است: هر که سوره ممتحنه را در نمازهای واجب و نوافل بخواند، خدا دل او را به ايمان امتحان نمايد، و دیده اش را نور بدهد، و خود و فرزندش به ديوانگی و فقر مبتلا نشوند. ⁽³⁹⁰⁾

61 - سورة الصف

از حضرت امام محمد باقر عليه السلام منقول است: هر که مداومت نمايد بر خواندن سوره صف در نمازهای واجب و نوافل، خدا او را در صف ملائکه و انبياء جا دهد. ⁽³⁹¹⁾

62 و 63 - سورة الجمعة و المنافقين

از امام صادق عليه السلام منقول است: واجب و لازم است بر هر که از شيعه ما باشد که در نماز شام و خفتن شب جمعه «سبح اسم ربك الاعلى» بخواند، و

در نماز ظهر سوره جمعه و منافقین بخواند، و چون چنین کند چنان باشد که به عمل حضرت رسول ﷺ عمل نموده باشد و ثواب او نزد خدا بهشت باشد. (392)

64 - سورة التغابن

از حضرت صادق عليه السلام منقول است: هر که سوره تغابن را در نماز واجب بخواند، آن سوره در روز قیامت شفیع او باشد، و گواه عادل باشد که شهادت و دهد برای او نزد کسی که شهادت او را قبول فرماید، و از او جدا نشود تا او را داخل بهشت گرداند. (393)

65 و 66 - سورة الطلاق و التحريم

از امام صادق عليه السلام منقول است: هر که سوره طلاق و تحریم را در نماز واجب بخواند، خدا او را در قیامت پناه دهد از خوف و اندوه، و از آتش جهنم عافیت یابد، و او را داخل بهشت گرداند به سبب تلاوت کردن و محافظت نمودن حرمت این دو سوره زیرا که این دو سوره از حضرت رسول ﷺ هستند. (394)

67 - سورة الملك

از امام صادق عليه السلام منقول است: هر که سوره «تبارک الذی بیده الملک» را در شب و در نماز واجب پیش از خواب بخواند، پیوسته در امان الهی باشد تا صبح شود، و در روز قیامت در امان الهی باشد تا داخل بهشت شود. (395)

و به سند معتبر از حضرت امام محمد باقر عليه السلام منقول است: سوره ملک مانعه است که عذاب قبر را منع می کند، و نامش در تورات سوره الملک است، و هر که در شب بخواند بسیار عبادت و تلاوت کرده و نیکو کرده است، و در آن شب او را از غافلان ننویسند، و به درستی که من در نماز و تیره بعد از نماز خفتن نشسته می خوانم، و پدرم در روز و شب هر دو می خواند، و هر که این سوره را بخواند چون نکیر و منکر به قبر او در آیند چون از جانب پاهایش

بیایند پاهایش به ایشان بگویند شما را از جانب ما راهی نیست، زیرا که این بنده هر شب و روز بر ما می ایستاد و سوره ملک را می خواند، و چون از جانب شکمش بیایند شکمش به ایشان خطاب نمایند که شما را از جانب من راهی نیست؛ زیرا که این بنده هر شب و روز سوره ملک را تلاوت می نمود و بر من جاری می ساخت. (396)

68 - سورة ن و القلم

از امام صادق علیه السلام منقول است: هر که سوره ن و القلم را در فریضه یا نافله بخواند، خدا او را ایمن گرداند، و هرگز به فقر مبتلا نشود، و چون بمیرد او را از فشار قبر نجات دهد. (397)

69 - سورة الحاقة

از حضرت صادق علیه السلام منقول است که: بسیار بخوانید سوره حاقه را، به درستی که خواندنش در فرایض و نوافل از ایمان به خدا و رسول است؛ زیرا که این سوره در واقعه حضرت امیرالمومنین علیه السلام و معاویه نازل شده است، و هر که این سوره را بخواند ایمان از او برطرف نشود تا هنگام مردن. (398)

70 - سورة المعارج

از امام صادق علیه السلام منقول است که: بسیار بخوانید سوره سال سائل را، هر که این سوره را بسیار بخواند حق تعالی در قیامت از هیچ گناه او سوال ننماید، و او را در بهشت با رسول صلی الله علیه و آله ساکن گرداند. (399)

71 - سورة نوح

از حضرت صادق علیه السلام منقول است: هر که ایمان به خدا و به خواندن قرآن دارد، سوره نوح را ترک ننماید، زیرا هر بنده ای که این سوره را از برای خدا در نماز واجبی و نافله ای بخواند، خدا او را در مساکن نیکوکاران ساکن گرداند، و

سه بهشت دیگر او را کرامت فرماید، و دویست حوریه و چهار هزار زن به او تزویج فرماید. (400)

72 - سورة الجن

از امام صادق عليه السلام منقول است: هر که سوره جن را بسیار بخواند، در دنیا از چشم جنیان و دمیذنها و سحر و مکر ایشان محفوظ باشد و در بهشت از رفقای حضرت رسول صلی الله علیه و آله باشد، پس می گوید: ای پروردگار من عوض و تغییر حولی از آن را نمی خواهم. (401)

73 - سورة المزمل

از حضرت صادق عليه السلام منقول است: هر که سوره مزمل را در نماز خفتن (عشا) بخواند یا در آخر شب بخواند، و روز همراه با سوره مزمل شاهد و گواه او باشند در قیامت، و خدا او را به زندگانی نیکو زنده دارد و به مردن نیکو بمیراند. (402)

جهت مطلب کلی یازده روز هر روزی یازده بار (بعد از نماز صبح) سوره مزمل را بخواند و در هر روز یازده بار بخواند:
یا مسبب سبب یا مفتح فتح یا مفرج فرج یا مدبر دبر یا مسهل سهل یا میسر یسر یا متمم تتم برحمتک یا ارحم الراحمین.
شیخ بها قدس سره فرمود جهت مطلبی یک روز خواندم ظهر همان روز مطلب حاصل شد. (403)

74 - سورة المدثر

از حضرت امام محمد باقر عليه السلام منقول است: هر که در نماز واجب سوره مدثر را بخواند، بر خدا لازم است که او را در جوار حضرت رسول صلی الله علیه و آله جا دهد، و در زندگانی دنیا هرگز شقاوت او را در نیابد. انشاء الله تعالی. (404)

75 - سورة لا اقسام

از حضرت صادق عليه السلام منقول است: هر که مداومت نماید بر سورة لا اقسام و به آن عمل نماید، خدا او را با رسولش صلى الله عليه وآله محشور گرداند به بهترین صورتهای، و آن حضرت او را بشارت فرماید و بر رویش خندند تا از صراط و میزان بگذرد. (405)

76 - سورة الدهر

از امام محمد باقر عليه السلام منقول است: هر که سوره «هل اتى على الانسان» را در هر صبح پنجشنبه بخواند، خدا به او هشتصد حورالعین بکر و چهار هزار زن بیوه و حورالعین کرامت فرماید، و با حضرت رسول صلى الله عليه وآله باشد. (406)

و به سند معتبر از علی بن عمر منقول است که: به خدمت حضرت امام علی النقی عليه السلام رفتم در روز سه شنبه، حضرت فرمود: دیروز تو را ندیدم، گفتم: نخواستم که روز دوشنبه حرکت کنم، فرمود: هر که خواهد که خدا او را از شر روز دوشنبه نگاه دارد، باید در رکعت اول نماز صبح آن روز سوره هل اتى علی الانسان بخواند، چنان که حق تعالی در آن سوره می فرماید که: خدا ایشان را نگاه داشت از شر آن روز، و به استقبال ایشان فرستاد نصرت و خوشحالی و سرور و شادی را. (407)

و در حدیث رجابن ضحاک وارد شده است که: حضرت امام رضا عليه السلام در صبح روز دوشنبه در رکعت اول سوره هل اتى علی الانسان می خواندند، و در رکعت دوم سوره هل اتک حدیث الغاشیة. (408)

77 و 78 و 79 - سورة المرسلات و عم و النازعات

از امام صادق عليه السلام منقول است: هر که سوره و المرسلات را بخواند، حق تعالی میان او و حضرت رسول صلى الله عليه وآله آشنائی بیندازد، و هر که هر روز سوره عم

یتساءلون را بخواند، از دنیا نرود تا توفیق زیارت کعبه را بیابد، و هر که سوره نازعات را بخواند نمیرد مگر سیراب، و مبعوث نشود مگر سیراب و داخل بهشت نشود مگر سیراب. (409)

80 و 81 - سورة عبس و كورت

از امام صادق عليه السلام منقول است: هر که سوره عبس و تولى و سوره اذا الشمس كورت را بخواند، در حفظ الهی باشد از خیانت، و در سایه کرامت و مرحمت الهی باشد تا زنده باشد و این کار برای خداوند بزرگ نیست انشاء الله. (410)

82 و 83 و 84 - سورة الانفطار و المطففين و الانشقاق

از امام صادق عليه السلام منقول است: هر که سوره اذا السماء انفطرت و سوره اذا السماء انشقت را در نماز فریضه و نافله بسیار بخواند، و خدا هیچ حاجت او را رد ننماید، و او را هیچ مانعی از خدا دور نگرداند در آخرت، و پیوسته او نظر به کرامتهای الهی نماید، و خدا نظر رحمت به او بدارد، تا از حساب خلائق فارغ شود. (411)

و به سند دیگر از آن حضرت منقول است: هر که در نماز واجب سوره ویل للمطففين بسیار خواند، خدا در قیامت برات ایمنی از آتش جهنم به او کرامت فرماید، و روز قیامت از او محاسبه نمی گردد. (412)

85 - سورة البروج

از امام صادق عليه السلام منقول است: هر که سوره والسماء ذات البروج را در فرایض بخواند، چون سوره پیغمبران است حق تعالی او را در قیامت با پیغمبران و مرسلان و صالحان محشور گرداند. (413)

86 - سورة الطارق

از امام صادق عليه السلام منقول است: هر که سوره والسماء و الطارق را در فرایض بخواند، او را در قیامت نزد خدا قدر و منزلت عظیم بوده باشد و از رفقای پیغمبران باشد در بهشت. ⁽⁴¹⁴⁾

87 - سورة الاعلى

از امام صادق عليه السلام منقول است. هر که سوره سبح اسم ربك الاعلى را در فریضه یا نافله بخواند، در روز قیامت به او گویند که از هر در از درهای بهشت که می خواهی داخل شو انشاء الله. ⁽⁴¹⁵⁾

88 - سورة الغاشية

از حضرت صادق عليه السلام منقول است: هر که مداومت نماید بر خواندن هل اتک حدیث الغاشية در نماز واجب یا سنت، خدا او را فرو گیرد به رحمت دنیا و آخرت و در روز قیامت برات ایمنی از عذاب به او کرامت فرماید. ⁽⁴¹⁶⁾

89 - سورة الفجر

از امام صادق عليه السلام منقول است که: بخوانید سوره فجر را در نمازهای فریضه و نافله که آن سوره امام حسین عليه السلام است، و هر که این سوره را بخواند در درجه او در بهشت در جوار آن حضرت باشد، همانا خدای عز و جل عزیز و حکیم است. ⁽⁴¹⁷⁾

90 - سورة البلد

از امام صادق عليه السلام منقول است: هر که سوره لا اقسام بهذا البلد را در نماز واجب بخواند، در دنیا از جمله صالحان معروف شود، و در آخرت معروف گردد که او را منزلت عظیم نزد حق تعالی هست، و در قیامت از رفقای پیغمبران و شهیدان و صالحان باشد. ⁽⁴¹⁸⁾

91 و 92 و 93 و 94 - سورة الشمس و الليل و الضحی و الم نشرح

از امام صادق علیه السلام منقول است: هر که بسیار بخواند در روزی یا شبی سوره والشمس و سوره و الليل اذا یغشی و سوره و الضحی و الم نشرح را، هر چیز که نزد او حاضر باشند در قیامت برای او شهادت بدهند، حتی مو و پوست و گوشت و خون و عروق و عصبها و استخوانها و جمیع اعضای او، و حق تعالی بفرماید: من شهادت شما را قبول کردم از برای بنده خود، ای ملائکه ببرید او را به بهشت، و هر جا که او اختیار نماید به او عطا کنید، گوارا باد فضل و رحمت من از برای بنده من. (419)

ختم سوره واللیل تا چهل شب هر شبی چهل بار بخواند، چون به این آیه رسد (و ما لاحد عنده من نعمة تجزی) سه بار تکرار کند و سوره را تمام نماید، جهت فتوحات و کثرت مال اثر عجیب دارد. هر کس را مهمی را رخ دهد که چاره ای در آن نبیند وقت خواب ایندو سوره را (واللیل و الشمس) هفت بار بخواند، شخصی بخواهش آید و به او چاره نجات آموزد. (420)

95 - سورة والتین

از امام صادق علیه السلام منقول است: هر که سوره والتین را در فریاض و نوافل خود بخواند، عطا فرمایند از بهشت به او هر جا که بپسندد. (421)

96 - سورة العلق

از امام صادق علیه السلام مروی است: هر که در روز یا شب سوره اقرا باسم ربک بخواند، و در آن روز یا در آن شب بمیرد، چنان باشد که شهید مرده باشد، و خدا او را با شهیدان محشور گرداند و چنان باشد که در راه خدا در لشکر رسول صلی الله علیه و آله شمشیر زده باشد. (422)

به سند معتبر از حضرت صادق عليه السلام منقول است : هر که سوره انا انزلناه فی لیلة القدر را بلند بخواند، چنان باشد که در راه خدای عز و جل شمشیر کشیده باشد و هرکس آن را آهسته بخواند مانند کسی است که در راه خدا در خون خود بغلتد. و هر کس ده بار آن را بخواند باندازه هزار گناه از گناهانش آمرزیده شود. ⁽⁴²³⁾

و به روایت دیگر از آن حضرت منقول است که : هر که سوره انا انزلناه را در نماز فریضه بخواند، منادی از جانب حق تعالی او را ندا فرماید: خدا گناهان گذشته تو را آمرزیده، عمل را از سر بگیر. ⁽⁴²⁴⁾

و به سند معتبر از حضرت امیرالمومنین عليه السلام منقول است : هر که پیش از طلوع آفتاب قل هو الله احد و انا انزلناه را بخواند، در آن روز به گناهی مبتلا نشود هر چند شیطان سعی نماید. ⁽⁴²⁵⁾

و به سند معتبر از حضرت امام موسی کاظم عليه السلام منقول است : به درستی که حق تعالی را در روز جمعه هزار نفعه و نسیم از رحمت خود هست، هر بنده را آن چه خواهد از آن عطا می فرماید، پس هر که سوره انا انزلناه فی لیلة القدر را بعد از عصر روز جمعه صد مرتبه بخواند، حق تعالی آن نفعه رحمت را و مثل آن را به او عطا فرماید. ⁽⁴²⁶⁾ و از حضرت صادق عليه السلام منقول است که : چون ماه مبارک رمضان درآید، هر شب هزار مرتبه سوره انا انزلناه را بخوان، و چون بیست و سوم شود دل خود رامحکم بدار و گوشهای خود را بگشا از برای شنیدن عجایب از آن چه خواهی دید. ⁽⁴²⁷⁾

و به سند معتبر از آن حضرت منقول است که : اگر کسی در شب بیست و سوم ماه مبارک رمضان سوره انا انزلناه را هزار مرتبه بخواند، چون صبح کند،

یقین او محکم و شدید شده باشد به اعتراف نمودن به چیزی که مخصوص ماست از غرایب و فضایل، و نیست این مگر به سبب چیزی که در خواب مشاهده نماید. (428)

و ایضا به سند معتبر از امام صادق علیه السلام منقول است: هر که جامه نوی ببرد، و سوره انا انزلناه را سی و شش مرتبه بخواند، در هر مرتبه چون برسد به تنزل الملائكة اندکی آب بردارد و بر جامه بپاشد پاشیدن سهلی، پس دو رکعت نماز در آن جامه بکند و دعا کند، در دعا بگوید: الحمد لله الذی رزقنی ما اتجمل به فی الناس و اوارى به عورتی و اصلی فیہ لربه و حمد الهی بکند، پیوسته در فراخی نعمت باشد تا آن جامه کهنه شود. (429)

و به سند معتبر منقول است که چون حضرت امام رضا علیه السلام جامه نوی می پوشیدند قدحی از آب می طلبیدند، و ده مرتبه سوره انا انزلناه، و ده مرتبه سوره قل هو الله احد، و ده مرتبه سوره قل یا ایها الکافرون بر آن ظرف می خواندند، و بعد از آن آب را بر جامه می پاشیدند، و می فرمودند: هر که پیش از پوشیدن جامه چنین کند، پیوسته در فراخی عیش باشد مادام که تاری از آن جامه باقی باشد. (430)

و به سند معتبر از حضرت امیرالمومنین علیه السلام منقول است که: چون حق تعالی جامه نوی به کسی عطا فرماید، باید که وضو بسازد و دو رکعت نماز بگذارد، و در هر رکعتی سوره حمد و آیه الكرسي و قل هو الله احد و انا انزلناه بخواند، بعد از آن حمد کند خداوندی را، که عورت او را به جامه پوشیده، و او را در میان مردم زینت بخشیده، و بسیار بگوید لا حول و لا قوة الا بالله، و کسی که چنین کند، در آن جامه معصیت خدا نکند و از برای او استغفار نماید و بر او دعا و ترحم کند. (431)

و ایضا در روایت دیگر وارد شده است : هر که قدحی برگیرد، و آبی در آن قدح بریزد، و سی و پنج مرتبه سوره انا انزلناه را بر آن قدح بخواند، و آب را بر جامه خود بپاشد، پیوسته دروسعت باشد تا آن جامه کهنه شود. (432)

حضرت صادق علیه السلام برای حفظ و نگهداری (از چشم و بلاها) فرمود: کوزه تازه (آب ندیده ای) بگیر و آن را آب کن سپس بر آن سوره انا انزلناه فی لیلة القدر را سی بار بخوان سپس آن را آویزان کن و از آن بیاشام و وضو بگیر و هر چه بخواهند در آن آب بیفزایند انشاء الله. (433)

و به سند معتبر منقول است که : شخصی به حضرت صادق علیه السلام عرض کرد که : هشت دختر مرا بهم رسید، و روی پسر تا حال ندیده ام، دعا فرما که خدا مرا پسری کرامت فرماید، حضرت فرمود که : چون می نشینی که مشغول جماع شوی دست راست خود را بر طرف راست ناف زن بگذار، و هفت مرتبه سوره انا انزلناه را بخوان، و بعد از آن مشغول شو، و چون حمل ظاهر شود در هر شب هر وقت که از پهلو به پهلو گردی، باز دست بر جانب راست نافش بگذار، و هفت مرتبه آن سوره را بخوان، آن شخص گفت چنین کردم، هفت پسر از پی یکدیگر خدا مرا روزی کرد. (434)

و به سند صحیح از منقول است که : حمیری به خدمت حضرت صاحب الامر علیه السلام نوشت که : از آباء شما به ما رسیده است حدیثی که، عجب دارم از کسی که انا انزلناه در نمازش نمی خواند چگونه نمازش مقبول می شود، و روایت دیگر رسیده است که نمازی که در آن قل هو الله احد نخوانند مزکی و مقبول نیست، و روایت دیگر رسیده است : هر که در نمازهای واجبی سوره همزه را بخواند خیر دنیا به او می دهند. پس آیا جایز است که همزه را بخواند و آن دو سوره را ترک نماید؟

حضرت عليه السلام در جواب نوشتند که : ثواب این سوره ها که به شما رسیده است حق است، و اگر سوره ای را که ثوابی در آن به شما رسیده باشد ترک کنید و قل هو الله احد و انا انزلناه بخوانید برای فضیلت این دو سوره، ثواب این دو سوره را می یابید با ثواب آن سوره ای که ترک کرده اید، و اگر غیر از این دو سوره را بخوانید هم جایز است و نماز شما تمام و کامل است، و لیکن ترک افضل کرده خواهید بود. (435)

98 - سورة البينة

از امام محمد باقر عليه السلام منقول است : هر که سوره لم یکن را بخواند از شرک بیزار شود، و دین پیغمبر صلی الله علیه و آله برای او کامل شود، و در قیامت داخل مومنان کامل مبعوث شود، و خدا او را حساب آسان نماید. (436)

99 - سورة الزلزلة

به سند معتبر از حضرت صادق عليه السلام منقول است که : ملال بهم رسانید از خواندن اذا زلزلت الارض زلزالتها، به درستی که هر که در نمازهای نافله این سوره را بخواند، هرگز خدا او را به زلزله و به صاعقه و به آفتهای عظیم دنیا مبتلا نگرداند، و او را به این آفتها نمیراند، و در وقت جان کندن ملک بزرگواری از جانب پروردگارش به نزد او بیاید و بالای سرش بنشیند، و به ملک موت از جانب حق تعالی بگوید به رفیق و مدارا سرکن با دوست خدا که خدا را به خواندن سوره اذا زلزلت بسیار یاد می کرد، و آن سوره نیز سفارش به ملک موت کند. پس ملک موت گوید: حق تعالی مرا امر کرده است که سخن او را بشنوم، و اطاعت او بکنم، و تا امر نکند قبض روحش ننمایم، پس ملک موت نزد او باشد تا پرده ای از پیش دیده آن مومن برگیرند و جای خود را در بهشت ببینند، و بعد از دیدن او را امر نماید که قبض روحم بکن، پس ملک موت

در نهایت ملائمت و آسانی قبض روح او بکنند، و هفتاد هزار ملک روح او را مشایعت کنند، و به زودی به بهشت رسانند. (437)

و به سند معتبر از حضرت امام رضا علیه السلام منقول است که: حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود: هر که چهار مرتبه سوره اذا زلزلت بخواند، چنان است که تمام قرآن را خوانده است. (438)

100 - سورة العاديات

از امام صادق علیه السلام منقول است: هر که مداومت نماید بر خواندن سوره و العاديات، خداوند عز و جل او را با امیرالمومنین علیه السلام خاصة مبعوث فرماید، و در بهشت از رفقای آن حضرت باشد. (439)

101 - سورة القارعه

از امام محمد باقر علیه السلام مروی است: هر که سوره القارعه را بسیار تلاوت نماید، خداوند عز و جل او را از فتنه دجال و ایمان به دجال (دردنیا) و از چرکهای جهنم در آخرت امان بخشد، انشاء الله. (440)

102 - سورة التكاثر

از حضرت امام صادق علیه السلام منقول است: هر که سوره تکاثر را در نماز واجب بخواند، حق تعالی ثواب صد شهید برای او بنویسد، و هر که در نافله بخواند ثواب پنجاه شهید برای او بنویسد، و در نماز واجبش چهل صف از ملائکه با او نماز گذارند انشاء الله. (441)

و ایضا به سند معتبر از امام صادق علیه السلام منقول است که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود: هر که سوره الهیکم التکاثر را در وقت خواب بخواند، از عذاب قبر در امان خواهد بود. (442)

103 - سورة العصر

از حضرت رسول ﷺ منقول است: هر که سوره والعصر را در نمازهای نافله بخواند، خدا در روز قیامت او را با روی نورانی و دندان خندان و چشم روش و خوشحال مبعوث گرداند تا او را داخل بهشت کند. (443)

104 - سورة الهمزة

از امام صادق عليه السلام منقول است: هر که سوره ویل لكل همزة را در نمازهای فریضه بخواند، خدا فقر را از او دور کند، و روزی او را فراخ گرداند، و او را به مرگ بد نمیراند. (444)

105 - سورة الفیل

از حضرت صادق عليه السلام منقول است: هر که در نمازهای واجب سوره الم تر کیف را بخواند، برای او شهادت دهند در قیامت هردشت و کوهی و کلوخی، که او از جمله نمازگذاران بوده است و منادی ندا می دهد، درباره بنده ام راست گفتید: شهادت شما را قبول کردم، ای ملائکه او را بی حساب به بهشت برید که من او را و عمل او را دوست می دارم. (445)

106 - سورة قریش

از امام صادق عليه السلام منقول است: هر که سوره لایلاف را بسیار تلاوت نماید، چون مبعوث شود، بر اسبی از اسبهای بهشت سوار شود تا بر مائده نور بنشیند. (446)

بدان که مشهور میان علما آن است که یکی از این دو سوره فیل و قریش را به تنهایی در نماز واجب نمی توان خواند، بلکه اگر خوانند باید با هم خوانده شود و همین است حکم والضحی و الم نشرح.

107 - سورة الماعون

از حضرت امام محمد باقر عليه السلام منقول است: هر که سوره اراءيت الذی یکذب بالدين را در نمازهای فریضه و نافله بخواند، از جماعتی باشد که خدا نماز و روزه ایشان را قبول فرموده است، و او را در قیامت به اعمال دنیا حساب نکند. (447)

108 - سورة الكوثر

از حضرت امام جعفر صادق عليه السلام منقول است: هر که سوره انا اعطيناک الکوثر را در نمازهای فریضه و نافله بخواند، خداوند در روز قیامت از حوض کوثر به او آب عطا می نماید و مجلس او با رسول خدا صلی الله علیه و آله در زیر درخت طوبی است. (448)

109 - سورة الجحد

از امام صادق عليه السلام منقول است: هر که سوره قل یا ایها الکافرون و قل هو الله احد را در نماز فریضه بخواند، خدا او را و پدر و مادرش و آن چه فرزند آید را بیامرزد، و اگر بدبخت باشد نام او از دیوان اشقیاء محو و در دیوان سعدا و سعادت‌مندان ثبت می شود و او را در دنیا سعادت‌مند بدارد، و شهید بمیراند، و شهید مبعوث کند. (449)

و به سند صحیح از امام صادق عليه السلام منقول است: که پدرم می فرمود: «قل هو الله احد» یک سوم قرآن است، و «قل یا ایها الکافرون» یک چهارم قرآن است. (450)

و ایضا به سند معتبر از حضرت صادق عليه السلام منقول است: هر کس وقتی که به بستر رود قل یا ایها الکافرون و قل هو الله احد بخواند، خدا برات بیزاری از شرک از برای او بنویسد. (451)

و به سند معتبر از حضرت امیرالمومنین علیه السلام منقول است که : حضرت رسول صلی الله علیه و آله در سفری نماز کردند، و ما به آن حضرت اقتدا کردیم، در رکعت اول قل یا ایها الکافرون خواندند، و در رکعت دوم قل هو الله احد، و چون فارغ شدند فرمودند: از برای شما ثلث قرآن و ربع قرآن را خواندم. ⁽⁴⁵²⁾

و به سند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقول است : که ترک مکن خواندن قل هو الله احد و قل یا ایها الکافرون را در چند نماز: در نافله صبح، و دو رکعت اول نافله ظهر، و دو رکعت اول نافله شب، و نماز احرام، و نماز صبح اگر هوا بسیار روشن شده باشد و سوره طولانی نتوانی خواند، و نماز طواف. ⁽⁴⁵³⁾

110 - سورة النصر

از حضرت صادق علیه السلام منقول است : هر که سوره اذا جاء نصر الله را در نماز فریضه یا نافله بخواند، خدا او را بر جمیع دشمنان نصرت دهد، و چون از قبر بیرون آید با او نامه ای باشد گویا، و در آن نامه امان از صراط و از آتش جهنم و صدای جهنم بوده باشد، و بر هر چیز که بگذرد او را بشارت به نیکی دهند تا داخل بهشت شود، و از برای او در دنیا از اسباب خیر آن قدر حق تعالی بگشاید که به خاطرش خطور نکرده و آرزوی آن نداشته باشد. ⁽⁴⁵⁴⁾

111 - سورة تبت

از حضرت صادق علیه السلام منقول است که : چون سورة تبت یدای لیب را بخوانید، لعن و نفرین برکنید بر ابولهب که او از جمله تکذیب کنندگان بود و تکذیب پیغمبر و آن چه را از جانب خداوند عز و جل بر او وحی شده بود می کرد. ⁽⁴⁵⁵⁾

112 - سورة الاخلاص

از حضرت صادق عليه السلام منقول است: هر که سوره قل هو الله احد را یک مرتبه بخواند، حق تعالی بر او برکت فرستد، و هر که دو مرتبه بخواند حق تعالی به او و بر اهلش برکت فرستد، و هر که سه مرتبه بخواند حق تعالی به او و اهلش و به همسایگانش برکت دهد، و هر که دوازده مرتبه بخواند خدا در بهشت دوازده قصر از برای او بنا کند، و کاتبان اعمال به یکدیگر گویند، بیائید برویم و به قصرهای برادر خود نظر کنیم، و هر که صد مرتبه بخواند خداوند عالمیان گناهان بیست و پنج سال او را بیامزد به غیر از خون ناحق و مال مردم، و کسی که چهار صد مرتبه بخواند، خدا او را اجر چهار صد شهید کرامت فرماید، از شهیدانی که اسبانشان را پی کرده باشند و خونشان ریخته باشند، و کسی که هزار مرتبه بخواند در یک شبانه روز، نمیرد تا جای خود را در بهشت ببیند، یا دیگری برای او ببیند. ⁽⁴⁵⁶⁾

و ایضا به سند معتبر حضرت صادق عليه السلام فرمود: پیغمبر هفتاد هزار فرشته که در آن ها جبرئیل عليه السلام نیز بود آمدند و بر جنازه سعد نماز خواندند، من به جبرئیل گفتم: ای جبرئیل به چه عمل سزاوار نماز شماها شد؟ جبرئیل گفت: برای خواندنش قل هو الله احد را (در همه احوال) ایستاده و نشسته و سواره و پیاده و هنگام رفتن و آمدنش. ⁽⁴⁵⁷⁾

و به سند معتبر از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقول است: هر که صد مرتبه قل هو الله احد را وقت خواب بخواند، خدا گناه پنجاه ساله او را بیامزد. ⁽⁴⁵⁸⁾

و به سند معتبر از حضرت صادق عليه السلام منقول است که فرمود: خود را حفظ نمائید از شرمردم به خواندن سوره قل هو الله احد، رو به جانب راست خود کن و بخوان، و به جانب چپ رو کن و بخوان، و به جانب راه خود رو کن و بخوان،

و رو به پشت سر کن و بخوان، و به جانب بالای سر کن و بخوان، و به جانب پائین نظر کن و بخوان، و اگر خواهی که نزد حاکمی بروی، چون نظرت بر او افتد سه مرتبه بخوان، و هر یک مرتبه که بخوانی یک انگشت را عقد کن از دست چپ، و انگشتان را چنین نگاه دار تا از نزد او بیرون آئی. (459)

و ایضا از حضرت صادق علیه السلام منقول است. هر کس یک روز تمام بر او بگذرد و نمازهای پنج گانه را بخواند و در آن نمازها قل هو الله احد بخواند، به او گفته می شود: ای بنده خدا تو از نمازگذاران نیستی. (460)

و به سند دیگر از امام صادق علیه السلام منقول است: کسی که جمعه ای را سپری کند و در آن قل هو الله احد بخواند و سپس بمیرد، بر دین ابی لهب مرده است (461)

و ایضا در حدیث دیگر فرمود: کسی که بیمار یا گرفتار شود و در بیماری یا گرفتاری خود قل هو الله احد بخواند و در آن بیماری یا گرفتاری بمیرد، پس او اهل آتش می باشد. (462)

و به سند معتبر از امام صادق علیه السلام منقول است: کسی که سه روز بگذرد و سوره قل هو الله احد را بخواند، بدون یاور مانده و رشته ایمان از گردنش برداشته می شود (بی ایمان می شود). و اگر در این سه روز بمیرد، کافر به خدای بزرگ است. (463)

و در حدیث دیگر فرمود: هر که ایمان به خدا و روز قیامت داشته باشد، باید که بعد از نماز واجب، خواندن قل هو الله احد را ترک نکند، به درستی که هر که بعد از هر نماز فریضه قل هو الله احد بخواند، خدا به او خیر دنیا و آخرت کرامت فرماید، و گناه او و پدر و مادر او و فرزندان پدر و مادر او را بیامرزد. (464)

و به سند معتبر از حضرت امیرالمومنین علیه السلام منقول است: هر که سوره قل هو الله احد را بعد از نماز صبح یازده مرتبه بخواند، در آن روز گناهی بر او لازم نشود، هرچند شیطان (برای اجبار او به گناه) خود را ذلیل و خوار کند. ⁽⁴⁶⁵⁾

و به سند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقول است که: کسی که به رختخواب رود و یازده مرتبه سوره قل هو الله احد را بخواند، خداوند او را در خانه اش و خانه های اطرافش حفظ می نماید. ⁽⁴⁶⁶⁾

و به سند معتبر از حضرت امیرالمومنین علیه السلام منقول است: هر که در وقت خواب قل هو الله احد بخواند، حق تعالی پنجاه هزار ملک موکل گرداند که او را حراست نمایند در آن شب. ⁽⁴⁶⁷⁾

و به سند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقول است: هر که یک مرتبه قل هو الله احد بخواند، چنان باشد که ثلث قرآن و ثلث تورات و ثلث انجیل و ثلث زبور را خوانده باشد. ⁽⁴⁶⁸⁾

و از حضرت صادق علیه السلام منقول است که: حق تعالی به عوض فدک به حضرت فاطمه علیها السلام اطاعت تب را کرامت فرمود که تب مطیع آنحضرت باشد، پس هر که حضرت فاطمه علیها السلام و فرزندان او را دوست دارد و تبی بهم رساند، و هزار مرتبه سوره قل هو الله احد را بخواند، و به حق فاطمه علیها السلام سوال نماید زوال تب را، به امر الهی زایل می گردد. ⁽⁴⁶⁹⁾

113 و 114 - سورة المعوذتين ⁽⁴⁷⁰⁾

به سند معتبر از امام صادق علیه السلام منقول است که: سبب نزول معوذتین آن بود که حضرت رسول صلی الله علیه و آله تب به هم رسانیدند، جبرئیل این دو سوره را آورد و تعویذ آن حضرت کرد. ⁽⁴⁷¹⁾

و از حضرت امام رضا علیه السلام به سند معتبر منقول است : هر که صداعی ⁽⁴⁷²⁾ یا غیر آن عارض شود دستهای خود را بگشاید و سوره فاتحه و قل هو الله احد و قل اعوذ برب الناس و قل اعوذ برب الفلق بخواند و دست بر روی خود بکشد، آن آزار برطرف شود. ⁽⁴⁷³⁾

و ایضا از حضرت امام رضا علیه السلام به سند معتبر منقول است : هیچ کس نیست که از دوران کودکی بعهده گیرد که در هر شب سوره قل اعوذ برب الفلق و سوره قل اعوذ برب الناس را هر کدام سه بار بخواند و سوره قل هو الله احد را صد بار و اگر نتواند پنجاه بار بخواند، جز این که خدای عز و جل از او بگرداند هر نوع دیوانگی و جن زدگی و پیش آمدهائی که کودکان دچار شوند، و نیز مرض تشنگی و فاسد شدن معده و جوشش خون را تا زمانی که بدان مداومت کند تا به پیری رسد، و اگر خود را بخواندن آن پایبند کند یا دیگری بر آن وادارش کند (یعنی اگر خودش سواد ندارد یا خواندن نتواند بر او بخوانند) تا روزی که خدای عز و جل جانش را بگیرد محفوظ ماند. ⁽⁴⁷⁴⁾

و از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقول است : هر که در نماز «وتر» معوذتین و قل هو الله احد بخواند، به او خطاب کنند که : ای بنده خدا بشارت باد تو را که خدا وتر تو را قبول کرد. ⁽⁴⁷⁵⁾

و به سند صحیح از حضرت صادق علیه السلام منقول است : هر که بعد از نماز جمعه سوره حمد را یک مرتبه، و هر یک از مودتین و قل هو الله احد را هفت مرتبه و آیه الكرسي، و آیه سخره، ⁽⁴⁷⁶⁾ و آخر سوره توبه «لقد جائکم رسول من انفسکم» تا آخر سوره هر یک را یک مرتبه بخواند، کفاره گناهان او باشد از جمعه تا جمعه. ⁽⁴⁷⁷⁾

و از معمر بن خلاد منقول است که : در خدمت حضرت امام رضا علیه السلام بودم در راه خراسان، و وکیل خرج آن حضرت بودم، مرا امر فرمود که غالیه ای ⁽⁴⁷⁸⁾ درست کن، چون درست کردم و در شیشه کردم، حضرت را بسیار خوش آمد، فرمود: ای معمر چشم حق است از برای رفع تاثیر چشم در کاغذی سوره حمد و قل هو الله احد و معوذتین را بنویس، و در غلاف شیشه غالیه بگذار. ⁽⁴⁷⁹⁾

و از حضرت صادق علیه السلام منقول است که فرمود: تاثیر چشم زدن حق است، و ایمن نیستی که چشم تو در خودت یا در دیگری تاثیر کند، پس اگر از تاثیر چشم ترسی، سه مرتبه بگو: ما شاء الله لا قوة الا بالله العلی العظیم و اگر یکی از شما زینتی کند خوش آیند باشد، چون از منزل خود بیرون رود قل اعوذ برب الناس و قل اعوذ برب الفلق بخواند که از چشم به او ضرر نرسد. ⁽⁴⁸⁰⁾

و از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقول است : کسی که در خواب ترسد، در وقت خواب معوذتین و آیه الكرسی بخواند. ⁽⁴⁸¹⁾

قطب راوندی قدس سره روایت نموده : کسی که سوره قل یا ایها الکافرون را بخواند پس برای او شفا است از کفر و رحمت است به ثبات بر ایمان و کسی که سوره فلق را بخواند پس برای او شفا است از سحر و رحمت است به ثبات بر عافیت و کسی که سوره ناس را بخواند پس برای او شفا است از کید شیطان و رحمت است به ثبات بر الهام (آن چه خداوند بر دل افکند). ⁽⁴⁸²⁾

فصل چهارم : شفا و درمان با صلوات

ثواب صلوات فرستادن و سلام کردن بر «پیامبر ﷺ و دوستی او»

امیرالمومنین عليه السلام فرمودند: صلوات فرستادن بر پیامبر صلى الله عليه وآله گناهان را از بین می برد، بهتر از نابود کردن آب آتش را. سلام کردن بر پیامبر صلى الله عليه وآله برتر از آزاد کردن چند برده است. دوست داشتن رسول خدا صلى الله عليه وآله برتر از فدا کردن جانهاست. یا فرمودند: برتر از شمشیر زدن در راه خداست. (483)

ثواب یک بار بر پیامبر صلى الله عليه وآله صلوات فرستادن

امام صادق عليه السلام فرمودند: هنگامی که پیامبر صلى الله عليه وآله را یاد کردند، زیاد بر او صلوات بفرستید. زیرا همانا کسی که یک بار بر پیامبر صلى الله عليه وآله صلوات بفرستد، خداوند در هزار صف از فرشتگان هزار بار بر او صلوات می فرستد و آفریده ای از آفریدگان خدا باقی نماند، مگر این که به خاطر صلوات خدا و صلوات فرشتگانش، بر او صلوات می فرستند. و جز نادان مغرور که خدا و رسول از او بیزارند، کسی از این ثواب رو نمی گرداند. (484)

از ثواب این صلوات غافل نباشید که یکی از اسرار آل محمد صلى الله عليه وآله است

اللهم صل على محمد و آل محمد في الاولين. و صل على محمد و آل محمد في الاخرين. و صل على محمد و آل محمد في الملا الاعلى. و صل على محمد و آل محمد في المرسلين. اللهم اعظ محمدًا الوسيلة و الشرف و الفضيلة و الدرجة الكبيرة. اللهم انى آمنت بمحمد و لم اره فلا تحرمنى يوم القيامة رويته و ارزقنى صحبته و توفنى على ملته و اسقنى من حوضه مشربا رويًا سائغا هنيئا لا اظما بعده ابدًا انك على كل شىء قدير اللهم كما آمنت بمحمد صلى الله عليه وآله و لم اره فعربنى فى الجنان وجهه اللهم بلغ روح محمد عنى تحية كثيرة و سلاما.

همانا کسی که سه بار در بامداد و سه بار در شب با این ذکر صلوات بفرستد، گناهانش از بین رفته و خطاهایش محو می گردد؛ سرورش دوام یافته و دعایش مستجاب می شود؛ به آرزویش رسیده و رزقش زیاد می گردد؛ در مقابل دشمنش یاری گردیده، اسباب همه خیرها برایش مهیا شده و از دوستان پیامبرش در بهشتهای اعلی قرار داده می شود. (485)

برآورده شدن صد حاجت از دنیا و آخرت

امام صادق علیه السلام فرمودند: کسی که در یک روز صد بار بگوید «رب صل علی محمد و اهل بینه»، خداوند صد حاجت او را بر می آورد که سی تای آن مربوط به دنیا و هفتاد تای آن مربوط به آخرت است. (486)

آمرزش گناهان با این طریق صلوات

از امام صادق علیه السلام پرسیدند چگونه بر محمد و آل او صلوات بفرستیم فرمود شما می گوئید:

صلوات الله و صلوات ملائکته و انبیائه و رسله و جمیع خلقه علی محمد و آل محمد و السلام علیه و علیهم و رحمة الله و برکاته.

گفته شد ثواب کسی که به این طریق بگوید چه می باشد، فرمود: بیرون شدن از گناهان است، به خدا قسم مثل روزی که او را مادر زائیده. (487)

ثواب صلوات بر پیامبر صلی الله علیه و آله و آل او علیهم السلام در روز جمعه پس از نماز عصر

امام باقر علیه السلام فرمودند: هنگامی که در روز جمعه نماز عصر را خواندی، بگو: اللهم صل علی محمد و آل محمد الاوصیاء المرضیین بافضل صلواتک و بارک علیهم بافضل برکاتک و السلام علیهم و علی ارواحهم و اجسادهم و رحمة الله و برکاته.

همانا کسی که پس از نماز عصر این صلوات را بفرستد، خداوند صد هزار حسنه برای او نوشته، صد هزار گناه او را پاک کرده، به واسطه آن صد هزار حاجت او را برآورده نموده صد هزار درجه برای او می نویسد. (488)

ثواب گفتن «اللهم صل علی محمد و آل محمد» هنگام رکوع، سجده و قیام امام باقر علیه السلام فرمود: کسی که در رکوع، سجده و قیامش بگوید «اللهم صل علی محمد و آل محمد» خداوند برای او همانند ثواب رکوع، سجده و قیام را می نویسد. (489)

با ذکر صلوات بر محمد و آل محمد پرده و حائل برطرف می شود حضرت صادق علیه السلام فرمود: پیوسته دعا محبوب است (و میان آن با استجابتش حجاب و پرده ای حائل است) تا بر محمد و آلش صلوات فرستاده شود (که آن گاه پرده و حائل برطرف شود). (490)

بالا رفتن دعا برای اجابت با ذکر صلوات بر محمد و آل محمد حضرت صادق علیه السلام فرمود: هر که دعائی کند و نام پیغمبر صلی الله علیه و آله را نبرد، آن دعا بالای سرش (چون پرده ای) بچرخد، و چون نام پیغمبر صلی الله علیه و آله را برد دعا بالا رود. (491)

کفایت خرج و معونه دنیا و آخرت با ذکر صلوات

حضرت صادق علیه السلام فرمود: مردی نزد پیغمبر صلی الله علیه و آله آمد عرض کرد: ای رسول خدا من یک سوم صلواتم را برای شما قرار دهم، نه بلکه نیمی از صلواتم را مخصوص شما گردانم، نه بلکه تمامی آن را از آن شما گردانم، رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمود: در این صورت خرج و معونه دنیا آخرت تو کفایت شود، در این هنگام مردی عرضه داشت: خدا تو را نیکی دهد، چگونه دعایش را به او

اختصاص می دهد؟ امام صادق علیه السلام فرمود: چیزی از خدا نمی خواهد، مگر این که قبل از آن بر محمد و آل محمد صلوات می فرستد. ⁽⁴⁹²⁾

خدا و فرشتگان بر صلوات فرست صلوات می فرستد

حضرت صادق علیه السلام فرمود: رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمود: هر که بر من صلوات فرستد خدا و فرشتگان بر او صلوات فرستند، هر که خواهد کم فرستد و هر که خواهد بیش. ⁽⁴⁹³⁾

صلوات بر محمد و آل محمد از بین برنده نفاق

حضرت صادق علیه السلام فرمود: رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمود: آوازه‌های خود را به صلوات بر من بلند کنید، زیرا که آن نفاق را برطرف سازد. ⁽⁴⁹⁴⁾

ثواب کسی که از ده تا صد مرتبه صلوات بفرستد

اسحاق بن فروخ گوید: حضرت صادق علیه السلام فرمود: ای اسحاق بن فروخ هر که ده بار بر محمد و آل محمد صلوات بفرستد، خداوند و فرشتگان او صد بار بر او صلوات فرستند، و هر که صد بار بر محمد و آل محمد صلوات فرستد خداوند و فرشتگانش هزار بار بر او صلوات فرستند. (صلوات از خدا آمرزش و رحمت است و صلوات فرشتگان درخواست فرورستادن رحمت می باشد). ⁽⁴⁹⁵⁾

ثواب صلوات بر پیامبر صلی الله علیه و آله

محمد بن مسلم از یکی از دو امام باقر و صادق علیه السلام حدیث کند که رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمودند: در روز قیامت من در کنار ترازوی اعمال هستم. کسی که گناهانش سنگینتر از کارهای نیکش باشد، صلواتهایی که بر من فرستاده است می آورم تا کارهای نیکش را سنگینتر نمایم. ⁽⁴⁹⁶⁾

فضیلت صلوات بر محمد و آل محمد در اول و آخر هر دعا

حضرت صادق علیه السلام فرمود: هر که به درگاه خدای عز و جل حاجتی دارد باید به صلوات بر محمد و آلش شروع کند، و سپس حاجت خود را بخواهد، و در آخر هم به صلوات بر محمد و آل محمد پایان دهد، زیرا که خدای عز و جل کریم تر از آن است که دو طرف (دعا) را بپذیرد، و وسط (دعا) را واگذارد (و به اجابت نرساند) زیرا صلوات بر محمد و آل محمد محبوب نیست (و بدون برخورد به حاجبی بالا رود). (497)

فضیلت ذکر صلوات بر محمد و آل محمد در خانه خدا

عبدالسلام بن نعیم گوید: به امام صادق علیه السلام عرض کردم: من وارد خانه خدا شدم و هیچ دعائی به خاطر نداشتم جز صلوات بر محمد و آل محمد، فرمود: آگاه باش که هیچ کس مانند تو (در فضیلت و ثواب) از آن جا بیرون نیامده است. (498)

صلوات بر محمد و آل محمد هنگام یاد کردن خدا

عبدالله بن عبدالله دهقان گوید: خدمت حضرت رضا علیه السلام شرفیاب شدم، پس آن حضرت به من فرمود: معنای گفتار خداوند چیست؟ (که فرماید: «و یاد کرد نام پروردگارش را پس صلوات به جا آورد» (سوره اعلیٰ آیه 15)؟ من عرض کردم: یعنی هر زمان نام پروردگارش را به یاد آورد برخاست پس نماز خواند (و صلوة به معنای نماز است) فرمود: (اگر این طور باشد) پس خدا به حقیقت تکلیفی نابجا و بیرون از طاقت و توانائی کرده است؟ عرض کردم: قربانت پس معنای آن چگونه است؟ فرمود: هرگاه نام پروردگارش را یاد کند بر محمد و آل او صلوات فرستد. (499)

مجازات نفرستادن صلوات بر محمد و آل محمد

حضرت صادق علیه السلام فرمود: هر گاه یکی از شماها نماز بخواند و در نماز خود نام پیغمبر صلی الله علیه و آله و (آل او) را نبرد، با این نماز به جز راه بهشت می رود (یعنی این نماز او را به بهشت نخواهد برد) و رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمود: هر کس که من نزد او نامم برده شود و بر من صلوات نفرستد به دوزخ رود، پس خدایش (از رحمت خود) دور کند. و فرمود: و هر کس که من نزدش نام برده شوم و صلوات (فرستادن) را بر من فراموش کند از راه بهشت به خطا رفته است. (500)

درخواست نجات از آتش و آمرزش گناهان از خدا به حق حضرت محمد

صلی الله علیه و آله و اهل بیت او علیهم السلام

امام باقر علیه السلام فرمودند: همانا بنده ای هفتاد پاییز در آتش می ماند، که هر پاییزی هفتاد سال است، آن گاه از خدا می خواهد که بحق محمد و اهل بیتهش به او رحم کند. خدای عز و جل نیز به جبرئیل وحی کند که فرود آی و بنده ام را از آتش خارج کن. جبرئیل عرض می کند چگونه در آتش فرود آیم؟ خداوند می فرماید، به آتش دستور داده ام که برای تو سرد شود و ضرری به تو نرساند. عرض می کند: پروردگارا! جایش را نشانم بده. می فرماید در چاهی در سجیل است. آن گاه جبرئیل در جای او فرود آمده و او را از آتش بیرون می کشد. خداوند عز و جل از او می پرسد چند سال در آتش بودی؟ عرض می کند: نمی دانم، خداوند می فرماید: هان به عزتم سوگند اگر این چنین از من درخواست نمی کردی، همچنان تو را با خواری در آتش نگاه می داشتم. ولی بر خودم لازم نموده ام که هیچ بنده ای از من به حق محمد و اهل بیت او درخواست آمرزش نکند مگر این که گناهانی را که مربوط به من و اوست ببخشم. و امروز نیز محققا گناهان تو را بخشیدم. (501)

شرط رسیدن دعا به آسمان صلوات بر محمد ﷺ و آل محمد است
امیرالمومنین علیه السلام فرمودند: هیچ دعائی به آسمان نمی رسد، مگر این که دعا
کننده بر محمد و آل او صلوات بفرستد. (502)

ثواب صد بار صلوات بر محمد و آل او پس از سپیده دم
راوی می گوید: امام صادق علیه السلام از من پرسیدند نمی خواهی چیزی یادت
بدهم که خداوند با آنصورتت را از حرارت جهنم حفظ کند؟ عرض کردم: چرا.
فرمودند: پس از سپیده دم، صد بار بگو: «اللهم صل علی محمد و آل محمد» تا
خداوند صورتت را از حرارت جهنم حفظ نماید. (503)

ثواب صلوات بر حضرت محمد ﷺ و اهل بیت او علیهم السلام
امام صادق علیه السلام فرمود: در کتابی خواندم که هر کسی که بگوید: «اللهم صل
علی محمد و آل محمد» خداوند برای او صد حسنه می نویسد، و کسی که
بگوید «اللهم صل علی محمد و اهل بیته» خداوند برای او هزار حسنه می
نویسد. (504)

ثواب گفتن «ان الله و ملائکته یصلون علی النبی ...» پس از نماز صبح و
مغرب

راوی می گوید از امام رضا علیه السلام شنیدم که می فرمود: کسی که پس از نماز
صبح و مغرب پیش از آن که برخیزد یا با کسی صحبت کند، بگوید: ان الله و
ملائکته یصلون علی النبی یا ایها الذین آمنوا صلوا علیه و سلموا تسلیما. اللهم
صل علی محمد النبی و ذریته خداوند صد حاجت او را برمی آورد، هفتاد
حاجت در دنیا و سی حاجت در آخرت. (505)

ثواب صد بار صلوات بر پیامبر ﷺ در روز جمعه

امام رضا علیه السلام نقل می نمایند که رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمودند: کسی که در روز جمعه صد بار بر من صلوات بفرستد، خداوند شصت حاجت او را بر آورده می نماید: سی حاجت مربوط به دنیا و سی حاجت مربوط به آخرت. ⁽⁵⁰⁶⁾

فصل پنجم : ختومات و اذکار

ختومات و اذکار تجربه شده جهت رفع مشکلات

شرایط و اثرات ختم، وقصه علامه سید بحرالعلوم قدس سره

ختم اول : «ختم یا الله»

از سید بحرالعلوم قدس سره نقل شده که فرمود: بعد از «تهذیب اخلاق» بختوم مشغول شدم و چهل شبانه روز به ختم «یا الله» مشغول شدم (66 بار هر نوبت) و شروط ختم را از «تقوی» مراعات می کردم. شب چهل، شب عرفه بود در حرم مطهر حضرت امام حسین علیه السلام، نزدیک قبور شهدا شخصی آمد و سیبی به دست من داد و من آن سیب را بوئیدم، بوی مشک و عنبر می داد. نزدیک بود بیهوش شوم، بعدها دانستم آن چه دانسته ام از برکت آن سیب است. پس باید ختم گیرنده «تقوا» را رعایت کند. (507)

ختم دوم : «ختم سوره حمد»

هر که بین نماز صبح و نافله اش سوره حمد را 41 مرتبه چهل روز بدون فاصله بخواند، خداوند حاجت او را برآورده می کند هرچه که باشد (البته حاجت شرعی) حتی اگر بنیت اولاد باشد خدا اولاد روزی او می کند. (508)

ختم سوم

روز چهارشنبه بعد از دورکعت نماز حاجت به نیت بی نیازی و غنی و عزت، چهل مرتبه سوره مبارکه کوثر را بخواند، مال بسیار روزی او شود، انشاء الله.

(509)

ختم چهارم

برای وسعت روزی در سه شب هر شب چهل مرتبه سوره مبارک قدر را قرائت کنید. (510)

ختم پنجم

از امام صادق علیه السلام نقل شده است که: هرکس سوره حشر را جهت برآورده شدن حوائج و مهمات بزرگ و عظیم چهل روز، روزی یک بار بخواند، حاجت او برآورده می شود و اگر یک روز فوت شود، باید از سر گیرد؛ و نوشته اند که هر کس تا چهل روز مداومت کند مستجاب الدعوة گردد. (511)

ختم ششم

از برای قضاء حوائج این دعا را هفتاد مرتبه با اعتقاد صادق بخوانید شیخ بهائی قدس سره می فرماید که اگر حاجت او روا نشد در قیامت با من مخاصمه کند و فرموده اگر که به نیت شفای بیمار هفتاد بار بخواند در حال سجده از جمله مجربات است مگر آن که اجل مریض حتمی باشد. دعا این است:

لا اله الا الله بعزتك و قدرتك لا اله الا الله بحق حقتك و حرمتك لا اله الا الله فرج برحمتك (512)

ختم هفتم

ختم ایام هفته جهت حوائج

امام سوم حضرت حسین علیه السلام فرمود: از پیغمبر اکرم صلی الله علیه و آله روایت شده جهت حوائج تا هفت روز هر روز این اذکار را هزار بار بخواند حاجت روا گردد: شنبه «یا حی یا قیوم» یکشنبه: «ایاک نعبد و ایاک نستعین» دوشنبه: سبحان الله و الحمد لله سه شنبه: یا الله یا رحمن چهارشنبه: حسبی الله و نعم الوکیل « پنجشنبه: «یا غفور یا رحیم» جمعه: «یا ذوالجلال و الاکرام». (513)

ختم هشتم

دانشمند محترم آقای شیخ محمد رازی می نویسد: به نقل از حجة الاسلام و المسلمین آقای حاج سید نورالدین آية الله زاده میلانی، از ایشان شنیدم که آقای یاسری فرمود در ورقه ای ختمی را با آداب آن دیدم که از قول شیخ بهایی قدس سره نوشته است: هر کس این عمل را در طول ده روز انجام دهد به این ترتیب که روز جمعه شروع و تا ده روز پایان آن روز یک شنبه می شود، اگر مطلب و حاجتش برآورده نشود مرا لعنت کند، روزی صد بار بگوید:

بسم الله الرحمن الرحيم يا مفتاح الابواب يا مقلب القلوب و الابصار و يا دليل المتحيرين و يا غياث المستغيثين توكلت عليك يا رب فاقض حاجتي واكف مهمي و لا حول و لا قوة الا بالله العلي العظيم و صلى الله على محمد و اله اجمعين. (514) (مجربست)

ختم نهم

از خواجه نصیر طوسی و از علامه حلی قدس سره نقل شده است به جهت مطالب مهمه و دفع اعداء صد مرتبه گفتن یا قاهر العدو یا والی الولی یا مظهر العجائب یا مرتضی علی عليه السلام مجرب گفته اند. ایضا صد و یازده مرتبه گفتن «یا قاهر العدو» فوراً تاثیر می بخشد و گویا از میرداماد قدس سره نقل شده است. (515)

ختم دهم

هر که به ورطه ای افتد که تدبیری از خلاص آن نباشد آن دعا را مکرر بخواند و اگر در یک مجلس رو به قبله و با وضو صد و بیست و نه مرتبه بخواند اصوب است و به تجربه رسیده است:

بسم الله الرحمن الرحيم و لا حول و لا قوة الا بالله العلي العظيم يا لطيف
ادركنى بلطفك الخفى. (516)

ختم یازدهم

از برای حاجت، خواندن لا اله الا انت سبحانک انى كنت من الظالمين است
در حال سجده چهل مرتبه. (517)

ختم دوازدهم

به جهت دفع دشمن از روز پنج شنبه تا یک هفته هر روز صد و چهل و شش
مرتبه بگوید «حسبى الله» که البته امر آن دشمن کفایت می شود. (518)

ختم سیزدهم

از جمله تجربیات است در شدائد و رفع تنگیها هفتاد مرتبه واندن بسم الله
الرحمن الرحيم يا محمد يا على يا فاطمة يا صاحب الزمان ادركونى و لا
تهلكونى و در نسخه دیگر هفتاد و یک مرتبه است. (519)

ختم چهاردهم

به جهت عزت و وسعت و محبت هفتاد بار حسبى الله لا اله الا هو عليه
توكلت و هو رب العرش العظيم قرائت شود. (520)

ختم پانزدهم

هر روز هفتاد بار خواندن «ناد على عَلِيٍّ» است به جهت حاجت و ضيق
معاش و غيرذالك و ادعاى تجربه شده است که در خواب، یکی ازائم عليه السلام بر
آن شخص مجرب ظاهر می شوند و مطلب آن را بر او بیان می فرمودند و ايضا
صد و ده مرتبه دريك وقت نیزوارد شده است و صورتشان در بعضى از اقسام
این است ناد عليا مظهر العجائب تجده عوناً لك فى النوائب كل هم و غم

سینجلی بولایتک یا علی یا علی یا علی عَلَيْهِ بعد از اتمام سه مرتبه بگوید «یا ابا الغوث اغثنی ادرکنی یا علی ادرکنی» اگر سه روز این ختم خوانده شود مقصود حاصل گردد انشاء الله. (521)

ختم شانزدهم

خواندن العلی به نداء یا غیر یاء نداء صد و ده مرتبه هر روز به جهت غنی و درجه بلند یافتن. (522)

ختم هفدهم

صاحب کتاب گفته مجرب است مجرب است مجرب است که هیچ شکی و ربیبی در آن نیست هزار بار بگوید و در وسط حرف نزنند حسبی الله و نعم الوکیل و لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظیم لا اله الا انت سبحانک انی كنت من الظالمین. (523)

ختم هیجدهم

هر روز سوره مبارکه و الذاریات و طلاق و مزمل و الم نشرح را به جهت امر معیشت و وسعت از مجربات یقینیه صاحب کتاب است. از حضرت صادق عَلَيْهِ مروی است که الم نشرح را در وقت بیع و شراء (خرید و فروش) سه مرتبه بخواند، البته از آن بیع و شراء نفع به او خواهد رسید و اگر بنویسند و بشویند و بزنی بدهند تا بخورد وضع حمل بر او آسان گردد، و سه بار بر درد دل بخوانند شفا یابد و به جهت آسانی کارها تا یک هفته بعد از نماز بخوانند که مجرب است. سوره منافقون را به جهت هر حاجتی به خصوص درد چشم و فرج موجب قضا و شفاء است و مجرب است. (524)

ختم نوزدهم

امام صادق علیه السلام فرمود: هر کس هفتاد بار این را بخواند، من برای او در دنیا آخرت ضامنم و این که خدا را با بشارت وقت مردن ملاقات کند و برای او بهر کلمه ای یک خانه در بهشت باشد یا اسمع السامعین و یا ابصر المبصرین و یا اسرع الحاسبین و یا احکم الحاکمین. ⁽⁵²⁵⁾

ختم بیستم

از برای توسعه رزق در امر معاش و غنی و توانگری در سحرگاه یعنی نزدیک صبح دو رکعت نماز کند در رکعت اولی بعد از حمد هفده مرتبه سوره «قل یا ایها الکافرون» و در رکعت دوم بعد از حمد هفده مرتبه «قل هو الله احد» و در رکوع هر یک از این دو رکعت هفده مرتبه «سبحان ربی الاعلی و بحمده» و در هر یک از سجده‌تین دو رکعت هفده مرتبه «سبحان ربی الاعلی و بحمده» بگوید و بعد از فراغ از تمام هفده مرتبه «آیه الکرسی» بخواند، که مجرب است و گفته اند که این عمل از کنوز خفیه (گنجای پنهان) است، به دست نااهل نباید داد و خواندن سوره «طه» نزد طلوع فجر اقل اثر او آن است که روزی تازه به او می رسد و نرمی دلها از برای او حاصل می شود. ⁽⁵²⁶⁾

ختم بیست و یکم

از جمله مجربات صاحب کتاب آن است که به جهت وسعت، خواندن سوره «انا انزلناه» است بعد از نماز صبح ده مرتبه، تخلف ندارد. صاحب کتاب گوید در نسخه ای به نظر حقیر رسید که تا چهل شب سوره «واللیل» را هر شب یک مرتبه بخواند، روز چهلم چهل هزار درهم خداوند عالم به او کرامت فرماید. ⁽⁵²⁷⁾

ختم بیست و دوم

روز چهارشنبه هفتاد بار این ذکر را بخواند، بر اهالی علم و قلم فائق آید و غنی و مکرم گردد: هو الله الذی لا اله الا هو عالم الغیب و الشهادة هو الرحمن الرحیم. (528)

ختم بیست و سوم

روز پنج شنبه از برای مال و ثروت دو رکعت نماز و بعد سوره یس بخواند و این عمل را تا سه روز به عمل آورد اکمل خواهد بود. (529)

ختم بیست و چهارم

ختم زیارت عاشورا است روز شنبه شروع کند تا یک هفته هر روز یک مرتبه بخواند و تا چهل روز نیز مشهور است. (530) (بسیار مجربست)

ختم بیست و پنجم

اگر خواهند از امر پنهانی آگاهی حاصل شود دو رکعت نماز بخواند و در سجده آخر صد و پنجاه مرتبه بگوید: «یا فتاح» آن امر ظاهر شود. (531)

ختم بیست و ششم

چون خلق نماز جمعه را خواندند، بعد از آنی که غسل جمعه را کرده باشی یا لباس طیب در سجده به هر نیت دویست مرتبه بگو: «یا الله المحمود فی کل فعاله» با خشوع، البته مراد حاصل شود انشاء الله. (532)

ختم بیست و هفتم

دو ثلث از شب جمعه گذشته، پانزده مرتبه سوره قدر را بخواند از برای هر حاجتی. (533)

ختم بیست و هشتم

نود و دو مرتبه بگو: اللهم انی اسئلك بحق محمد ﷺ و آل محمد ان تنجینی
من هذا الغم به جهت هم و غم و امر مهم. (534)

فصل ششم : شفا و درمان با نامهای خدا

«بخش اول» اسماء الحسنی و بیان مختصری از معانی آن ها

شیخ صدوق قدس سره در کتاب توحید از حضرت صادق عَلَيْهِ السَّلَام و آن حضرت از پدران خود چنین روایت می نمایند، که پیغمبر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فرمودند: به درستی که از برای خدای تبارک و تعالی نود و نه اسم است، و کسی که احصاء ⁽⁵³⁵⁾ کند آن ها را داخل بهشت می گردد ⁽⁵³⁶⁾

معنای احصاء نه فقط تعداد و به شماره نمودن اسماء الهی است بلکه احصاء، احاطه و اطلاع بر معنای اسماء حق تعالی است. نخستین چیزی که ما را به جاده هدایت رهبری می نماید، و درب معرفت و شناسائی خدا را بر روی ما می گشاید، و صفات او را به ما نشان میدهد همان اسماء الحسنی ای است که خداوند در سوره اعراف به آن اشاره فرموده اند: «وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا» (خدا را نامهای نیکوست بدانها خدا را بخوانید) و اگر همان طوری که امر فرموده او را بهمین اسماء الحسنی بخوانیم، و در اوقات شبانه روزی روی توجه و نیازمندی به در خانه فیض و احسانش بنمائیم البته به کرمش ما راقبول می فرماید و در جایگاه قرب خود منزل می دهد و در آخرت در آن ضیافت خانه بهشتی، و محل کرامت ما را گرامی می دارد. ⁽⁵³⁷⁾

ترجمه اسماء الحسنی

1 - الله

مشتق است از اله و له، یعنی الهیت بدون معبودیت تحقق پذیرد.

2 - الواحد، 3 - الاحد

احد به معنای نفی اجزاء و اعضاء، و واحد به معنای نفی شریک و نظیر و مثل و مانند.

4 - الصمد

قائم به نفس و غنی از غیر می باشد.

5 - الاول، 6 - والآخر

الاول یعنی آن کسی که از برای وجود او ابتدائی نیست و قبل از او چیزی نیست.

و الاخر یعنی آن کسی که از برای وجود او انتهائی نیست و همیشه باقیست.

7 - السميع

به معنای بسیار شنونده است، یعنی بالذات خود تمام اقسام شنیدنیها را درک می نماید.

8 - البصير

یعنی بینا است، و بذات خود تمام دیدنیها از آن چه ظاهر و آن چه مخفی است ادراک می نماید.

9 - القدير

به معنای توانائی و قدرت داشتن بر ایجاد شیء.

10 - القاهر

یعنی غالب بر هر چیزیست و تمام موجودات ذلیل و منقاد او می باشند.

11 - العلی، 12 - الاعلی

«العلی» یعنی عالی و فوق عالی است، زیرا که العلی دلالت بر علو و رفعت مقام دارد، و «الاعلی» دلالت بر فوق علو و رفعت می کند.

13 - الباقی

یعنی همیشه باقی است، و منزه و مبراء از عوارض ممکنات است.

14 - البدیع

ابداع یعنی ایجاد نمودن شیء، ابتدائاً بدون آن که مسبوق باشد بماده و مدت، و یا مسبوق باشد به عدم زمانی.

15 - الباری

خالق خلائق و موجود تمام مخلوقات، و بعضی گفته اند، الباری ماخوذ است از براء، که به معنای خاکست. یعنی خلق نموده آن را از خاک.

16 - الاکرام

یعنی ارجمند و گرامی، به معنی کریم هم آمده.

17 - الظاهر

اگر ماخوذ از ظهور ضد خفاء باشد، یعنی ظاهر به آثار قدرت و هویدا است به شواهد حکمت، و پیدا است به دلایل و براهین.

18 - الباطن

یعنی باطن است به حقیقت، و باطن هر چیزیست. یعنی عالم و دانای به هر موجودی می باشد.

19 - الحی

یعنی همیشه بذات خود زنده و پاینده است، و موصوف می باشد به حیات و علم و قدرت و ادراک.

20 - الحکیم

برای این اسم مبارک دو معنی گفته شده، یکی آن که «الحکیم» یعنی العالم زیرا که حکمت در لغت به معنای علم است و بنابراین معنی «الحکیم» از صفات ذات می باشد. و دیگر آن که «الحکیم» به معنای اتقان در فعل و عملست.

حقتعالی حکیم است یعنی افعال او متقن و محکم و مشتمل بر مصالح بسیار، و هر چیزی را به جای خود قرار داده، و بنابراین معنی «الحکیم» از صفات افعال می باشد، نه از صفات ذات، یعنی افعال او محکم و از روی حسن تدبیر به عمل آمده.

21 - العلیم

«العلیم» مبالغه در علم و اشاره به سعه علم حق عز و جل، و احاطه علمیه او به تمام ممکنات قبل از وجود آن ها و هنگام وجود آن ها می باشد، و این که به هیچ نحو تغییر و تبدلی در علم ازلی او راه ندارد، و ظاهر و باطن نزد او مساویست.

22 - الحلیم

یعنی صاحب حلم، و حق تعالی را حلیم گویند که هر چیزی را در وقت خود انجام می دهد، و در عقاب عاصی و در انتقام مظلوم با آن که دارای قدرت تامه است عجله نمی کند.

23 - الحفیظ

اشاره به کمال حفظ الهی جل شانہ می باشد، پس خداوند نگهدارنده هر چیزی است که در آسمان و زمین است، و حافظ و نگهبان تمام موجودات می باشد و بلا را از آن ها می گرداند.

24 - الحق

یعنی ثابت و دائم به ذات خود و حق در مقابل باطل، چون وجود در مقابل عدم است.

25 - الحسیب

برای «الحسیب» سه معنی گفته شده، اول کفایت کننده، دوم محاسب یعنی حساب کننده، سوم محصی و عالم، یعنی چیزی بر او مخفی و پوشیده نیست.

26 - الحمید

یعنی المحمود، و حمد تقیض ذم است، و سزاوار این است که عبد در همه حال شدت، راحتی، فقر، غنا، صحت و مرض مشغول حمد و ثناء پروردگار باشد زیرا که از مستحق ستایش است.

27 - الحفی

برای «الحفی» دو معنی گفته شده، یکی عالم و دیگر لطیف، یعنی عالم است به تمام امور و محیط است به تمام موجودات، لطیف است به نیکوئی و لطف و مهربانی.

28 - الرب

رب به معنای مالک و تربیت کننده است.

29 - الرحمن

یعنی صاحب رحمت واسعه، و رحمت او همه چیز را فرا گرفته، و به همین رحمت واسعه الهی است که به هر جنبنده ای روزی می دهد.

30 - الرحیم

یعنی رحم کننده به مومنین، و رحمتی که از رحیم استفاده می شود مخصوص به مومن است.

31 - الذاری

یعنی خالق

32 - الرازق

یعنی خداوند روزی دهنده تمام موجودات می باشد و همگی بر سر خوان احسانش روزی می خورند.

33 - الرقیب

یعنی صاحب اختیار و حافظ، آن چنان که چیزی از او غائب و مخفی نمی گردد.

34 - الرائی

یعنی عالم به مبصرات و بیننده دیدنیها و خدای عز و جل بذات خود بینا و شنوا است، نه بجارحه چشم و گوش.

35 - السلام

یعنی حقتعالی سالم از هر عیب و نقصی است و زوال و انتقال و فنا و موت در ساحت قدس او راه ندارد.

36 - المومن

یعنی مصدق و تصدیق کننده عبد را مومن گویند.

37 - المهيمن

یعنی خداوند شاهد است بر خلق و بر افعال و اقوال و کردار آن ها.

38 - العزيز

به معنای قوت و غلبه و شدت است، و آن غالبی است که چیزی او را مغلوب و عاجز نمی کند، و عزیز به معنای پادشاه هم آمده است.

39 - الجبار

برای «الجبار» سه معنی گفته شده، اول قاهر، یعنی برای حق تعالی بزرگی و عظمت و جبروتست، دوم عالی، یعنی فوق مخلوقات است، سوم جبران و تلافی کننده. پس خدا کس است که جبران و تلافی می نماید فقر و حاجت خلق را.

40 - المتكبر

متکبر ماخوذ از کبرياء است، و حق تعالی متکبر است یعنی منزّه و مبراء از صفات مخلوقین است.

41 - السيد

یعنی پادشاهی است که واجب الطاعه باشد.

42 - السبوح

«السبوح» تنزیه حق است از هر چیزی که سزاوار نیست او را توصیف نمود به آن، و سبوح و قدوس هر دو به یک معنی می باشند.

43 - الشهيد

یعنی کسی چیزی از او غائب و پنهان نیست.

44 - الصادق

یعنی حق تعالی راستگو است و به وعده خود وفا می کند.

45 - الصانع

یعنی خالق و مبدع.

46 - الطاهر

یعنی منزّه و پاکیزه.

47 - العدل

عدل در اسماء الله قرار دادن هر چیزی به جای خود می باشد، و معنای دیگر
یعنی حکم او به حق و درستی و به جا است، و ظلم و ستم در ساحت قدس او
را ندارد.

48 - العفو

یعنی محو و گذشت نمودن است.

49 - الغفور

«الغفور» مشتق از مغفرت و مغفرت به معنای پوشانیدن و پنهان کردن است
یعنی به لطف و رحمت خود گناهان عبد را می پوشاند و لغزشهای وی را مخفی
می نماید.

50 - الغنی

«الغنی» ماخوذ از غناء، به معنای توانگری و بی نیازی است.

51 - الغیث

صدوق فرموده، معنای الغیث، المغیث است و مغیث به معنای فریادرس
است.

52 - الفاطر

«فاطر» یعنی خالق، چون حقتعالی ممکنات را از عدم و نیستی به هستی و وجود آورد، کانه پرده ظلمت عدم را پاره نمود، و بر هر ممکنی بقدر امکان لباس وجود و هستی پوشانید.

53 - الفرد

یعنی متفرد است بالوهیت و ربوبیت وحدت، بلکه صفات کمال منحصر به او عز و جل می باشد.

54 - الفتاح

یعنی حکم کنند بین عباد، معنای دیگر فتاح کسی است که ابواب رزق و رحمت خود را به سوی بندگان می گشاید، و به عنایت و رحمت هر مشکلی را آسان می نماید و هر سختی را برطرف می کند.

55 - الفالق

«الفالق» مشتق از فلق است و فلق به معنای شق است. خداوند فالق است زیرا که به شکافتن هر چیزی چیز دیگری بیرون می آورد، چنان چه زمین را می شکافد و گیاه را بیرون می آورد.

56 - القدیم

یعنی متقدم بر اشیاء، خدای متعال قدیم است بنفسه، و اول و آخری برای وجود او متصور نیست.

57 - الملک

«الملک» دو معنی دارد، اول پادشاه و صاحب اختیار، دوم مالک، و هو مالک الملک و الملوک حق عز و جل مالک جمیع عوالم است، از عالم ملک

یعنی اجسام و محسوسات و عالم معنی و مجردات، یعنی عالمی که فوق عالم جسمانیت و محسوسات می باشد، که اول را عالم ناسوت و عالم ملک گویند، و دوم را عالم ملکوت، و فوق آن را عالم جبروت، و بالاتر آن را عالم لاهوت نامند، یعنی عالم جبروت تحت لاهوت، و ملکوت تحت جبروت می باشد.

58 - القدوس

«القدوس» مبالغه در صفت قدس است و قدس به معنی پاکیزگی است.

59 - القوی

خدای متعال قوی است، یعنی عاجز نیست و عارض نمی شود او را عجز و ضعف و ناتوانی، و غالب و قاهر فوق عباد خود می باشد.

60 - القریب

یعنی نزدیک است به خلق بقرب معنوی از جهت معیت قیومیت، و هر کس او را بخواند اجابت می نماید، و معنای دیگر قریب یعنی عالم به ما فی الضمیر، عالم است به وساوس دلها و آن چه در ذهن خطور می نماید.

61 - القیوم

یعنی قائم به نفس خود است و تمام موجودات قائم به وجود او می باشند.

62 - القابض

«القابض» مشتق از قبض است، قبض به چند معنی استعمال شده که تماماً قریب یکدیگرند، و جامع بین آنها، گرفتن و استیلاء بر شیء است، و خدای تعالی هم قابض است، و هم باسط، هم جمع می کند و هم پهن می کند.

63 - الباسط

بسط مقابل قبض است، پهن کننده است بر بندگان خود فضل و احسان و نعمتهای بی اندازه، بسا می شود که به مصلحت و حکمت روزی را تنگ می کند، و وقت دیگر به فضل و کرم خداوندی خود آن را پهن می کند و وسیع می گرداند.

64 - القاضی

«القاضی» ماخوذ از قضاء است، قضاء نسبت به حق تعالی به سه وجه اطلاق شده، اول به معنای حکم و الزام، دوم خبر و اعلام سوم اتمام.

65 - المجید

«المجید» مشتق از مجد است و به معنای کرم و عزت و شرافت و بزرگواری است، و این امور نسبت به حق تعالی فوق آن است که در ذهن بشر بگنجد یا آن که بتواند به کنه و حقیقت، مجد و بزرگی او را بشناسد.

66 - المولی

«مولی» را چند معنی است، یکی ناصر یعنی یاری کننده، و به معنای اولی و صاحب اختیار هم آمده، و به معنای متولی امر هم استعمال شده است.

67 - المنان

«المنان» صیغه مبالغه است، و من مشرک بین دو معنی می باشد، و در هر دو معنی هم استعمال شده، یکی بخشنده و انعام کننده و دیگر در منت و امتنان.

68 - المحيط

یعنی مستولی است و احاطه دارد بر هر چیزی و شییء یافت نمی شود که از حیظه وجود و علم و قدرت او خارج باشد.

69 - المبین

«المبین» به معنای ظهور و وضوح است و نسبت به حق تعالی دو معنی دارد، اول آن که وجودش ظاهر و واضح است به طوری که از شدت ظهور مخفی گشته؛ دوم اظهار کننده است حکمت و کمال و حسن تدبیر خود را برای مخلوقات تا او را بشناسد و به این جهت لایق انعام و اکرامش گرداند.

70 - المقیت

برای این اسم مبارک چند معنی گفته اند، اول حافظ و نگهبان، دوم مقتدر و مستولی روزی دهنده به هر موجودی بر حسب استعداد و احتیاج او، و تمام این معانی بر حقتعالی صادق آید.

71 - المصور

«المصور» ماخوذ از تصویر است، یعنی تصویر کننده صورت جنین در رحم مادر به هر شکلی که بخواهد، پس حق تعالی خالق اجسام و مشکل اشکال و مصور صور موجودات می باشد.

72 - الکریم

برای این اسم مبارک هم سه معنی گفته اند، و اول کثیر الخیر و دائم النفع، یعنی خیر او بسیار و نفع رساندن او دائم و گرفتن نفع از او آسانست، دوم به معنای جواد یعنی بسیار بخشش کننده و نعمت دهنده، سوم به معنای عزیز یعنی ارجمند و عالی مقدار است.

73 - الکریم

یعنی سید و بزرگ و صاحب کبریا و عظمت و شان، گفته اند کبیر کسی است که بزرگتر از آن است که شبیه به مخلوقات باشد، و این که هر بزرگی در مقابل عظمت و بزرگی او کوچک می نماید.

74 - الكافی

«الكافی» ماخوذ از کفایت است، یعنی خدا کفایت می کند امور کسی که توکل بر او نماید.

75 - الكاشف

یعنی رفع کننده بلاء و آفات از خلق، و اجابت کننده دعای مضطر در هنگام اضطرار.

76 - الوتر

یعنی الفرد و هر چیزی که یکی باشد. وی را وتر گویند مقابل شفع که دو است، و چون خداوند را شریکی نیست و در وجود و ربوبیت، دومی ندارد او را وتر گویند.

77 - النور

نور آن است که بذات خود ظاهر و ظاهر کننده غیر باشد، و چون ظهور و وجود او به ذات خود، و ظهور و وجود ممکنات به طفیل وجود او است، لذا اطلاق نور بر او صادق آید، و بعضی گفته اند نور در اینجا به معنای منور است، یعنی خدا نور بخشنده است.

78 - الوهاب

«الوهاب» ماخوذ از هبه، به معنای بخشش است، و وهاب مبالغه در بخشش است، یعنی خداوند کثیر الخیر و قدیم الاحسان و بسیار بخشنده است.

79 - الناصر

یعنی یاری کننده، و خداوند یاری کننده و اعانت نماینده به مومنین است.

80 - الواسع

یعنی غنی، آن چنان که بغناء و بی نیازی خود، فقر و احتیاج بندگان خود را برطرف می نماید و روزی خلق را وسیع می گرداند.

81 - الودود

«الودود» ماخوذ از ودو و داد است، و آن به معنای محبت است؛ و برای (ودود) سه معنی گفته اند: اول دوست داشته شده، یعنی اولیاء و عرفاء او را دوست می دارند. دوم دوست داشتن، یعنی او اولیاء خود را دوست می دارد، و این دو معنی ملازم یکدیگرند. سوم محبوب خلق می کند بندگان صالح خود را.

82 - الهادی

هدایت و رهنمائی به مقصود است، و بعضی مقید نموده اند به رهنمائی که موصل و رساننده به مقصود هم باشد.

83 - الروف

به معنای مهربان و رحیم است.

84 - الوفی

یعنی حقتعالی به عهد و میثاق خود وفا کننده است.

85 - الوکیل

«الوکیل» دو معنی دارد، اول متولی امر و قائم به حفظ آن، و به همین معنی است کسی را که وکیل می گردانند برای تصرف در مالی به جهت آن که قائم مقام شخص موکل و صاحب مال است. دوم معتمد و ملجا و پناهگاه.

86 - الوارث

یعنی بازگشت تمام املاک و اموال به او است در وقتی که مالکین مجازی بمیرند، و حقتعالی باقی ماند و بس.

87 - البر

یعنی مشتق و مهربان بر تمام خلائق و به معنای صادق هم آمده است.

88 - الباعث

زنده و مبعوث می گرداند خلق را در قیامت برای مجازات اعمال و حیات همیشگی.

89 - التواب

یعنی قبول می کند توبه عبد را وقتی توبه نمود و از اعمال زشت خود پشیمان گشت، و تواب مبالغه در قبول نمودن توبه است.

90 - الجلیل

یعنی سید و بزرگ، بعضی گفته اند کسی که جامع صفات کمال، مثل غناء و سلطنت و قدرت و قدس باشد.

91 - الجواد

یعنی بسیار انعام و احسان کننده، و حقتعالی فیاض مطلق و متصف به صفت جود و احسان و رحمت غیر متناهی است، و دائم الفضل و قدیم الاحسان است، و بخل و منع در ساحت کبریائی او راه ندارد.

92 - الخبير

یعنی عالم و دانا است به باطن و کمون اشیاء، و دقایق موجودات نزد او حاضر و هویدا است و حقتعالی خبیر است یعنی کنه و حقیقت چیزها را می داند.

93 - الخالق

یعنی خلق کننده خلائق، و خلق به دو معنی استعمال شده، یکی به معنای تقدیر و دیگری به معنای تکوین و بوجود آوردن.

94 - خیرالناصرین

«خیرالناصرین» یعنی بهترین یاری کننده گانست و نظیر آن (خیرالراحمین) یعنی بهترین رحم کنندگان است.

95 - الدیان

یعنی جزاء دهنده اعمال مردم.

96 - الشکور

یعنی جزاء دهنده بر اعمال خیربندگان و قبول کننده شکر آن ها است، و شکور مبالغه در شکر است، زیرا که انعام و اکرام او خیلی زیاد است، و به کمی از طاعت و عبادت پاداش بی اندازه کرامت می فرماید.

97 - العظیم

یعنی صاحب عظمت و جلال، و برای «العظیم» شش معنی گفته اند: اول سید دوم غالب بر اشیاء سوم حقتعالی را عظیم گویند به اعتبار آن که در مقابل عظمت او هر چیزی بزرگی کوچک نماید چهارم به معنای مجد و بزرگواری است پنجم این که عظمت و جلال و بزرگواری او به قدری است که ممکن

نیست کسی بتواند به کنه ذات و به وجود و اوصاف او احاطه نماید. ششم خداوند را عظیم نامند زیرا که خالق خلق عظیم و صاحب عرش عظیم است.

98 - اللطیف

یعنی عالم است به غموض اشیاء و رفق و نیکی کننده است به مخلوق از راههای مخفی که ملتفت نمی شوند. و معنای دیگر آن که لطیف است در تدبیر و افعال خود. گویند فلانی لطیف است در وقتی که حاذق و ماهر در کار خود باشد.

99 - الشافی

یعنی شفا دهنده امراض و جبران و رفع کننده آن ها به عظیم جزاء. (538)

«بخش دوم» فوائد و خواص بعضی از اسماء الحسنی

طریق دعا و طلب حاجت از حقتعالی این است که، شخص پس از آن که حمد و ثناء حق را به جای آورد، انتخاب نماید از اسماء الحسنی آن چه را که مناسب مطلوب و مقصود وی است.

مثلا اگر مقصود وسعت روزی باشد، بایستی ذکر او از اسماء الحسنی، الرزاق، الوهاب، الجواد، المغنی، المنعم، المعطی، الکریم، الواسع، مسبب الاسباب، المنان باشد.

و اگر مقصودش آمرزش و توبه است، باید ذکر او التواب، الرحمن، الرحیم، الروف، العطوف، الصبور، الشکور، الغفور، الستار، الغفار، النفاذ ذی الجود و السماح، المحسن، المجمل، المنعم، المفضل باشد.

و اگر مقصود او انتقام از دشمن است باید ذکر او مثل العزیز، الجبار، القهار، المنتقم، البطاش ذی البطش الشدید، الفعال لما یرید و امثال این ها باشد.

و اگر مطلوب او علم است ذکر او مثل العالم، الفتاح، الهادی المرشد، المعز،
الرافع و مانند اینها باشد. (539)

«الاحد»

کسی که در خلوت بعد از ریاضت 1000 مرتبه الاحد بگوید، ملئکه را در
اطراف خود مشاهده نماید و چنان مینماید که ملئکه با وی همراهند. (540)

«الواحد»

الواحد را برای الفت و انس و عزت بین اقران و نزدیکان فائده عظیم دارد،
عدد مکتوبه اش 19 است. (541)

«الصمد»

گویند هر که مداومت نماید بر اسم (الصمد) آثار تجلی صمدانی ظاهر شده و
وی را از مرض جوع و گرسنگی خلاص گرداند. عدد مکتوبه اش 134 است.
(542)

«الرحمن الرحيم»

خاصیت این دو اسم مبارک این است، کسی که عقب هر فریضه 100 مرتبه
بگوید، لطف الهی شامل حال او گردد. (543)

گفته اند کسی که هر روز صد بار بگوید الرحيم، بر خلق خدا مشفق و مهربان
گردد، و اگر به نیت کسی بخواند، آن کس نسبت به وی مشفق و مهربان شود، و
اگر به عدد مکتوبه (544) یا مبسوطه (545) آن بگوید اثر وی قوی تر باشد. (546)

«القدوس»

گفته اند هر که بعد از زوال 170 مرتبه (القدوس) بگوید بعدد مکتوبه وی، یا
349 مرتبه به عدد حروف مبسوطه آن، دل وی پاک شود، و اگر هر روز به این
ذکر مداومت نماید صفاء تام حاصل شود. (547)

«السلام»

برای شفای هر علتی خواندن این اسم مبارک مجربست، بر سر هر بیمار که 100 مرتبه بخوانند شفا یابد. (548)

و گفته اند خواندن (السلام) برای دوستی و سلامتی است و امانست از هر بلیه ای، و چون به عدد حروف مکتوبه که 132 است یا مبسوطه که 574 است بنیت کسی هر روز بخواند، اگر برای محبت و الفت باشد اثر قوی حاصل گردد، و اگر به نیت سلامتی از آفات و امراض خواند، زود اثر عافیت و صحت پیدا شود. (549)

«المهین»

کسی که 125 مرتبه (المهین) بگوید، قلب او صفا یابد و بر اسرار و حقایق مطالب اطلاع پیدا نماید. (550)

«العزيز»

کسی که هر روز 94 مرتبه بعد از طلوع فجر بخواند، کشف می شود بر وی علم کیمیا و سیمیا، و کسی که چهل روز هر روز روزی 40 مرتبه بخواند دولت عظیم یابد و محتاج به احدی نگردد. (551)

«الحی»

مداومت نمودن بر این اسم خصوصا در عقب هر نماز 18 مرتبه، باعث طول عمر و رفع مرگ مفاجات و توسعه معاش می شود و اگر برای چشم درد 19 مرتبه بخواند شفا یابند. (552)

«العلیم»

برای حصول علم و ظاهر و آشکار امور خفیه، گفتن العلیم نفی عظیم دارد، و اگر بعد از هر نماز 10 بار بخواند بر مغیبات اطلاع پیدا نماید. (553)

و گفته اند هر که این اسم را بسیار در دل بگوید صاحب معرفت گردد، و اگر بعد از هر فریضه 150 مرتبه به عدد مکتوبه او یا 302 بار به عدد مبسوطه آن تکرار نماید مقصود بر وجه اتم حاصل شود. ⁽⁵⁵⁴⁾

«الباعث»

کسی که در وقت خواب دست بر سینه بمالد و 100 بار (الباعث) بگوید، خداوند دل او را به نور معرفت خود زنده گرداند، و برای درست شدن کارها مداومت نمودن بر آن مفید است، عدد مکتوبه اش 573 است. ⁽⁵⁵⁵⁾

«الفتاح»

کسی که بعد از نماز صبح دست بر سینه نهد و 70 مرتبه یا فتاح بگوید، ظلمت از دل وی برطرف شود و خداوند حجاب را از دل او بردارد، و از برای انجام کارها مداومت بر آن مفید است، عدد مکتوبه اش 489 و عدد مبسوطه اش 802 است. ⁽⁵⁵⁶⁾

«الغفور»

کسی که زیاد بگوید الغفور، وسواس از وی برطرف می گردد. ⁽⁵⁵⁷⁾ و گفته اند هر که هر روز 1286 مرتبه به عدد مکتوبه آن یا 1355 مرتبه به عدد مبسوطه آن این اسم شریف را بگوید ظلمت و تاریکی از دل او زایل گردد و روشنی و صفا در باطن او پیدا شود. ⁽⁵⁵⁸⁾

«الملک»

جهت توانگری و دوام ملک و بزرگی و تسلط و خدم و حشم و مالک شدن املاک و غیره مداومت نمایند بر اسم الملک. ⁽⁵⁵⁹⁾ و گفته اند هر کس هر روز 262 بار به عدد مکتوبه آن بخواند، دل او روشن شود و ضمیر او صاف گردد. ⁽⁵⁶⁰⁾

«القریب»

کسی که زیاد بگوید القریب از بدی ایمن می گردد، و به جهت رفع هر غمی بسیار بگوید: یا قریب و یا مجیب یا سمیع الدعاء یا لطیفاً لما یشاء. از صاحب در تنظیم نقل می کنند که بعضی از اکابر دین گفته اند که اسم اعظم خداوند این اسم بزرگوار است و خواص وی عظیم است. صاحب شمس المعارف گفته که مداومت بر این اسم شریف بعدد مکتوبه وی که 312 است یا به عدد مبسوطه وی که 396 است، موجب فتح باب مکاشفه و اسرار است به شرطی که رعایت آداب و شرایط آن به خوبی کرده باشد، و اگر بعد از هر فریضه بر عدد مبسوطه آن مواظبت نماید در حصول مقصود اتم باشد. (561)

«النور»

کسی که 1000 مرتبه بگوید خداوند به ظاهر و باطن او نوری افاضه می فرماید. (562)

به جهت صفاء باطن و اطلاع بر خفیات مداومت نماید، عدد مکتوبه اش 256 است. (563)

«الهادی»

کسی که زیاد بگوید، خداوند به او معرفت عنایت فرماید. (564)

«الصبور»

کسی که 1000 مرتبه بگوید (الصبور)، خدا به او الهام می نماید صبر بر سختیها و بلیات را. (565)

«الخافض»

کسی که 70 مرتبه بگوید، خدا او را از شر ظالمین حفظ می نماید. (566)

«عالم الغیب»

کسی که بعد از هر نماز 100 مرتبه بگوید (عالم الغیب)، امور غیب بر وی مکشوف می گردد. (567)

«الوهاب»

کسی که در سجده 14 مرتبه بگوید خدای تعالی وی را بی نیاز، و کسی که در آخر شب سر خود را برهنه کرده دست بلند کند و 100 مرتبه بگوید، البته فقر او برطرف شود و حاجت او برآورده گردد نافع و مجربست. (568)

«المذل»

کسی که در شب تاریک در حال سجده 1000 مرتبه بگوید: «یا مذل الجبارین و مبیر الظالمین ان فلانا اذلنی فخذلی حقی منه» پس حق خود را می گیرد، و کسی که در سجده 25 مرتبه بگوید: «الهی آمی من فلان» خدا او را ایمن می گرداند از شر او. (569)

«الحفیظ»

کسی که 998 مرتبه بگوید (الحفیظ) از هر خوف و هراسی ایمن می گردد ولو در موضع خطرناک برود، و این اسم مبارک امان است از غرق شدن، و گوینده او همیشه محفوظ است و دعای او زود اجابت می گردد. (570)

و ایضا این اسم برای حفظ مال و بدن و سائر متعلقات از غرق شدن و سوختن و سرقت شدن مال فائده عظیم دارد، و گفتن آن به عدد لفظ مکتوبه باعث ایمنی از خوف است اگرچه در نزد شیر راه رود و سریع الاجابة است. (571)

«اللطف»

از صاحب در تنظیم نقل می کنند که این اسم از باقی اسماء به آن ممتاز است که قریب نتیجه و سریع الاثر است، و برای رفع جمیع دردها و بیماریها و

سختیها تاثیر عظیم دارد، و در اوقات بلا و سختی و اندوه، نتایج و فوائد عجیب و قریب از وی به ظهور می رسد، و هر رنج و سختی و مرض و بیم و هراس که عارض شود، به فرج و سرور و امن و امان و اطمینان مبدل می شود به شرطی که هر روز به عدد مبسوطه وی که 173 است بخواند. (572)

«الودود»

اگر 1000 بخوانند و بدمند به طعامی، و جماعتی که با هم دشمنند از آن طعام بخورند با هم دوست گردند. (573)

«الحلیم»

نوشتن و شستن این اسم و آب آن را به زراعت پاشیدن موجب نمو است، و برای فرو نشستن خشم و وقوف بر اسرار غیب و خاموش شدن آتش خشم و نادانی و پیدا شدن آرام در دل و حفظ از بلیات، این اسم شریف را مداومت نموده روزی 100 بار بخواند، عدد مکتوبه اش 88 است. (574)

«الشکور»

کسی که چشم او تاریکی می کند 41 بار این اسم را بگوید و به کف دست خود بدمد و دست بر آب نهد و بر چشم مالد شفا یابد. (575)

«الشافی»

این نام بر هر دوائی، بعدد مکتوبه اش که 391 است خوانده شود البته باعث صحت مریض گردد. مداومتش موجب شفای امراض ظاهر و باطن است و باعث آن است که هرگز بیمار نشود، و بر طعامی که بخوانند ضرر نزند و دفع سموم قاتله نماید. (576)

«هو»

جماعتی قائلند که «هو» اسم اعظم الهی است و از حضرت امیرالمومنین علیه السلام منقول است که فرمود: یک شب قبل از جنگ بدر حضرت خضر علیه السلام را در خواب دیدم و گفتم بمن چیزی تعلیم نما که بر اعداء و دشمنان ظفر یابم، پس گفت بگو:

يا هو يا هو يا من لا يعلم ما هو اغفر لي و انصرني على القوم الكافرين پس برای پیغمبر صلی الله علیه و آله خواب خود را نقل کردم، فرمود: یا علی خضر علیه السلام اسم اعظم را به تو تعلیم نمود. (577)

«الحسیب»

کسی که هفت هفته هر روز 70 مرتبه «حسیب الله الحسیب» بگوید و ابتدا از روز پنجشنبه نماید، کفایت مهم او شود و نجات یابد از چیزی که از آن می ترسد. (578)

و ایضا گفته اند اگر خواهد عمل قوی شود هر صبح و شام بعدد مکتوبه این اسم که 80 است قرائت کند، و اگر قوی تر خواهد به عدد مبسوطه وی که 140 است به همان طریق مداومت نماید. (579)

«الوکیل»

کسی که این اسم را ورد خود سازد از غرق شدن و سوختن در امان باشد. (580)

و گفته اند در تحصیل مرادات و حاجات و کفایت مهمات اثر عظیم دارد، عدد مکتوبه اش 76 است عدد مبسوطه آن 196 است. (581)

«الرقیب»

مداومت بر این اسم غفلت را از دل زایل کند و به جهت خاطر جمعی خواندنش مفید است، هفت بار بر مال و عیال خوانند از همه آفات محفوظ ماند، عدد مکتوبه اش 312 است. (582)

«الحی القيوم»

از صاحب در تنظیم نقل می کنند که نزد بسیاری از علما و عرفا اسم اعظم خدایتعالی این دو اسم بزرگوار است و حدیثی از حضرت رسالت ﷺ نقل می کند که فرموده: اسم اعظم الهی در این دو آیه است: قوله تعالی «الله لا اله الا هو الحی القيوم» و قوله تعالی «الم الله لا اله الا هو الحی القيوم» و از ابن تمیمی چنین نقل می کنند که: هر که چهل روز بر تکرار این دو اسم شریف مداومت نماید، به این طور که هر روز میان نافله و فریضه صبح 40 مرتبه بگوید: یا حی یا قیوم یا من لا اله الا انت برحمتک استغیث دل وی را حیاتی حاصل شود که هرگز نمیرد. (583)

«الاحد - الصمد»

از صاحب در تنظیم نقل می کنند که بعضی از علما بر آنند که اسم اعظم خدای سبحانه این دو اسم است، و مداومت بر تکرار این دو اسم بعدد مکتوبه یا مبسوطه آن، بعد از فرائض پنج وقت، موجب ظهور سر توحید و انکشاف تجلی صمدانی است که از جمله تجلیات کلیه است. (584)

«الحکیم - العلیم»

کسی که مداومت نماید بر ذکر این دو اسم شریف و برای او مهمی باشد، خداوند کشف می گرداند مطلب و مهم او را، و همین خاصیت را دارد دو اسم شریف «الحفیظ و الحکیم». (585)

«مالک الملک»

اگر کسی این دو اسم مبارک را بسیار بگوید، خداوند او را در دو عالم بی

نیاز می گرداند. ⁽⁵⁸⁶⁾

فصل هفتم : دستور العملها و توصیه های اخلاقی و بهداشتی ائمه

برای سلامتی جسم و روان و خانواده

کلمات قصار حضرت رسول اکرم ﷺ

در موقع آسایش خدا را بشناس تا در موقع سختی ترا بشناسد. (587)

مومن باید هشت صفت داشته باشد: 1 - وقار در حوادث سخت 2 - صبر به هنگام بلیه 3 - شکر به هنگام گشایش 4 - قناعت به روزی ای که خدای والا داده است 5 - به دشمنان ستم نکند 6 - مزاحم دوستان نشود 7 - تنش به رنج باشد 8 - مردم از او در آسایش باشند. (588)

وقتی خداوند بنده ای را دوست دارد، وی را مبتلا می سازد و وقتی وی را کاملا دوست دارد، او را خاص خود سازد. گفتند چگونه او را خاص خود می سازد، گفت مال و فرزندی برای او باقی نمی گذارد. (589)

وقتی خداوند بنده ای را دوست دارد، وی را مبتلا سازد تا تضرع او را بشنود. (590)

وقتی بنده ای در عمل کوتاهی کند، خداوند او را بغم مبتلا سازد. (591)

خداوند بنده مومن خود را به مرض مبتلا می کند تا همه گناهان او بریزد. (592)

از قرض پرهیزید که غم شب و ذلت روز است. (593)

(ای فقیران) اگر بدانید چه چیزها برای شما ذخیره شده، بر آن چه ندارید غم نخواهید خورد. (594)

غم بسیار مخور که آن چه مقدر است می شود و آن چه روزیت کرده اند به تو می رسد. (595)

غمی چون غم قرض نیست و دردی چون درد چشم نیست. (596)

شیطانها صبحگاهان با بیرقهای خود به بازار می روند، و با هر که زودتر به بازار رود داخل می شوند و با هر که دیرتر درآید بیرون می آیند. (597)

بامداد خود را با صدقه آغاز کنید زیرا بلا از صدقه نمی گذارد. (598)

صبح زود در طلب روزی و حاجتهای خود بروید، زیرا صبح خیزی مایه برکت و رستگاریست. (599)

روزی به خانه ای که بخشش در آن هست از کارد بکوهان شتر نزدیکتر است. (600)

خداوند کسی را که در زندگی بخیل است و هنگام مرگ بخشنده می شود دشمن دارد. (601)

بلا و بیماری و غم کیفر دنیا است. (602)

وقتی دیدید خداوند، فقر و مرض را بر بنده ای فرود آورد می خواهد او را تصفیه کند. (603)

ساعت های مرض ساعتهای گناه را نابود می کند. (604)

تب گناهان را می ریزد چنان که درخت برگهای خود را می ریزد. (605)

آن که در کار بیوه و یتیم بکوشد، چون مجاهد در راه خدا یا نمازگزار شب یا روزه دار روز است. (606)

شستن ظرفها و پاکیزگی حیاط مایه غناست. (607)

دوستی پدر خویش را حفظ کن و رشته آن را میر، که خداوند نور تو را خاموش می کند. (608)

سه دعا بدون شک مستجاب می شود، دعای ستمدیده و مسافر و نفرین پدر در حق فرزند. (609)

از بیماری که بخوره مبتلا است بپرهیزید چنان که از شیر می گریزید، اگر در دره ای فرود آمد شما در دره دیگر فرود آئید. (610)

وقتی یکی از شما با همسر یا مملوک خویش نزدیک شود بفرج او ننگرد که مایه کوری است. (611)

موی سپید را رنگ کنید و چون یهودیان مشوید. (612)

خنده بسیار، دل را بمیراند. (613)

خواب صبحگاهان، مانع روزی است. (614)

پر خوری دل را سخت می کند. (615)

انسان به سبب گناه از روزی محتوم، محروم ماند و تقدیر جز به دعا بر نگردد و عمر جز به نیکوکاری دراز نشود. (616)

نیکی با پدر و مادر عمر را افزون کند و دروغ روزی را کاهش دهد و دعا قضا را دفع کند. (617)

هر که میانه روی کند فقیر نشود. (618)

سه چیز است که بر هر مسلمانی لازم است : غسل جمعه و مسواک زدن و استعمال بوی خوش. (619)

با فقرا دوستی کنید زیرا در روز رستاخیز دولتی بزرگ دارند. (620)

سه چیز مایه برکت است : فروش نسیه و قرض به یکدیگر دادن و آمیختن گندم به جو برای مصرف نه برای فروش. (621)

گرانی و ارزانی قیمت‌های شما به دست خداست. (622)

هر که طفلی را تربیت کند تا لا اله الا الله گوید، خدا از او حساب نخواهد. (623)

سرکشی طفل در دوران کودکی، مایه فزونی عقل او در بزرگی است. (624)

بعضی گناهان هست که نماز و روزه و حج و عمره آن را محو نمی کند، فقط گرفتاری در طلب معاش آن را نابود می کند. (625)

وضو نصف ایمان است و مسواک کردن نصف وضو است. (626)
لباسهای خود را تمیز کنید و موهای خود را کم کنید، مسواک بزنید و آراسته و پاکیزه باشید. (627)

وضو پیش از غذا فقر را ببرد و بعد از غذا وسواس را زایل کند و چشم را نیرو دهد. (628)

به وسیله زناشوئی روزی بجوئید. (629)
احدی از شما ایستاده آب نیاشامد. (630)

هر کس پیش از غذا اندکی نمک بخورد دفع می کند خدا از او سیصد و سی نوع از بلاها و امراض را که کوچکترین آن ها جذام است. (631)
گوشت مایه روییدن گوشت است و هر کس چهل روز لب به گوشت نزند، خوی او ناخوش خواهد شد. (632)

بد ندارید چهار درد را که امان از چهار درد بزرگترند: 1 - بد ندارید زکام را که امان از خوره است. 2 - بد ندارید دمل را که امان از پیسی است. 3 - بد ندارید درد چشم را که امان از کوری است. 4 - بد ندارید سرفه را که امان از فلج است. (633)

پنج خصلت پیسی آورد: 1 - نوره کشیدن روز جمعه و چهارشنبه 2 - وضو و غسل با آبی که در آفتاب گرم شده 3 - خوردن در حال جنابت 4 - جماع با زن حائض 5 - خوردن در سیری. (634)

از کشمش دست برنارید که دارای این خواص است: 1 - صفرا را می شکافد 2 - بلغم را از بین می برد 3 - پی را محکم می کند 4 - رفع خستگی

می کند 5 - خلق را نیکو می گرداند 6 - دل را پاک می کند 7 - اندوه را برطرف می کند. (635)

صرف یک درهم در خضاب ثوابش بهتر از خرج هزار درهم در راه خدا و در آن چهارده خاصیت است : 1 - باد گوش ها را میراند 2 - دیده را روشن می کند 3 - نرمه بینی را تازه می کند 4 - دهان را خوشبو می کند 5 - بن دندان را محکم می نماید 6 - سستی و لاغری را می برد 7 - وسوسه شیطان را کم می کند 8 - فرشتگان را شاد می نماید 9 - مومن را خرم و سرحال دارد 10 - کافر را خشمگین می نماید 11 - زینت است 12 - بوی خوش است 13 - برائت از عذاب قبر است 14 - منکر و نکیر از آن شرم می کنند. (636)

روز هفتم ولادت، فرزندان خود را ختنه کنید که پاکتر و نظیفتر باشند و زودتر گوشت آنها روییده شود، زیرا زمین تا چهل روز از بول نبریده نجس است. (637)

با دست چرب، شب را صبح نکنید. اگر شیطان به شما صدمه زند، خودتان را باید ملامت کنید. (638)

هر کس ترک کند خوراک در شب را در شب شنبه و یکشنبه (دو شب)، از او می رود (نیروی) که تا چهل روز بر نمی گردد و جبران نمی شود. (639)

انگور را دانه دانه بخورید، گواراتر است. (640)

زیاد کن خوراک برنج را تا موجب زیاد شدن علمت گردد. (641)

به زن باردار، ماهی که در آن وضع حمل می کند، خرما بدهید فرزند او بردبار و پرهیزکار خواهد شد. (642)

خضاب کنید که بر جوانی و زیبایی شما می افزاید. (643)

نه چیز فراموشی آورد: 1 - خوردن سیب ترش 2 - خوردن گشنیز 3 - پنیر
4 - نیمخورده موش 5 - خواندن سنگهای قبر 6 - راه رفتن بین دو زن 7 -
افکندن شپش 8 - در گودی بالای پشت گردن حجامت کردن 9 - بول در آب
ایستاده. (644)

دردها در سه درد و دواها در سه دوا، خلاصه می شوند: خون، صفرا و بلغم
دردهایند، دوی خون حجامت، دوی بلغم حمام کردن و درمان صفرا، راه رفتن
است. (645)

خضاب کنید به حنا که موجب روشنایی بیشتر چشم و روییدن و تقویت مو و
موجب خوش بویی بدن و آرامش بیشتر زن می گردد. (646)

بهترین خضاب ها نزد خدا رنگ سیاه است. (647)

هر کس به حمام رود و دارو بکشد و بعد از دارو از سر تا پا حنا بمالد، برای
اوست امان از دیوانگی، خوره، پیسی و آکله تا نوره کشیدن دیگر. (648)

گرفتن ناخنها درد بزرگ را مانع شود و رزق را زیاد کند. (649)

هرکس حافظه اش را می خواهد از عسل استفاده کند. (650)

خریزه مثانه را شستشو می دهد و ادرار را زیاد می کند و سنگ را آب می
کند. (651)

پیامبر ﷺ فرمودند: یا علی! در اول و میان و آخر ماه با همسرت نزدیکی
مکن که جنون و جذام و بددماغی به او و بچه او به سرعت می رسد، و بعد از
ظهر مجامعت مکن که اگر در آن وقت فرزندی شود، احوال (چپ چشم) باشد و
شیطان با آن نقص در انسان خوشحال می شود. (652)

پیامبر ﷺ نهی فرموده اند از حرف زدن در موقع آمیزش با همسر، چون
موجب لال شدن فرزند است. (653)

در حال ایستاده نزدیکی مکن که موجب شاشو شدن فرزند است در رختخواب. (654)

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله فرمودند: پاک نکنند (زن و شوهر)، خود را با یک دستمال که موجب دشمنی بین آن ها خواهد شد. (655)

پیامبر صلی الله علیه و آله فرمودند: یا علی! نزدیکی نکنید با همسران با عشق زن دیگری که می ترسم فرزند خنثی مونث و فاسد نصیبتان گردد. (656)

پیامبر صلی الله علیه و آله فرمودند: یا علی! در شب عید فطر اگر فرزندی به وجود آید، شرور از کار درآید. (657)

پیامبر صلی الله علیه و آله فرمودند: یا علی! در شب عید قربان با همسرت نزدیکی نکن که اگر نطفه فرزند منعقد شود، یا شش انگشت دارد یا چهار انگشت. (658)

پیغمبر اکرم صلی الله علیه و آله یخ میل می کردند و اصحاب را می فرمودند برایش فراهم آورند و می فرمود که: بیماری دندانها (بیوره) را از بین می برد. (659)

پیغمبر صلی الله علیه و آله همیشه شانه را پس از شانه زدن زیر سر می گذاشتند و می فرمود: شانه زدن، وبا را از بین می برد، و ریشها را از زیر چهل مرتبه شانه می زدند و از بالا هفت بار شانه می کردند و می فرمود: این کار حافظه را زیاد و دفع بلغم می کند. (660)

پرهیز از خوردن دشولها، زیرا تحریک می کند جذام (خوره) را. (661)
کسی که سر خود را با سدر بشوید، خداوند وسوسه شیطان را از او دور می کند، و کسی که وسوسه شیطان از او دور شد معصیت نمی کند، کسی هم که معصیت نکرد داخل بهشت می شود. (662)

طبق روایتی حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود: آیا به شما تعلیم بدهم دوائی را که جبرئیل تعلیم کرده، که دیگر به دوائی دکتري محتاج نشوید؟ اصحاب عرض

کردند: بلی یا رسول الله، آن حضرت فرمود: از آب باران بگیرند، هفتاد مرتبه «سوره حمد» و هفتاد مرتبه «سوره قل اعوذ برب الناس و قل اعوذ برب فلک» و هفتاد صلوات بر پیغمبر و آل پیغمبر و هفتاد مرتبه «سبحان الله» بر آن بخوانند، و هفت روز متوالی هر صبح گاه و شامگاه از آن آب میل کنند. (663)

نزد اهل مصیبت غذا خوردن، از عمل اهل جاهلیت می باشد و سنت پیغمبر در آن، فرستادن طعام به خانه آن ها است. (664)

رسول خدا ﷺ چون به قبرستان می گذشت، می فرمود:

السلام علیکم من دیار قوم مومنین، و انا انشالله بکم لا حقون. (665)

رسول خدا ﷺ در زیارت اهل قبور، سه بار می فرمود: «السلام علیکم یا

اهل الدیار» و بعد سه مرتبه می فرمود: «رحمکم الله». (666)

«بخش دوم» کلمات قصار حضرت علی علیه السلام

حجامت تن را سالم و خرد را محکم کند.

شستن سر با خطمی چرک را ببرد و کتافته را پاک کند.

شستن دستها پیش از خوردن و پس از آن فزونی روزی است.

جویدن کندر دندانها را سخت سازد و بلغم را ببرد و نیز بوی دهان را ببرد.

در مسجد نشستن پس از سپیده دم تا برآمدن خورشید برای طلب روزی، از

مسافرت در زمین موثرتر است.

خوردن به، توانائی دل ناتوانست و معده را پاک کند و دل را بیالاید و ترسو

را شجاع کند و فرزند را خوب کند.

خوردن 21 دانه کشمش سرخ به ناشتا در هر روز هر مرضی را به جز موت

دفع کند.

روزه سه روز در هر ماه با روزه همه ماه شعبان و سوسه سینه و پریشانیهای
دل را می برد.

استنجا با آب سرد بواسیر را قطع می کند.
مسلمان بسوی قبله تف نکند و اگر از فراموشی کرد، باید از خدا آمرزش
خواهد.

کسی از شما در راه غائط نکند و از پشت بام در هوا ادرار نکند و نه در آب
جاری، و هر که چنین کرد و آسیب دید نباید جز خود را سرزنش کند، زیرا آب
اهلی دارد، و هوا هم اهلی دارد.

آن چه از سفره بیفتد، بخوریدش که درمان هر دردی است باذن خدا، برای
کسی که قصد شفا بدان کند.

صله رحم کنید، گرچه به سلامی باشد.

بفرزند خود شیرزن زناکار و دیوانه ندهید، که شیر واگیر دارد.

بسیار استغفار کنید که روزی آور است.

سجده را طول دهید، که هر که طولش دهد فرمانبر است و نجات یابد.

هر که چشمش درد می کند باید آیه الكرسي بخواند، و معتقد باشد که بهتر
می شود، به راستی که درمان گردد انشاء الله.

از گناهان خوددار باشید، که هیچ گرفتاری و نقصان روزی نیست، مگر به
وسیله گناه، تا برسد به خراش و پیشامد بدو مصیبت، زیرا خدا جل ذکره می
فرماید:

(هر آن آسیب که به شما رسد، در برابر آن چه است، که به دست خود کنید،
از بسیاری هم گذشت می شود).⁽⁶⁶⁷⁾

هر که به روزی کم خدا راضی است، خدا هم به عمل کم او راضی است.

تا توان دارید کار خوب کنید که از مردن بد جلوگیری کند.
هر کدامتان بخواهد بداند مقامش در نزد خدا چیست، بنگرد در برابر گناهان
چه وضعی دارد.
هرگاه مسلمانی ناتوان شود، گوشت را با شیر بخورد، که خدا نیرو را در این
دو قرار داده. (668)

بسیار به خانه خدا نگاه کنید، زیرا خداوند صد و بیست نظر رحمت نزد خانه
محترم خود دارد، که شصت از آن طواف کنندگان، و چهل از آن نمازگزاران، و
بیست از آن نگاه کننده ها است.

بر چهره چهارپایان ننزید، زیرا که آن ها برای پروردگار خود تسبیح می کنند.
هر کدام از شما در سفر راه را گم کرد یا ترسید، فریاد زند «یا صالح اغثنی»
ای صالح به دادم برس، زیرا در میان برادران جن شما، کسی است که چون آواز
را بشنود، پاسخ دهد و گمشده را به راه رساند و چهار پایش را نگه دارد.
هر کدام از شما از غرق ترسد باید بگوید:

بسم الله مجریها و مرسیها ان ربي لغفور رحيم، بسم الله الملك القوی و ما
قدروا الله حق قدره و الارض جميعا قبضته يوم القيمة و السماوات مطويات
بيمينه سبحانه و تعالی عما يشركون.

هر که از عقب ترسد باید بخواند:

سلام علی نوح فی العالمین. انا کذلک نجزی المحسنین. انه من عبادنا
المومنین. (669)

بیماران خود را با صدقه درمان کنید و اموال خود را با زکات محفوظ سازید.
کسی از شما ایستاده آب ننوشد، که باعث دردی می شود که درمان ندارد،
مگر خدا عافیت دهد.

هر که تا آفتاب برآید، ده بار قل هو الله احد و ده بار انا انزلناه و ده بار آیه
 الکرسی بخواند، مالش را از آن چه بر آن می ترسد حفظ کند.
 در آغاز خوراکتان نمک باشد و پایانش با نمک، و اگر مردم خاصیت نمک
 را می دانستند، آن را بر تریاق ترجیح می دادند، و هر که خوراکش را بدان آغاز
 کند، خدا هفتاد درد از او ببرد، که جز خداوند آن ها را نداند.
 بر شما باد به جامه ضخیم، زیرا هر که جامه اش نازک است، دینش نازک
 است.
 در برابر خدای عز و جل نایستد کسی از شماها در حالی که جامه بدن نما
 پوشیده باشد.
 هر که مست کننده نوشد، چهل شب نمازش قبول نیست.
 کدو بخورید که مغز را بیفزاید.
 دو مرد یا دو زن باهم در زیر یک بستر نخوانند و هر که این کار کرد ادب و
 تعزیر شود.
 دوست دارم مومن هر پانزده روز یکبار نوره کشد.
 ماهی کمتر بخورید که بدن را آب کند، و بلغم را بیفزاید، و نفس را سخت
 کند. ت
 جرعه جرعه نوشیدن شیر درمان هر دردی است، جز مرگ.
 انار را با پیهش بخورید که معده را شستشو کند و دل را زنده کند و وسوسه
 شیطان را ببرد.
 کاسنی بخورید که هر بامداد، یک قطره بهستی دارد.
 آب باران بنوشید که پاک کننده تن و دافع بیماریها است.
 سیاه دانه درمان هر دردی است جز زهر دار.

گوشت گاو درد است، و شیرش درمان.

کام فرزندان خود را با خرما بردارید، رسول خدا ﷺ با حسن و حسین چنین کرد.

هر کدام شما خواست با زنش درآید، او را شتابزده نکند و درنگ کند تا او هم مانند خودش بر سر شهوت آید و تحریک شود.

هرگاه یکی از شما زنی دید که از او خوشش آمد، برود نزد همسرش، زیرا او هم دارد هر آن چه آن زن دارد و او دیده است، و مبادا شیطان را به دل خود راه دهد. و دیده خود را از زن بیگانه باز دارد. و اگر هم زن ندارد، دو رکعت نماز بخواند و خدا را بسیار حمد کند.

هر کدام از شماها خواست به زنش درآید، باید کم سخن گوید که سخن این هنگام باعث لالی (فرزند) می شود.

هیچ کدام از شماها بدرون فرج زنش نگاه نکند که مایه بیسی شود.

از حجامت در روز چهارشنبه و روز جمعه بپرهیزید، زیرا روز چهارشنبه نحس مستمر است و دوزخ در آن روز آفریده شده، و در روز جمعه ساعتی است که هر که در آن حجامت کند حتما بمیرد. (670)

«بخش سوم» توصیه و سفارشات حضرت امام رضا علیه السلام برای سلامت تن

و روان حالات طبیعی انسان در ادوار عمر (671)

بدان خداوند عالم حالات آدمی را که بر آن ها ساخته شده، و به آن احوال متصرف در حیات و زندگانی است، چهار بخش قرار داده است.

حالت اول

از پانزده سالگی تا بیست و پنج سالگی که جوانی و خوبی و طراوت او در این دوره از عمر است، و در این مدت خون در مزاج او بر سایر اخلاط⁽⁶⁷²⁾ غالب است.

حالت دوم

حالت دوم از بیست و پنج سالگی است تا به سی و پنج سالگی، در این قسمت از عمر غلبه با صفرا است که به نهایت شدت و قوت می رسد. بر همین حالت به سر می برد تا این دوره سپری شده به حالت سوم برسد.

حالت سوم

این حالت از سی و پنج سالگی شروع می شود و به شصت سالگی ختم می گردد. در این دوره از عمر سایر اخلاط مغلوب مره سوداء است. این دوره روزگار حکمت و پند و اندرز و معرفت و عبرت و انتظام امور زندگی و صحت نظر در عواقب امور و دوراندیشی است. در این دوره رایش صادق و متین، دلش محکم و ثابت است، و تصرفات حیات، او را دگرگون نمی سازد.

حالت چهارم

پس آن گاه داخل در حالت چهارم می شود. در این سن بلغم بر سایر اخلاط غلبه پیدا می کند. و این حالتی است که به چیزی تغییر نمی کند، مگر پیری و ناتوانی، تلخی زندگی، کم شدن نیرو، فساد و بی نظمی. نشانه این حالت آن است که حافظه کم و فراموشی زیاد می شود و شخص چیزها و کسانی را که به آن مربوط بوده نمی شناسد. در حضور مردم چرت می زند، هنگام خواب بیدار می ماند و موقع بیداری خوابش می برد. روش و عادت دیرین خود را از دست می دهد، آب جلوه او خشک می شود، از قدرت روئیدن ناخن و موی او کاسته

می گردد. بلغم سرد و خشک است، سردی و خشکی همان معنای مرگ و فنای اجسام می باشد. جسم بر اثر غلبه قوه بلغمیه نیروی خود را از دست می دهد و نابود می گردد.

غلبه اخلاط بر چهار قسمت از بدن

خداوند طبایع را بر چهار جزء بدن تقسیم کرد:

- 1 - خون را بر سرو صورت و چشمها و گوشها و بینی و دهان و دماغ مسلط کرد.
- 2 - بلغم را بر سینه با نیروی باد غلبه داد.
- 3 - صفرا را بر دنده های پهلوی غالب کرد.
- 4 - سودا را بر شکم و امعاء و احشاء تسلط داد. (673)

علاج بلغم

هر کس می خواهد بلغم را از خود دور کند، هر روز در اول ساعت آن، چیزی از جوارش حریف میل کند، حمام زیاد برود، و کار آمیزش با زنان را بسیار کند. در آفتاب بسیار بنشیند و از غذاهای سرد و مرطوب پرهیز کند. (674)

علامه مجلسی قدس سره می فرماید: مراد از جوارش حریف، جوارش فلاقلی است، که مشتمل است بر فلفل و دارا فلفل.

علاج زرداب

کسی که می خواهد آتش صفرا را در خود خاموش کند، هر روز مقداری از چیزهایی که خنک و رطوبی است میل کند، و بدن خود را استراحت بدهد، و کمتر حرکت کند و به چیزهایی که از دیدن آنها خشنود می شود بسیار نگاه کند. (675)

علاج سودا

کسی که می خواهد سودا را بسوزاند پس بر او باد به زیاد قی کردن و فصد عروق و مداومت نوره. (676)

علل برخی از بیماریها (677)

داخل شدن به حمام با شکم پر مورث قولنج می گردد.
غسل کردن با آب سرد، بعد از خوردن ماهی باعث فلج می شود.
خوردن ترنج در شب چشم را چپ و احوال می کند.
جماع با زن حائض طفل را به خطر جذام می اندازد.
بول نکردن بعد از عمل مجامعت مولد سنگ مثانه می گردد.
جماع بعد از جماع بدون این که غسلی در میان فاصله شود، طفل را به جنون نزدیک می کند.

خوردن گوشت خام مولد کرم معده در شکم است.
خوردن انجیر تولید شپش می کند، در صورتی که گندیده و سیاه شده باشد.
خوردن آب سرد بعد از طعام گرم دندان را فاسد و خراب می کند.
هنگامی که خواستی به حمام بروی و دچار سردرد و زکام نشوی، قبل از فرو رفتن در آب، پنج جرعه آب گرم تمیز بنوش که باذن خداوند متعال از سردرد و درد شقیقه سالم میمانی و گفته شده که پنج کشف آب گرم نیز بر روی سر ریخته شود.

پیشگیری از بعضی بیماریها (678)

هر کس می خواهد از درد مثانه شکایت نکند، بول خود را نگه ندارد هر چند بر روی اسب باشد.
کسی که می خواهد به آزار شکم مبتلا نشود، در میان طعام خوردن آب ننوشد، زیرا آب خوردن در بین غذا رطوبت بدن را زیاد و معده را ضعیف می گرداند، رگهای بدن بهره خود را از غذا نمی گیرند، و غذا در معده تحلیل نمی رود.

کسی که می خواهد به سنگ مئانه و حبس البول دچار نشود، موقع انزال جلوی منی را نگیرد و کار مجامعت را طولانی نکند.

کسی که می خواهد، حافظه اش قوی شود، صبح ها ناشتا نزدیک هفتاد مثقال زیبب⁽⁶⁷⁹⁾ بخورد.

کسانی که به نیروی حفظ بیشتری احتیاج دارند، هر روز سه قطعه زنجبیل که با عسل مربا شده، بخورند و نیز مقداری خردل با غذای خود مصرف کنند.

کسی که می خواهد ناخنهای او نترکد و زرد نشود و اطراف ناخنهایش سالم بماند، ناخنهایش را در هر پنجشنبه یکبار بگیرد، و روز دیگری را برای این کار اختیار نکند.

هر که می خواهد به گوش درد مبتلا نباشد، هنگام خوابیدن مقداری پنبه در سوراخ گوش خود بگذارد.

هر کس بخواد در دوره زمستان زکام را از خود دور بیند، هر روز سه لقمه از غذای عسل میل کند.

عسلی که بوئیدن آن تولید عطسه می کند، و آن ها که نوشیدنش مسکر و مستی می آورد، و آن هائی که چشیدنش گلو و مری را می سوزاند، این انواع از عسل خوب نیست، بلکه سم و کشنده است.

کسانی که از زکام در ایام تابستان ناراحتند، هر روز یک خیار بخورند و از نشستن در آفتاب پرهیز کنند.

کسی که می خواهد غذایش تحلیل برود و از آن ضرری نبیند، اول به طرف راست بخوابد و سپس به سمت چپ بغلطد تا بخواب رود.

دستورات مقاربت با همسر (680)

در اول شب چه زمستان و چه تابستان باشد، با زنان نزدیکی مکن، زیرا در اول شب معده و عروق پر است و در این حال مجامعت ناپسند است. جماع با شکم پر در اول شب موروث بیماری قولنج و فالج و لقوه و نقرس و سنگ و تقطیر بول و فتق و ضعف چشم و کم نوری می شود. پس وقتی که اراده این کار داشتی، خوب است آخر شب را بدان اختصاص دهی، این وقت برای بدن صلاحیتش بیشتر است و در تولید نسل بیشتر مایه امیدواری است، و عقل مولد را تیزتر می گرداند، یعنی فرزندی را که خدا بخواهد به آن ها بدهد.

با زنان میامیز مگر پاک باشند، چون از کار فارغ شدی فوری بر پا مایست و منشین، بلکه قدری به سمت راست خود بخواب یا تکیه کن، آن گاه برای دفع بول از جای برخیز، این کار به اذن خدای متعال تو را از سنگ مثانه تامین خواهد داد.

پس از خاتمه کارها غسل کن و همان ساعت قدری مومیائی با شربت غسل یا غسل کف گرفته بیاشام، خوردن این شربت کسری تو را از ناحیه جماع جبران می کند.

باید دانست که آمیزش با زنان از نظر وقت، هنگامی که ماه در برج حمل و دلو است نیکو است و از آن بهتر وقتی است، که ماه در برج ثور باشد، زیرا ثور شرف ماه است.

«بخش چهارم» دستورات بهداشتی سایر ائمه علیهم السلام

حضرت امام صادق علیه السلام فرمود: نیم خورده مومن شفای هفتاد درد است.

حضرت امام صادق علیه السلام فرمود: نان را در زیر کاسه مگذارید.

حضرت امام صادق علیه السلام فرمود: برای صاحب اسهال و سل برنج نیکوست، و دردها را از بدن می کشد.

حضرت امام صادق علیه السلام فرمود: سویق (آرد بوداده) به وحی الهی ساخته شده است، و گوشت را می رویاند و استخوان رامحکم می کند و خوراک پیغمبرانست. و قاروت ⁽⁶⁸¹⁾ خشک، پیسی را زایل می گرداند و اگر سه کف سویق خشک ناشتا خورده باشد، بلغم و صفرا را برطرف می کند. سویق هفتاد نوع بلا را دفع می کند، و هر که چهل صباح بخورد، کتفین او از قوت پر می شود. سویق عدس تشنگی را زایل می کند و معده را قوت می دهد و صفرا را فرو می نشاند، و معده را پاک می کند و هفتاد درد را دواست و هیجان خون و حرارت را برطرف می کند.

حضرت امام صادق علیه السلام فرمود: گوشت گاو پیسی را زایل می کند.
حضرت امام صادق علیه السلام فرمود: سه چیز است که بدن را خراب می کند و بسیار باشد، که آدمی را بکشد، 1 - خوردن گوشت قدید (گوشت خشک شده)
2 - با معده پر به حمام رفتن 3 - جماع با زنان پیر

حضرت امام صادق علیه السلام فرمود: پیغمبری از پیغمبران به حق تعالی از ضعف و کمی قوت جماع شکایت نمود، حق تعالی او را امر فرمود بخوردن هریسه ⁽⁶⁸²⁾
حضرت امام صادق علیه السلام فرمود: کاسنی سبزی حضرت رسول صلی الله علیه و آله است و بادروج ⁽⁶⁸³⁾ سبزی امیرالمومنین علیه السلام و برگ خرفه سبزی حضرت فاطمه علیه السلام است.

حضرت امام صادق علیه السلام فرمود: سنجد مغزش گوشت را می رویاند و پوستش پوست را می رویاند، و استخوانش، استخوان را، و خوردن سنجد، گرده

ها را گرم می کند و معده را دباغی می کند، و امان می دهد از بواسیر و از تقطیر بول، ساق پا را قوت می دهد و رگ خوره را قطع می کند.

حضرت امام صادق علیه السلام فرمود: جماع مکن در اول ماه و میان ماه و آخر ماه که باعث می شود سقط فرزند شود، و نزدیک است که اگر فرزندی بهم رسد، دیوانه باشد یا صرع داشته باشد، نمی بینی کسی را که صرع می گیرد، اکثر آن است که یاد در اول ماه یا در آخر ماه می باشد.

حضرت امام صادق علیه السلام فرمود: هر که در حالت خضاب باز زن خود جماع کند، فرزندی که به هم رسد، مخنث باشد.

در حدیثی از حضرت صادق علیه السلام منقول است که: حضرت شریک شدن شیطان را در نطفه آدمی بیان کردند و بسیار عظیم شمردند، راوی گفت که چه باید کرد که این واقع نشود فرمود: هرگاه اراده جماع داشته باشی بگو:

بسم الله الرحمن الرحيم الذي لا اله الا هو بديع السموات و الارض، اللهم ان قضيت مني في هذه الليلة خليفة فلا تجعل للشيطان فيه شركا و لا نصيبا و لاحظا و اجعله مومنا مخلصا مصفى من الشيطان و رجزه جل ثناوك.

حضرت امام محمد تقی علیه السلام فرمود: زنی که خوش حیضش بند نشود، سوبق به او بخورانید تا بند شود.

حضرت امام محمد باقر علیه السلام فرمود: بنی اسرائیل به حضرت موسی علیه السلام از پیسی شکایت کردند، که در میان ایشان بسیار شده بود. حق تعالی وحی نمود به حضرت موسی، که امر کن ایشان را که گوشت گاو را با چغندر بخورند.

حضرت امام محمد باقر علیه السلام فرمود: چون اراده جماع کنی ایندعا را بخوان: اللهم ارزقني ولدا و اجعله تقيا زكيا ليس في خلقه زيادة و لا نقصان و اجعل عاقبته الي خير. (684)

حضرت امام موسی علیه السلام فرمود: گوشت کبک ساق پا را قوی می گرداند و تب را دور می کند.

حضرت امام موسی علیه السلام فرمود: هر که در روز جمعه یک انار بخورد، تا چهل روز دلش را روشن کند و اگر دو تا بخورد تا هشتاد روز، و اگر سه تا بخورد تا صد و بیست روز و سوسه شیطان را از او دور گرداند، و هر که وسوسه شیطان از او دور شود معصیت خدا نکند، و هر که معصیت خدا نکند داخل بهشت شود.

حضرت امام موسی علیه السلام فرمود: خوردن سیب نافع است، برای زهر و سحر و استیلائی اجنه و غلبه بلغم، و هیچ چیز منفعتش از آن تندتر نیست.

حضرت امام موسی علیه السلام فرمود: خوردن سیب ترش و گشنیز باعث فراموشی است.

حضرت امام موسی علیه السلام فرمود: چهار چیز است که از وسواس شیطان است :
1 - خوردن گل 2 - گل را به دست خورد کردن 3 - ناخن را به دندان گرفتن 4 - ریش را بدنجان جویدن.

«بخش پنجم» اختیارات ایام ماه قمری

سید بن طاووس قدس سره از حضرت ابی عبدالله امام جعفر علیه السلام در مورد کیفیت و مناسبتهای ایام ماه قمری این گونه روایت نموده است که : حضرت می فرمایند:

روز اول ماه قمری

حضرت علیه السلام می فرمایند: روز اول ماه روز مبارکی می باشد، و حق تعالی عظم شانه در این روز حضرت آدم علیه السلام را خلق فرمود.

و این روز برای طلب حوائج، داخل شدن بر سلطان، طلب علم، تزویج، سفر، خرید و فروش و گرفتن مرکب مبارک می باشد. و ایضا در روایت دیگر فرمود: در این روز در طلب حوائج خود شتاب کن و هر چه را که می خواهی از طلب حوائج انجام بده، (انشالله خوب است).

روز دوم ماه قمری

حضرت علیه السلام می فرمایند: این روز، روز زنان و تزویج می باشد، و در این روز حضرت حوا از حضرت آدم علیه السلام خلق شد و خداوند عز ذکرة او را با حضرت آدم علیه السلام تزویج فرمود؛ و این روز برای بنای منازل، نوشتن قرارداد، اختیار نمودن امور، سفر و طلب حوائج صلاحیت دارد. کسی که در این روز مریض شود بیماری او خفیف خواهد بود و اگر در انتهای روز مریض شود با بیماری خود کوشش خواهد نمود. و در روایت دیگر است که در این روز تزویج کن و خرید و فروش نما، و از کارگزاران سلطان در این روز بیرهیز و حوائج خود را در آن طلب کن که این روز برای طلب حاجت موافق می باشد.

روز سوم ماه قمری

حضرت علیه السلام می فرمایند: این روز نحس مستمری می باشد، پس در این روز از سلطان بیرهیز و خرید و فروش، طلب حوائج و معامله ای در این روز انجام مده، و با کسی شریک نشو و در این روز لباس حضرت آدم و حوا علیه السلام سلب شد و از بهشت خارج شدند. و در این روز شغل خود را اصلاح و تدبیر امور منزلت قرار بده و اگر برای تو ممکن بود که از منزل خارج نشوی این کار را بکن. کسی که در این روز فرار کند، دستگیر می شود، و مریض در این روز با مرض خود می کوشد و این روز جدا روز سنگینی می باشد.

روز چهارم ماه قمری

حضرت علیه السلام می فرمایند: این روزی است که هابیل در آن متولد شد و این روز مناسبی برای صید و زرع می باشد و سفر در آن مکروه است و به مسافر در این روز از قتل و سلب و بلا و مصیبت ترسیده می شود؛ و در این روز بناء ساختمان و گرفتن وسائط نقلیه خوب است و کسی که در این روز فرار کند طلب او مشکل است، و به کسی پناهنده می شود که او را مانع می نماید و کسی که در این روز سفر کند به مشقت راه دچار می شود؛ و در روایت دیگر است که این روز مبارکی برای تزویج می باشد.

روز پنجم ماه قمری

حضرت علیه السلام می فرمایند: این روزی است که قایل شقی و تیره بخت در آن متولد شد، و در این روز بود که برادر خود را کشت و صدای ویل و وای بر خود خواند، و او اولین کسی بود که از اولاد آدم در زمین گریه کرد، و ملعون بود؛ و این روز نحس مستمری است، پس در آن به کاری ابتدا نکن، و به اصلاح یا تعمیر وسیله نقلیه پرداز.

سلمان فارسی رحمة الله علیه گوید: در این روز حاجتی را طلب مکن و با سلطانی ملاقات نداشته باش که این روز سنگینی می باشد.

روز ششم ماه قمری

حضرت علیه السلام می فرمایند: این روز نیکویی برای تزویج می باشد، و برای حوائج و سفر در خشکی و دریا مبارک است. و کسی که در این روز مسافرت نماید، به سوی خانواده اش بر می گردد با آن چه به آن علاقه مند و طالب بوده است. و این روز خوبی برای خریدن وسائط نقلیه می باشد، و کسی که در این

روز گم شد یا بگریزد پیدا می شود، و کسی که در این روز مریض شود بهبود می یابد.

و در روایت دیگر است که این روز، روز خوبی است و بدبختی در آن نیست، و برای تزویج، صید، طلب معاش، و هر حاجتی که بخواهی صلاحیت دارد.

روز هفتم ماه قمری

حضرت علیه السلام می فرمایند: این روز اختیار شده ای می باشد. پس هر چه می خواهی در این روز انجام بده، و آن چه را که می خواهی معالجه کن. کسی که در این روز کتابتی انجام دهد، به مهارت آن را به اتمام می رساند. و کسی که در این روز ساختمان، کاشتن و نخل زدن را شروع نماید امر او پسندیده خواهد شد. و در روایت دیگر است که این روز، روز خوبی است و در آن بدبختی نیست و برای هر حاجت و امری صلاحیت دارد.

روز هشتم ماه قمری

حضرت علیه السلام می فرمایند: این روز صالحی برای هر حاجتی، از خرید و فروش و غیره می باشد. و کسی که در این روز بر سلطان وارد شود حاجتش نزد او روا می گردد. و در این روز سوار شدن بر کشتی و نیز سفر کردن، خروج برای جنگ و نوشتن قرار داد کراهت دارد. کسی که در این روز گم بشود، راهنمایی نمی شود مگر به سختی.

روز نهم ماه قمری

حضرت علیه السلام می فرمایند: این روز سبکی می باشد از اول تا آخر آن برای هر امری که بخواهی، و کسی که در این روز سفر نماید، مال نصیب او شده و خیر می بیند، پس در این روز به عمل و کارها شروع کن و در این روز وام بگیر و به کشت و زرع و نشاندن درخت شروع کن. کسی که در این روز بجنگد

غلبه می نماید، و کسی که در این روز مریض بشود، مرض او سنگین خواهد بود و کسی که در این روز گم بشود امکان و قدرت دستیابی بر او خواهد بود.

روز دهم ماه قمری

حضرت علیه السلام می فرمایند: این روز صالحی می باشد و حضرت نوح علیه السلام در آن متولد شد و این روز برای خرید و فروش و سفر صلاحیت دارد. کسی که در این روز چیزی گم کند آن را می یابد و برای مریض در این روز مستحب است که وصیت نماید، و در این روز قراردادهای نوشته می شود و کسی که در این روز فرار کند، به او دست یافته می شود و در زندان حبس می گردد.

روز یازدهم ماه قمری

حضرت علیه السلام می فرمایند: این روزی است که شیث بن آدم علیه السلام در آن متولد شد. صالح است برای ابتدا به انجام کار، و خرید و فروش و سفر، و باید اجتناب نمود از دخول بر سلطان، و کسی که در این روز بیمار شود، نزدیک باشد که بهبودی یابد، و کسی که در این روز گم شود سالم می ماند.

روز دوازدهم ماه قمری

حضرت علیه السلام می فرمایند: این روز صالح و مناسب است برای تزویج و باز کردن و افتتاح مغازه و شروع شرکت و سوار کشتی یا قایق شدن. و باید تجنب و دوری نمود از وساطت بین مردم، و کسی که در این روز بیمار شد به سرعت بهبودی می یابد.

روز سیزدهم ماه قمری

حضرت علیه السلام می فرمایند: این روز نحسی می باشد و هر امری در آن مکروه است و در این روز از خصومت و ستیز کردن و حکم و ملاقات با سلطان و غیر

او مانند مسئولین امر پرهیز. و به سر خود روغن نمال و سر را نتراش، و کسی که در این روز گم شود یا فرار کند سالم می ماند.

روز چهاردهم ماه قمری

حضرت علیه السلام می فرمایند: این روز صالح و نیکویی برای هر چیزی می باشد، و مناسب است برای طلب علم و خرید و فروش و قرض دادن و قرض گرفتن و سوار شدن کشتی و قایق، و کسی که در این روز فرار کند دستگیر می شود، و کسی که مریض شود بهبودی یابد انشاء الله.

روز پانزدهم ماه قمری

حضرت علیه السلام می فرمایند: این روز در هر امری پرهیز بشود، مگر کسی که می خواهد قرض بگیرد یا قرض بدهد. کسی که در این روز مریض شود به سرعت بهبودی یابد و کسی که بگریزد در مکان غریبی دستگیر شود.

روز شانزدهم ماه قمری

حضرت علیه السلام می فرمایند: این روز نحسی می باشد. کسی که در پایان روز سفر کند هلاک گردد و مکروه است، و ملاقات با سلطان در این روز مکروه است و صلاحیت دارد برای تجارت و خرید و مشارکت و خروج به سوی دریا و بناها، کسی که در این روز گم شود سالم می ماند و کسی که مریض شود سریعاً بهبودی یابد.

روز هفدهم ماه قمری

حضرت علیه السلام می فرمایند: این روز متوسط الحالی می باشد، در آن از خصومت و ستیز کردن پرهیز و کسی که در این روز چیزی را قرض بدهد، به او پس داده نمی شود و اگر هم برگردد باید برای بازگرداندن آن کوشش و سختی نماید؛ و کسی که در این روز قرض بگیرد آن را باز نمی گرداند.

روز هیجدهم ماه قمری

حضرت علیه السلام می فرمایند: این روز سعید و صالحی برای هر چیزی، از خرید و فروش، سفر و زراعت می باشد. کسی که در این روز با دشمنش بیکار نماید، بر او پیروز می گردد، و کسی که در این روز بیمار شود به زودی بهبودی می یابد.

روز نوزدهم ماه قمری

حضرت علیه السلام می فرمایند: این روز سعید و مبارکی می باشد و اسحاق علیه السلام در آن متولد شد، و روز صالحی برای سفر، معاش، حوائج، تعلم علم و خرید و سائط نقلیه می باشد.

روز بیستم ماه قمری

حضرت علیه السلام می فرمایند: این روز متوسط الحالی می باشد، و برای سفر، حوائج، بناء ساختمان، بنیانگذاری ساختمان و بناء، درو نمودن زراعت، نشاندن درخت و گرفتن وسیله نقلیه صلاحیت دارد. کسی که در این روز مریض شود مرضش سخت خواهد شد. کسی که در این روز گم شود امر او مخفی و نامعلوم می گردد.

روز بیست و یکم ماه قمری

حضرت علیه السلام می فرمایند: این روز نحسی می باشد، حاجتی را در آن طلب نکن و در این روز از سلطان پرهیز نما، و کسی که در این روز سفر کند بر نمی گردد و بر او نرسیده شود.

روز بیست و دوم ماه قمری

حضرت علیه السلام می فرمایند: این روز صالحی برای حوائج و خرید و فروش می باشد و صدقه در اول قبول می شود، و کسی که در این روز بر سلطان داخل

شود حاجت او برآورده می شود، و کسی که در این روز بیمار شود به زودی بهبودی یابد، و کسی که به سفر برود با عافیت باز می گردد.

روز بیست و سوم ماه قمری

حضرت علیه السلام می فرمایند: این روز صالحی می باشد و یوسف علیه السلام در آن متولد شد، و روز خفیفی است و در آن حاجات، تجارت، تزویج و داخل شدن بر سلطان طلب شود، و کسی که در آن مسافرت کند سود برده و خیری به او می رسد.

روز بیست و چهارم ماه قمری

حضرت علیه السلام می فرمایند: این روز نحسی است برای هر امری که بخواهد، و فرعون ملعون در آن متولد شد، و اگر کسی در این روز مریض بشود مرضش طولانی خواهد شد.

روز بیست و پنجم ماه قمری

حضرت علیه السلام می فرمایند: این روز نحسی می باشد، پس در آن حاجتی طلب نکن و خودت را در آن حفظ نما، کسی که در این روز بیمار شود سختی می کشد.

روز بیست و ششم ماه قمری

حضرت علیه السلام می فرمایند: این روزی است که موسی علیه السلام عصایش را به دریا زد و دریا شکافت، و روزی است صالح برای مسافرت و برای هر امری که بخواهی، مگر تزویج، پس کسی که امروز تزویج نماید، بین ایشان جدائی خواهد افتاد، چنان چه دریا برای موسی علیه السلام از هم جدا شد.

روز بیست و هفتم ماه قمری

حضرت علیه السلام می فرمایند: این روز صالحی برای هر امر و حاجتی می باشد، و برای سایر احوال سبک است.

روز بیست و هشتم ماه قمری

حضرت علیه السلام می فرمایند: این روز صالح و مبارکی برای هر امر و حاجتی است و روز تولد یعقوب علیه السلام می باشد.

روز بیست و نهم ماه قمری

حضرت علیه السلام می فرمایند: این روز صالحی می باشد و برای سایر امور و حوائج و اعمال، سبک است. کسی که در این روز مسافرت نماید مال زیادی نصیب او می گردد، و کسی که در این روز بیمار شود سریعاً بهبودی می یابد و وصیتی را در این روز ننویس که مکروه است.

روز سیم ماه قمری

حضرت امام جعفر صادق علیه السلام می فرمایند: این روز خوبی برای خرید و فروش و تزویج می باشد و در آن مسافرت نکن. کسی که در این روز فرار کند دستگیر شود و کسی که چیزی را گم کند، آن را پیدا خواهد نمود و کسی که در این روز چیزی قرض کند سریعاً آن را پس می دهد. ⁽⁶⁸⁵⁾

«بخش ششم» ذکر فصول دوره سال در ماههای رومی و روسی ⁽⁶⁸⁶⁾

فصل بهار: ماه آزار، ماه نیسان، ماه ایار

ماه آزار ⁽⁶⁸⁷⁾

فصل بهار روح زمانها است، و اول آن ماه (آزار) است و شماره روزهایش سی و یک روز است. در این ماه شب و روز پاکیزه است، زمین نرم می شود،

غلبه بلغم از بین می رود و خون به هیجان می آید. در این ماه غذاهائی که خورده می شود باید سبک و لطیف باشد، غالباً خوراک در این ماه از گوشت و تخم مرغ نیم برشت نباید عاری باشد. از خوردن سیر و پیاز و ترشی تا اندازه ای در این ماه باید پرهیز کرد. نوشیدن مسهل و استعمال فصد و حجامت ⁽⁶⁸⁸⁾ در این ماه پسندیده است.

ماه نیشان

نیسان سی روز است. در این ماه روزها بلند می شود، مزاج فصل بهار در آن نیرومند می شود، خون به جنبش می آید و بادهای شرقی در آن وزیدن می گیرد. در این ماه خوردن کباب و گوشتی که با سرکه به عمل بیاید و گوشت شکار مفید است. عمل مجامعت در این ماه مناسب است. ماساژ بدن در حمام به وسیله روغن نیکو است، و آب ناشتا خوردن در این ماه خوب نیست. بوئیدن ریاحین و طیب ⁽⁶⁸⁹⁾ بسیار پسندیده است.

ماه ایار

ایار سی و یک روز است. در این ماه بادهای صاف می شود و این ماه آخر فصل بهار است. از خوردن غذاهای شور و گوشتهای سنگین، مانند کله حیوانات و گوشت گاو و افراط در خوردن ماست نهی شده و در این ماه صبحگاهان به حمام رفتن بسیار مفید است، و حرکت و تقلای زیاد قبل از غذا پسندیده نیست.

فصل تابستان: ماه حزیران، ماه تموز، ماه آب

ماه حزیران

حزیران سی و یک روز است. در این ماه غلبه بلغم و خون از میان می رود و دوره غلبه مره صفرا روی می آورد. در این ماه نیز از رنج و زحمت بسیار

نهی شده و از خوردن گوشتهای چرب و زیاده روی در مصرف گوشت و بوئیدن مشک و عنبر منع کرده اند. خوردن سبزیهای خنک مانند کاسنی و خرفه و خیار گل بسر و خیار چنبر و شیر خشت و میوه های مرطوب و مصرف ترشیاها و گوشت بره ششماهه و هفت ماهه تا یکساله و گوشت بز یکساله و مرغهای خانگی و طیهو و دراج⁽⁶⁹⁰⁾ و شیر گاو و ماهی تازه بسیار لازم و نافع است.

ماه تموز

تموز سی و یک روز است و گرمی هوا در این ماه شدید می شود، آب کم می شود و آب سرد ناشتا نوشیده و چیزها سرد و تر خورده می شود. غذاهای لطیف سریع الهضم خورد شود، چنانچه درحزیران گذشت و ازگلهای و شکوفه های خنک مرطوب خوشبوی استفاده شود.

ماه آب

آب سی و یک روز است. بادهای سموم در این ماه شدید می شود، هنگام شب زکام به هیجان می آید، باد شمال شروع به وزیدن می کند، در این ماه مزاج به ترید و چیزهای مرطوب خوردن صالح و سالم می گردد. خوردن ماست نافع است و از مجامعت زیاد باید پرهیز کرد. همچنین از خوردن مسهل، رنج و مشقت جوارح را باید کم کرد، از گلهای خنک بهره مند شد.

فصل پائیز: ماه ايلول، ماه تشرین اول، ماه تشرین آخر

ماه ايلول

ايلول سی روز است. در این ماه هوا پاکیزه می شود، تسلط مره سوداء قوی می گردد. شرب مسهل بد نیست، خوردن شیرینی ها و گوشت های معتدل، مانند گوشت گوسفند یکساله و بزغاله نر سودمند است. از خوردن گوشت گاو و زیاده روی در خوردن کباب و گوشتهای سرخ کرده و افراط در رفتن حمام

باید پرهیز کرد، و از استعمال بوهای خوش معتدل المزاج نباید غافل بود و از خوردن خیار چنبر و خربزه نارس باید اجتناب کرد.

ماه تشرین اول

تشرین اول سی و یک روز است و بادهای مختلف در این ماه می وزد. باد صبا در آن نفس می کشد. در این ماه از فصد و نوشیدن داروها باید پرهیز کرد. مجامعت در آن خوب است. خوردن گوشت پرواز چرب و انار میخوش نافع است، و مصرف میوه بعد از طعام مفید است. گوشت با حبوبات مصرف شود. از نوشیدن آب باید کم کرد و به فعالیت جوارح و اعضاء افزود.

ماه تشرین آخر

تشرین آخر سی روز است. در این ماه، باران درشت قطره از نزول باز میماند،⁽⁶⁹¹⁾ در آن از نوشیدن آب هنگام شب نهی شده، از دخول حمام و جماع باید کم کرد، در اول هر صبح جرعه ای از آب گرم نوشیدن مصلحت است. از خوردن سبزیهائی مانند کرفس و نعناع و تره تیزک باید اجتناب کرد.

فصل زمستان: ماه کانون اول، ماه کانون آخر، ماه شباط

ماه کانون اول

کانون اول سی و یک روز است. در آن ماه بادهای تند شدید شود. سرمای هوا زیاد می گردد. هر چه در تشرین آخر ذکر شد، در این ماه نیز نافع است. از خوردن خوراکیهای سرد باید حذر کرد. از حجامت و فصد پرهیز نمود. غذاهای گرم بالقوه یا بالفعل باید استعمال کرد.

ماه كانون آخر

كانون آخر سی و یک روز است. در این ماه غلبه بلغم تقویت می شود و شایسته است، ناشتا آب گرم بنوشیم. جماع در آن پسندیده است. سبزیهای گرم مانند کرفس و تره تیزک و کارو در آن ماه برای احشاء و اعضای درون شکم مفید است. اول روز به حمام رفتن و ماساژ بدن به روغن حیزی و آن چه با آن مناسبت دارد سودمند است. از شیرینی و خوردن ماهی تازه با ماست باید دوری جست.

ماه شباط

شباط بیست و هشت روز است. بادهای در آن مختلف می شود و باران زیاد می بارد. گیاه و علف سر از زمین بیرون می آورد. آب در شاخه های درختان جاری می شود. خوردن سیر و گوشت پرندگان و شکار و میوه های خشک شده سودمند است. جماع و حرکت و فعالیت و کار در این ماه بسیار نیکو است.

اوقات بریدن و پوشیدن⁽⁶⁹²⁾

شنبه درازی عمر

یکشنبه پشیمانی

دوشنبه مبارکست

سه شنبه نامبارکست

چهارشنبه مبارکست

پنجشنبه مبارکست

جمعه زیادی دولت

حروف ابجد کبیر⁽⁶⁹³⁾

الف ب ج د ه و ز ح ط ی ک ل م ن

50 40 30 20 10 9 8 7 6 5 4 3 2 1

س ع ف ص ق ر ش ت ث خ ذ ض ظ غ

1000 900 800 700 600 500 400 300 200 100 90 80 70 60

ایام نحس در طول سال قمری، از شروع به کارها پرهیز شود

ماه محرم روز بیست و دوم

ماه صفر روز دهم

ماه ربیع الاول روز چهارم

ماه ربیع الثانی روز بیست و هشتم

ماه جمادی الاول روز بیست و هشتم

ماه جمادی الثانی روز دوازدهم

ماه رجب المرجب روز بیست و ششم

ماه شعبان المعظم روز دوازدهم

ماه مبارک رمضان روز بیست و چهارم

ماه شوال روز دوم

ماه ذوالقعدة روز بیست و هشتم

ماه ذوالحجه روز هشتم

از امام صادق علیه السلام منقول است: در سال دوازده روز نحس است، از شروع

به کارها پرهیز شود. (694)

چگونگی اصلاح سر و صورت و ناخن گرفتن در ایام ماه قمری (695)

روز اول ماه کوتاهی عمر

روز دوم ماه حاجت روا گردد

روز سوم ماه سبب درازی مو باشد

روز چهارم ماه باعث غم و اندوه است
روز پنجم ماه باعث سرور و شادی است
روز ششم ماه باعث بلای ناگهانیست
روز هفتم ماه از بزرگان دولت یابد
روز هشتم ماه سبب بیماری است
روز نهم ماه باعث دردی شود
روز دهم ماه عزیز و محترم گردد
روز یازدهم ماه باعث اندوهست
روز دوازدهم ماه میان مردم باشکوه گردد
روز سیزدهم ماه با شخصی خصومت کند
روز چهاردهم ماه باعث شادی است
روز پانزدهم ماه باعث شادی است
روز شانزدهم ماه باعث دلتنگی است
روز هفدهم ماه میانه است
روز هیجدهم ماه باعث رنج و اندوه است
روز نوزدهم ماه توانگر شود
روز بیستم ماه باعث ایمنی از بلاست
روز بیست و یکم ماه دولت یابد
روز بیست و دوم ماه باعث بی پولیست
روز بیست و سوم ماه کارهایی اصلاح شود
روز بیست و چهارم ماه کارها اصلاح شود
روز بیست و پنجم ماه کارها به اصلاح آید

روز بیست و ششم ماه از بلا رها شود
روز بیست و هفتم ماه پشیمانی آورد
روز بیست و هشتم ماه بسیار بسیار بد است
روز بیست و نهم ماه از خلق پرهیزد
روز سی ام ماه از بلیات ایمن باشد

چگونگی تعبیر خواب در شبهای ماه قمری (696)

شب اول ماه صحت ندارد
شب دوم ماه تعبیرش برعکس است
شب سوم ماه تعبیرش برعکس است
شب چهارم ماه با تعویق صحت دارد
شب پنجم ماه با تعویق صحت دارد
شب ششم ماه صحیح است
شب هفتم ماه صحیح است
شب هشتم ماه نیک است
شب نهم ماه نیک است
شب دهم ماه صحت ندارد
شب یازدهم ماه نیک است
شب دوازدهم ماه نیک است
شب سیزدهم ماه خیر و ضرر ندارد
شب چهاردهم ماه خیر و ضرر ندارد
شب پانزدهم ماه صحیح است
شب شانزدهم ماه با تعویق صحت دارد

شب هفدهم ماه با تعویق صحت دارد
 شب هیجدهم ماه صحیح است
 شب نوزدهم ماه صحیح است
 شب بیستم ماه صحت ندارد
 شب بیست و یکم ماه صحت ندارد
 شب بیست و دوم ماه نیک است
 شب بیست و سوم ماه نیک است
 شب بیست و چهارم ماه تعبیرش برعکس است
 شب بیست و پنجم ماه صحت ندارد
 شب بیست و ششم ماه صحت ندارد
 شب بیست و هفتم ماه صحیح است
 شب بیست و هشتم ماه نیک است
 شب بیست و نهم ماه صحت ندارد
 شب سی ام ماه صحیح و موثر است

تعیین ساعات استخاره از قول امام صادق علیه السلام (697)

شنبه از صبح تا بامداد و از هنگام ظهر تا عصر
 یکشنبه از صبح تا ظهر و بعد از عصر تا مغرب
 دوشنبه از صبح تا طلوع آفتاب و از بامداد تا ظهر و بعد از عصر تا وقت

خفتن

سه شنبه از بامداد تا ظهر و از عصر تا خفتن
 چهارشنبه از صبح تا هنگام ظهر و از عصر تا خفتن
 پنجشنبه از صبح تا طلوع آفتاب و از ظهر تا وقت عشاء

جمعه از صبح تا طلوع آفتاب و از زوال تا عصر و از مغرب تا عشاء

پایان

پی نوشت ها :

- 1- بحارالانوار، ج 93، ص 300.
- 2- عرفان اسلامی.
- 3- مومن / 60.
- 4- انعام / 63 - 64.
- 5- فرقان / 77.
- 6- کافی، جلد 4، ص 210.
- 7- کافی، جلد 4، ص 211.
- 8- کافی، جلد 4، ص 212.
- 9- کافی، جلد 4، ص 213.
- 10- کافی، جلد 4، ص 214.
- 11- کافی، جلد 4، ص 215.
- 12- بحار، ج 86، ص 52، ختوم و اذکار، ج 1، ص 10.
- 13- سوره الصافات / 180 - 182.
- 14- کافی، ج 2، ص 496.
- 15- اصول کافی، ج 4، ص 299.
- 16- مستدرک الوسائل و دعائم الاسلام، مفاتیح الحاجات، ص 360.
- 17- مستدرک، مفاتیح الحاجات، ص 385. سنن النبی ﷺ، ص 320.
- 18- مفاتیح الحاجات، ص 386.
- 19- ختوم و اذکار، ج 1، ص 234.
- 20- همان
- 21- ختوم و اذکار، ج 1، ص 233.
- 22- ختوم و اذکار، ج 1، ص 84.
- 23- ثواب الاعمال، ص 35.
- 24- همان

- 25- كافي، جلد 4، ص 305.
- 26- كافي، جلد 4، ص 283.
- 27- ثواب الاعمال، ص 13.
- 28- ثواب الاعمال، ص 19.
- 29- كافي، جلد 4، ص 286.
- 30- كافي، جلد 4، ص 287.
- 31- بحار الانوار، ج 93، ص 206.
- 32- كافي، جلد 4، ص 287.
- 33- ثواب الاعمال، ص 21.
- 34- ثواب الاعمال، ص 25.
- 35- كافي، جلد 4، ص 289.
- 36- ثواب الاعمال، ص 23.
- 37- ثواب الاعمال، ص 29.
- 38- ثواب الاعمال، ص 31.
- 39- بحار الانوار، ج 93، ص 170.
- 40- اصول كافي، جلد 4، ص 290.
- 41- بحار الانوار، ج 93، ص 280.
- 42- بحار الانوار، ج 93، ص 277.
- 43- بحار الانوار، ج 93، ص 184.
- 44- بحار الانوار، ج 93، ص 187.
- 45- ختوم و اذكار، ج 1، ص 24.
- 46- ختوم و اذكار، ج 1، ص 84.
- 47- روم / 18.
- 48- ثواب الاعمال، ص 357.
- 49- سنن النبي، ص 342.
- 50- كتاب عقايد علامه مجلسي.
- 51- همان.
- 52- كتاب عقايد علامه مجلسي.

- 53- همان
- 54- همان.
- 55- همان.
- 56- همان
- 57- همان.
- 58- بحار، ج 87، ص 10.
- 59- بحار، ج 87، ص 20.
- 60- بحار، ج 87، ص 3، ثواب الاعمال.
- 61- بحار، ج 93، ص 207. ثواب الاعمال، ص 21.
- 62- بحار، ج 87، ص 1.
- 63- بحار، ج 87، ص 2، ثواب الاعمال، ص 23.
- 64- بحار، ج 87، ص 6.
- 65- بحار، ج 87، ص 7.
- 66- بحار، ج 87، ص 6.
- 67- همان.
- 68- بحار الانوار، ج 95، ص 355.
- 69- بحار الانوار، ج 95، ص 195.
- 70- تحف العقول، ص 217.
- 71- کافی، جلد 4، ص 375.
- 72- صحيفة الحسين، ص 137.
- 73- صحيفة الحسين، ص 154.
- 74- صحيفة الحسين، ص 158.
- 75- الزمر / 67.
- 76- موسوعة كلمات الامام الحسين عليه السلام، ص 850.
- 77- موسوعة كلمات الامام الحسين عليه السلام، ص 853.
- 78- موسوعة كلمات الامام الحسين عليه السلام، ص 854.
- 79- همان
- 80- همان

- 81- موسوعة لكلمات الامام الحسين عليه السلام، ص 864.
- 82- موسوعة لكلمات الامام الحسين عليه السلام، ص 884.
- 83- صحيفة الحسين، ص 153.
- 84- صحيفة الزهراء عليها السلام، ص 112.
- 85- الانبياء / 69.
- 86- صحيفة الزهراء عليها السلام، ص 116.
- 87- صحيفة الزهراء عليها السلام، ص 120.
- 88- صحيفة الزهراء، ص 122.
- 89- صحيفة الزهراء عليها السلام، ص 126.
- 90- صحيفة الزهراء عليها السلام، ص 125.
- 91- صحيفة الزهراء، ص 128.
- 92- صحيفة الزهراء عليها السلام، ص 136.
- 93- صحيفة الزهراء عليها السلام، ص 144.
- 94- صحيفة الزهراء عليها السلام، ص 164.
- 95- صحيفة الزهراء عليها السلام، ص 165.
- 96- صحيفة الزهراء عليها السلام، ص 167.
- 97- همان
- 98- صحيفة الزهراء عليها السلام، ص 169.
- 99- صحيفة الكاظمية، ص 37.
- 100- صحيفة الكاظمية، ص 35.
- 101- صحيفة الكاظمية، ص 45.
- 102- كافي، ج 4، ص 305.
- 103- ثواب الاعمال، ص 57.
- 104- صحيفة الكاظمية، ص 65.
- 105- كافي، ج 4، ص 334.
- 106- اقبال الاعمال، ج 1، ص 65.
- 107- صحيفة الكاظمية، ص 254. عيون اخبار الرضا، ج 1، ص 76.
- 108- صحيفة الكاظمية، ص 258. بحار، ج 94، ص 332.

- 109- بحار الانوار، ج 94، ص 314. صحيفة الكاظمية، ص 266.
- 110- صحيفة الكاظمية، ص 287.
- 111- انبياء / 30.
- 112- ملك / 40.
- 113- بحار الانوار، ج 92، ص 42. صحيفة الكاظمية، ص 355.
- 114- كافي، ج 4، ص 260 - صحيفة الكاظمية، ص 357. طب الائمة، ص 18، بحار، ج 92، ص 54.
- 115- صحيفة الكاظمية، ص 375. طب الائمة، ص 18، بحار، ج 92، ص 54.
- 116- صحيفة الكاظمية، ص 375. طب الائمة، ص 118. بحار ج 92، ص 94.
- 117- صحيفة الكاظمية، ص 335. بحار، ج 91، ص 94.
- 118- الصحيفة الكاظمية، ص 377. طب الائمة، ص 69، بحار، ص 92، ص 76.
- 119- صحيفة الكاظمية، ص 381. مكارم الاخلاق، ص 464. طب الائمة، ص 541.
- 120- صحيفة الكاظمية، ص 381. مكارم الاخلاق، ص 371.
- 121- صحيفة الكاظمية، ص 391. بحار، ج 91، ص 275.
- 122- كافي، ج 1، ص 305. صحيفة الكاظمية، ص 49.
- 123- صحيفة الكاظمية، ص 405. كافي، ج 2، ص 543.
- 124- كافي، ج 4، ص 321. صحيفة الكاظمية، ص 405.
- 125- صحيفة الكاظمية، ص 407. مكارم الاخلاق، ص 497.
- 126- حلية المتقين، ص 516. صحيفة الكاظمية، ص 407.
- 127- كافي، ج 4، ص 320. صحيفة الكاظمية، ص 409.
- 128- صحيفة الكاظمية، ص 408. ثواب الاعمال.
- 129- صحيفة الكاظمية، ص 411. كافي، ج 2، ص 550.
- 130- صحيفة الكاظمية، ص 411.
- 131- صحيفة الكاظمية، ص 289.
- 132- كافي، ج 4، ص 346. صحيفة الكاظمية، ص 291.
- 133- كافي، ج 4، ص 337. صحيفة الكاظمية، ص 293.
- 134- صحيفة الكاظمية، ص 297. بحار، ج 92، ص 161.
- 135- صحيفة الكاظمية، ص 414.

- 136- صحيفة الكاظمية، ص 417. مستدرک، ج 16، ص 278.
- 137- صحيفة الكاظمية، ص 416. بحار، ج 48، ص 31.
- 138- کافی، ج 4، ص 370. صحيفة الرضا، ص 419.
- 139- صحيفة الرضا، ص 41. توحيد صدوق، ص 137.
- 140- صحيفة الرضا، ص 83. عيون الاخبار الرضا، ج 2، ص 180.
- 141- صحيفة الرضا، ص 87. عيون الاخبار الرضا، ج 2، ص 182.
- 142- صحيفة الرضا، ص 97. بحار، ج 86، ص 162.
- 143- صحيفة الرضا، ص 105. عيون الاخبار الرضا، ج 2، ص 167.
- 144- صحيفة الرضا، ص 117. بحار، ج 95، ص 186.
- 145- صحيفة الرضا، ص 123. بحار، ج 93، ص 188.
- 146- صحيفة الرضا، ص 131. کافی، ج 3، ص 477. بحار، ج 91، ص 353.
- 147- صحيفة الرضا، ص 131. بحار، ص 91، ص 353.
- 148- صحيفة الرضا، ص 132. بحار، ج 91، ص 355.
- 149- صحيفة الرضا، ص 135. بحار، ج 91، ص 361.
- 150- صحيفة الرضا، ص 139. بحار، ج 94، ص 376.
- 151- صحيفة الرضا، ص 155. بحار، ج 94، ص 345.
- 152- دعاهائی که بر کاغذ می نویسند و به گردن یا بازو می بندند برای دفع چشم زخم و دفع بلا و آفت.
- 153- صحيفة الرضا، ص 159. بحار، ج 94، ص 343. عيون الاخبار الرضا، ج 2، ص 138.
- 154- صحيفة الرضا، ص 165. بحار، ج 95، ص 222.
- 155- صحيفة الرضا، ص 171. بحار، ج 95، ص 8.
- 156- صحيفة الرضا، ص 173. بحار، ج 95، ص 55.
- 157- صحيفة الرضا، ص 175.
- 158- زگیل
- 159- الواقعة / 1 - 6.
- 160- طه / 104 - 107.
- 161- صحيفة الرضا، ص 177. عيون الاخبار الرضا، ج 2، ص 50. بحار، ج 95، ص 97.
- 162- صحيفة الرضا، ص 179. بحار، ج 95، ص 99.

- 163- غده های سخت که در گردن و زیر گلو پیدا می شود و گاهی تبدیل به زخم و جراحت می گردد و از آن ها چرک می آید (فرهنگ فارسی عمید)
- 164- صحیفه الرضا، ص 179 کافی، ج 4، ص 346. بحار، ج 95، ص 100.
- 165- بحار، ج 95، ص 20. طب الامه، ص 98. صحیفه الرضا، 179.
- 166- صحیفه الرضا، ص 183. طب الائمه، ص 98. بحار، ج 95، ص 40.
- 167- صحیفه الرضا، ص 187. مکارم الاخلاق، ج 2، ص 286. بحار، ج 95، ص 129.
- 168- هفت ستاره در آسمان در جهت قطب شمالی که آن ها را دب اکبر هم می گویند و در دنباله آن هفت ستاره دیگر است که آن ها را دب اصغر می نامند. در فارسی هفت برادران هم گفته می شود. (فرهنگ فارسی عمید)
- 169- صحیفه الرضا، ص 187. مکارم الاخلاق، ج 2، ص 48. بحار، ج 95، ص 145.
- 170- انعام / 59.
- 171- صحیفه الرضا، ص 189. مکارم الاخلاق، ج 2، ص 232. بحار، ج 95، ص 123.
- 172- صحیفه الرضا، ص 205. بحار، ج 76، ص 171.
- 173- صحیفه الرضا، ص 207. بحار، ج 91، ص 259.
- 174- کافی، ج 4، ص 320.
- 175- همان
- 176- کافی، ج 4، ص 321.
- 177- صحیفه الرضا، ص 209.
- 178- صحیفه الرضا، ص 213.
- 179- کافی، ج 4، ص 333.
- 180- کافی، ج 4، ص 334. صحیفه الرضا، ص 213.
- 181- کافی، ج 4، ص 371 و 392. صحیفه الرضا، ص 214.
- 182- صحیفه الرضا، ص 215. اکمال الدین، ص 267. مصباح کفعمی، ص 306.
- 183- صحیفه الرضا، ص 243. بحار، ج 101، ص 133.
- 184- کافی، ج 4، ص 281.
- 185- کافی، ج 4، ص 282.
- 186- کافی، ج 4، ص 305.
- 187- کافی، ج 4، ص 294.

- 188- كافي، ج 4، ص 297.
- 189- كافي، ج 4، ص 299.
- 190- كافي، ج 4، ص 293.
- 191- كافي، ج 4، ص 301.
- 192- كافي، ج 4، ص 308.
- 193- كافي، ج 4، ص 308.
- 194- كافي، ج 4، ص 319.
- 195- كافي، ج 4، ص 332.
- 196- كافي، ج 4، ص 332.
- 197- كافي، ج 4، ص 332.
- 198- كافي، ج 4، ص 333.
- 199- كافي، ج 4، ص 336.
- 200- كافي، ج 4، ص 338.
- 201- كافي، ج 4، ص 306.
- 202- كافي، ج 4، ص 338.
- 203- كافي، ج 4، ص 339.
- 204- كافي، ج 4، ص 340.
- 205- كافي، ج 4، ص 342.
- 206- كافي، ج 4، ص 345.
- 207- حلية المتقين، ص 517.
- 208- حلية المتقين، ص 520.
- 209- حلية المتقين، ص 523.
- 210- همان
- 211- همان
- 212- همان
- 213- كافي، ج 4، ص 345.
- 214- كافي، ج 4، ص 350.
- 215- كافي، ج 4، ص 352.

- 216- ورم دردناک رگهای مقعد که گاهی از آن خون می آید، بیشتر به واسطه یبوست مزمن یا نشستن زیاد به خصوص نشستن سر پا تولید می شود.
- 217- حلیة المتقین، ص 316.
- 218- یکی از بیماریهای اعصاب که غالباً در کمر بروز می کند و تا زانو و پا می رسد.
- 219- حلیة المتقین، ص 315.
- 220- مکارم الاخلاق، ص 406. ختوم و اذکار، ج 1، ص 119.
- 221- بلد الامین، ختوم و اذکار، ج 1، ص 119.
- 222- ختوم و اذکار، ج 2، ص 275. مجتبی، ص 28.
- 223- صحیفة کامله سجادیه، ص 73.
- 224- صحیفة کامله سجادیه، ص 160.
- 225- صحیفة کامله سجادیه، ص 162.
- 226- مفاتیح الجنان، ص 186.
- 227- مفاتیح الجنان، ص 142.
- 228- مفاتیح الجنان، ص 367.
- 229- مفاتیح الجنان، ص 368.
- 230- نجم الثاقب، ص 758.
- 231- اصول کافی، ج 1، ص 337. نجم الثاقب، ص 777.
- 232- نجم الثاقب، ص 784. بحار ج 95. ص 326. کمال الدین، ج 2، ص 11.
- 233- نجم الثاقب، ص 741.
- 234- نجم الثاقب، ص 846. بحار، ج 86، ص 61.
- 235- دعای عهد در مفاتیح الجنان می باشد.
- 236- مفاتیح الجنان، ص 892.
- 237- نهج الفصاحة، ص 523.
- 238- همان
- 239- همان
- 240- نهج الصفاحة، ص 522.
- 241- نهج الفصاحة، ص 521.
- 242- سوره یونس / 57.

- 243- كافي، ج 4، ص 400.
- 244- كافي، ج 4، ص 408.
- 245- كافي، ج 4، ص 412.
- 246- كافي، ج 4، ص 413.
- 247- كافي، ج 4، ص 415.
- 248- بحار، ج 92، ص 176. عين الحيات، ج 2، ص 231. ثواب الاعمال، ص 221.
- 249- بحار، ج 92، ص 176. عين الحيات، ج 2، ص 231. كافي، ج 4، ص 427.
- 250- بحار، ج 92، ص 233. عين الحيات، ج 2، ص 233.
- 251- ثواب الاعمال، ص 221.
- 252- ثواب الاعمال، ص 221.
- 253- ختوم واذكار، ج 1، ص 117.
- 254- بحار، ج 92، ص 234. عين الحيات، ج 2، ص 233.
- 255- بحار، ج 92، ص 226. عين الحيات، ج 2، ص 235.
- 256- بحار، ج 92، ص 257. عين الحيات، ج 2، ص 235. كافي، ج 4، ص 429.
- 257- عين الحيات، ج 2، ص 235. اصول كافي، ج 4، ص 434.
- 258- عين الحيات، ج 2، ص 235. بحار، ج 92، ص 235.
- 259- مستدرک الوسائل، مفاتيح الحاجات.
- 260- ختوم واذكار، ج 1، ص 118. منهاج، ص 432.
- 261- ختوم و اذكار، ج 1، ص 119.
- 262- مفاتيح الحاجات.
- 263- بحار، ج 92، ص 265. عين الحيات، ج 2، ص 235. ثواب الاعمال، ص 221.
- 264- بحار، ج 92، ص 265. كافي، ج 4، ص 426.
- 265- بحار، ج 92، ص 266. عين الحيات، ج 2، ص 236. ثواب الاعمال، ص 223. كافي، ج 4، ص 427.
- 266- بحار، ج 92، ص 262. عين الحيات، ج 2، ص 236.
- 267- بحار، ج 95، ص 24. عين الحيات، ج 2، ص 236.
- 268- بحار، ج 92، ص 262. عين الحيات، ج 2، ص 236.
- 269- عين الحيات، ج 2، ص 237. بحار، ج 92، ص 262.

- 270- عين الحيات، ج 2، ص 237. بحار، ج 92، ص 263.
- 271- عين الحيات، ج 2، ص 237.
- 272- عين الحيات، ج 2، ص 238. بحار، ج 86 - ص 34.
- 273- عين الحيات، ج 2، ص 238. بحار، ج 86، ص 24.
- 274- آل عمران / 18.
- 275- آل عمران / 26.
- 276- عين الحيات، ج 2، ص 238. بحار، ج 92، ص 269. كافي، ج 4، ص 425.
- 277- آل عمران / 83.
- 278- عين الحيات، ج 2، ص 239.
- 279- آل عمران / 83.
- 280- كافي، ج 4، ص 432.
- 281- كافي، ج 4، ص 432.
- 282- عين الحيات، ج 2، ص 239. بحار، ج 92، ص 273. ثواب الاعمال، ص 223.
- 283- همان
- 284- عين الحيات، ج 2، ص 240. بحار، ج 92، ص 275. ثواب الاعمال، ص 225. كافي، ج 4، ص 428.
- 285- عين الحيات، ج 2، ص 240. بحار، ج 92، ص 274. ثواب الاعمال، ص 225.
- 286- عين الحيات، ج 2، ص 240. بحار، ج 92، ص 274.
- 287- بحار، ج 92، ص 275. عين الحيات، ج 2، ص 240.
- 288- بحار، ج 92، ص 276. عين الحيات، ج 2، ص 240. ثواب الاعمال، ص 225.
- 289- اعراف / 196.
- 290- زمر / 67.
- 291- كافي، ج 4، ص 431.
- 292- اعراف / 54.
- 293- كافي، ج 4، ص 433.
- 294- بحار، ج 92، ص 277. ثواب الاعمال، ص 225. عين الحيات، ج 2، ص 243.
- 295- توبه / 128 و 129.
- 296- كافي، ج 4، ص 432. عين الحيات، ج 2، ص 241.

- 297-بحار، ج 92، ص 278. ثواب الاعمال، ص 225. عين الحيات، ج 2، ص 243.
- 298-بحار، ج 92، ص 278. عين الحيات، ج 2، ص 245. ثواب الاعمال، ص 227.
- 299-هود / 41.
- 300-زمر / 67.
- 301-عين الحيات، ج 2، ص 244.
- 302-بحار، ج 92، ص 279. ثواب الاعمال، ص 227. عين الحيات، ج 2، ص 244.
- 303-بحار، ج 92، ص 280. عين الحيات، ج 2، ص 244. ثواب الاعمال، ص 227.
- 304-رعد / 31.
- 305-ختوم و اذكار، ج 1، ص 140.
- 306-بحار، ج 92، ص 280. عين الحيات، ج 2، ص 244. ثواب الاعمال، ص 227.
- 307-بحار، ج 92، ص 281. عين الحيات، ج 2، ص 245. ثواب الاعمال، ص 229.
- 308-بحار، ج 92، ص 281. عين الحيات، ج 2، ص 245. ثواب الاعمال، ص 229. كافي، ج 4، ص 426.
- 309-مسيحات كه اول آن سبوح يا يسبح است هفت سوره است : سوره اسرى، سوره حديد، سوره حشر، سوره صف، سوره جمعه، سوره تغابن، سوره اعلى.
- 310-كافي، ج 4، ص 426.
- 311-سردرد، درد سر.
- 312-اسرا / 42.
- 313-نساء / 61.
- 314-بحار، ج 95، ص 58. عين الحيات، ج 2، ص 245.
- 315-اسرا / 111 و 110.
- 316-كافي، ج 4، ص 433.
- 317-بحار، ج 95، ص 139. ختوم و اذكار، ج 2، ص 336.
- 318-بحار، ج 92، ص 282. عين الحيات، ج 2، ص 245. ثواب الاعمال، ص 229.
- 319-بحار، ج 92، ص 283. عين الحيات، ج 2، ص 245.
- 320-عين الحيات، ج 2، ص 246. فروغ كافي، ج 3، ص 429.
- 321-كهف / 110.
- 322-ثواب الاعمال، ص 229.

- 323-بحار، ج 92، ص 282. عين الحيات، ج 2، ص 246.
- 324-كافي، ج 2، ص 315.
- 325-بحار، ج 92، ص 284. عين الحيات، ج 2، ص 246. ثواب الاعمال، ص 231.
- 326-همان
- 327-بحار، ج 92، ص 285. عين الحيات، ج 2، ص 247. ثواب الاعمال، ص 231.
- 328-همان
- 329-بحار، ج 92، ص 285. عين الحيات، ج 2، ص 247. ثواب الاعمال، ص 233.
- 330-بحار، ج 92، ص 286. عين الحيات، ج 2، ص 247. ثواب الاعمال، ص 233.
- 331-عين الحيات، ج 2، ص 247. بحار، ج 95، ص 89.
- 332-نور / 40.
- 333-كافي، ج 4، ص 433.
- 334-بحار، ج 92، ص 286. عين الحيات، ج 2، ص 248. ثواب الاعمال، ص 233.
- 335-ثواب الاعمال، ص 233. بحار، ج 92، ص 286. عين الحيات، ج 2، ص 248.
- 336-بحار، ج 92، ص 287. عين الحيات، ج 2، ص 248. ثواب الاعمال، ص 235.
- 337-همان
- 338-بحار، ج 92، ص 287. عين الحيات، ج 2، ص 249. ثواب الاعمال، ص 235.
- 339-ثواب الاعمال، ص 235 - بحار ج 92 ص 288 - عين الحيات، ج 2، ص 249.
- 340-بحار، ج 92، ص 288. عين الحيات، ج 2، ص 249. ثواب الاعمال، ص 237.
- 341-فاطر / 41.
- 342-عين الحيات، ج 2، ص 249. نورالتقلين، ج 4، ص 386.
- 343-فاطر / 41.
- 344-بحار، ج 91، ص 51. عين الحيات، ج 2، ص 249.
- 345-بحار، ج 92، ص 288. عين الحيات، ج 2، ص 250. ثواب الاعمال، ص 237.
- 346-بحار، ج 92، ص 289. عين الحيات، ج 2، ص 251. ثواب الاعمال، ص 239.
- 347-بحار، ج 95، ص 82. عين الحيات، ج 2، ص 251.
- 348-بحار، ج 95، ص 80. عين الحيات، ج 2، ص 251.
- 349-كافي، ج 4، ص 432.
- 350-بحار، ج 92، ص 296. عين الحيات، ج 2، ص 252. ثواب الاعمال، ص 239.

- 351-عين الحيات، ج 2، ص 252 - فروغ كافي ج 3، ص 126.
352-الصفات / 81 تا 79.
- 353-عين الحيات، ج 2، ص 252. نورالتقلين، ج 4، ص 405.
354-الصفات، / 182 تا 180.
- 355-عين الحيات، ج 2، ص 253. نورالتقلين، ج 4، ص 441.
356-كافي، ج 2، ص 496. عين الحيات، ج 2، ص 253.
- 357-بحار، ج 92، ص 297. عين الحيات، ج 2، ص 253. ثواب الاعمال، ص 241.
358-همان
359-همان
- 360-بحار، ج 92، ص 298. عين الحيات، ج 2، ص 254. ثواب الاعمال، ص 243.
361-همان
362-همان
- 363-بحار، ج 92، ص 299. عين الحيات، ج 2، ص 255. ثواب الاعمال، ص 245.
364-عين الحيات، ج 2، ص 255. نورالتقلين، ج 4، ص 620.
- 365-بحار، ج 92، ص 301. عين الحيات، ج 2، ص 255. ثواب الاعمال، ص 245.
366-همان.
- 367-بحار، ج 92، ص 301. عين الحيات، ج 2، ص 255. ثواب الاعمال، ص 245.
368-بحار، ج 92، ص 303. عين الحيات، ج 2، ص 256. ثواب الاعمال، ص 247.
369-همان
- 370-بحار، ج 92، ص 303. عين الحيات، ج 2، ص 256. ثواب الاعمال، ص 247.
371-بحار، ج 92، ص 304. عين الحيات، ج 2، ص 257. ثواب الاعمال، ص 247.
372-بحار، ج 92، ص 304. عين الحيات، ج 2، ص 257. ثواب الاعمال، ص 249.
373-همان
- 374-بحار، ج 92، ص 305. عين الحيات، ج 2، ص 257. ثواب الاعمال، ص 249.
375-سوره قمر.
376-شتر ماده.
- 377-عين الحيات، ج 2، ص 257 - ثواب الاعمال، ص 249. بحار، ج 92، ص 305.
378-بحار، ج 92، ص 306. عين الحيات، ج 2، ص 258. ثواب الاعمال، ص 249.

- 379-بحار، ج 92، ص 306. عين الحيات، ج 2، ص 258.
- 380-بحار، ج 92، ص 306. عين الحيات، ج 2، ص 258. ثواب الاعمال، ص 251.
- 381-همان
- 382-بحار، ج 92، ص 307 - عين الحيات، ج 2، ص 258.
- 383-بحار، ج 87، ص 108. عين الحيات، ج 2، ص 259.
- 384-بحار، ج 92، ص 307. عين الحيات ج 2، ص 259 - ثواب الاعمال ص 251.
- 385-ختوم و اذكار، ج 1، ص 166. مجمع 29، كشف الايات.
- 386-ختوم و اذكار، ج 1، ص 167. مجمع 31.
- 387-مجمع 223، دستورات زندگى.
- 388-بحار، ج 92، ص 307. عين الحيات، ج 2، ص 259. ثواب الاعمال، ص 253.
- 389-بحار، ج 92، ص 308. عين الحيات، ج 2، ص 260. ثواب الاعمال، ص 253.
- 390-بحار، ج 92، ص 310. عين الحيات، ج 2، ص 260. ثواب الاعمال، ص 253.
- 391-بحار، ج 92، ص 310. عين الحيات، ج 2، ص 260. ثواب الاعمال، ص 253.
- 392-بحار، ج 92، ص 311. عين الحيات، ج 2، ص 260. ثواب الاعمال، ص 255.
- 393-بحار، ج 92، ص 312. عين الحيات، ج 2، ص 260. ثواب الاعمال، ص 255.
- 394-بحار، ج 92، ص 312. عين الحيات، ج 2، ص 261. ثواب الاعمال، ص 255.
- 395-بحار، ج 92، ص 313. عين الحيات، ج 2، ص 261. ثواب الاعمال، ص 255.
- 396-كافى، ج 2، ص 633. عين الحيات، ج 2، ص 261.
- 397-بحار، ج 92، ص 316. عين الحيات، ص 262. ثواب الاعمال، ص 257.
- 398-بحار، ج 92، ص 317. عين الحيات، ج 2، ص 262. ثواب الاعمال، ص 257.
- 399-همان
- 400-بحار، ج 92، ص 317. عين الحيات، ج 2، ص 262. ثواب الاعمال، ص 257.
- 401-بحار، ج 92، ص 318. عين الحيات، ج 2، ص 263. ثواب الاعمال، ص 259.
- 402-بحار، ج 92، ص 318. عين الحيات، ج 2، ص 263.
- 403-ختوم و اذكار، ج 1، ص 175.
- 404-بحار، ج 92، ص 318. عين الحيات، ج 2، ص 263. ثواب الاعمال، ص 259.
- 405-بحار، ج 92، ص 319. عين الحيات، ج 2، ص 263. ثواب الاعمال، ص 259.
- 406-بحار، ج 92، ص 319. عين الحيات، ج 2، ص 263. ثواب الاعمال، ص 261.

- 407-عين الحيات، ج 2، ص 264. نورالثقلين، ج 5، ص 467.
- 408-عين الحيات، ج 2، ص 246. عيون اخبار الرضا، ج 2، ص 182.
- 409-بحار، ج 92، ص 319. عين الحيات، ج 2، ص 264. ثواب الاعمال، ص 261.
- 410-بحار، ج 92، ص 320. عين الحيات، ج 2، ص 264. ثواب الاعمال، ص 261.
- 411-بحار، ج 92، ص 320. عين الحيات، ج 2، ص 264. ثواب الاعمال، ص 261.
- 412-همان
- 413-بحار، ج 92، ص 321. عين الحيات، ج 2، ص 265. ثواب الاعمال، ص 263.
- 414-بحار ج 92، ص 322 - عين الحيات ج 2، ص 265.
- 415-بحار، ج 92، ص 322. عين الحيات، ج 2، ص 265. ثواب الاعمال، ص 263.
- 416-بحار، ج 92، ص 323. عين الحيات، ج 2، ص 265. ثواب الاعمال، ص 263.
- 417-بحار، ج 92، ص 323. عين الحيات، ج 2، ص 266. ثواب الاعمال، ص 265.
- 418-همان
- 419-بحار، ج 92، ص 324. عين الحيات، ج 2، ص 266. ثواب الاعمال، ص 265.
- 420-ختوم و اذكار، ج 1، ص 181. مكارم الاخلاق، ص 405.
- 421-بحار، ج 92، ص 326. عين الحيات، ج 2، ص 266. ثواب الاعمال، ص 265.
- 422-بحار، ج 92، ص 326. عين الحيات، ج 2، ص 267. ثواب الاعمال، ص 267.
- 423-بحار، ج 92، ص 327. عين الحيات، ج 2، ص 267. ثواب الاعمال، ص 267. كافي، ج 4، ص 427.
- 424-بحار، ج 92، ص 327. عين الحيات، ج 2، ص 267. ثواب الاعمال، ص 267.
- 425-عين الحيات، ج 2، ص 267. نورالثقلين، ج 5، ص 615.
- 426-بحار، ج 92، ص 327. عين الحيات، ج 2، ص 268.
- 427-عين الحيات، ج 2، ص 268. مصباح شيخ طوسي، ص 571.
- 428-عين الحيات، ج 2، ص 268. مصباح شيخ طوسي، ص 571.
- 429-بحار، ج 91، ص 383. عين الحيات، ج 2، ص 268.
- 430-عين الحيات، ج 2، ص 268 - عيون اخبار الرضا ج 1، ص 245.
- 431-بحار، ج 91، ص 387. عين الحيات، ج 2، ص 269.
- 432-بحار، ج 92، ص 329. عين الحيات، ج 2، ص 269.
- 433-كافي، ج 4، ص 430. عين الحيات، ج 2، ص 269.

- 434-بحار، ج 104، ص 86. عين الحيات، ج 2، ص 269.
- 435-بحار، ج 85، ص 31. عين الحيات، ج 2، ص 271.
- 436-بحار، ج 92، ص 332. عين الحيات، ج 2، ص 272. ثواب الاعمال، ص 267.
- 437-كافى، ج 4، ص 434. عين الحيات، ج 2، ص 272. ثواب الاعمال، ص 267.
- 438-بحار، ج 92 ص 333 - عين الحيات ج 2، ص 273.
- 439-بحار، ج 92، ص 335 - عين الحيات ج 2، ص 273 - ثواب الاعمال ص 269.
- 440-همان
- 441-بحار، ج 92، ص 336. عين الحيات، ج 2، ص 273. ثواب الاعمال، ص 269.
- 442-بحار، ج 92، ص 336. كافى، ج 4، ص 429. عين الحيات، ج 2، ص 273. ثواب الاعمال، ص 269.
- 443-بحار، ج 92، ص 336. عين الحيات، ج 2، ص 274. ثواب الاعمال، ص 271.
- 444-همان
- 445-بحار، ج 92، ص 337. عين الحيات، ج 2، ص 274. ثواب الاعمال، ص 271.
- 446-همان
- 447-بحار، ج 92، ص 338. عين الحيات، ج 2، ص 275. ثواب الاعمال، ص 273.
- 448-ثواب الاعمال، بحار، ج 92، ص 338. عين الحيات، ج 2، ص 275.
- 449-بحار، ج 92، ص 340. ثواب الاعمال، ص 273. عين الحيات، ج 2، ص 275.
- 450-كافى، ج 4، ص 427. عين الحيات، ج 2، ص 275.
- 451-كافى، ج 4، ص 434. عين الحيات، ج 2، ص 275.
- 452-بحار، ج 92، ص 339. عين الحيات، ج 2، ص 276.
- 453-فروغ كافى، ج 3، ص 316.
- 454-بحار، ج 92، ص 343. عين الحيات، ج 2، ص 276. ثواب الاعمال، ص 273.
- 455-بحار، ج 92، ص 344. ثواب الاعمال، ص 275. عين الحيات، ج 2، ص 277.
- 456-كافى، ج 4، ص 425. عين الحيات، ج 2، ص 277.
- 457-كافى، ج 4، ص 429. بحار، ج 92، ص 346. عين الحيات، ج 2، ص 277. ثواب الاعمال، ص 275.
- 458-كافى، ج 4، ص 426. عين الحيات، ج 2، ص 277 - ثواب الاعمال، ص 275.
- 459-بحار، ج 92، ص 351. عين الحيات، ج 2، ص 278. كافى، ج 4، ص 431.

- 460-کافی، ج 4، ص 428. بحار، ج 92، ص 344. عین الحیات، ج 2، ص 278. ثواب الاعمال، ص 513.
- 461-ثواب الاعمال، ص 511. بحار، ج 92، ص 344. عین الحیات، ج 2، ص 278.
- 462-ثواب الاعمال، ص 511. عین الحیات، ج 2، ص 278. بحار، ج 92، ص 345.
- 463-ثواب الاعمال، ص 511.
- 464-بحار، ج 92، ص 345. عین الحیات، ج 2، ص 278. ثواب الاعمال، ص 275. کافی، ج 4، ص 428.
- 465-بحار، ج 92، ص 349. عین الحیات، ج 2، ص 279. ثواب الاعمال، ص 277.
- 466-همان
- 467-بحار، ج 92، ص 351. عین الحیات، ج 2، ص 279.
- 468-بحار، ج 92، ص 348 - عین الحیات، ج 2، ص 279.
- 469-عین الحیات، ج 2، ص 280. مکارم الاخلاق، ص 393.
- 470-سورة الناس و سورة الفلق.
- 471-بحار، ج 92، ص 363. عین الحیات، ج 2، ص 280.
- 472-سردرد.
- 473-بحار، ج 95، ص 129. و ج 92، ص 364. عین الحیات، ج 2، ص 280.
- 474-کافی، ج 4، ص 430. عین الحیات، ج 2، ص 280.
- 475-بحار، ج 92، ص 364. عین الحیات، ج 2، ص 281. ثواب الاعمال، ص 279.
- 476-اعراف / 54.
- 477-بحار، ج 90، ص 62. عین الحیات، ج 2، ص 281. ثواب الاعمال، ص 83. مجمع البحرين.
- 478-داروئی بسیار خوشبو که در طب قدیم بکار می رفته و او ترکیب مشک و عنبر و حصی لبان «حسن لبه» و روغن بان می ساختند و برای تقویت دماغ و قلب و تسکین صداع و لقوه به کار می بردند.
- 479-بحار، ج 63، ص 25. عین الحیات، ج 2، ص 281.
- 480-همان
- 481-بحار، ج 87، ص 174. عین الحیات، ج 2، ص 282.
- 482-مفاتیح الحاجات، لب اللباب، قطب راوندی.

- 483-ثواب الاعمال، ص 331.
- 484-ثواب الاعمال، ص 331. کافی، ج 4، ص 249.
- 485-ثواب الاعمال، ص 337. صحيفة الكاظميه، ص 54.
- 486-ثواب الاعمال، ص 341. کافی، ج 4، ص 250.
- 487-ختوم و اذکار، ج 1، ص 48. بحار، ج 94، ص 55.
- 488-ثواب الاعمال، ص 83 و 239.
- 489-ثواب الاعمال، ص 75.
- 490-کافی، ج 4، ص 247 و 250.
- 491-کافی، ج 4، ص 248.
- 492-کافی، ج 4، ص 248. ثواب الاعمال، ص 337.
- 493-کافی، ج 4، ص 249.
- 494-کافی، ج 4، ص 251.
- 495-همان.
- 496-کافی، ج 4، ص 252. ثواب الاعمال، ص 333.
- 497-کافی، ج 4، ص 252.
- 498-کافی، ج 4، ص 252. ثواب الاعمال، ص 333.
- 499-کافی، ج 4، ص 252.
- 500-کافی، ج 4، ص 253.
- 501-ثواب الاعمال، ص 231.
- 502-ثواب الاعمال، ص 333.
- 503-ثواب الاعمال، ص 333.
- 504-ثواب الاعمال، ص 335.
- 505-ثواب الاعمال، ص 335. بحار، ج 86، ص 97.
- 506-ثواب الاعمال، ص 335.
- 507-ختوم و اذکار، ج 2، ص 253. المخازن، ج 1، ص 327. کتاب اسرار عدد چهل. حسن آشتیانی.
- 508-المخازن، ص 430. کتاب اسرار عدد چهل.
- 509-المخازن، ص 380. گوهر شب چراغ. جواهر مکنونه.

- 510-المخازن، ص 68. کتاب اسرار عدد چهل.
- 511-ختوم واذکار، ج 1، ص 169.
- 512-ختوم و اذکار، ج 1، ص 25. گوهر شب چراغ.
- 513-ختوم و اذکار، ج 1، ص 120.
- 514-گنجینه دانشمندان، ح 4. رویاهای صادقانه، موسی خسروی.
- 515-گوهر شب چراغ. جواهر مکنونه.
- 516-همان
- 517-گوهر شب چراغ، جواهر مکنونه.
- 518-همان
- 519-همان
- 520-همان
- 521-گوهر شب چراغ. جواهر مکنونه.
- 522-همان
- 523-همان
- 524-گوهر شب چراغ. جواهر مکنونه.
- 525-بحار، ج 95. ص 362. ختوم و اذکار، ج 2، ص 262.
- 526-گوهر شب چراغ. جواهر مکنونه.
- 527-گوهر شب چراغ، جواهر مکنونه.
- 528-همان
- 529-همان
- 530-همان
- 531-گوهر شب چراغ. جواهر مکنونه.
- 532-گوهر شب چراغ، جواهر مکنونه.
- 533-گوهر شب چراغ، جواهر مکنونه.
- 534-همان
- 535-حفظ کردن و دریافتن.
- 536-سیر و سلوک بانوامین
- 537-سیر و سلوک بانوامین.

- 538- از صفحه 190 تا 208، سیر و سلوک بانوامین.
- 539- سیر و سلوک بانو امین.
- 540- مصباح کفعمی. جناب الخلود. سیر و سلوک بانو امین.
- 541- جنات الخلود. سیر و سلوک بانو امین.
- 542- سیر و سلوک بانو امین.
- 543- مصباح کفعمی. سیر و سلوک بانو امین.
- 544- مقصود از حروف مکتوبه، همان حروفی است که نوشته می شود، مثل آن که «الله» چهار حرف است یک الف و دو لام و یک هاء و آن به حروف ابجد شصت و شش است.
- 545- مقصود از حروف مبسوطه آن حروفی است که هر یک بتنهایی تلفظ می گردد. مثل آن که در «الله» الف به سه حرف گفته می شود الف و لام و فاء و هم چنین لام به سه حرف لام و الف و میم و به همین قیاس باقی حروف، و اگر به حروف ابجد حساب شود عدد خیلی زیادتر می شود.
- 546- سیرو سلوک بانوامین.
- 547- همان.
- 548- جنات الخلود، سیر و سلوک بانو امین.
- 549- سیر و سلوک بانو امین.
- 550- جنات الخلود. سیر و سلوک بانو امین.
- 551- مصباح کفعمی. جنات الخلود. سیرو سلوک بانو امین.
- 552- جنات الخلود. سیر و سلوک بانو امین.
- 553- همان.
- 554- سیر و سلوک بانو امین.
- 555- جنات الخلود. سیر و سلوک بانوامین.
- 556- مصباح کفعمی. جناب الخلود، سیر و سلوک بانو امین.
- 557- مصباح کفعمی. سیر و سلوک بانو امین.
- 558- سیرو سلوک بانوامین.
- 559- جنات الخلود. سیر و سلوک بانو امین.
- 560- سیر و سلوک بانو امین.
- 561- سیر و سلوک بانو امین.

- 562-مصباح كفعمى . سير و سلوك بانو امين .
563-جنات الخلود. سير و سلوك بانو امين .
564-مصباح كفعمى . سير و سلوك بانو امين .
565-مصباح كفعمى ، سير و سلوك بانو امين .
566-همان
567-همان
568-جنات الخلود. سير و سلوك بانو امين .
569-مصباح كفعمى . سير و سلوك بانو امين .
570-همان
571-جنات الخلود. سير و سلوك بانو امين .
572-سير و سلوك بانو امين .
573-مصباح كفعمى ، سير و سلوك بانو امين .
574-جنات الخلود، سير و سلوك بانو امين .
575-مصباح كفعمى . سير و سلوك بانو امين .
576-جنات الخلود. سير و سلوك بانو امين .
577-مصباح كفعمى . سير و سلوك بانو امين .
578-همان
579-سير و سلوك بانو امين .
580-مصباح كفعمى . سير و سلوك بانو امين .
581-سير و سلوك بانو امين .
582-جنات الخلود. سير و سلوك بانو امين .
583-سير و سلوك بانو امين .
584-همان
585-مصباح كفعمى . سير و سلوك بانو امين .
586-همان .
587-نهج الفصاحة .
588-همان
589-همان

- 590-همان
- 591-نهج الفصاحة
- 592-همان
- 593-همان
- 594-همان
- 595-همان
- 596-همان.
- 597-همان
- 598-همان.
- 599-همان
- 600-همان.
- 601-همان.
- 602-نهج الفصاحة
- 603-همان.
- 604-همان.
- 605-همان
- 606-همان.
- 607-همان
- 608-همان.
- 609-همان.
- 610-همان.
- 611-همان
- 612-همان.
- 613-نهج الفصاحة
- 614-همان
- 615-همان
- 616-همان.
- 617-همان.

- 618-همان
- 619-همان
- 620-همان
- 621-همان
- 622-همان
- 623-همان
- 624-نهج الفصاحة
- 625-همان
- 626-همان
- 627-همان.
- 628-همان
- 629-همان.
- 630-طب النبی، ص 4. دستورات طبی از نظر اسلام، ص 56.
- 631-طب النبی، ص 5. دستورات طبی از نظر اسلام، ص 52.
- 632-طب النبی، ص 5. دستورات طبی از نظر اسلام، ص 118. وسائل الشیعه، ج 17، ص 17.
- 14.
- 633-خصال صدوق، ص 199. دستورات طبی از نظر اسلام، ص 68. وسائل الشیعه، ج 17، ص 184.
- 634-خصال صدوق، ص 245. دستورات طبی از نظر اسلام، ص 71. حلیة المتقین، ص 218.
- 635-خصال صدوق، ص 95. دستورات طبی از نظر اسلام، ص 73.
- 636-خصال صدوق، ص 270. دستورات طبی از نظر اسلام، ص 77. حلیة المتقین، ص 51.
- 637-خصال صدوق، ص 316. دستورات طبی از نظر اسلام، ص 88.
- 638-دستورات طبی از نظر اسلام، ص 99.
- 639-سفینة البحار، ج 2، ص 198. دستورات طبی از نظر اسلام، ص 103.
- 640-سفینة البحار، ج 2، ص 280. دستورات طبی از نظر اسلام، ص 104.
- 641-سفینة البحار، ج 2، ص 371. دستورات طبی از نظر اسلام، ص 105.
- 642-مکارم الاخلاق، ص 88. دستورات طبی از نظر اسلام، ص 108.
- 643-مکارم الاخلاق، ص 43. دستورات طبی از نظر اسلام، ص 113.

- 644- وسائل الشیعه، ج 17، ص 128. دستورات طبی از نظر اسلام، ص 131.
- 645- مکارم الاخلاق، ص 85. وسائل الشیعه، ج 1، ص 361. دستورات طبی از نظر اسلام، ص 145.
- 646- وسائل الشیعه، ج 1، ص 408. دستورات طبی از نظر اسلام، ص 149.
- 647- حلیة المتقین، ص 55.
- 648- وسائل الشیعه، ج 1، ص 392. دستورات طبی از نظر اسلام، ص 148.
- 649- وسائل الشیعه، ج 2، ص 433. دستورات طبی از نظر اسلام، ص 151.
- 650- مکارم الاخلاق، ص 192. دستورات طبی از نظر اسلام، ص 174.
- 651- طب النبوی، دستورات طبی از نظر اسلام، ص 177.
- 652- سفینة البحار، ج 1، ص 139. دستورات طبی از نظر اسلام، ص 204.
- 653- سفینة البحار، ج 1، ص 181. دستورات طبی از نظر اسلام، ص 204.
- 654- سفینة البحار، ج 1، دستورات طبی از نظر اسلام، ص 205.
- 655- سفینة البحار، ج 1، دستورات طبی از نظر اسلام، ص 205.
- 656- لآلی الاخبار، ج 3، ص 251. دستورات طبی از نظر اسلام، ص 213.
- 657- لآلی الاخبار، ج 3، ص 251. دستورات طبی از نظر اسلام، ص 214.
- 658- همان
- 659- مکارم الاخلاق، ص 60. دستورات طبی از نظر اسلام، ص 218.
- 660- مکارم الاخلاق، ص 65. دستورات طبی از نظر اسلام، ص 218.
- 661- بحار، ج 14. دستورات طبی از نظر اسلام، ص 215.
- 662- سنن النبوی صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، ص 218.
- 663- سنن النبوی، ص 218. المستدرک، ج 1، ص 85. دعوات قطب راوندی.
- 664- سنن النبوی، ص 215.
- 665- سنن النبوی، ص 327.
- 666- همان.
- 667- الشوری / 30.
- 668- به نظر چنان می رسد که مراد از لبن در این جا شیر نباشد، بلکه ماست یا دوغ باشد، زیرا اعراب غالبا به شیر حلیب می گویند.
- 669- صافات / 79 - 81.

- 670-احادیث بخش دوم، نقل از کتاب تحف العقول.
- 671-طب الرضا.
- 672-اخلاط اربعة : در اصطلاح قدما: خون، صفرا، سودا، بلغم.
- 673-طب الرضا.
- 674-همان.
- 675-طب الرضا.
- 676-همان
- 677-همان
- 678-طب الرضا.
- 679-انگور خشک شده، مویز، کشمش.
- 680-طب الرضا
- 681-آرد نخودچی که با قهوه و شکر یا قند کوبیده مخلوط می کنند و بیشتر در سوگواریها می خورند.
- 682-نوعی آش که از گوشت پخته له شده و گندم پخته نرم شده درست می کنند، در فارسی آن را حلیم می گویند.
- 683-نوعی ریحان.
- 684-احادیث بخش چهارم، نقل از کتاب حلیة المتقین.
- 685-کتاب الدرر الواقیة من الاخطار. مفاتیح الحاجات.
- 686-طب الرضا
- 687-ماه آزار تقریبا یک هفته به عید نوروز مانده داخل می شود.
- 688-خون گرفتن از بدن.
- 689-بوی خوش.
- 690-پرندۀ ای شبیه کبک.
- 691-نسخه دیگر، نزول می یابد.
- 692-ختوم و اذکار، ج 1، ص 424.
- 693-فرهنگ عمید، ص 64. ختوم و اذکار، ج 1، ص 380.
- 694-ختوم و اذکار، ج 2، ص 245.
- 695-ختوم و اذکار، ج 1، ص 423.

696-ختومس و اذكار، ج 1، ص 429.

697-ختوم و اذكار، ج 1، ص 422. مفاتيح الجنان، ص 377.

فهرست مطالب

2	مقدمه
4	قرآن و مسئله دعا
5	روایات و مسئله دعا
5	فضیلت دعا
6	دعا سلاح مومن است
6	دعا بلا و قضا را دفع می کند
6	بعضی از آداب و شرایط دعا
8	فصل اول : شفا و درمان با ذکر
8	شفا و درمان با ذکر
9	ذکر برخواستن از مجلس
10	با این ذکر از هفتاد نوع بلا ایمن شوید
10	با این ذکر از نود و نه بلا ایمن شوید
10	کلمات ختم مجلس برای کفاره گناهان
10	دفع ضرر فال بد
11	بهترین ذکر در سجده
11	ذکر وقت مصیبت و کربت
11	درمان به سجده جهت کفایت مهم
11	در خواص بسم الله الرحمن الرحیم
11	ثواب بسم الله گفتن هنگام ورود به مستراح
12	ثواب بودن نام خدا به هنگام وضو

- گفتن این تهلیل پیش از طلوع و پیش از غروب واجب است 12
- ثواب گفتن بعضی از اذکار 12
- ثواب کسی که لا اله الا الله بگوید 12
- ثواب گفتن لا اله الا الله وحده وحده وحده 13
- ثواب صد بار گفتن «لا اله الا الله الملك الحي المبین» 13
- ثواب کسی که بگوید: «اشهد ان لا اله الا الله وحده لا شریک ...» 13
- ثواب کسی که بگوید «اشهد ان لا اله الا الله وحده لا شریک له الها واحدا...» 13
- ثواب کسی که یا الله یا الله بگوید 14
- ثواب زیاد گفتن تسبیحات اربعه 14
- ثواب صد بار تکبیر، تسبیح، تحمید و تهلیل 14
- ثواب کسی که بگوید: «ما شاء الله لا حول و لا قوة الا بالله» 14
- ثواب گفتن «الحمد لله علی ...» 14
- ثواب گفتن «سبحان الله و ...» 15
- ثواب چهار بار «الحمد لله رب العالمین» در صبح و شب 15
- درخواست حوریه بهشت از خداوند با پانصد کلمه 15
- اهمیت این ذکر بعد از هر نماز واجب 15
- هفت ساعت مهلت برای استغفار 16
- درمان دیوانگی 17
- در خواص «بسم الله الرحمن الرحیم» 17
- ثواب سه بار گفتن «فسبحان الله حین تمسون و حین تصبحون» در آغاز شب و صبح 17
- حداقل اذکاری که انسان باید در ساعات شبانه روز بر آن ها مداومت بکند 17
- فصل دوم : شفا و درمان به دعا 20
- شفا و درمان به دعا، دعای حضرت ابراهیم علیه السلام، دعای خیلی موثر جهت نجات 20

- 20..... دعای حضرت یعقوب علیه السلام، دعای رفع غم
- 21..... دعای حضرت خضر علیه السلام برای آمرزش گناهان
- 21..... دعا برای محتاج نشدن به منت گذار
- 22..... دعای سریع الاجابة از حضرت علی علیه السلام
- 22..... ادعیه امام حسین علیه السلام
- 22..... دعای امام حسین علیه السلام در برطرف شدن غمها و اندوهها
- 23..... دعای امام حسین علیه السلام برای کفایت از خطر جن و انس
- 23..... دعا برای درد پا
- 23..... درخواست ادب نکردن با بلاء
- 23..... دعای آن حضرت در طلب باران
- 24..... نیایش امام حسین علیه السلام در صبح و شام
- 24..... نیایشی از امام حسین علیه السلام در طلب توفیق
- 24..... دعای آن حضرت در زیارت اهل قبور با ثواب بسیار
- 25..... تسبیح امام علیه السلام در روز پنجم هر ماه
- 25..... نیایش امام علیه السلام برای حیات ابدی
- 25..... دعای پنهان ماندن از دیدن دشمن
- 26..... ادعیه حضرت فاطمه علیه السلام
- 26..... دعای آن حضرت برای برآورده شدن حاجات
- 27..... دعای آن حضرت برای قضاء حوائج
- 27..... دعای آن حضرت برای قضاء دین و آسان شدن کارها
- 27..... دعای آن حضرت برای کارهای مهم
- 27..... دعای آن حضرت برای دفع شدائد
- 28..... دعا و نماز آن حضرت برای قضاء حوائج
- 28..... دعای آن حضرت برای رهائی مهالک و زندان

- 29.....دعای آن حضرت برای بیماری تب
- 29.....دعای آن حضرت هنگام خواب
- 29.....اعمال و دعای دیگر آن حضرت قبل خواب
- 30.....دعای آن حضرت برای دفع رویای زشت
- 30.....دعای آن حضرت برای دفع بیخوابی
- 31.....ادعیه باب الحوائج موسی بن جعفر امام کاظم علیه السلام
- 31.....در آداب و مقدمات دعا کردن آن حضرت
- 31.....دعائی برای عاقبت بخیری و با حال توبه از دنیا رفتن
- 31.....دعا برای نجات از ستم ستمگران
- 32.....دعا برای امان از شر هر درنده و گزنده و شر شیطان لعین و دزد
- 32.....ثواب گفتن «رضیت بالله و...»
- 32.....دعای وقت خوابیدن
- 33.....دعای برای رزق و روزی
- 33.....دعا به هنگام دیدن هلال ماه مبارک رمضان
- 33.....دعای رفع گرفتاری و بلا و حفظ از شر ظالم
- 34.....دعای رهایی از زندان
- 34.....دعای امام کاظم علیه السلام در زندان هارون
- 35.....دعا برای رفع گرفتاری و قرض
- دعای چشم زخم و دفع بلا و آفت برای حیوانات (تعویذ حیوانات از چشم وامثال آن).....
- 35.....
- 36.....دعا برای رفع اذیت ککها تعویذ از ککها
- 36.....دعا برای درد سر
- 37.....دعای برای بوی بد دهان
- 37.....دعای حجاب موسی بن جعفر علیه السلام
- 37.....دعای درد پیشش معده

- 38..... دعا برای تب گاه بگاه
- 38..... دعا برای اسهال خونی
- 38..... دعای استخاره برای کارها
- 39..... دعائی بسیار مفید هنگام غروب آفتاب
- 39..... دعا به هنگام مسافرت
- 40..... دعای هنگام سفر
- 40..... دعا به هنگام تنهایی در سفر
- 40..... نشانه های شوم بودن برای مسافرت
- 41..... دعای هنگام سوار شدن بر وسیله
- 41..... دعا برای روزی بعد از نماز صبح
- 42..... دعا برای درماندگی در شغل و حرفه
- 42..... دعا هنگام سختی و ناگواری
- 42..... دعا برای زدودن ترس و رفع غم و اندوه
- 43..... دعایی مفید برای ادای قرض
- 43..... دعای سریع الاجابة از امام کاظم علیه السلام
- 44..... دعا به هنگام تراشیدن موی سر
- 44..... دعا به هنگام غذا خوردن
- 44..... دعا به هنگام پوشیدن لباس نو
- 45..... دعای جامعی برای دنیا و آخرت
- 45..... ادعیه حضرت امام رضا علیه السلام
- 45..... دعای آن حضرت در قنوت نماز وتر
- 45..... دعای آن حضرت در تعقیب نماز صبح و اسم اعظم الهی
- 46..... دعای آن حضرت در نماز استسقاء
- 46..... دعای آن حضرت در رفع غم و اندوه
- 47..... دعای آن حضرت برای دفع بلا
- 47..... دعای آن حضرت برای قضاء حوائج

- 47.....دعای آن حضرت برای قضاء حوائج با توسل به قرآن
- 48.....دعای آن حضرت برای اداء دین
- 49.....دعای آن حضرت در پوشیده ماندن از دشمنان
- 49.....دعای آن حضرت در رفع شر دشمنان
- 50.....تعویذی⁽¹⁵²⁾ دفع دشمن و بلا و حفظ از شیطان
- 51.....دعای آن حضرت در رفع دشمن
- 51.....دعای آن حضرت در تعویذ هر درد
- 52.....دعای آن حضرت برای تمامی بیماریها
- 52.....دعای آن حضرت برای درد تب
- 52.....دعای آن حضرت برای بیماری ثالول⁽¹⁵⁸⁾
- 53.....ایضا دعای دیگر آن حضرت برای بیماری ثالول
- 53.....دعای آن حضرت برای بیماری خنازیر⁽¹⁶³⁾
- 53.....دعای آن حضرت برای بیماری سل
- 54.....دعای آن حضرت در تعویذ برای زنان حامله درمقابل انسانها و جنبنندگان
- 55.....دعای آن حضرت برای دفع سحر
- 56.....دعای آن حضرت برای دفع عقرب و مار
- 56.....دعای آن حضرت برای رد گمشده
- 56.....دعای آن حضرت هنگام خروج از منزل
- 56.....دعای آن حضرت هنگام سفر در خشکی و سوار شدن مرکب
- 57.....دعای آن حضرت هنگام بیرون رفتن از منزل
- 57.....دعای آن حضرت هنگام سوار شدن بر کشتی
- 58.....دعای آن حضرت در شکر نعمتهای الهی
- 58.....دعای آن حضرت برای روزی
- 58.....دعای آن حضرت برای روزی حلال
- 58.....دعای آن حضرت برای طلب امنیت و ایمان
- 59.....دعای آن حضرت برای طلب هدایت و بقاء بر آن

- 59... دعای آن حضرت هنگام چرخانیدن تسبیحی که از تربت امام حسین علیه السلام است... 59
- 59..... آن چه خدای تبارک و تعالی خود را بدان تمجید کرده است..... 59
- 60..... کسب سعادت با این اسماء 60
- 61..... دعا‌های هنگام بامداد و شامگاه 61
- 61..... دعای ارثیه پیغمبران 61
- 62..... این ذکر تا عرش بالا می رود 62
- 62..... با این کلمات از هر زیان حفظ بمانید 62
- 63..... حفظ از آفات در شب و روز با این ذکر 63
- 63..... دعایی مفید در صبح و شب 63
- 63..... چکنیم که در زمره غافلین نباشیم 63
- 64..... این دعای گنجینه را ترک نکنید 64
- 64..... دعای هنگام بیرون رفتن از منزل 64
- 64..... دعا برای رفع بیماری و نداری 64
- 65..... ذکر سجده برای خواستن روزی 65
- 65..... دعا برای رفع نیازمندی و تنگدستی 65
- 66..... دعا برای زیاد شدن روزی 66
- 66..... دعا برای ادای قرض و دفع وسوسه از دل 66
- 66..... راهی برای برطرف کردن ترس از پیش آمدها و قضاء حاجت 66
- 67..... دعای استعاذه از امام صادق علیه السلام 67
- 67..... دعای هنگام غم و گرفتاری 67
- 67..... دعای حضرت یوسف علیه السلام که با آن از چاه بیرون آمد 67
- 67..... دعا به هنگام وارد شدن بر سلطان و ترس از او 67
- 68..... دعای ایمن بودن از ضرر جن و انس 68
- 68..... دعای رفع گرفتاری و گشایش کار 68

- 68..... بهترین عمل برای اهل خانواده هنگام سفر
- 69..... دعای هنگام سفر
- 69..... از آداب سفر کردن پیامبر اسلام و تعویذات مناسب سفر
- 70..... در بیان دعاهائی که در راه و منازل باید خواند
- 71..... دعای ترس از وسوسه و حدیث نفس
- 71..... دعای هنگام درد و بیماری
- 71..... دعای هنگام دیدن صاحبان بلا
- 72..... دعای برای دفع بواسیر⁽²¹⁶⁾
- 72..... دعا برای نجات از بیماری عرق النساء (سیاتیک)⁽²¹⁸⁾
- 72..... نجات از هر ورطه و امر سخت و دشوار
- 72..... با این اذکار خداوند هفتاد نوع بلا را دفع می کند
- 73..... با این تعویذ زنان و بچه هایتان را از چشم زخم پناه دهید
- 73..... دعای حضرت امام سجاد علیه السلام در طلب عاقبت به خیری
- 74..... دعای حضرت امام سجاد علیه السلام به وقت تنگی رزق
- 74..... دعای حضرت امام سجاد علیه السلام در یاری خواستن از خدا برای پرداخت وام
- 75..... دعای فرج و رفع گرفتاری از امام جواد علیه السلام
- 75..... دعا برای کامل شدن ایمان و زایل نشدن آن
- 76..... دعا برای دفع وسوسه و حدیث نفس و ادای قرض
- 76..... «دعاهای عصر غیبت»
- 76..... دعای فرج حضرت امام زمان علیه السلام
- 76..... دعا برای ثبات ایمان در غیبت کبری
- 77..... دعای غریق
- 77..... ترجمه فقراتی از دعای ندبه

دعایی که به واسطه خواندن آن، می توان حضرت حجت <small>علیه السلام</small> را در خواب یا بیداری دید.....	79
با خواندن دعای عهد ⁽²³⁵⁾ از یاران حضرت ولی عصر <small>علیه السلام</small> باشید.....	80
رباعی در مدح امام عصر <small>علیه السلام</small>	80
فصل سوم : شفا و درمان به قرآن.....	81
شفا و درمان به قرآن	81
کلمات قصار حضرت رسول اکرم <small>صلی الله علیه و آله</small> در فضائل قرآن.....	81
بی نیازی با خواندن قرآن.....	81
سفارش روزی پنجاه آیه قرآن خواندن.....	82
فضیلت خانه هایی که در آن ها قرآن خوانده شود.....	82
ثواب خواندن ده تا هزار آیه در شب.....	82
ثواب خواندن صد آیه از قرآن.....	83
فضائل و فوائد بعضی از آیات و صد و چهارده سوره قرآن کریم.....	83
1 - سورة الفاتحة.....	83
ختم سوره حمد جهت فتح امور.....	85
2 - سورة البقرة.....	85
2 و 3 - سورة البقرة و آل عمران.....	85
ثواب خواندن چهار آیه اول سوره بقره، آیه الكرسي و دو آیه پس از آن و سه آیه آخر این سوره.....	86
4 - سورة النساء.....	89
5 - سورة المائدة.....	89
سورة انعام.....	89
7 - سورة الاعراف.....	90
8 و 9 - سورة الانفال و سورة البرائة.....	91
10 - سورة يونس.....	92

92	11 - سورة هود
92	12 - سورة يوسف
92	13 - سورة الرعد
93	14 و 15 - سورة ابراهيم و سورة حجر
93	16 - سورة نحل
93	17 - سورة بنى اسرائيل (اسرى)
94	18 - سورة الكهف
95	19 - سورة مريم
96	20 - سورة طه
96	21 - سورة الانبياء
96	22 - سورة الحج
96	23 - سورة المومنون
97	24 - سورة النور
97	25 - سورة الفرقان
98	26 و 27 و 28 - سورة الطواسين
98	29 و 30 - سورة العنكبوت و الروم
98	31 - سورة لقمان
98	32 - سورة السجده
99	33 - سورة الاحزاب
99	34 و 35 - سورة سبا و فاطر
100	36 - سورة يس
102	37 - سورة الصافات
103	38 - سورة ص
103	39 - سورة الزمر
104	40 - سورة المومن
104	41 - سورة السجده

104.....	42 - سورة الشورى
105.....	43 - سورة الزخرف
105.....	44 - سورة الدخان
105.....	45 - سورة الجاثية
105.....	46 - سورة احقاف
106.....	47 - سورة محمد ﷺ
106.....	48 - سورة الفتح
107.....	49 - سورة الحجرات
107.....	50 - سورة ق
107.....	51 - سورة الذاريات
107.....	52 - سورة الطور
107.....	53 - سورة النجم
108.....	54 - سورة اقتربت (375)
108.....	55 - سورة الرحمن
109.....	56 - سورة الواقعة
109.....	ختم سورة الواقعة
110.....	ختم ديكر سوره الواقعة
111.....	57 - 58 - سورة الحديد و المجادلة
111.....	59 - سورة الحشر
111.....	60 - سورة الممتحنة
111.....	61 - سورة الصف
111.....	62 و 63 - سورة الجمعة و المناقين
112.....	64 - سورة التغابن
112.....	65 و 66 - سورة الطلاق و التحريم
112.....	67 - سورة الملك
113.....	68 - سورة ن و القلم

113.....	69 - سورة الحاقة
113.....	70 - سورة المعارج
113.....	71 - سورة نوح
114.....	72 - سورة الجن
114.....	73 - سورة المزمل
114.....	74 - سورة المدثر
115.....	75 - سورة لا اقسام
115.....	76 - سورة الدهر
115.....	77 و 78 و 79 - سورة المراسلات و عم و النازعات
116.....	80 و 81 - سورة عبس و كورت
116.....	82 و 83 و 84 - سورة الانفطار و المطففين و الانشقاق
116.....	85 - سورة البروج
117.....	86 - سورة الطارق
117.....	87 - سورة الاعلى
117.....	88 - سورة الغاشية
117.....	89 - سورة الفجر
117.....	90 - سورة البلد
118.....	91 و 92 و 93 و 94 - سورة الشمس و الليل و الضحى و الم نشرح
118.....	95 - سورة والتين
118.....	96 - سورة العلق
119.....	97 - سورة القدر
122.....	98 - سورة البينة
122.....	99 - سورة الزلزلة
123.....	100 - سورة العاديات
123.....	101 - سورة القارعه
123.....	102 - سورة التكاثر

- 103 - سورة العصر 124
- 104 - سورة الهمزة 124
- 105 - سورة الفيل 124
- 106 - سورة قريش 124
- 107 - سورة الماعون 125
- 108 - سورة الكوثر 125
- 109 - سورة الجحد 125
- 110 - سورة النصر 126
- 111 - سورة تبت 126
- 112 - سورة الاخلاص 127
- 113 و 114 - سورة المعوذتين ⁽⁴⁷⁰⁾ 129
- 132..... فصل چهارم : شفا و درمان با صلوات
- 132..... ثواب صلوات فرستادن و سلام کردن بر «پیامبر ﷺ و دوستی او»
- 132..... ثواب یک بار بر پیامبر ﷺ صلوات فرستادن
- 132..... از ثواب این صلوات غافل نباشید که یکی از اسرار آل محمد ﷺ است
- 133..... برآورده شدن صد حاجت از دنیا و آخرت
- 133..... آرزوش گناهان با این طریق صلوات
- 133..... ثواب صلوات بر پیامبر ﷺ و آل او ﷺ در روز جمعه پس از نماز عصر
- 134..... ثواب گفتن «اللهم صل علی محمد و آل محمد» هنگام رکوع، سجده و قیام
- 134..... با ذکر صلوات بر محمد و آل محمد پرده و حائل برطرف می شود
- 134..... بالا رفتن دعا برای اجابت با ذکر صلوات بر محمد و آل محمد
- 134..... کفایت خرج و معونه دنیا و آخرت با ذکر صلوات
- 135..... خدا و فرشتگان بر صلوات فرست صلوات می فرستند
- 135..... صلوات بر محمد و آل محمد از بین برنده نفاق
- 135..... ثواب کسی که از ده تا صد مرتبه صلوات بفرستد

- 135..... ثواب صلوات بر پیامبر ﷺ
- 136..... فضیلت صلوات بر محمد و آل محمد در اول و آخر هر دعا
- 136..... فضیلت ذکر صلوات بر محمد و آل محمد در خانه خدا
- 136..... صلوات بر محمد و آل محمد هنگام یاد کردن خدا
- 137..... مجازات نفرستادن صلوات بر محمد و آل محمد
- درخواست نجات از آتش و آمرزش گناهان از خدا به حق حضرت محمد
 ﷺ و اهل بیت او علیهم السلام
- 137.....
- 138..... شرط رسیدن دعا به آسمان صلوات بر محمد ﷺ و آل محمد است
- 138..... ثواب صد بار صلوات بر محمد و آل او پس از سپیده دم
- 138..... ثواب صلوات بر حضرت محمد ﷺ و اهل بیت او علیهم السلام
- ثواب گفتن «ان الله و ملائکته یصلون علی النبی...» پس از نماز صبح و مغرب
- 138.....
- 139..... ثواب صد بار صلوات بر پیامبر ﷺ در روز جمعه
- 140..... فصل پنجم : ختومات و اذکار
- 140..... ختومات و اذکار تجربه شده جهت رفع مشکلات
- 140..... ختم اول : «ختم یا الله»
- 140..... ختم دوم : «ختم سوره حمد»
- 140..... ختم سوم
- 141..... ختم چهارم
- 141..... ختم پنجم
- 141..... ختم ششم
- 141..... ختم هفتم
- 141..... ختم ایام هفته جهت حوائج
- 142..... ختم هشتم
- 142..... ختم نهم

142.....	ختم دهم
143.....	ختم یازدهم
143.....	ختم دوازدهم
143.....	ختم سیزدهم
143.....	ختم چهاردهم
143.....	ختم پانزدهم
144.....	ختم شانزدهم
144.....	ختم هفدهم
144.....	ختم هیجدهم
145.....	ختم نوزدهم
145.....	ختم بیستم
145.....	ختم بیست و یکم
146.....	ختم بیست و دوم
146.....	ختم بیست و سوم
146.....	ختم بیست و چهارم
146.....	ختم بیست و پنجم
146.....	ختم بیست و ششم
146.....	ختم بیست و هفتم
147.....	ختم بیست و هشتم
148.....	فصل ششم : شفا و درمان با نامهای خدا
148.....	«بخش اول» اسماء الحسنی و بیان مختصری از معانی آن ها
148.....	ترجمه اسماء الحسنی
148.....	1 - الله
149.....	2 - الواحد، 3 - الاحد
149.....	4 - الصمد

149	5 - الاول، 6 - والآخر
149	7 - السميع
149	8 - البصير
149	9 - التقدير
149	10 - القاهر
150	11 - العلى، 12 - الاعلى
150	13 - الباقي
150	14 - البديع
150	15 - البارى
150	16 - الاكرام
150	17 - الظاهر
150	18 - الباطن
151	19 - الحى
151	20 - الحكيم
151	21 - العليم
151	22 - الحلیم
152	23 - الحفيظ
152	24 - الحق
152	25 - الحسيب
152	26 - الحميد
152	27 - الحفى
152	28 - الرب
153	29 - الرحمن
153	30 - الرحيم
153	31 - الذارى
153	32 - الرازق

153.....	33 - الرقيب
153.....	34 - الرائي
153.....	35 - السلام
154.....	36 - المومن
154.....	37 - المهيمن
154.....	38 - العزيز
154.....	39 - الجبار
154.....	40 - المتكبر
154.....	41 - السيد
154.....	42 - السبوح
154.....	43 - الشهيد
155.....	44 - الصادق
155.....	45 - الصانع
155.....	46 - الطاهر
155.....	47 - العدل
155.....	48 - العفو
155.....	49 - الغفور
155.....	50 - الغنى
155.....	51 - الغياث
156.....	52 - الفاطر
156.....	53 - الفرد
156.....	54 - الفتاح
156.....	55 - الفالق
156.....	56 - القديم
156.....	57 - الملك
157.....	58 - القدوس

157	59 - القوى
157	60 - القريب
157	61 - القيوم
157	62 - القاىض
158	63 - الباسط
158	64 - القاضى
158	65 - المجيد
158	66 - المولى
158	67 - المنان
158	68 - المحيط
159	69 - المبين
159	70 - المقيت
159	71 - المصور
159	72 - الكريم
159	73 - الكبير
160	74 - الكافى
160	75 - الكاشف
160	76 - الوتر
160	77 - النور
160	78 - الوهاب
160	79 - الناصر
161	80 - الواسع
161	81 - الودود
161	82 - الهادى
161	83 - الروف
161	84 - الوفى

161.....	85 - الوكيل
162.....	86 - الوارث
162.....	87 - البر
162.....	88 - الباعث
162.....	89 - التواب
162.....	90 - الجليل
162.....	91 - الجواد
163.....	92 - الخبير
163.....	93 - الخالق
163.....	94 - خير الناصرين
163.....	95 - الديان
163.....	96 - الشكور
163.....	97 - العظيم
164.....	98 - اللطيف
164.....	99 - الشافي
164.....	«بخش دوم» فوائد و خواص بعضی از اسماء الحسنی
165.....	«الاحد»
165.....	«الواحد»
165.....	«الصمد»
165.....	«الرحمن الرحيم»
165.....	«القدوس»
166.....	«السلام»
166.....	«المهيمن»
166.....	«العزيز»
166.....	«الحي»
166.....	«العليم»

167	«الباعث»
167	«الفتاح»
167	«الغفور»
167	«الملك»
168	«القريب»
168	«النور»
168	«الهادى»
168	«الصبور»
168	«الخافض»
169	«عالم الغيب»
169	«الوهاب»
169	«المذل»
169	«الحفيظ»
169	«اللطيف»
170	«الودود»
170	«الحليم»
170	«الشكور»
170	«الشافى»
171	«هو»
171	«الحسيب»
171	«الوكيل»
172	«الرقيب»
172	«الحى القيوم»
172	«الاحد - الصمد»
172	«الحكيم - العليم»
173	«مالك الملك»

فصل هفتم : دستور العملها و توصیه های اخلاقی و بهداشتی ائمه برای سلامتی	
جسم و روان و خانواده.....	174
کلمات قصار حضرت رسول اکرم ﷺ.....	174
«بخش دوم» کلمات قصار حضرت علی <small>علیه السلام</small>	181
«بخش سوم» توصیه و سفارشات حضرت امام رضا <small>علیه السلام</small> برای سلامت تن و روان	
حالات طبیعی انسان در ادوار عمر ⁽⁶⁷¹⁾	185
حالت اول.....	186
حالت دوم.....	186
حالت سوم.....	186
حالت چهارم.....	186
غلبه اخلاط بر چهار قسمت از بدن.....	187
علاج بلغم.....	187
علاج زرداب.....	187
علاج سودا.....	187
علل برخی از بیماریها ⁽⁶⁷⁷⁾	188
پیشگیری از بعضی بیماریها ⁽⁶⁷⁸⁾	188
دستورات مقاربت با همسر ⁽⁶⁸⁰⁾	190
«بخش چهارم» دستورات بهداشتی سایر ائمه <small>علیهم السلام</small>	190
«بخش پنجم» اختیارات ایام ماه قمری.....	193
روز اول ماه قمری.....	193
روز دوم ماه قمری.....	194
روز سوم ماه قمری.....	194
روز چهارم ماه قمری.....	195
روز پنجم ماه قمری.....	195
روز ششم ماه قمری.....	195

196.....	روز هفتم ماه قمری
196.....	روز هشتم ماه قمری
196.....	روز نهم ماه قمری
197.....	روز دهم ماه قمری
197.....	روز یازدهم ماه قمری
197.....	روز دوازدهم ماه قمری
197.....	روز سیزدهم ماه قمری
198.....	روز چهاردهم ماه قمری
198.....	روز پانزدهم ماه قمری
198.....	روز شانزدهم ماه قمری
198.....	روز هفدهم ماه قمری
199.....	روز هیجدهم ماه قمری
199.....	روز نوزدهم ماه قمری
199.....	روز بیستم ماه قمری
199.....	روز بیست و یکم ماه قمری
199.....	روز بیست و دوم ماه قمری
200.....	روز بیست و سوم ماه قمری
200.....	روز بیست و چهارم ماه قمری
200.....	روز بیست و پنجم ماه قمری
200.....	روز بیست و ششم ماه قمری
201.....	روز بیست و هفتم ماه قمری
201.....	روز بیست و هشتم ماه قمری
201.....	روز بیست و نهم ماه قمری
201.....	روز سیم ماه قمری
201.....	«بخش ششم» ذکر فصول دوره سال در ماههای رومی و روسی ⁽⁶⁸⁶⁾
201.....	فصل بهار: ماه آزار، ماه نیسان، ماه ایار

201.....	ماه آزار ⁽⁶⁸⁷⁾
202.....	ماه نيسان
202.....	ماه ايار
202.....	فصل تابستان : ماه حزيران، ماه تموز، ماه آب
202.....	ماه حزيران
203.....	ماه تموز
203.....	ماه آب
203.....	فصل پائيز: ماه ايلول، ماه تشرین اول، ماه تشرین آخر
203.....	ماه ايلول
204.....	ماه تشرین اول
204.....	ماه تشرین آخر
204.....	فصل زمستان : ماه کانون اول، ماه کانون آخر، ماه شباط
204.....	ماه کانون اول
205.....	ماه کانون آخر
205.....	ماه شباط
205.....	اوقات بریدن و پوشیدن ⁽⁶⁹²⁾
205.....	حروف ابجد کبیر ⁽⁶⁹³⁾
206.....	ایام نحس در طول سال قمری، از شروع به کارها پرهیز شود
206.....	چگونگی اصلاح سر و صورت و ناخن گرفتن در ایام ماه قمری ⁽⁶⁹⁵⁾
208.....	چگونگی تعبیر خواب در شبهای ماه قمری ⁽⁶⁹⁶⁾
209.....	تعیین ساعات استخاره از قول امام صادق <small>علیه السلام</small> ⁽⁶⁹⁷⁾
211.....	بی نوشت ها :
238.....	فهرست مطالب